

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
e-rara

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnōmica poemata quae
supersunt.*

Accessit huic editioni

Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus.

Cetera sequentes paginae indicant.

GENEVAE.

Apud Iohann. Vignon.
M. DC. XX.

Su 2354

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua in priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habet*

*Primum Graeca ut quam emendatissime ederentur e-
peram studiosè dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theocri-
ti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant: qua-
dam etiam qua in nullis reperias.*

*Musæi quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremò, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quâ emendatur, quâ explicantur.*

I. CRISPINI de sua editione
ἰστῶν.

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

88/4329

R I

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO,

IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defeffum laboribus
quid vetat in amœnos nonnunquam
Poëtarum hortos requiefcendi gratia
excurrere? Sanè fuit ea mihi iam dudum
in promouendis (quoad potui) literarum
ftudiis voluntas, vt quum à grauioribus illis, imò
primariis Autoribus edendis otij quid supereffet,
fecundariis qui ad humanitatem pertinent, impen-
derem. Maximè verò iis qui viciniore origini,
vt Plato monet in Philebo, minus attractarum for-
dium habent: qui verbis lectis, apertis & illustribus
idem efficiunt, quod pictores præftant fuis pi-
gmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque ge-
neris coloribus fcitè omnino adhibitis & elegan-
ter. Ac quum fuperioribus annis ab Homero Poë-
tarum principe cœptum effet, nunc alterum ab il-
lo, Hefiodum Afcrazum illi ὁμόγεον, Theognidem
quoque & Phocylidem: Theocritum aliòsque pri-
marios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ
fcriptionis dotes vetuftatem ferre potuerunt,
profequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediât circumge-
ftantem, Diftinximus quidem eos veluti in tres

ΟΕ C O N O Μ Ι Α

operibus τῶν σωζομένων : secundam Theocrito , ac reliquis Εἰδυλλιογράφοις : tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus , ut in vnum volumen coire omnes possint , quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum : ipsa re cognoscent candidi Lectores : ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poëtarum lectionem remorer , aut verecundię terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eodocorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem , nec ingratam futuram , cum & Latina versio , quæ de Græcis fideliter expressa est , omnibus è regione coniuncta detur : tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant , huiusque enchiridioli modulo potissimum conveniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus , præter eos quorum elucubrata studia in hos Poëtas citata extant , pleraque nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis , vir Græcè atque Latinè doctissimus ; multa etiam apud B. Marquardum contulit C. Auberius Triumcurianus , præsertim in iis quæ Simmiæ Rhodio attribuuntur : quæ præterquam quòd sunt ἀνίγματα arbitrato veteris Autoris efficta , corruptissima erant. Ioannes Pediafimus Theocriti Σύριχα declaraturus , quantis difficultatibus afficeretur , aptè testificatus est his verbis : τὸ δὴ τῆς Θεοκρίτου σύριχα ἀνίγματι μὲν ὅμοιον , διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψεων πύκνωσιν , καὶ διὰ τὸ ἀπορριπτῶς τῆς μνημονευθεσῶν ἰσορριῶν ἔχεται , καὶ τὸ ἐλλειπὲς τῆς συντάξεως καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀπικλὺν συνήθειαν ἀλλὰ πρὸς ἐκφυλὸν , πολλὰ ἔμποιοῦσαν ἀσάφειαν. Quæ sanè præfatio æquius de Ouo , Alis , ac Securi , ænigmaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiz commentis prædici vsurparique
merito possent. Hæc verò breuibus idcirco non
abs re præfatur, vt intelligant studiosi adolescen-
tes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed refer-
tos tanta Poetarum veterum gaza, tum multiplici
rerum sententiarumque gravitate ac varietate ple-
nos, vt maiora volumina non solum operarum
& operis difficultate superent, verum etiam utili-
tatem grato compendio (his præsertim
temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I -
bus distinctis libris, vno tamen *index*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A.
H E S I O D I A S C R A E I,
O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tanquam
oracula & *αἰετοῦ* quædam communi ser-
mone ysurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de* *u. v. l.*
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. iij.

OECONOMIA

Annotationes in *Ερρα ἢ Ημέρας*, Philippo Mel. positissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

I I.

BUCOLICA.

THEOCRITISTRACVSII
Eidyllia, apta ad Poetices principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Herodes*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ 1. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. V. vinsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII.

OYVM. ALAS. SECVRIM

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij.

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mækerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta,

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Ecd. Iamotio redditum.

I I I.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineri, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolite.

TOTIVS OPERIS.

PHOCTYLIDIS poema admonitorium;
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
Amerpachij aliorumq; observationibus illustrata.

SOLOONIS sententiae quae supersunt,

TYRTÆI varia,

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAUMACHII,

PANTASIDIS,

ORPHEI.

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACHI,

EVENI PARII,

ERATOSTHENIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METRODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
cula non sine honoris praefatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basiliius cognomento Magnus.

HOS POETAS INSEQUITUR
eadem tertia Enchiridij parte,

SENAIORUM Libellus, continens alio-
rum quoque Poëtarum sententias: quemadmo-
dum ex Indice ad calcem illius tertiae partis
apposito constabit.

AD DITA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index commo-
strat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣ-

κράϊς Εργα ἔν Ημέραι.

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

ΑΣΠΙΣΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

*Hesiodi Ascræi Poëta ut vetustissimi, ita pu-
rissimi, opera qua supersunt omnia: Latina
versione & breuibus annotationibus iisque
selectiss. exposita.*

A M

pag. 1

atat

tus p

code

pli

pago

Poet

dixit

men

initio

versi

ram

Brevite

per C

inert

tur.

ciend

rem

prace

colen

In se

agit,

inde,

1. M

Musa

fratre

ANNOTATIONES IN
Opera Hesiodi ex doctis. virorum
scriptis collectæ.

PAG. 1. Η ΣΙ Ω Δ ΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi
atate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter na-
tus prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore
eodem vixerint. **Α Σ Κ Ρ Α Ι ΟΥ.**] Sacerdos fuit tem-
pli Musarum in Helicone monte Bæotia, in Ascra
pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc
Poetam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est,
dixit, Ascreú que cano Romana per oppida car-
men. Ερῶ καὶ Ημῖρά. Non dubium est quin idem Virg.
initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc
versu, Quid faciat lætas segetes: quo fidere ter-
ram, &c.

Breuiter autem summam rei complectitur hic titulus: nam
per Opera significat agriculturam esse artem qua non
inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peraga-
tur. Per Dies autem innuit suo tempore singula fa-
cienda esse. In priori igitur Operum libro ad labo-
rem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia
præcepta de moribus tradit, ad iustitiam & pietatem
colendam, iniustitiam verò & ignauiam vitandam.
In secundo autem artem agricultura tradit. Duo ergo
agit, primùm, ut voluntarium habeat agricolam: de-
inde, ut peritum.

1. Μοῖσῳ. Duplicem inuocationem ponit: prior hæc ad
Musas, posterior [v. 8.] ad Iouem dirigitur, ut in Perse
fratre decendo sit auxiliator.

A N N O T. I N

- V. 3. Οὐ τε διαΐ.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in οὐ potest intelligi τρόπον, more Attico, ut sit δι' οὐ τρόπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogatiue, alij verò absque interrogatione intelligunt. Alij non minus commodè exponunt, δι' οὐ, vel καὶ οὐ διαΐ, secundum quem Iouem gubernantur homines. φάτος & ἱπτός differunt ut apud Latinos loquor & dico: est enim φάτος, de quo magna fama est: ἱπτός autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.
- V. 5. Ρεία μὲν.) Contractio est in voce ρεία. ut Iliad. p. Virgil. quoque dixit aluaria pro alucaria. Æsopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit, τὰ π' ὑφ' ἡλὰ ταπεινοῖ, τὰ δ' ταπεινὰ ὑψοῖ.
- V. 9. Κλῆσι.) inuocatio ad Iouem. δέμυστας vocat precepta de moribus.
- V. 11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augenda rei familiaris, alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude.
- V. 15. Οὐ τις τῶν γε φιλεῖ.) Ostendit non fieri per se, ut hac contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possunt discernere à verè expetendis ea quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque natura quodam fato. V. 20. ἀπάλαμνον, inertem, qui manus nulli operi admouet. παλάμην enim & manum & ipsum opus significat.
- V. 24. ἀγαθή.) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Aristot. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bona illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.
- Pag. 3. V. 3. Ω Πίπον.) Alloquitur fratrem, & iam traditam doctrinam ad eius emendationem accommodat: eumque dehortatur à contentionibus forensibus, quia infelicitè circa eas versetur cui singulis temporibus sui

OPERA HES.

proventus non adferunt. κακόχαρτος, epitheton aptissimi in honesta contentioni, quia malum gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. v. 6. Ωρη.) absque aspiratione, pro φερτός. alij legunt ὦρη, i. tempus. v. 9. Τῷ κακοπαῖ.) Concessio ironica: Quando dicatus es, et abundas iam re familiari, nec animus à malo reuocari potest, age per me licebit litiges quandiu uole.

v. 14. Ἀρχαίζων.) βασιλῆας vocat praefectos singularum urbium, quemadmodum et Homerus.

v. 16. Νήπιος.) Mediocritatem commendat, et redarguit iudices et gubernatores qui indulgent suis cupiditatibus, et à vita fragilitate digrediuntur ad πλεονεξίαν iniustam: et ostendit primum ipsos ignorare vim et utilitatem iustitiae longè potiore quam iniustitia et πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit commoditas tenuis et frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμῶν, medium inter lucrum et damnum, quod est iustum, et honestius atque utilius πᾶντος, i. toto, quo et sua pars retinetur, et alterius ad se pertrahitur. Plat. 5. Polit. et 3. Legum intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

v. 18. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) pro γὰρ ἔκρυψαν, occuluerunt Causam huius ignorantia ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum hanc faciliorem vitam rationem.

v. 19. Πυθίως.) Illius prima et melioris vita rationem commendat, ita ut ostendat in ea seruata posse facile quemque non admodum industrium vel unius diei labore efficere quod sufficiat in integrum annum.

v. 21. πνιδάλιον.) Quidam non pro nauis gubernaculo, sed pro stiuā, stiuāque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret et induret.

v. 23. Ἀλλὰ Ζῆς.) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet Iouem iratum abdidisse ignem, i. veritatem, quae penitus abstrusa est in natura, sed cum Pro

A N N O T. I N

metheus offendisset hominibus recta & honesta, misit Iupiter Pandoram, id est, voluptatem, qua multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis abbladiantur, malorum tamen omnium, & horborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem: at Epimetheus, id est, sensus, non oscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed serò recepisse pœnitet. Nonnulli paulò aliter exponunt, ut mox patebit. Πρῶτος γὰρ ἀπομυθόμηνος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine, secundum quosdam intelligitur vis humani ingenij.

V. 26. Κρύψας) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio ferè omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viuerent homines.

V. 28. Ἐν κοίλῃ) Ignem ferulis optimè seruari auctor est Plinius lib. 13 cap. 22.

V. 31. Χαίρεις.) Est quadam νεμεστικὴ approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatum latuitia.

V. 34. ἰὸν κακόν) Ea ferè est humanarum rerum conditio, ut illa ipsa cupiditates quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

V. 36. Ἡφαιστον.) Recenset iam quomodo Pandora condita sit. M. Garbicius sensum huius fabula sic explicat: Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam verò lasciuia mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicavit ingenij & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi transformatum in aliam naturam & κενὴν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus celestibus, sed quibus corporea fece contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciuiam & luxuriam variarum artium & inuentionum: & hoc sub spe & specie boni, & vite melioris: sed quam omnē industriam suam posteriore con-

OPERA HES.

consideratione, & euentu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suu effectum, solaque spe reliqua sustentetur, in perpetua anxietate animi. Caterum si de voluptate hac potius libeat intelligere, dicemus Pgetam hic significare non unum esse genus voluptatis.

Pag. 5. v. 6. καὶ ὁδὸν] Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. γυμνάσιον; vox apta meditationibus & curis, qua ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sicut ferè videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. v. 7. Ἐν δὲ δειδύμῳ.] Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itémque negotiatores, & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

v. 12. Ζῶσε] Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

v. 13. Ἀμφί.] Fletus dea eloquentia est.

v. 21. Πανδώρα.] Quidam [ut antè monuimus] voluptatem exponunt, Alij variam quandam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cùm sit ipsorum malum. Quod mirum est, cùm mens humana tam diuinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio natura. ἀφ' ὧν αὖ, intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine & qui curæ sunt. v. 22. Ἐπιμηθεῖ.] Mittitur donum ad epimethæam, & recipitur. Nam pars infertur cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimethæus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique menti & rationi, quæ est ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου animi homini. Idcirco specie huius boni deceptus, postea noxium compariens, serio recepisse pœnitet. Refertur ergo Horatius, nocet emptæ dolore voluptas.

v. 31. Νόσφι ἀπ' αὐτῆς. Ha dua particule quamvis idem

A N N O T. I N

denotent, intendunt tamen hic significationem.

V. 33. Αἰψά.] καχότης hic pro malo externo accipitur.

V. 34. Ἀλλὰ γυνή] Prouerb. γυναικῶν ὁλεῖσθαι. Mu-
lier, id est, appetitiua & foeminea affectio, & publi-
cè indulgentia διμυχωρικὴ & ψυχωρικὴ, atque
συνφερώδης, unde laxatur disciplina seuerior. Hinc
deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandora, i.
corporis & animi humani statim quasi ex antro Aeoli
uenti & impetus affectuum, Quā data porta ruunt,
& terras turbine perflant, & nusquam non perua-
dunt & nihil non moliuntur. Quod tamen spes reman-
sit significat neminem tam desperatis rebus esse quin a-
liquando speret. Ouid. Viuere spe vidi qui mortu-
tus erat.

Pag. 7. V. 2. ἀεὶ δὲν γδ.] Ratio solius spei in pyxide re-
lictæ. Magnum certè Dei donum spes, quo solo affectu
homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur, &
- sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiam
insuauissima sunt.

V. 10. Εἰ δ' ἐδέλει.] Quinque ætates iam fingit: quo
commento significat naturam & mores subinde de-
teriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descri-
ptionem ætatum omnes ferè Latini Poætæ imitati sunt,
ἐκπορευόμενα. significat expositionem ordine factam &
integram, neque tamen prolixam.

¶ c. 11. Χρυσόν] Aurum (ut inquit Plato) propter præ-
stantiam naturæ, morum & vitæ. V. 16. αἰετ.) Co-
gnouerat fortasse Poëta aliquid de vita primorum pa-
rentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hac dicit.

V. 16. ἐν θαλίῃσι) ἐορταῖς, sacris epulis. V. 25. δαίμονες.)
Hæc omnia non, multum discrepant ab iis quæ sacra
scriptura tradit de bonis Angelis.

V. 30. Ἀδύτῃσιν) Alterum seculum describit per suas
circumstantias, quod Argenteum vocat, & eo deterius
priori fuisse ostendit, quo argentum est utilius auro.

V. ἡβῆς μέσῃσιν) vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκνῆ

non dicitur.

Pag. 9. v. 5. Ζῶς Κρονίδης.) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum ut non conuerterentur quidem in diuinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degeret.

v. 10. Ζεὺς ῥ.) Tertium genus hominum ari comparat, immane, ferox, & omnino Martium: fortasse Gigantes intelligit. v. 12. ἐν μελίᾳ.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

v. 13. ἔδ' ἐπὶ σῖτον.) Non frumentum ederunt: sed primæ pecudes laniarunt, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

v. 26. Ἀνδραῖν.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alij Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum natura prestarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute diuina pradii essent.

v. 29. ἐπὶ ἀπύλω.) Ad differentiam Thebarum Egyptiarum quæ dicebantur ἐκ γότῳ πυλῶι, Villarum quæ dictæ sunt ὑποπλάκωι, à monte sub qua sitæ sunt in Sicilia.

v. 30. μῆλων.) i. propter regnum ac potentiam. nam præci reges pecoribus diuitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. v. 1. v. Ἐν μακρότερον.) De fortunatis insulis vide Plin. lib. 6. cap. 32 & Homerum Odyss. 8.

v. 4. Μυκίτ') Descriptio postrema & ferrea ætatis, quæ moribus est pessima, impijs & deprauatissimis, vitæque cursu calamitosissimi. vox ὠφειλον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis. v. 13. Οὐδ' ἐξείνθη.) Eleganter hunc locum expressit Ouid. nec hospes ab hospite tutus, Non socer à genero, fratrum quoque

gratia rara est. v. 17. *Πῶν ὅμν.*) ὅμν Poeta usur-
pant pro intuitu, & precipue Dei & hominum in im-
perio constitutorum: hinc pro gubernatione diuina: ex
hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt
proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec pa-
rentes pradii sint. v. 18. *Ἰπαιτίων.*) Athenis capitale
fuit, *Ἰπαιτίων* non persolvere parentibus.

v. 19. *Χειροδύναμ.*] i. violenti, quibus ius est in manibus,
qui neque neque ius neque leges norunt. v. 21. *ὕβρις.*]
pro *ὕβρις* substans. pro adiect. ut Latine scelus pro
scelerato.

v. 25. *Ζῆλος.*] Iam redit ad primam propositionem de liti-
bus. Posteaquam verè praeclarè affectum invidia epi-
thetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesein deas,
reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterri amplius
à turpitudine, neque improbos metu vindicta, Nemesis
anim hinc significat iustitiam qua ulciscitur malefacta
flagitiosorum. Locus hic verè philosophicus etiam à
Platone in Protagora tractatus fuit.

v. 31. *Νῦν δ' αἴνον.*] Narrat apologum quo notat poten-
tiorum mores aduersus inferiores. αἴνον fabulam eius-
modi significat quae figuratè & rectè contineat admoni-
tionem seriam & grauem, & ex vita usu petitam.

v. 33. *ἀνδρόγα*] per Lusciniam intelligi doctos homines &
sapientes, vocat hanc auiculam *ποικιλόδιστον*, propter
soni & vocis varietatem.

Pag. 13. v. 2. *Δαίμων, τῆς δ' εἰς.*] Tyrannica vox planè
proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis.

v. 4. *Ἀφρον*] Epiphonema seu ἑπιμύδιον huius fabulae,
quod monet non esse reluctandum potentioribus.

v. 1. *Ὁ Πέρων*] Primum praeceptum, quo fratrem ad iu-
sticiam colendam, & iniusticiam vitandam adhortatur.
ὕβρις opponit iusticia, quia pro iniusticia vniuersali
haec vox usurpatur: quamvis tamen saepius accipiat
pro insolentia quae comitatur diuitias.

v. 12. *πυδών.*] Proverbialis locutio, quae significat miser-

O P E R A H E S.

rimam esse prudentiam qua ex malis nostris perdiscitur.

v. 13. Ἀντίκτα.) Commoratur in collatione iustitiae & iniustitiae, ut hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: Per δίκας σκολιας, lites iniquas quae falso intenduntur per calumnias & fraudes.

v. 14. ῥόδος) tractus violentus, quo iustitia dicitur coacta, pro fraudibus accusantium, & indicum.

v. Hδ' ἐπετα.) Subintelligendum fortassis καὶ ἡθῶν, i. cætus, conuentus, statuta, & alia quae sunt in consuetudine ciuili.

v. Οἱ δὲ δίκ.) Eruditissime insignia iustitiae premia & commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in clypeo Achilli.

v. 34. Πολλὰ κ.) Hæc sententia totidem ferè verbis est in Ecclesiaste. Sæpe vniuersa ciuitas mali viri pœna luit. ἱπποπέδι dicitur luere peccata.

Pag. 15. v. 4. H τῶν) Hæc & similia procul dubio ab Hebraeis ex doctrina Moysis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi comminationes.

v. 9. τοῖς βουλοῖ.) Emphasis huius vocis significat eiusmodi otio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentio rem planè conterat, & ad nihilum redigat.

v. 21. Ταῦτα.) Principes dehortatur ab iniustitia, 3. peculiaribus argumentis, quorum primum est. v. 24. Οἱ αὐτοί, quæ sententia mirè conuenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit. Alterum, v. 25. & prudentia animaduersione diuina. Tertium, v. 27. ab absurdo, & indignitate rei.

v. 32. Ω Πέρων.) Denuò fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

Pag. 17. v. 8. Σοὶ δὲ.) In sequentibus Poëta laboris & industria fructus, incommoda verò & opprobria ignauiæ varijs argumentis declarat. v. 9. κακότητα, hic pro malo interno accipitur.

v. 11. Τῆς δὲ.) Argumentum à natura virtutis. Ita enim

A N N O T. I N

- laborē proponit, ut cōiungat cū virtute & iustitia. Hic locum imitatus est qui literam Pythagora descripsit.
- V. 15. Οὐτ' αὖ.) Tria hominum genera describit. Liuius in Fabio & Minutio hunc locum penè ad verbū expressit : Sape ego audiui, milites, cum primum esse virum, qui ipse consulat quòd in rem sit. Secundum eum qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.
- V. 26. καὶ οὐρα.) καὶ οὐρα, à καὶ ὡ, abscondo, & ὡρα, cauda, quòd aculeum non exorāt fuci, vel propter ignauiam, vel quia non habeant: fucorum enim alij aculeos habent, alij non, ut Plato docet.
- V. 33. Εργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.
- V. 36. Δαίμονι.) Occurrit obiectioni de paupertate.
- Pag. 19. V. 3. Αἰδώς.) Occupatio item est, non esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus prouerbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hac neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest si eo ignauiam nostram pratexamus. Pudorem ergo inertium improbas quos vocat Virg Degeneres animos.
- V. 7. Εἰ γὰρ τις.) Duo genera iniuria facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & per iuria ditescere cupiunt.
- V. 12. καὶ ὅτι.) Malè partum, disperit. & , De malè quæsitis non gaudet tertius heres.
- V. 13. Ἰόν.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum laderi, sed & ope priuare. Ius etiam hospitij sacrosanctum habebatur: unde Iupiter ξένος.
- V. 22. Καὶ δὲ.) Præceptum de cultu diuino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare, Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere. V. 30. Εἰ γὰρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improuisis. V. 31. ἀγασσάμενοι.) sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non

O P E R A H E S.

tam promptè. v. 33. τιμῆς) i. famam, honorem. v. 35. ἔξ
ῖπ'.] De gratitudine præcipit in referendo beneficio. με-
τρεῖσθαι. dimensum accipere, vel mutuò.

Pag. 21. v. 13. αἴδομαι λιμὸν.] sic vocat famem ab effectu,
quòd nigrum aut luridum colorem inducat.

v. 18. Ἀρχορρῦ.] Extrema liberalitatis fugienda monet,
ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in sum-
mo tenuius est, quòd sit proximum aëri: in imo seculen-
tum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur
parsimonia. v. 19. δὲν.] Prouerbiū in eos qui omis-
demum occasionibus incipiunt sapere.

v. 21. Καίτε.] Non temerè ulli fidendum monet, ita ut
etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel secun-
dum quosdam, ut etiam cum fratre cautè agas, fide
quadam interposita, non apertè quidem, sed quasi per
locum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentia tua
indicatione. v. 23. πύργος.] De meretrice intelligit,
qua immodica elegantia cultus sit dedita.

v. 31. Σοὶ δ'.] Conclusio generalis: vel ἄρα οὐκ ἔστιν ad do-
ctrinam sequentis libri.

IN II. LIBRVM.

Pag. 23. v. 1. Πλὴν ἄδων.] Hic secundus liber continet præ-
cepta de agricultura & administratione rei familia-
ris. Hoc autem loco primū per ortum & occasum
Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam
pro locis maritimis, quàm à mari remotis. Sunt autem
Pleiades .7. stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vo-
cant. Syderum autem ortum & occasum tribus modis
aduertit agricola. Quod Soli orienti cooritur, coocci-
ditque, κοσμηκὼς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli
occidenti, χροικὼς. Quod autem Solis aduentu, abitu-
ve occultatur aut emergit, ἡλιακὼς. Quando igitur
Pleiades manè ante Solis ortum conspiciuntur, quod sit
mense Iunio, messē inchoari vult. Quando autem ma-
ne sub terram descendunt [quod sit mense Novembre]
arationis tempus adesse dicit.

- v. 3. Αἰ δὴ) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem solis, Taurum & Geminos peragran-
tium: quod est à Maio usque ad Iunium v. 4. περιπλομή] E-
pith. anni, à περίμετρο, i. existero: vel πολέω, verto: vel à
περιπλάττω, v. 7. ἄγχεα] Palustrem terram significat.
v. 9. γομῶν] vult ut bos labores perficiat maiore &
ante scintillam hyemis, atque sollicitè & festinanter, ad
egestantem & eius molestias vitandas.
- v. 21. νόμος.) Alij fortasse melius νόμος legunt, id est, o-
ratio vel series verborum ad persuadendum appositae:
Nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intel-
ligunt. v. 24. Κτηνὴ] famulā intelligit iure acqui-
sitam: Aristoteles tamen initio Oiconomici sui ad ux-
orē refert. v. 28 ἐκνηφιν] ab ἐκν i. postremus dies mensis.
- Pag. 25. v. 5. Σείριος] Stella est in ore canis maioris, ad
latum Austris vicina Leoni dicta quod nimio calore
exuret & debilitet vires humanas.
- v. 7. πλεῖον] Ubi sol accesserit Scorpionem, Canicula ma-
nè aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur:
orto autem sole statim labitur sub terram.
- v. 11. Περὶ ὅλμων τε περὶ ὀδῶν quidam intelligunt mortariū
trium pedum, quo veteres usi sint pro mola.
- v. 14. δὲ καὶ δῶρον] à δῶρον, i. palmus, quod munerum da-
tio δῶρον appelletur. id autem geritur per palmam ma-
nus. v. 18. Ἀΐδωαίης] Sic vocat Cererem quod ipsa
Athenienses, adeoque omnes homines de frugibus docue-
rit. v. 27. Αὐτόγρον] aratrum quod habet dentale so-
lidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit pla-
nè elaboratum, sed usque ad dentale. v. 30. ὀκτάβλω-
μον.] octo morsuum, à βλωμός, morsus, ita tamen ut
unum frustum habeat binos morsus. Seruum intelligit
robustum, qui integrum panem in 4. partes diuisum ab-
sumat in cæna: vel cui opus sit pane cuius quadrantes
octonius bolis seu partibus constant.
- v. 31. Ὁς κ'] Astatu quā in seruo requirit, rationes ad-
dit admodū graues, sentitque multū sitū esse in matu-

rita
usu
v. 36. d
gru
ptu
Pag. 2
scit
opu
det
v. 10.
ar
ter
&
ar
ve
est
de
v. 15.
qu
Ej
x
v
g
p
9
v. 19
9
f
v.
v.

OPERA HES.

- ritate atatis. v. 34. *ὑπερσπορία*) q. superseminatio, quæ
 usurpâri solet cùm prior sementis non est ritè peracta.
 v. 36. *Φερίαια*.) Tempus arandi indicat per clangorem
 gruum auolantium, idque (ut Poëta fingunt) in Egy-
 ptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.
- Pag. 27. v. 5. *Πηδίων*.] Occupatione negligentiam & in-
 scitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus
 opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respon-
 det ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.
- v. 10. *Εὐτ' αἶ*.] Docet diligentiam quæ est adhibenda in
 aratione. Addit [v. 12.] signa & circumstantias, qualis
 terra sit aranda sicca scilicet & humida, i. non lutosâ,
 & tamen madefacta. v. 14. *Εἰαοῖ*.] Modus & ratio
 arandi traditur. Pingue solum solet quater arari. Qui
 verò tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio
 est proscissio: secunda fit mense Iunio, quæ est iteratio:
 tertia, cùm ante sementem aratur, quæ est tertiatio.
- v. 15. *Νεῖον*.] Concedendum est suum intervallum terræ,
 quo interquiescat, ut deinde copiosorem fructum ferat.
 Est autem Nouale, ager qui alternis annis seritur.
καφίξουσιν, id est, recens aratam, adhuc eleuatam.
- v. 16. *ἀλεξίσαρκον*.] pellens execrationem. Solent enim a-
 gricola maledicere quando fructus ex sententia non
 proueniunt. *ἑκκαλάντες*, libros exhilarans, utpote
 quibus suppediet copiosum victum.
- v. 19. *Ἀρχόμηνον*.] Quomodo sit arandum. *ἐχέτην*, stiuâ,
 quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manus teneat
 arator. v. 21. *Εὐδρυον*.] Hoc loco lignum est quod est
 proximum temoni. v. 27. *Εξοῖ*.] quia scilicet omnia se-
 positoria & vasa repleta sint. v. 28. *ἰπὸ μύρον*.] cum in-
 quisitione & delectu capientem. v. 31. *Εἰ ᾧ*.] Improbatur
 hic arationem dilatam ad solstitium hybernũ.
- v. 32. *Ἠλύμηνον*.] ob culmorem breuitatem scilicet & pau-
 citatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad
 declarandum tristem euentum tardæ arationis.
- v. 35. *Ἀλλοτε*.] *Ἀνδραποφεῖα*, & mitigatio precepti de tar-

da aratiōe, quod tēpestates variæ sint pro volūtate Ionii.
Pag. 29. v. 2. Ημ. Θ.) Pulchra Veris descriptio est.

v. 9. Παρ' αὐτῶν.) Præteri interpretandum, non accede.
Monet enim diligentem agricolam ne vel tempus hyber-
num, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus
transigat, sed tum etiam rem familiarem promouere
studeat. Per χαλκεὸν θάλακρον intelligit officinas ferra-
rias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ocio-
si solebant conuenire ad colloquutiones friuolas, sicut a-
pud Romanos in tōstrinis. Pro ἐπ' ἀλῆα, ut constet
versus, quidam legunt ἐπ' ἀλῆα, neutro genere in locis
calidis, ab ἀλῆος. Λέχα, quondam dicebantur conuenti-
cula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerunque
de rebus leuissimis agitabatur, factum est ut mendico-
rum conuentus etiam hoc nomine vocarentur: atque in-
de etiam ipsa nuga λέχα dicta sunt.

v. 13. ἀπὸ τῆς ζ.) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diuti-
na laborantibus pedes intumescere. Superiores aptem
partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc
alludit Pæta cum iubet cauere, ne pedem tumefactum
tenui manu demulcere oporteat. v. 14. Πολλὰ.) Verissi-
mum est Columella dictum, Homines nihil agendo,
malè agere discunt. v. 2. Μελῶν.) Hyemis tempus,
& mensem Boreali frigore grauissimum copiosè & e-
legantè describit. Ἀλωαῖον, mensis Ianuarius est. Lenæa
anim Bacchi feria & Pythia sub id tempus agebantur,
cum vini primitias libabant. Βῆδρα. vocat frigora,
quæ aduunt & excoriant etiam ipsos boues. v. 23.
Ὅς τ.) Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat.
v. 34. Ἐχέλον.) inclinatum, contractum vel prope-
rantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. v. 36.
Ἡ δὲ δῆμον.) Curam virginum in honestioribus fami-
līs exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum
predibant.

Pag. 31. v. 4. ἔτ' αἰόστεος.) Polypi hæc natura est, teste
Plin. lib. 9. cap. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodât,

quo mē-
menter
Vocat
ginem
cum est
pas, qui
γλαφυ-
tio iam
Bæoti
vestie
v. 18. κρό-
fuit d.
sterne
ut ἀλ-
interp
πυρο-
in aq
& a
Pag. 33.
do h
descri-
buli
noct
ban
Poe
διὰ
v. 10. l
init
spi
dio
op
m
ne
P
ci
v

OPERA HES.

quo maxima hyemis uicia notatur : & quia vehementer frigore leditur, tate plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum ἀρόστρον, quod cartilaginem pro spina habeat. v. 7. Ἀλλ' ὅμι.] Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Echioras, qui sunt meridionales, quam apud Gracos. v. 13. γλάφυ. pro γλαφυρόν. πεῖ ποδὶ βροτῶν, homini seni, tercio iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide prouerb. Boeotica enigmata. v. 17. Χλαῖνας.] χαῖτῶν interior uestuerat supra quam utebantur pallio.

v. 18. κρόκη. [pro κροκίδα. v. 21 ἵφι κταμφοῖο.] quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. v. 25. Τετῦ.] ad pluuiam propulsandam ut ἀλεῖν sit ab ἀλείπειν. Quare expungenda erit illa, interpretatio quae habet ἀλέλω, reporem. v. 29 Ἀνὰ πυροφόρ] Vapor ex terra in nubibus percussus & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aer sata & arua.

Pag. 33. v. 1. μεῖς γδ.] Repetit admonitionem de uitando hoc mense Ianuario: cuius difficultates hactenus descripsit. v. 3. Τῆμος.] Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro verò aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Graci homines tantum cenabant, & largius quidem. v. 4. Ὀφροῖν.] Sic vocant Poetae noctem, ὅτι τὸ ὄφροειν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ: vel διὰ τὸ ὀφρῖναι τὸ σῶμα διὰ τὸ ἀναπαύσεως.

v. 10. Ἀρκτὺρος.] stella est sub Zona Boota: oritur uespere initio veris. v. 13. Πανδίωνς.] Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus. v. 13. Ες φάος] Poeta videtur in ea opinione esse ut putet hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alij putant eas auolare in regiones tepidiores. v. 15. Ἀλλ' ὁπότε.] Messu tempus describit. Per φειοικον intelligit testudinem, quod domum suam circūferat. Alij aliud animalculum intelligunt, quod pro uitando Solis aestu solebat ascendere plāti & virgulta.

A N N O T. I N

v. 18. Φαίηται.) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere.

v. 33. Βίβλιν.) Biblinum vinum dicitur à Biblia regione Thraciae, ubi nobilissima vina sunt.

v. 36. αἷον.) vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat.

Pag. 35. v. 4. Τεῖς ὕδατ.) Graci nunquam merum bibere solebant. Athenaeus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aqua adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aqua. v. 6. Ὅτ' αἷ.) Id incidit in mensem Augustum. v. 8. Μέτρο.) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.

v. 12. κερχαρόδοντα.) à sono factum videtur. Sunt autem canes asperissimis dentibus, & omnium firmissimè tenent semel in fauces recepta.

v. 13. ἡμερόκοιτ.) furem intelligit. v. 14. σὺρφετόν.) Intelligit non tantum palcas, sed & folia vitium, quercuum, tum verò herbas, aliàque id genus quae pecoribus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.

v. 16. γυνάτα.) usitatum est Poetis usurpare hoc vocabulum, pro potentia, viribus, & robore.

v. 17. Εὖτ' αἷ.) Tempus vindemiae describit.

v. 20. Δείξαι.) Hoc intelligunt nonnulli quadam certi vini preparatione, in qua rationem faciendi unas passas complexus sit. Alij generale praeceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo. v. 26. Εἰ δὲ σ.) De navigatione praecepta quadam subiicit. Fuit enim illis familiare, deuchere fruges & merces. v. 34. Χείμαρρυ.) clauum significat quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naues in siccum tracta aquam in sentina collectam emittunt.

Pag. 37. v. 5. Ως ὅπ.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus constatam, sed propter paupertatem.

O P E R A H E S.

- d mal. v. 11. Νάσσοτο.] Describit nunc patriam suam Poëta.
 v. 13. Νή' ἄλ.] Mediocritatem tutiorem esse dicit.
 i regio. v. 21. Οὐτέ τι.] Remouet à se reprehensionem ob imperi-
 tiam. Hic videmus σοφίζειν primò usurpatum fuisse
 agis a- cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ
 alijs. v. 25. Ἀμφιδάμωτο.] Amphidamas rex Eu-
 nerum bœæ in bello aduersus Erythraeos occisus fuit: in cuius
 nsuetu. obitum filij eius certamina edixerunt. Apparet sanè
 que a- Hesiodum Homero posteriorem ferè centum annis fuisse:
 yathos, proinde cum eo in hoc certamine non certauit.
 Augu- v. 35. Ημετέα.] Tempus navigationis commodissimum tra-
 nges, ut dit, æstiuum scilicet.
 int au- Pag. 39. v. 5. Ἐν τοῖς] Prouerbialis est hic versiculus &
 nissime valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum
 aut prosperum accidit, Deo adscribendum esse.
 v. 6. Ὀκρινέας αὖρας vocat faciles & leues flatus, ut sunt
 φετόν.) Etesij & similes placidi. v. 14. Ἀλλ' .] Vernam navi-
 , quer- gationem describit, quam ipse quidem non probat, ut
 coribus periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob
 : voca- cupiditatem pecunie. v. 30. Μέτρεα.] Epiphonemate ge-
 nerali concludit modum esse seruandum.
 v. 31. Ωρεῖ .] Tradit tempus coniugio maturum in ma-
 re & sæmella. v. 34. τέτορ.] Pollux quatuordecim ex-
 ponit, Plato & Arist. constituunt puella decimum
 & auum annum nubendi.
 Pag. 41. v. 4. Δειππολόγος.] quæ comestationibus clam in-
 dulget, & quæ passim adit conuiuia.
 v. 5. αἶψα δαλός.] sine face, id est, clam, etiam si foris ni-
 hil appareat. Et crudam senectutem, tempestiuam &
 matram vocat.
 v. 6. Εὖδ.] De religione præcipit. ὅτις, in Deo significat
 inspectionem & gubernationem rerum, iustamque in-
 dignationem contra impios. In homine autem respectu
 ad Dei metum & reuerentiam.
 v. 7. Μυδὲ.] Præceptum plenum humanitatis, nullam a-
 micitiam præponendam esse sanguinis coniunctioni.

ANNOT. IN

- V. 11. Δὲς τόσα.) Iubet offensionem amici duplici vindi-
cta pensare, idque eò ut agnoscat delictum: & tñ si in
gratiam redire velit, benignè recipiendum docet. Alij
sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum
impunitum relinqui. V. 14. σὲ ᾧ.) Tu vites omnia
quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum
minus quàm conueniat integrum. Vel, vide ne vultus
tuus præ se ferat simultatē, sed ex animo ejiciat om-
nem pristinarum iniuriarum memoriam.
- V. 15. Μὴ ᾧ πολὺξ.) Vtraque extrema liberalitatis fu-
gienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa ho-
spitalitas, quæ erat sacrosancta.
- V. 22. δυσπρόσιτος.) morosus, id est, non sis difficilis ac-
cessionis & collationis. V. 27. Μὴ δ' ἀντ'.) Non esse
meiendū contra solem. Vel allegoricè cōtra magnos &
honestos viros nihil proteruè & irreuerenter agen-
dum. V. 3. Εξ ὄψεως.) Turcu etiamnum hodie reli-
giosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium de-
signari credunt si quis in publico cacaret aut mingeret.
- V. 33. Μὴ δ' αἰδοῖαι.) A congressu uxoris ne sa-
cra accedas.
- V. 35. Μὴ δ' ἀπὸ) Ab hilariore conuiuio, non à tristiori-
bus sacris accedendum ad uxorem docet.
- Pag. 43. V. 6. Μὴ δ' ἀπὸ πέντοζ.) Vngues non esse præ-
cidendos in conuiuio, præsertim solenni. πέντοζον vocat
manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.
- V. 8. Μὴ δ' ἐπὶ κύπελλον.) Duplex potest esse sensus. Vel, ut
prohibeat paruum poculum supra craterem magnum
collocare, ut ita potantibus inde haurire liceat quantū
velint: vel ut ne velit paruum poculum pro cratere ap-
ponere, atque ita prohibeat parsimoniam in compota-
tionibus. Locus est satis obscurus.
- V. 10. Μὴ ᾧ δόμα.) Spartam quam nactus es orna. In
quo iunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo
perseuera. V. 11. κακοῖν) Fama sinistra & maligna
potest intelligi. λακέρυζα, pro κελάρυζα,

V. 12. A
crisi
dan
sup
infu
V. 14. l
sup
quò
scis
gna
V. 21. l
qui
V. 24. l
esse
sca
qu
eti
pti

In H
Hoi
Biß
Pa

OPERA HESIOD.

V.12. Μηδ' ὀπὸ'] Pium praeceptum. Ex illis nondum sacrificatis, & illibatis non cupiendum esse cibum. Quidam per χυτροπόδας αἰετῖπροις intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum ritè patinis infusi, mensis impositi, atque consecrati sunt.

V.14. Μηδ' ἐπ' ἀκν.] Prohibet liberorum collocationem super sepulchra & morticina, (qua vocat ἀκντα, quod non moveantur, vel non sint mouenda,) quod prius infustum videbatur. Vel allegoricè prohibet ignaviam, otium & delicias in prole duodecim annorū.

V.21. Μηδ' ποτ'] Hi rectè infantes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.

V.24. δὲ νῶ.] Boni nominis precipuam curam habendam esse vult, quia [versu 25.] nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fertur, fama enim vim quandam diuinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem fama, 4. Aeneid. Fama malum, &c.

Annotations in Dies habes in calce huius voluminis post Theogoniam.

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσιόδῳ ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ἐπὶ χερσὶν ἐλίπων,
Πυρρῶν ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην.
Βίβλον δ' ῥίψας ἐπὶ γλῶσσει· τίς τ' ἐβόηται,
Ἔργα τί μοι παρέχιν ὧ γέγον' Ἡσιόδε;

Pag.69.v. Ἡνίοχοι.] Lege ἱμπλῶ non ἱπλῶ, ut vulgo editur,

HESIODI ASCRAEI OPERA

ET DIES.

USÆ ex Pieria carminibus cele-
brantes,

Agite, Iouem dicite vestrum pa-
trem laudantes,

Per quem mortales homines sunt
pariter obscurique, clarique,

Nobiles, ignobilesque, Iouis magni
voluntate:

Facile enim extollit, facile etiam

elatum deprimat:

Facile præclarum minuit, & obscurum adauget,

Facileque corrigit incuruum, & superbum deficcet

Iupiter altitonans, qui supreamas demas incolit. (iudicia

Audi intuens & auscultans, & pro iustitia tua dirige

Tu. Ego verò Perse fratrem vera monebo.

Non sanè unum est contentionū genus, sed super terram

Sunt duo. alteram quidem probauerit qui nouerit:

Alter a est vituperabilis: in diuersa a. animum distrahit.

Nam hac contentio bellū exitiosum, & discordiā auget,

Noxia: nullus hanc amat mortaliū, sed necessario

Immortalium consilijs litem colunt molestam.

Alter a verò priorem. i. prius genuit nox obscura

Posuit. v. ipsam Saturnius altiugus, in athere habitans

Terra in radicibus, i. & quidem hominibus lōge meliorē.

Hac & quantumui inerlem, tamen ad opus excitat.

In alterum. n. quispiam intuens ociosus

Diuitem, qui festinat arare, atque plantare,

Domūque recte gubernare. amulatur vicinum vicinus.

Ad diuitias festinantem, bona. v. hac contentio hominibus

H Σ

Peio

Peio

Peio

Zeio

Kla

Tu

(

Eio

Ho

H

Σ

AS

TU

Θ

I

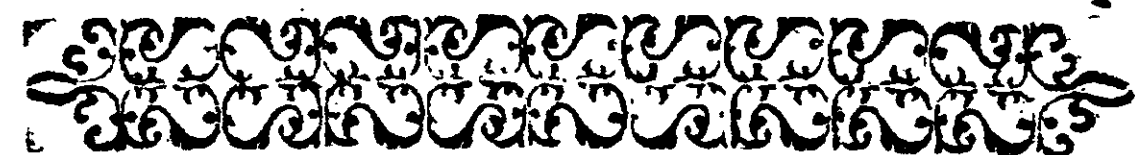
H

E

Π

C

E

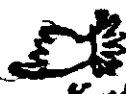
ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΟΥΣ ΑΙ Πιερίηθεν αἰοῖσ' ἦσι
κλείουσαι,
Δεῦτε δ' ἐνέπετε σφέτερον πατέρ
ὑμνεύουσαι.
Ον τε διὰ βροτοὶ ἀνδρες ὁμῶς ἀ-
φατοῖτε φατοῖ τε,
Ρητοὶ τ' ἀρρητοῖ τε, διὸς μεγάλοισι
ἔκκλι.

Ρεῖα μὲν γὰρ βριαίει, ρεῖα δὲ βριαύοντα χαλῆππει.
Ρεῖα δ' ἀφ' ἱζήλον μινύθῃ, καὶ ἀδηλον ἀέξει.
Ρεῖα δὲ τ' ἰδύνει σκόλιον καὶ ἀγνώσθῃ κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπὸ ταῖς δώμασι ναίει.
Κλοῦσι ἰδὼν αἶων τε δίκη δ' ἰδὺναι δέμιας
Τυώη' ἐγὼ δὲ καὶ Πέρση ἐτήτυμα μωθισαίμεν.

Οὐκ ἄρα μουῶν ἔλω ἐρίδων γλῶσσαι, ἀλλ' ὅπ' ἡγαῖα
Εἰσὶ δὴ πῶς μὲν καὶ ἰπαυγέσσει νοήσας,
Ἡ δ' ὅπ' ἡμωμνῇ διὰ δ' ἀδίδακτον ἔχουσι.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆλον ὀφέλλει,
Σχετλὴν ἄπ' ἐπὶ πύγῃ φιλεῖ βρυτὸς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνὰ γῆς
Αἰσάντων βελήσιν ἐρεῖ τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἐτέρῳ, περὶ τέρῳ μὲν ἐγείνατο τὴν ἐρεβεννὴν
Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος ἀφ' ἑρῆων
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνάν περ ὁμῶς ὅπ' ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργου χαπίζων
Πλάστον, ὃς ἀπείδῃ μὲν ἀρόμμεναι ἢ δὲ φυτῶν.
Οἶκόν τ' ὅθ' ἀδίδαι. Ζηλοῖ δὲ τε γέγονα γέτω
Εἰς ἀφρονι ἀπείδοντ' ἀγαθὴ δ' ἐρεῖ ἢ δὲ βροτοῖσι.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Persa, tu verò hac tuo repone in animo,

Neq; malis gaudens cōtentio animū tuū ab opere abducat;

Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.

Cura namque parua est esse debet litiūmque forique,

Cui non sit victus domi in annum repositus,

Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Quo satiatus lites ac rixam moueas

De facultatibus alienis. Tibi verò non amplius erit iterū

Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem

Rectis iudiciis, quae ex Ioue sunt optima.

Nā nuper quidē patrimonium diuisimus: aliāque multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Doniueros, qui hanc litem volunt iudicasse.

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,

Neque quā magnum in malua & asphodelo bonum.

Occultatum enim habent dī victum hominibus:

Facile enim alioqui vel vno die tantum operatus esses

Ut in annum quoque satū haberes, ociosus etiam:

Statimque temonem quidem super sumum ponerēs,

Opera verò bouū cessarent, mulorūmque laboriosorum.

Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,

Quia ipsum decepit Prometheus versutus,

Quocirca hominibus parauit tristitia mala.

Abscōdit vero ignē. quem rursus quidē bonus Iapeti puer

Surripuit ad hominum vsum, Ioue à consulto,

In caua ferula, fallens Iouem fulminibus gaudentem.

Hūcque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:

Iapetionide, omnium maximē versute,

Gaudes ignem furatus quōdque animum meū deceperis:

Id tibi quo ipsi magnum erit malum, & posteris.

Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitque pater hominūmque deūmque.

Vulcanum verò insignem iussit, quā ceteris

Ter

καὶ κερα
καὶ πικρ
ὁ Π
Μηδὲ σ
Νεῖκε' ὅπ
ὁρμ γάρ
ὁ πινι μ
ὁρμ
Τὸ κα κο
Κτήμασ
ὁ δ' ἐρ
Δεῖν σ
ὁ δ' ἡ μ
Ἀρπιάζ
Δωροφά
Νήπιος
ὁ δ' ἡ δ
Κρύφα
Πηδύω
ὁ δ' τὸ σ
Αἰψά κ
Ἐργα βο
Ἀλλὰ Ζ
ὁ δ' ἡ μ
Τὸν μ
Κρύφα
Εὐλεψ
Εν κοίλ
Τὸν δ
Ιαπ
Χαίρει
Σοί τ
Τοῖς δ
Τίτρο
ὁ
Ηφα

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

καὶ καρμυῖς καρμυῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πλωχὸς πλωχὸ φρονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῶ.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταύτα τε ὡς ἐπικράτῃς θυμῷ.

Μηδὲ σ' ἔρις κακὸν χαρτῷ ἀπ' ἔργου θυμὸν ἔρυσσε
Νείκε' ὅππῃ θύοντ' ἀγροῖς ἐπακουδὸν ἔόντες.

Ὡρὴ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται, νεκρίων τ' ἀγροῖων τε.

Ὡ πνι μὴ σίῃ ἐνδὸν ἐπιστάτης κατακείται

Ὡρῇ, καὶ γαῖα φέρει Διμυῖτερ ἀκτῶν.

Ἔκκα κορεσάμεν, νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφθαλμοῖς

κτῆμασ' ἐπ' ἀλλοτρείοις. σὺ δὲ ἐκείνῃ δυνάμει ἐστῶ

Ὡ δὲ ἔρδῃν. ἀλλ' αὖθι διακρινάμεθα νεῖκεα

Ἰδὲ μιν δίκης, αἵ τ' ἐν Διὸς εἰσὶν αἰεταί.

Ἡδὲ μὲ γὰρ κλῆρον ἰδεασάμεν. ἀλλὰ τε πολλὰ

Ἀρπάζων ἐφόρει, μέγα κυδύνων βασιλῆας

Δωροφάγοι, οἳ τῶν δὲ δίκῃν ἐθλοῖσι δικάσσει.

Νῆπτοι, οὐδ' ἴστασιν ὅσα πλέον ἡμῶν πάντες,

οὐδ' ὅσον ἐν μαλαχῇ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειμα.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

Ὡ δὲ γὰρ καὶ καὶ ἐπ' ἡμῶν ἐργασίῃ,

Ὡς τέ σε καὶ εἰς ἐν αὐτὸν ἔχον, καὶ ἀεργὸν ἔόντες.

Αἰψὰ καὶ πηδάλιον μὲν ἔσθ' ἡμεῶν κατὰ θεῖον.

Ἔργα βοῶν δὲ, δότολοι τε καὶ ἡμιόνων τελαερῶν.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χαλωσάμεν φρεσὶν ἡσιν.

Ὅτ' ἡμῖν ἐξ ἀπαύτης Περσηίδης ἀγκυλομήτης.

Ἰὺν καὶ ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Κρύψε δὲ πῦρ τὸ μὲν αὖθις εἰς παῖς Ἰαπετιῶ

Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς ὥρῃ μπιόεντες

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαδῶν δία τερπικέραυνον.

Τὸν δὲ χαλωσάμεν, περσέφῃ νεφεληγερέτῃ Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδης πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,

Χαίρεις πῶρ κλέψας, καὶ ἡμᾶς φρένας ἡ δροπύσας

Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἰσομήροισι.

Τοῖς δὲ ἐγὼ αἵ τ' πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ καὶ ἀπαντες

Τέρπονται καὶ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ὡς ἔφατ' ἐκ δὲ ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἡφαιστὸς δ' ἐκέλευσε πάλαντον ὅττι τάχιστα

Terram aqua miscere, hominisque imponere Vocem.
 Et robur, immortalibus verò deabus facit assimilare
 Virginum pulchram formam peramabilem. at Minervam
 Opera docere, ingeniosam telam texere,
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas.
 Imponere verò caninamque mentem, & furaces mores
 Mercurium iussit, nuntium Argicidam
 Sic ait. illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus utrinque claudus
 Virgini verecunda similem, Iouis consiliis.
 Cinxit verò & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum verò Charitèsque dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.
 Omnem verò illius corpori ornatum adaptavit Pallas
 At in pectore sanè nuncius Argicida, (Minerva)
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Collocavit Iouis consilijis grauistrepi. sed Vocem utique
 Imposuit deorum praece. appellauit autem mulierem hanc
 Pandoram: quia omnes caelestium domorum incolae
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquam delum perniciosum & inuitabile absoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclytus Argicidam Merc.
 Munus ferentem deorum celerem nuncium. neque Epimetheum
 Cogitauit ut illi praecepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret
 Retrò, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
 Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet sensit.
 Prius namque in terra. vivebant familia hominum
 Sine & absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus vasis magnum operculum dimouens.
 Dispersit, hominibus autem machinata est curas graues.
 Sola verò illic spes in infasta domo dolio,

ΕΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

5

vocem.
 simile
 it Minervam
 verem,
 tes curas.
 tes mores
 no regi.
 audis
 erua.
 i Suada,
 it Pallae
 (Minerva)
 mores
 utique
 liorem hanc
 ncola
 curiosis.
 bile absoluti
 am Merc.
 Epimetheu
 ando munus
 t sensu.
 nunt
 erunt.
 dimouens
 s graves.
 Ioi

ἄν' ὕδρ' φύρειν, ἐν δὲ αἰθερώπῳ θέλ' αὐδ' ἰλῶ
 αἰ δένθ' ἀδαν' ἄταις ὅδεαίς εἰς ὧπα εἰσκειν
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον, κ' αὖτ' Ἀθήνῳ
 ἔργα διδασκῆσαι, πύλῳ δ' αὖ δαλὸν ἰσὺν ὑφαίνειν
 καὶ χέριν ἀμφιχέει κεφαλῇ χρυσίῳ Ἀφροδίτῳ
 καὶ πόδον ἀργαλέον, καὶ γυμνόροισ μελεδῶνας
 ἐν ᾧ δέ αὖ κ' ἰόν τε νόον καὶ ὀπίκλοπον ἦθ' ὅ
 Ἑρμείῳ ἦν ὡς διάκτορον ἀργυρόντι.
 ὧς ἔφατ'· οἱ δὲ ὀπίδοντο αἰ Κρονίωνι ἀνακτι.
 Αὐτῆκα δὲ ἐπ' αἰνέει πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυῖος
 Παρθένα αἰδ' ἰδὲ ἱκελόν, Κρονίδεω δ' ἀβυλῶ
 Ζῶσε ὅ καὶ κόσμῳ δέει γλαυκῶπις Ἀθήνῃ
 Ἀμφὶ ὅ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πεισὶς
 Ὀρκοῖς χρυσείοις ἔδεσαν χροὶ ἀμφὶ ὅ τῶν
 ὦρα καλλίκομοι σέφον ἀνδρῶν εἰαρινοῖσι
 Παιῖτα ὅ οἱ χροὶ κόσμον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθήνῃ
 ἐν δὲ ἄρα οἱ στήθεσι διάκτορος Ἀργυρόντης
 Ψύδεα θ' ἀμυγλίοις τε λόγους καὶ ὀπίκλοπον ἦθ' ὅ
 Τόξ' εἰ, διὸς βελήσι βαρυκτύπου, ἐν δὲ ἄρα φωνῶ
 Θῆκε δέν κήρυξ' ὀνόμνη ὅ τῶν δὲ γυναικῶ
 Πανδώρα, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδῶρησαν, πῆμ' αἰδέσθ' αἰ φησὶν ἀλφειῶσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον ἀπὺ ἀνέχεον ἐξετέλεσεν,
 εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργυρόντι
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν τε χυμὸν ἄγγελον, ὅ δὲ Ἐπιμηθεὺς
 Ἐφράσατο ὥς οἱ εἴπειτο Ἐρμυθεὺς μὴ ποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ' Ἰλίου ὀλύμπια, ἀλλ' ὀλοπύμπειν
 Ἐξοπίσω, μὴ περὶ κακὸν θνητοῖσι γλῆται.
 Αὐτὰρ ὁ δέξ' ἄμφο, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ὅππ' ἔχον φῦλ' αἰθερώπων
 Νόσφιν ἄτερτε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖς πόνοιο,
 Νέσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' αἰδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταμυθεύουσι.
 Ἀλλὰ μὴν χεῖρας πίθου μέγα πῶμ' ἀφελῆσαι
 Ἐσκέδασ' αἰθερώποισι δ' ἐμήτατο κήδεα λυγρὰ.
 Μένει δ' αὐτότε Ἐλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι

Α ιθ

Ενδον

HESIODI

Intus mansit, dolū sub labris, neque foras
 Enolauit: prius enim iniecit operculum dolū.
 Ægiocli consilio Iouis nubicoga.
 Alia verò innumera mala inter homines errant.
 Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quàm noctu
 Ultrò oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacitè: nam vocem exemit consultor Iupiter.
 Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.
 Ceterum si velis alium tibi sermonem paucū absoluiam
 Bellè ac scienter: tu vero præcordiis imposito tuis.
 Ut simul nati sunt dī, mortalesque homines.
 Aureū quidē primum genus diuersiloquentium hominum
 Dī fecerunt, cœlestium domorum incolæ.
 Ii quidem sub Saturno erant, cū in cœlo regnaret.
 Sed ut dī vivebant, securo animo præditi,
 Planè absque laboribus & arumna: neque molesta
 Senectâ aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
 Delectabantur in cōyuiis, extra mala omnia.
 Moriebantur autem ceu somno domiti. bona vero omnia
 Illi erant, fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua, multumque & copiosum, ipsique ultro,
 Quietis partis fruebantur, cum bonis multis.
 Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
 Qui quidem obseruant & iusta & praua opera,
 Aerem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.
 Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
 Aureo neque natura simile, neque intellectu.
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sue.
 Cū vero adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes.

Ενδ
 Εξ
 Αιγ
 Αμα
 Πλε
 Νεσ
 Απ
 Σιγ
 Ου
 Ει
 Ευ
 Ω
 Χρ
 Αθ
 Οί
 Ω
 Νό
 Γη
 Τέ
 Θ
 Τ
 Α
 Η
 Α
 Τ
 Ε
 Ο
 Η
 Η

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

7

Ενδον ἔμμενε, πίδου ὑπὸ χεῖλεσιν, ὕδ' ὀδυράζῃ
 Εξεπῆν. πρὸ δ' αὖτε γὰρ ἐπέμβαλλε πῶμα πίδοιο,
 Αἰγυόχου βελήσσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ ὅ μιν λυγρὰ κατ' ἀνδρῶπις ἀλάλματα.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θαλάσσια.
 Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἡδ' ὅππ' ἴκῃ
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῶν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι πᾶσι Διὸς νόον ἐξαλείαδαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτέρῳ τοι ἐγὼ λόγον ἐνκορυφώσω
 Εὖ κ' ὅππ' αὖτις. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ὡς ὁμόθεν γένεασι θεοὶ θνητοί, τ' ἀνθρώποι,
 Χρῦσεν μὲν πρὸ πρῶτος γένος μέρων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν δ' ὅππ' Κρόνου ἦσαν, ὅτ' ἔρξαντο ἐμβασιλεύειν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἐζῶον, ἀκυδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων κ' οἰζύν. οὐδέ τι δηλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας κ' χεῖρας ὁμαῖοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδὲν ἀπάντων.
 Θνήσκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐδολὸν δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔω καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρον ἄρουρα
 Αὐτομάτῃ πολλὸν τε κ' ἀφθονον. οἳ δ' ἐδελημῶι
 Πουχοῖ ἔργα νέμοντο, σὺν ἐδλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῆτο γένος κ' γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι, διὸς μεγάλου διαβλάται,
 Εδλοὶ, ὅππ' ἄνθρωποι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν δίκας τε χεῖλια ἔργα,
 Ηἶρα ἱππῶν ἀμύμοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλατοδόνται, κ' τῆτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χερότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Χρυσέῳ ἔτε φύλῳ ἐναλήγκιον ἔτε ἰνῆμα.
 Ἀλλ' ἑκάτῳ μὲν παῖς ἔτεα πρὸ μητέρει κεδνῇ
 Εξέρειτ' ἀτάρῃων, μέγα νήπιον, ὃ ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ κ' ἡβῆς μέτρον ἴκοιτο
 Παιδείδιον ζώεσθαι ὅππ' ἄνθρωπον, ἀλγεῖ ἔχοντες

Α. 117.

Α. 118.

Ob stultitias iniuriam enim prauam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatis dñs qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erant luctuosa, ac iniuria: neque ullum cibum
 Edebant, sed adamantis habebant durum animum:
 Feroces: magna vero vis & manus inuicta
 Ex humeris prouenerant super validis membris.
 His erant anea quidem arma, aneaeque domus:
 Aere vero operiebantur: nigrum autem nondū erat ferrū.
 Et hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles, mors vero tametsi stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum vero liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiā aliud quartū super terrā multorum alumnā
 Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius,
 Vixorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semidei, priori generationi, per infinitam terram.
 Hos quoque bellūmque malum & pugna grauis,
 Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram
 Perdidit pugnantes, propter oues opes Oedipi:
 Alios vero & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma,
 Ubi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 Ita autē seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terrae fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes.

In

Αφ' οὗδ'
 Αμύλα
 Ηθελον
 Ηδέως
 Ζδύς Κ
 Οὐκ ἐδ
 Αὐτ
 Τοι μὲν
 Αδύτε
 Ζδύς
 Χάλε
 Εκ μ
 Ηδίο
 Απλ
 Εξ α
 Τοίς
 Χαλ
 Καί
 Βίσι
 Νώ
 Εἰλ
 Α
 Αῦ
 Ζδ
 Α
 Η
 Κ
 Τ
 Ω
 Τ
 Ε
 Ι

ΕΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αφραδίας ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἰδούαντο
 Αμύλων ἀπ' ἔχον, οὐδ' ἀθανάτοισι θεραπύειν
 ἠδελον ἔδ' ἐρῆν μακάρων ἱερῶς ὅππ' ἐμοῖς,
 ἠδέως αἰθροόποισι κατ' ἠδεα. τοῖς μὲν ἔπειτα
 Ζῷς Κρονίδης ἐκρυψε, χεῖρ' ἔμψα οὐνεγα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσιν θεοῖς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὴντο γῆν' ὠκατὰ γαῖα καλύψε,
 Τοῖς μὲν ὑποχθόνιοι μάχαιρες θνητοὶ καλέονται
 Ἀδύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπιδεῖ.
 Ζῷς ὅ πατὴρ τείτον ἄλλο γῆν' ὠκατὰ γαῖα καλύψε
 Κάλκειον ποίησ' ἐκ ἀργυρῶ ἔδεν ὀυσίον,
 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὕβριες ἔδεν οἶτον
 ἠδελον. ἀλλ' ἀδάμαντ' ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
 Ἀπλαστοί μεγάλην ὅ βίην καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ὅππ' ἐμβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ὠκατὰ γαῖα καλύψε, χεῖρες δ' ἐκ οἴκων
 Χαλκῶ δ' ἐργάζοντο μέλας δ' ἐκ ἔσσης σίδην.
 Καὶ τοῖς μὲν χεῖρας ὑπὸ σφετέρῃσι δαμνύτες
 Βίσαν ἐς ὕβριντα δόμον κρυεροῦ αἰδαο,
 Νώνυμοι θάνατος δ' ἐκ ἐμπάγλοις περ ἐόντας
 Εἴλε μέλας λαμπαρὸν δ' ἐλιπον φάσ' ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὴντο γῆν' ὠκατὰ γαῖα καλύψε,
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ὅππ' ἔχον πηλυβοτείρη
 Ζῷς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων δεινὸν γῆν' ὠκατὰ γαῖα καλύψε,
 ἠδελον, πορτέρη γῆν' ὠκατὰ γαῖα καλύψε,
 Καὶ τὴς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις ἀνὴρ,
 Τοῖς μὲν ἐφ' ἐπταπύλῳ Θήβη Κασσέμινδι γαῖα
 ὦλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο.
 Τοῖς δ' ἐκ ἐν γῆεσσιν ὑπὸ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
 Ἐς Θρίκω ἀγαθὸν Ἐλένης ἔνεκ' ἠνκόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοι τὴς μὲν θανάτου τέλ' ὠκατὰ γαῖα καλύψε,
 Τοῖς δ' ἐκ δίκ' αἰθροόπων βίοντον καὶ ἠδε ὀπιδεῖ
 Ζῷς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαῖης.
 Καὶ τοῖς μὲν γαῖοισιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,

Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.

O si neque iam quinto ego interesset

Hominū generi: sed aut mortu⁹ esse prius, aut postea natus.

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die

Quiescent à labore & miseria, neque nocte

Corrupti: graues vero dī dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.

Iupiter autē perdet etiā hoc genus variē loquētū hominū,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

Neque pater liberis similis, neque liberi,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, ut antehac.

Statim vero senescentes debonorabunt parentes.

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impij, neque deorum oculum veriti. neque hi sanē

Senibus parentibus educationis pramia reddent:

Violenti. alter vero alterius ciuitatem diripiet,

Neque vlla pī gratia erit, neque iusti,

Neque boni. magis vero maleficum & iniurium

Virum colent. Iustitia vero in manibus & pudor

Non erit. Ladet autem malus meliorem virum,

Verbis obliquis alloquens, periurium vero iurabit.

Liuor autem homines miseros omnes,

Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.

Tāmq̃ demum ad cælum à terra spaciōsa,

Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,

Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,

Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graues

Mortalibus hominibus, mali vero non erit remedium.

Sed nunc fabulam regib. dicā, tametsi ipsi sapiant.

Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,

Altē in nubibus ferens, unguibus correptam:

Illā vero miserē, curuis confixa unguibus,

Lugebat: eam autē imperioso ille sermone allocutus est,

Εν μακρῇ
Ὠκείου
Τρις τε
Μακρῇ
Ἀνδρῶν
Νυνὶ γὰρ
Παῖσος
Φθιγγὶ
Ἀλλ' ἐπὶ
Ζεὺς δὲ
Εὐτ' αὖ
Ὀὐδὲ
Ὀὐδὲ
Ὀὐδὲ
Ἀΐδα
Μέμνη
Σχέτ' ἔτι
Τίνα
Χείρ
Ὀὐδὲ
Ὀὐτ'
Ἀνέγ
Ὀὐκ
Μὲν
Ζῆλ
Ἀν
Κα
Ἀδ
Ἀδ
Αἰ
Θ
Ω
Τ
Η
Μ

Εν μακρότερον γήσοισι παρ' Ωκεανόν. βαθυδίτιν,
Ολβιοι ἤρωες τοῖσιν μελινδέα καρπὸν
Τρεῖς τὲ ἔτοισι δάλλοντα φέροι Ζεῖδωρ αἶουρα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὧφειλον ἐγὼ πέμπωσι μετῖναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρὸθεν θανεῖν, ἢ ἔπειτα γλυέσθαι.
Νυνὶ γὰρ δὴ γῆϋ δὲ σιδῆρεν οὐδέ ποτ' ἤμαρ
Παύσοντα καμάρτου κὺ οἰζύϋ, ἔδ' ἐτι νύκτωρ
Φθιρόμενοι χαλεπαῖς ἢ θεοὶ δώσοισι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης κὺ τοῖσι μεμύξετα ἐοδλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσθ' κὺ τὲτο γῆϋ μερόπων αἰθρώπων,
Εὖτ' αἶ γῆνόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσι.
Οὐδὲ πατήρ παῖδεσσι ὁμοῖϋ, οὐδέ τι παῖδες
Οὐδέ ξείνϋ ξεινοδόκω, κὺ ἐταῖρϋ ἐταῖρω,
Οὐδέ κασίγνητϋ φίλϋ ἔασετα, ὡς τε παρϋ παρ.
Αἶψα ἢ γνέσκοντας ἀπμύσοισι τοκῆας.
Μέμψοντα. δ' ἄρα τοῖς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσιν
Σχέτλιοι, ἔδ' ἐθεὶν ὅπιν εἰδότες οὐδέ μιν οἶγε
Τηράντεσσιν τοκῶσιν δ' ἀπ' ἀρεπτήρια δοῖεν,
Χειροδίαμ' ἑτέρϋ δ' ἑτέρω πόλιν ἐξ αλαπαΐξει.
Οὐδέ τις δούρκου χάρις ἔασετα, ἔτε δικαίου,
Οὐτ' ἀγαθοῦ μάλλον ἢ κακῶν ρεκτῆρα κὺ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσοισι. δίκη δ' εἰ χερσὶ κὺ αἰδώς
Οὐκ ἔσταβλάψῃ δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐπέων, ὅπ' δ' ὅρκον ὁμείτῃ.
Ζῆλϋ δ' αἰθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἀπασιν
Δησκέλαδϋ, κακόχαρτϋ, ὁμαρτήσῃ συγερόπης.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπον δ' ἀπ' ἁλόνος δ' οὐροδείης
Λυκοῖσιν φάρεσσιν καλυψαμένω, χροῶ καλόν,
Ἀθανάτων μ' φῶλον ἵτον πρὸς λιπόντ' αἰθρώποις
Αἰδώς κὺ Νέμεσις. τὰ ἢ λείψεται ἀλγέα λυγρὰ
Θνητοῖς αἰθρώποισιν κακοῦ δ' ἵκ' ἔσσετα ἀλκή.
Νυνὶ δ' αἶνον βασιλῶσ' ἱρῶ φρονέοισι κὺ αὐτοῖς
Ὡδ' ἱρηξ πρὸς εἰπεν ἀηδόνι περικλυδῶρον,
Τψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρον, ὀνύχεσσιν μεμαρπύσας.
Ἡ δ' ἐλεόν, γνῶμῃοισι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχεσσιν,
Μύριτο τῶν δ' ὅγ' ὁπικρατέως πρὸς μῦθον εἰπε.

Infelix, quid strepius? habet certè te multo fortior:
 Hâc vadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
 Cœnam verò si quidem libet faciam, vel dimittam;
 Imprudens verò, quicumque velit cū potentiorib. contēdere
 Victoriâque priuatur, & præter cōiitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prætita aui.

O Persa, tu verò audi iustitiam, neque iniuriam fove.
 Iniuria enim perniciosa est miſero hominī, neque bonus
 Facile ferre potest, gravatūque ab ipsa, (quidem
 Illapsus damnis. Via vero altera perveniendi
 Melior ad iusta: iustitia autem super iniuriam vālet,
 Ad finem progressa: passus vero stultus sapuit.
 Cito enim abit iurifurandum unā cum pravis iudicijs.
 Iustitia vero impetus, tracta quocunque homines duxerint
 Doniuori, pravis autem iudicijs iudicarint leges.
 Hæc vero sequitur flens, urbemque & mores populorum,
 Aerem induta, malum hominibus adferens
 Quique ipsam expellunt neque rectam distribuerunt.
 At qui iura tam hospitibus quàm popularibus dant
 Recta, neque à iustis quicquam exorbitant:
 Ius viget urbs, populique florent in ipsa:
 Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
 Neque noxa. in conuiuiis vero partis opibus fruuntur.
 His fert quidē terra multū victū: in montib. vero quercus:
 Summa quidem fert glandes: media vero apes:
 Lanigera autem oves velleribus onusta sunt:
 Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuo, neque nauibus
 Nauigant: fructum vero profert sæcundus ager.
 Sed quibus iniuriâque mala cura est, prauâque opera
 Ius pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:
 Sapēque uniuerſa ciuitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illi autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius,

Famem

Δαμνοῖν, τί λέλασας, ἔχοντά σε πολλὸν ἀφείων.
 Τῇ δ' οἷς ἢ σ' αὖ ἐγὼ παρ' ἄλλω κῆ ἀοιδὸν ἔδσαν.
 Δεῖπνον δ' αἶψ' ἐθέλω ποιεῖσθαι ἢ μεθύσω.
 Αφρον δ' ὅς κ' ἐθέλοι παρὲς κρείσσονας ἀντιφείζην.
 Νίκης τε σέρεται, παρὲς τ' αἴχρουν ἄλγος πάσχει.
 Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ τενοσιππεύς· ὄρνις.
 Ω Πέρση σὺ δ' ἀκούε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλλεις.
 Ὑβρις γὰρ τε κακὴ δὴλὰ βροτῶν, ἡ δὲ μὲν ἐδαιόσθαι
 Ρηιδίως φρέσιν διώεται, βαρύνει δέ τ' ὑπὸ αὐτῆς.
 Εγκύρσις αἴτησιν ὁδὸς δ' ἐτέρῃφι παρελθεῖν
 Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια. δίκη δ' ὑπὸ ὕβρι· ἰσχύς.
 Ἐς τέλος ἐξελεύσεται, παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρεα ἄμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
 Γῆς δ' Δίκης ῥόθον ἐλκομένης ἢ κ' αἰσδρες ἄλλωσι
 Δωρεφάγῃ, σκολιῇς δ' δίκαις κρίνωσι δέμιστας.
 Ἡ δ' ἔπειτα κλάψαι πόλιν τε καὶ ἥδεα λαῶν,
 Ἡέρα ἑσπεύειν, κακὸν ἀνθρώποισι φέροντα
 Οἵ τε μιν ἐξελάοισι, καὶ ἐκ ἰδεῖαν ἐνειμάν.
 Οἱ δ' δίκαις ξείνοισι καὶ ἐσθίοις διδούσιν
 Ἰδεῖας, καὶ μή τι παρεκβάνοισι δικάζειν.
 Τοῖσι τέθλη πόλις, λαοὶ δ' ἀνδρῶσιν ἐν αὐτῇ.
 Εἰρμῶν δ' ἀλλὰ μὲν κουροτρόφος ἔδ' ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται θυρύοπα Ζεὺς.
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαισι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπιθεῖται.
 Οὐδ' ἀπαιδεῖται δ' ἐμνηλότε ἔργα νέμοντα.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολλὰ βίον, ἔρεσι δ' ὀρεῖ
 Ἀκρημνὸν τε φέρει βαλάνους, μέσση δ' μελίσσας.
 Εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίδασιν.
 Τίκτοισιν δ' ἡμιθέες εἰοκότα τέκνα γονῶσιν.
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές, ἔδ' ὅπῃ νηῖν
 Νείσσονται, καρπὸν δ' φέρει ζείδωρος ἄρουρος.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηται κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα.
 Τοῖς δὲ δίκῃ Κρονίδης τεκμαίρεται θυρύοπα Ζεὺς.
 Πολλὰ καὶ ξύμπασσι πόλιν κακοῦ αἰσδρες ἐπαυρεῖται.
 Ὅς τις ἀλιτρεύει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσεται.
 Τοῖσιν δ' ἐρεχθόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων.

Famem simul & pestem: intereunt verò populi,
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familiae,
 Iouis Olympij consilio. interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
 Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum:

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hanc, propè enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot prauis iudicijs
 Se mutuo atterunt, deorum animaduersione non curantes:
 Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
 Dii Iouis, custodes mortalium hominum:
 Qui sanè & iudicia obseruant, & praua opera,
 Aerem induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est iustitia, Ioue progenerata,
 Claraque & veneranda dijs qui caelum habitant.
 Et certè cum quis ipsam laeserit, obliquè iniurians,
 Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luas
 Populus peccata regum, qui praua cogitantes
 Aliò deflectunt iudicia obliquè pronuntiantes.
 Hac obseruantes ô reges corrigite sententias,
 Corrupti: obliquorū verò iudiciorū prorsus obliuiscamini,
 Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
 Malum verò consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Iouis oculus, omniāque intelligens,
 Et hac certè (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porro nec ipse nunc inter homines iustus
 Esse velim, neq; meus filius: quando malū est iustū gaudētē.
 Esse: siquidem plus iuris iniustior habebit.

Sed hu mondu finē arbitror impositurū Iouē fulmine pro-

O Persa, caterū tu hac animo tuo repones, (suis.
 Et iustitia quidē animū adijco, violentia verò obliuiscere.
 Namque hanc hominibus legem disposuit Saturnius.
 Piscibus quidem & feris & auibus volucribus,
 Se mutuo ut deuorent, quandequidem iustitia carent:

Mo-

Λιμὴν ὁμοῦ
 Οὐδὲ γυναι
 Ζῶντες φρεσ
 Ἡ γὰρ γὰρ
 Ἡ νέας ἐν π
 Ω βασιλεῖς
 Τῶν δὲ δίκ
 Αδράνατοι
 Αλλήλοισ
 Τεῖς γὰρ μ
 Αδράνατοι
 Οἱ ῥα φυλ
 Ἡ ἐξ ἰσοδ
 Ἡ δὲ τε π
 Κυδνή τ
 Καὶ ῥ' ὁπό
 Αὐτίκα π
 Ἰνδὺς τ
 Αἰμὴ α
 Αλλὰ παρ
 Ταῦτα φ
 Δωροφάρ
 Οἱ αὐτῶ
 Ἡ γὰρ κα
 Πάντα ἰ
 Καὶ νῦν π
 Οἷω δ
 Νῦν γὰρ
 Εἶλω, μ
 Εμμεν
 Αλλὰ τ
 Ω Πέρ
 Καὶ νῦ
 Τόνδε
 Ἰχθύς
 Εἰδὼν

Λιμὸν ὅμοον κὶ λοιμὸν δόποφθινύδοισι ᾗ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικὲς τίκτεισιν· μινύδοισι ᾗ οἴκοι,
 Ζηῶδες φραδ' ἀσπυῶσιν· ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡ γὰρ γε στρατὸν ὀρυῶν ἀπώλεσεν, ἡ δ' ἄγε τείχεσσι,
 Ἡ νῆας ἐν πόντῳ Κρογνίδης δόποτ' ἐννυται αὐτῇ.
 Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ᾗ καταφράζεσθε κὶ αὐτοὶ
 Τικύδε δίκλιω· ἐγὼ δ' ἐν αὐθροόποισι· ἐόντες
 Ἀθάνατοι λαΐωνοισιν ὅσοι σκολιῶσι δίκησι
 Ἀλλήλοισι πείθεισι, θεῶν ὅππῃ ἐκ ἀλέγοντες.
 Τεῖς γὰρ μύρια εἰσὶν ὅππῃ χθονὶ πυλυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι Ζηῶδες, φύλακες θνητῶν ἀνδρῶπων,
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας κὶ χέτλια ἔργα
 Ἡέρα ἰσοάμφου, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.
 Ἡ δέ τε παρθένοι· ὅσῃ Δίκη Διὸς ἐκγεγαῖτα,
 Κυδνή τ' αἰδομένη θεοῖς οἳ ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅπότ' αὐτίς μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα παρ' αὐτῇ πατρὶ καθεζομένη Κρογνίδων
 Ἰηρύετ' ἀνδρῶπων ἀδίκων νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 Αἰμῶν ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
 Ἀλλή παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
 Ταῦτα φυλασσάμενοι βασιλῆες ἰδύνετε μύθοις,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν ᾗ δίκων ὅππῃ παῖχυν λάθετε.
 Οἳ αὐτῇ κακὰ τεύχεα κτῆρ' ἄλλω κακὰ τεύχων.
 Ἡ ᾗ κακὴ βελὴ τῶν βυλδύσαντι κακίῃ.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός· ᾗ πάντα νοήσας,
 Καί νυ τάθ' (αἴ κ' ἐθέλῃς) ὅππῃ δέρεται, καὶ δὲ ἐλήθῃ
 Οἴλω δὴ κὶ τικύδε δίκλιω πόλις ἐντὸς ἱέρχῃ.
 Νυνὲ γ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν αὐθροόποισι δίκας
 Εἴλω, μήτ' αὐτὸς ὕψος· ἐπεὶ κακὸν ἀνδρα δίκασον
 Ερμεναί· εἰ μείζω γε δίκλιω ἀδικοῦτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τί γ' ἔπω ἰολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 Ὡ Πέρση, σὺ ᾗ τεύχεα μὲν φρεσὶ βάλλεις σῆσιν·
 Καί νυ δίκης ἐπαίκουε, βίης δ' ὅππῃ λήθεις πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθροόποισι νόμον διέταξε Κρογνίδων.
 Ἰχθύσι μὲν κὶ θηροῖς κὶ οἰωνοῖς· πετεινοῖς,
 Ἐδδοῖν ἀλλήλοισι, ἐπεὶ καὶ Δίκη ὅσῃ ἐπ' αὐτοῖς·

Ἄφρα

Hominibus autem dedit iustitiam, quae multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur latè videns Iupiter.
 Qui verò testimoniis valens periurium iurando
 Mentietur in ius delinquens immedicabiliter laesus est:
 Eius verò obscurior posteritas postea relicta est:
 Viri autem iusti generatio posteris praestantior.
 Ceterum tibi ego bona sciens dico stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Antè virtutem verò sudorem dii posuerunt.
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera. Vbi verò ad summum ventum fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quaecunque dein & postremo sint meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruoritur.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum adijcit, rursus hic inutilis vir est,
 Verum tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchrè coronata Ceres
 Veneranda, victūque tuum impleat horreum
 Fames namque perpetuè ignauo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, quicumque ociosus
 Viuat: fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes, tibi verò opera mediocria obire gratum esto.
 Ut tibi tempestiuo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quam hominibus. Valde enim oderunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te amulabitur & ociosus
 Ditescetem: diuitias verò, & virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Ανδρῶν
 Γίγεται.
 Γινώσκου.
 Ος δὲ
 Ψάλλεται
 Τῷ δὲ τ
 Ανδρὸς
 Σοὶ δ'
 Τῷ μὲν
 Πνιδίω
 Τῆς δ'
 Αδείνα
 Καὶ τῇ
 Πνιδίω
 Οὐ το
 Φερα
 Εδὴλ
 Ος δὲ
 Εν συ
 Αλλὰ
 Εργα
 Εξο
 Αἰδ
 Αἰμ
 Τῶ
 Ζών
 Οἱ τ
 Εδ
 Ω
 Εξ
 Κα
 Ε
 Εργ
 Εἰ
 Π
 Δ

Ἀνδρῶποισι δ' ἔδωκε δίκλιν, ἥ πολλὸν ᾤϊσεν
 Γίγεται. εἰ γάρ τις κ' ἐδέλῃ τὰ δίκλιν ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ θυρύοπα Ζεὺς·
 Ος δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ὁπίορκον ὁμόστας·
 Ψεύσεται, ἐν δ' δίκλιν βλάψας, νήκετον αἰάδῃ.
 Τῷ δέ τ' αἰμαυροτέρῃ γλυσὴ μετόπισθε λείεσθαι.
 Ἄνδρος δ' ὁπίορκου γλυσὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἔδωκα νόεων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρσῃ·
 Τῷ μὲν τοι κεκοίτηται κῆλαδὸν ὅσιν ἐλέσθαι
 Ρηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μέγα δ' ἐχέουσι ναῖει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ παρπαροῖσιν ἔδνηκον
 Ἀθάνατοι, μακρὸς δ' κῆρδε· οἷμας ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺ τὸ παρῶτον. ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίῃ δ' ἥπεται πέλει, χαλεπὴ πρὸ εὐδοῖα.
 Οὗτος μὲν παναφίστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 Φρασσαμένο· ταῖα δ' ἐπεται, κῆρ ἐς τέλος ἥσιν ἀμείνω.
 Ἐδὼλος δ' αὖ κακύνει· ὃς δὲ εἰπόντι πύθεται·
 Ος δέ κε μήθ' αὐτῷ νόεη, μήτ' ἄλλα ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήϊοι αἰήρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένο· αἶεν ἐφειτμῆς
 Ἐργάζου Πέρσῃ δῖον γλῦθ'· ὃ φράσσει λιμὸς.
 Ἐχθαίρη φιλήν δ' εὐσέφανο· Διμήτηρ
 Αἰδοῖν βιότου δ' τελὺ πῆμπλησι καλιῷ.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἄργα σὺμφορος αἰδρεῖ.
 Ταῖα δ' ἐπεὶ νεμεπῶσι κῆρ αἶρες ὃς κεν ἄργος·
 Ζῶν κηφύωσσι κοθύροισι ἵκελ' ὀρμύῃ
 Οἵ τι μελίσσάων κῆματον τρύχοισιν ἀεργοὶ
 Ἐδόντες, σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτεα κοσμεῖν.
 Ὡς κέ τοι ὥραϊν βιότου πλήθωσι καλιῷ.
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολὺ μῆλός τ' ἀφνειοίτε.
 Καὶ τ' ἔργαζάμενοι, πολὺ φίλτεροι ἄθαιά τοισιν
 Βασταῖ ἢ δὲ βροτοῖς· μέγα γὰρ συγάζουσιν ἀεργαί.
 Ἐργον δ' ἔδδ' ὄνειδος· ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, ταῖα σε ζηλώσῃ ἀεργός·
 Πλοτεῦνται, πλῆτ' ὃ δ' ἀρετὴ κῆρδε ὁπίορκε.
 Δαίμονι δ' οἷοι ἔκαστα τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,
 Β.

Ἰκεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάων ἀεσίφρονα θυμῷ
 ἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίη ὥς σε κηλεύω.
 ἰδὼς δ' ἐκ ἀγαθῇ καχευμένον αἶδρα κομίζεις
 ἰδὼς ἦτ' αἶδρας μέγα σίνεταί ἡδ' ὀνίνησιν.
 ἰδὼς τοι παρὲς αἰσέειν, δάριστος ἦ παρὲς ὀλβω.
 κρήματα δ' ἔχ' ἀπαικτα, θεός δ' ὄντα, πολλὸν ἀμείνω.
 εἰ γάρ τις κ' ἢ χερσὶ βίη μέγα ὀλβος ἔλκεται,
 ἢ ὅγ' ἄπο γλώσσης λήϊσσεται (οἷα τε πολλὰ
 ἵκεται, δὲ τ' αἶ δὴ κέρδ' ὅσον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἶδω ἦ τ' αἰαδεῖν κατοπαΐζῃ.)
 εἴα τέμιν μαυροῦσι θεοῖς, μινύδοισι ἦ οἴκοι
 ἀνέριτω, παῦρον δέ τ' ὅππ' χρόνον ὀλβ' ὀπιδεῖ.
 ὅσον δ' ὅς θ' ἰκέτιω ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει
 ὅς τε κασιγνήτοιο εὐδ' αἶδ' δέμνια βαίνοι,
 ὅς τε ρυπιδίης θυγῆς, ἀλόχου, πόρκα καί εἰα ῥέζων
 ὅς τε τοῦ ἀφραδίης ἀλιτρώμεται ὀρφανὰ τέκνα,
 ὅς τε γυνῆα γέροντα κακῶ ὅππ' γήρα' ἔδω.
 εἴκεϊν, χαλεποῖσι καδαπρόνι' ἐπέεσσιν.
 αἶδ' δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαθέταί, ἔς ἦ τελευτῶν
 ἔργων αἶτ' ἀδίκων χαλεπῶν ἐπέθηκεν ἀμοιβῶν.
 ἀλλὰ σὺ ἤν' ἔμψυ πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμῷ,
 καδ' ὀδυάμεν δ' ἔρδην ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 γνῶς κ' καδαρῶς, ὅππ' δ' ἀγλαὰ μηρία κρήσιν.
 ἄλλοτε δὴ σπονδῆσι θυέεσσι τε ἱλάσκεσθαι,
 ἔμψ' ὅτ' ἀνάζῃ, κ' ὅταν φάθ' ἱερὸν ἔλθῃ
 ὅς κέ τοι ἱλαοὶ κ' ἀδίδω κ' θυμὸν ἔχωσιν
 ὅφρ' ἄλλων ὠνῇ κληῖρον, μὴ τὸ τέον ἄλλ' ὅ.
 ὅν φιλέοντ' ὅππ' δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἄρ' ἔχουσιν.
 ὅν ἦ μάλιστα καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐχέουσι καίει.
 ἰγάρ τοι κ' ἡγῆμι' ἐχέουσι ἄλλο γένεταί,
 εἰτονες ἀζασοὶ ἔκκον, ζώσαντο ἦ πηοί.
 ἦμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειδος
 ἔμμορε τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτον' ἐδιδού.
 οὐδ' αἶ σοὶς ἄπο λοιτ' εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 ἔμψ' μετρεῖσθαι πόρκα γείτον' ὅς δ' ἄπο δινύαρ
 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, κ' λῶιον, αἶ κα δινύαρ

Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra equalia in damnis.
 Amantem te ama, & iuuantem te iuua.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis etenim vir sponte sua dederit etsi multū dederit,
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quauis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, (euaferit.
 Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum & hoc
 Qui verò partis adiicit, is vitabit atram famem.
 Neque verò quod domi repositum est, virum ladic.
 Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa verò animo
 Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente verò dolio, & desinente saturato te,
 Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens este.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.
 Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blandè garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is quidem furibū.
 Unicus vero filius seruārit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulencia crescet in adibus.
 Senex autem moriari, alium filium relinquens.
 Facile vero & plurib. prabuerit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessio:
 Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito, operamque subinde addito.

Ως α
 Μὴ κ
 Τὸν
 Καὶ
 Δωτῆ
 Δὲς
 Ὅς μ
 Χαίρε
 Ὅς δ
 Καὶ τ
 Εἰ γὰ
 Καὶ δ
 Ὅς δ
 Οὐδὲ
 Οἶκοι
 Εἰδὲ
 Χρησ
 Ἀρχο
 Μισο
 Μισο
 Καὶ π
 Πίστι
 Μνδ
 Αἰμ
 Ὅς ὃ
 Μοι
 Φῶς
 Γρα
 Ρῆα
 Πλε
 Σο
 Ω δ

Ως αὖ χερσίζων, καὶ ἐς ὕστερον ἀρκιον δῦρης·
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησεν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ παροσόντι παροσεῖναι.
 Καὶ δόρυ ὅς κεν δῶ, καὶ μὲ δόρυ ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲρ τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' ἔτις ἔδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὴ ἀπαξ ὅ κακὴ, θανάτιο δότειρα·
 Ος μὲ γάρ κεν αὐτὴρ ἐδέλων, ὅγε καὶν μέγα δῶν.
 Χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπεται ὃν καὶ θυμὸν.
 Ος δ' ἐκέν αὐτὸς ἔληται ἀναιδέϊ φειπτήσῃ,
 Καὶ τε σμικρὸν ἔον, τοτ' ἐπ' ἀχάσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ὅππ' σμικρὸν καταδείξῃ,
 Καὶ δαμάτῃ δ' ἐρδοῖς, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γυνοῖτο.
 Ος δ' ἐπ' ἔνντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται ἀδοπα λιμὸν.
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον αἶερα κήδῃ.
 Οἴκοι βέλτερον εἶν' ἐπεὶ βλαβερόν τὸ δύρηφι.
 Εὐδὸν μὲρ παρέοντα ἔλεσται, πῆμα δ' ὅ θυμῷ
 Χρησέειν ἀπέοντα· ἃ σε φράζεσθαι αἴωγα.
 Ἀρχομέν' ὅ πίδου καὶ λήγοντα κορέσασθαι,
 Μεσότη φείδεσθαι. δὴν δ' ἐνὶ πυθμῇ φειδῶ.
 Μισθὸς δ' αὐτῷ φίλῳ εἰρημνίῃ ἀρκίῃ ἔστω.
 Καὶ τε καὶ σιγήτῳ γελάσας ὅππ' μαρτυρεῖ δέσται.
 Πίσψε δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίῃ ὤλεσαν αἰδρας,
 Μὴ δὲ γυνὴ σε νόον πυροσῶλ' ἐξ ἀπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλασσαι, τελευτῶσι διφῶσαι καλίω.
 Ος ὅ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μοιμογῆυς ὅ πάϊς σώζοι πατρῷον οἶκον
 Φρδῆμ' ὡς γδ' πλῆτος ἀέξεται ἐν μεγάφοισι.
 Γηραιὸς ὅ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρῆα δ' ἐκέν πλεόνεσι πόρρι Ζεὺς ἀσπετον ὄλεον.
 Πλείων μὲρ πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ὅππ' ἴκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλάτῃ θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσι,
 Ως δ' ἐρδῇ ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

B. iij. Βεβλί-

HESIODI
LIBER II.

Leiadibus Atlante natu exorien-
 tibus.
 Incipemesset, arationem verò oc-
 cidentibus.
 Ha quidem noctesque & dies qua-
 draginta
 Latent, rursus verò circumuoluē-
 te se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hac utique aruorum est regula: quique mare
 Propè habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: siquidem tempestiua omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egenus
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias
 Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi nō amplius dabo,
 Neque amplius mutuo tradam. Labora stolidæ Persæ,
 Opera qua hominibus dii destinarunt.
 Ne quando cum liberis uxorēque animo dolens
 Quæras victum per vicinos, hi verò negligent.
 Bis. n. & ter forsitan consequeris, si verò amplius molestes,
 Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo
 Cogitare debitique solutionem, famiſque euitationem.
 Domum quidē primum, uxorēque, bouēque aratorem,
 Famulam non nuptam, que & boues sequatur:
 Utensilia verò domi omnia apta facito:
 Ne tu quidē petas ab alio, illēque recuset, tu verò careas,
 Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus,
 Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum,
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opus auget.

Sem-

Ληϊάδων Ατλαγυίων ὀπιτελλομε-
νάων

Ἀρχαδ' αἰμητοῦ, ἀρότοιο ᾧ, δυνασμε-
νάων

Αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεισσε-
ράκοντα.

Κεκρύφαται, αὐθις ᾧ, πειλομύου

ἐνιαυτοῦ

Φαίνονται παρῶτα χαρσατομύοιο σιδήρου.
Οὐ τὸς τοι πεδίον πέλεται νόμος· οἳ τε θαλάσσης
Εὐρύθε ναυτάισ', οἳ τ' ἀγχεα βιασθέντα
Πόντου κυμαίνοντο· ἀπόποροσι πόνον χῶρον
Ναύοισιν, γυμνὸν ἀσείρειν, γυμνὸν ᾧ βοῶντι,
Γυμνὸν δὲ ἀμᾶρται, εἰ χ' ὦρα πάντ' ἐδέληται
Εργα νομίζεσθαι Δημήτερι· ὥς τοι ἔχεται
Ὡρ' ἀέξηται, μήπως τὰ μεταξὺ χατίζων
Πτώσῃς ἀλλοτρείοις οἴκοις, μηδὲν ἀνύσῃς.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι καὶ ὀπιδύσω,
Οὐδ' ὀπιμετρήσω· ἐργάζου νήπτε Πέρση
Εργα τέτ' ἀνδρῶ ποισι θεοὶ διετεκμήραντο·
Μήποθι σὺ πᾶσι θεοσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
Ζητῶνς· ῥίοντον καὶ γείτονας· οἳ δ' ἀμελῶσιν.
Δις μὲν γὰρ καὶ τοῖς τέχαι τεύξεαι· ἡ δ' ἐπὶ λυπῆς,
Χρήμα μὲν εὖ κρήσεις· σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγροῦ σῆς·
Ἀχρεῖ· ὅ δ' ἔσται ἐπέων νομός· ἀλλὰ σ' αἴωγα
Φεάζεσθαι χερῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρίω.
Οἶκον μὲν παρῶτα γυναικί τε βοῶν τ' ἀροτῆρα·
Κτητῶν, ἔγχετι, καὶ ἡτις καὶ βουὸν ἔποιτυ·
Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἀμύβια ποιήσασθαι,
Μὴ σὺ μὲν αἴτης ἄλλον, ὃ δ' ἀνῆται, σὺ ᾧ τητᾷ·
Ἡ δ' ὥρη ὥρα μείβεται, μινύθη δέ τοι ἔργον.
Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον ἐς τ' ἐννηφιν,
Οὐ γὰρ ἐπώστοεργός αἴηρ· πῆμπλησι καλίω,
Οὐδ' ἀναβαλλόμεν· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctat.
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum plente
 Ioue prapotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur,)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylua folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sanè ligna secato, memor tempestiui operis. (tale,
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubi-
 Axemque septempedalem, valde enim certè conueniens sit.
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curuatur à secato decem palmarum currui.
 Multa prater ea curua ligna, ferto autem dentale cum inne-
 Domum, siue in monte quarens, siue in agro, (neris,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris, famulus temoni insigens,
 Clauis adiunctum stiuæ adaptauerit,
 Bona vero disposito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sit.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E' lauro autem, vel ulmo firmissima stiuæ sunt. (uennes
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boues vero duos no-
 Masculos comparatos horum. n. robur non imbecillum est.)
 Adolescentia mensuram habentes, hi ad labor adu optimi.
 Non utique hi contententes in sulco laborando aratrum
 Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsuum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos: sed in opere
 Animum habens hoc vero neque iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem euitandum.
 Iunior enim vir ad coetaneos euolat animo.
 Considera vero, cum vecem gruis audieris

in iudic.

Αἰεὶ δ' ἀμβελιερὸς αὐτῆρ ἄτασι παλαίη.

Ἡμεῖς δὲ λήγῃ μὲν ὅξιν ἡλίοιο

Καύματος ἰδαλίμου μετοπωρινὸν ὁμῶς ἴσταντο

Ζηὸς ἐριδενέῳ μὲν ὅ τρέπεται βρότεῳ χεῶς

Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείει αἴθῆρ

Βαῖον ὑπὸ κεφαλῆς κρητρεφύων ἀνδρώπων

Εἰσέρχεται ἡμέρῃ, πλείων δὲ τι νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)

Ἡμεῖς ἀδικοτάτῃ πέλεται τιμωρεῖσθαι σιδήρεω

Τλῆφύλλα δ' ἔραζε χεῖρ, πόρδοιό τε λήγῃ.

Τῆμος ἄρ' ὕλοτομῆν μεμνημένῳ ὤριον ἔργον.

Οἱ μὲν γὰρ τριπόδῳ τέμνειν, ὕψον ὅ τριπύχῳ

Λξονά δ' ἐπὶ ἀπόδην μάλ᾽ ἀγαθὸν ἔργον ἔγωγε.

Εἰ δὲ κεν ὀκταπόδῳ δὴ καὶ σφύραν κατέμαιο.

Τρισπίδαμα δ' ἄψιν τέμνειν δεκάδωρον ἀμείξῃ.

Πόλ' ὅτ' ἡκαμπύλα καὶ ἡκαμπύλα φέρειν ὅ τ' αὖθις

Εἰς οἶκον, κατ' ὅρος διζήμεν ἢ κατ' ἀργυρεάν,

Πρίνινον ὅς γ' ἐστὶν ἀρουῶν ὁχυρότατος ὅστις.

Εὖτ' αὖθις ἀδελφῆς δμῶν ἐν ἐλύματι πύξας

Γόμοφοισιν πελάσας κορσαρήρεται ἰσοβοῆι.

Δοῖα ὅτ' ἐπὶ ἀργεῖα πονησάμεν καὶ οἶκον,

Αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λῶν ἔγωγε.

Εἴ χ' ἔτερόν γ' ἄξας, ἔτερόν γ' ὅτ' ἐστὶν βάλαιον.

Δάφνης δ' ἢ πηλέης ἀμύματα ἰσοβοῆες.

Δρυὸς ἐλύματι, πρὶν γὰρ γυῖον βόε δ' ἐνναετήρο

Ἀρσενε κικλήσκει, τῆς γὰρ ἀνδρὸς ἐν ἀλαπαδνόν.)

Ἡμεῖς μὲν ἔχοντες τῶν ἐργάζεσθαι ἀείσω.

Οὐκ αὖτ' ἔτι πάντες ἐν αὐλακὶ καμνόμεν ἀργεῖαν

Ἀξίαν, τὸ ὅτ' ἔργον ἐπὶ πόντον αὐτὴν λίποιεν.

Τοῖς δ' ἄμα τε ἀνταρκακονταετῆς ἀζήνους ἐποίητο,

Ἀρτον δὲ πνήσας τετράτευφον ὀκταέλωμον

Ὅς κ' ἔργου μελέτῃ ἰδεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,

Μηκέτι παπταίνων μὲν ὁμήλικας ἀλλ' ὅτ' ἔργον

Θυμὸν ἔχων τῶν δ' ἔτι νεώτερος ἀλλ' ἀμείνων

Σπέρματα δάσκαλοι, καὶ ὅτ' ἀπορίων ἀλέαται.

Κυρότερος γὰρ αὐτῶν μὲν ὁμήλικας ἐποίηται.

Φράζεσθαι δ' εἴν' αὖθις γὰρ ἐν ἐπακούσῃ

τῆς

Alid

Alcè ex nubibus quot annus clagentis,
 Quæ & arationis signum affert, & hyemini tempus
 Indicat pluvia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pascere curuos boues, domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, instant vero opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus, etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere vertito, estate verò iterata non te fallat.
 Noualem vero serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
 Supplica vero Ioui terrestri, Cererique castæ,
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stius
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quercum temonē trahentium loro, iuuenis autem ponē
 Seruus, ligonem tenens, negocium auibus faceffat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignauia vero pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram;
 Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit,
 E vasis autem eijcies araneas. & te spero
 Gauisurum, victu potitum domi existente.
 Letus autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui vero alius vir indigus erit.
 Si vero ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta pauci vero te sufficient.
 Alias vero alia Iouis mens Agiochi:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Τὸ δὲ
 Ἡ τ' ἀπο
 Δεικνύει
 Δὴ τὸ τε
 Πνιδιον
 Πνιδιον
 Φησὶ δὲ
 Νήμι
 Τὸν δὲ
 Εὐτ' αὖ
 Δὴ πῶτ'
 Αὐτὸν κ'
 Πρὸς μ
 Εἰαγε
 Νειὸν ὅ
 Νειὸς δ
 Εὐχεά
 Εὐχεά
 Αρχόμε
 Χειρὶ
 Εὐδρυο
 Διὸς
 Σπέρμ
 Οὐκ
 Νεὶ κ'
 Εἰ τὸ
 Εὐ δ
 Γηθί
 Εὐδρ
 Αὐτὸ
 Εἰ δ
 Ημ
 Αὐτ
 Οἷο
 Αμ
 Αρ

Τφόθεν ἐκ νεφέων ἐπ' αὐτὰ κακλήγησ'·
 Ἡ τ' ἀφοτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματ' ὠρίω
 Δεικνύει ὁμῶς κ' ἀδύτου δὴ ἔδαν' αἰδρεῖς ἀβύττα.
 Δὴ τότε χορταῖζεν ἐλίκας βόας ἐνδὺν ἑόντας·
 Ρηϊδίον γὰρ ἐπεὶ εἶπεῖν, βόε δὲ καὶ ἄμαξαν·
 Ρηϊδίον δὲ παύνασθαι, ὡς δὲ δὴ ἔργα βόεσσιν·
 Φησὶ δὲ ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πηξάσθαι αἰ... ξαι.
 Νήπιον, οὐδὲ τὸ γ' οἶδ', ἐκαστὸν δέ τε δούραθ' ἀμείξῃς.
 Τῶν προθέν μελέτων ἐχέμεν οἰκίῃα δέσσαι.
 Εὖτ' αὖ ὃ προτίπῃς· ἀφ' οὗτοισι φανείη
 Δὴ πῶτ' ὁφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 Αὐτὸν καὶ διερίω ἀργῶν, ἀφοτοῖα κατ' ὠρίω.
 Πρὸς μάλ' ἀσπύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἀφ' οὐρα.
 Εἴαρι πολεῖν, δέρεθ' ὃ νεωμύη ἔσ' ἀπατήσθαι.
 Νειδὸν ὃ σπείρειν ἔτι κούφίζουσιν ἀφ' οὐρα.
 Νειδὸς ἀλ' ἐξ ἰάρι, πύδων δὲ κλητήτρα.
 Εὐχεσθαι ὃ δὴ ἔχοντα Δημήτερι δ' ἀγνῇ,
 Εκτελέα βεῖθαι Δημήτερι· ἱερὸν ἀκτῶ.
 Ἀρχόμεθ' ἀπὸ τῶν ἀργῶν, ὅταν ἀκρον ἐχέτλης
 Χεὶρ λαβὼν, ὅρπημα βῶν ὅππ' ἴσῃα
 Ενδρυσὸν ἐλκόντων μεσάβω, ὃ τὸν δὲ ὅππ' ἴσῃα
 Δμῶθ' ἔχων μακίλλω, πόνον ὀρνίθεσσιν ἐπιθήναι,
 Σπέρματα κακρύπτων, ὁδὸν ὀρνίθεσσιν ἐπιθήναι,
 Θνητοῖς αἰδρεῖσιν, κακὸν ὀρνίθεσσιν ἐπιθήναι.
 Ωδὲ κεν ἀδρυσίω σάχυνε νόοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλ' αὐτὸς ὅππ' ἴσῃα Ὀλύμπῳ ἐσθλὸν ὁπάξοι,
 Εκ δὲ ἀλ' ἄν' ἐλάσθαι ἀρέχρια καὶ σε ἔοιπα
 Γηθήσθαι, βιότοιο ἐρδύμενον ἐνδὺν ἑόντ'·
 Εὐοχέων δὲ ἔξαι πολὺν ἔαρ, ὃ δὲ πρὸς ἄλλοις
 Αὐτὸς σεαυτοῦ δὲ ἄλλ' ἀνὴρ κεχρημέν' ἔσται.
 Εἰ δὲ κεν ἡελίοιο ἔσπας ἀργῶν χθόνα δῖαν,
 Ημῶθ' ἀμείψῃς ὀλίγον πρὶ χερσὶν ἔργων,
 Ἀντία δὲ σμύων κεκοιμήθ' ἔσται, καὶ μάλ' αὖτε
 Οἷός τις δὲ ἐν φόρμῳ παύσει δέ σε δηήσονται.
 Ἀλλότ' αὖτ' ἄλλοι' ἔσται νόος ἀγνόχριος,
 Ἀρχαλέθ' αὖτ' αἰδρεῖται καὶ θνητοῖσι γούσται.

Sin. autem sero araueris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neque relinquens:
 Ita & serotina aratio tempestiua aquali fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde, neque te lateat
 Neque ver exoriens canum, neque tempestiua pluuia.
 Accede autem aneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet, tunc sanè impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertate: macilenta vero crassum pedè manu pre-
 Multa vero ignauus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes vero non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens fit.
 Indica autem serui, astate adhuc media existente:
 Non semper astat erit. facite nidos.
 Mensem vero Ianuarium, malos dies, bob. nocentes omnes,
 Nunc vitate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra, & sylua:
 Multas vero quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus deijcit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, saudasque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bouis pellem penetrat, neque ipsum cohibet,
 Etiamq; per caprã flat hirsutã: ouium autem greges nõ ite,
 Eo quod annui ipsarum villi sunt non perflat
 Vis venti boreæ: incuruum vero senem facit.
 Et pertenelli corporis virginem non perflat,
 Qua ades intra charam apud matrem manet,

Non-

Εἰ δὲ κε
 Ημεος κό
 Τὸ ἀρῶ
 Τῆμος 2
 Μήτ' αἰ
 Οὐτὼ κ
 Εἰ θυμ
 Μήτ' ε
 Παρ δ'
 Ωρη χ
 Ιγέρει
 Μή σ
 Σωπ
 Πολλ
 Χρηζ
 Ελπί
 Ημερ
 Δείκν
 Οὐκ
 Μλω
 Τῶτον
 Πυδ
 Ως τε
 Εμπ
 Πολλ
 Οὐρε
 Εμπ
 Θῆρε
 Τῶν
 Ψυ
 Καί
 Καί
 Οὐ
 Ι
 Κα
 Η

Εἰ δὲ καὶ ὁ ψᾶρδὸς, τὸ δὲ δὲν τοῖ φάρμακον εἴη.
 Ἡμος κόκκωζ κόκκωζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτὰς ἐπὶ ἀπείρονα γαῖαν
 Τῆμος Ζῶς οὐοὶ τρέτῃ ἡματι, μὴδ' ὀποῖήροι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερδάλων βόος ὀπλῶν, μὴτ' ὀπολείπων.
 Οὕτω κ' ὁ ψάρδης παροτρυνεῖ ἰσοφαρίζει
 Ἐν θυμῷ δ' ὅτ' πάντα φυλάσσει, μὴδ' ἐσὶ λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινώσκων πολίων, μὴδ' ὤρει, ὀμβρῷ.
 Παρ' δ' ἴδε χαλκείον δακνὸν καὶ ἐπὶ ἀλέφ λέχλυ
 Ωρη χιμερῇ, ὁπότι κρύθῃ, αἰέρας εἶργον
 Ἰχθύνει. ἔνθα κ' ἄσκει, αἴψα μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μὴ σε κακοῦ χιμῶν, αἰμυχανία καταμάρψῃ
 Σιωπὴν πενίῃ, λεπτῇ δ' παχυνὴ πόδα χερσὶ πῆζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργός, αἴψα κενεῶν ὅτ' ἐλπίδα μύμων,
 Χρηζών βιότοιο, καὶ παρ' αὐτῷ σελέξ αὐτο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον αἴψα πομίζει,
 Ἡμῶν ἐν λέχη, τῷ μὴ βίῃ, ἀρκεῖ εἶναι.
 Δείκνυς δ' ὁ μῶρος δέρδεις ἐπὶ μέσσοις ὄντες,
 Οὐκ αἰεὶ δέρθῃ, ἐσσεῖται, πειεῖ δὲ καλίας.
 Μῦθ' αὖ δ' ἀλυσσάων καὶ ἡματι, βέδρεα πάντα,
 Τῶτον ἀλῶν αὐτῶν καὶ πηγάδας αἴτ' ὅτ' γαῖαν
 Πνύσαντ' ὀβόρας δυσηλεγέες πλέθυσιν.
 Ὡς τε διὰ θρήνης ἱπποτρέφῃ θυρεῖ πέντα
 Ἐμπνύσας ὤρειν' ἐμῶν καὶ γαῖαν καὶ ὕλην
 Πολλὰς δ' ὀρεῖς ὑψικόμοις ἐλάτας τε παχείας.
 Οὐρεῖται ἐν βήσας πλυνῶ χροὶ πάλυβοτείρῃ
 Ἐμπνύων, καὶ πᾶσα βεῖα τότε νήριτ' ὕλην.
 Θῆρες δ' ὀρεῖται, ὕψος δ' ὑπὸ μίξῃ ἐδεντο,
 Τῶν καὶ λάχῃ δέμας δατάσκιον, ἀλλὰ νῦν καὶ τῷ
 Ψυχρὸς ἐὼν δαίησι δαυσερνων ὡς ὄντων.
 Καὶ τε διὰ ῥινὴ βόος ἐρχεται, ὅδ' ἐμὴ ἴχει.
 Καὶ τε διὰ αἴγα αἴψα τανύτειρα, πῶρα δ' ἔπει,
 Οὐνεκ' ἐπνεταναὶ τείχεα αὐτῶν, ὅτ' ἀνοσιν
 Ἰς ἀέμου βορέα. ὀρχαλὸν δ' ἡρόντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρῳ, ὅτ' ἀνοσιν
 Ἡ τε δόμων, ἐντοῦ φίλη, ὅτ' ἀνοσιν μίμνει

Nondum opera sciens aurea Veneris.

Benèque lota tenerum corpus, & pingui oleo

Uncta, noctu cubat intra domum

Tempore hyberno, quando exossus polypus suū pedē arrodit,

Inq; frigida domo, & in habitaculis tristibus.

Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,

Sed super nigrorum hominum populūque & urbem

Vertitur, tardius autem uniuersis Græcis incet.

Et tunc sanè cornuta bestia & incornuta syluicuba

Miserè dentibus stridentes per quercetum vallosum

Fugiant, & passim omnibus id curæ est:

Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,

Et cauernas petrosas tunc utique tripodi homini similes,

Cuius & humeri fracti sunt, & caput pauimentū spectat:

Huic similes incedunt vitantes niuem albam.

Et tunc induè munimentum corporis, ut te iubeo,

Chlenāque mollem, & talarem tunicam.

Stamine verò in paucis multam tramam intexe.

Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,

Neque erecti horreant, arrecti per corpus.

Circum vero pedes calceos bouis fortiter occisi

Aptos ligato, pilis intus condensans.

Primogenitorū verò hædorū, cum frigus tēpestiuū venerit

Pelles consuito neruo bouis, ut super humerum

Pluuia arceas teporem, supra caput verò

Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:

Frigida enim aurora est Borea cadente:

Matutinus verò super terram à cælo stellifero

Aer frugifer extensus est beatorum super opera.

Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus:

Altè supra terram leuatus venti procella,

Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,

Densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc anteuertens, opere perfectò domum redi,

Ne quando te coelitus tenebrosa nubes circumtegat,

Corpusque madidum faciat, vestēsque humectet:

Sed

Οὐπω ἔργ' ε
Εὖ τε λοεω
Ἰσταμένην
Ἡματιχάμε
Εἰ τ' ἀπύρο
Οὐ γὰρ οἱ ἦ
Αλλ' ὅτι κυ
Σπεωφᾶτα
Καὶ τότε ὃ
Λυγρόν μωλ
Φόβοισιν ἡ
Οἱ σκέπα
Καὶ γλάφυ
Οὐ τ' ὅτι ν
Τὸ ἱκελοι
Καὶ τότε ἐα
Χλαῖναι τε
Στήμεν δ
Τὴν παρῆ
Μηδ' ὁρῶν
Αμφὶ ὃ το
Αρμύρα δ
Προτογόν
Δέρματα σ
Τετὲ ἀμφ
Πῖλον ἔχ
Ψυχὴν γὰ
Ἡδ' ὁ δ
Λὴρ πυρ
Ος τε ἀρ
Τυφὸς ἔσ
Ἀλλοτε ὡ
Πυκνὰ θ
Τὸν φθό
Μήποτε
Χροῦται

Οὐπω ἔργ' εἰδὺς πολυχρύτου Αφροδίτης.
 Εὖ τε λοεσσαμένη, τέρενα χροά, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Ἰρισαμένη, νυχίη κραταλέξετα ἐνδοθεὶ οἴκου,
 Ἡματι χυμείῳ, ὅτ' αἰόσετο δὴν πόδα τέτυθε,
 Εὐτ' ἀπύρῳ οἴῳ καὶ ἐν ἡδέσσι λουχαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἦελετο δέικνυ νομόν ὀρμηθῆναι
 Ἀλλ' ὅπῃ κυκλώων αἰδρωὶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βραδύδιον ᾗ παρεκλιώεσσι φαίνεται.
 Καὶ τότε ᾗ κεραοὶ καὶ νήκερσι ὑληκοῦται
 Λυγρὸν μυλιόωντες αἰδ' ὄρυα βηοθήεντα
 Φόβουσι καὶ παῖσιν ἐνὶ φρεσὶ τῷτο μέμνηεν,
 Οἳ σκέπα μαμόμφοι πυνικοὶς κυθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν τότε διητρίποδι βροτῶ ἴσους,
 Οὐτ' ὅπῃ νῶτα ἔχρη, κάρη δ' εἰς ἔδρας ἔραται,
 Τῷ ἔκελοι φοιτῶσιν, ἀλδύομφοι νίφα λυκλώ.
 Καὶ τότε ἔασαδαι ἔρυμα χροῶς, ὥς σε κελδύῳ,
 Χλαῖναι τε ἡλακλώ καὶ τερμύοντα χετῶνα.
 Στήμενι δ' ἐπ' παύρῳ πολλῷ κρόχα μινύσταδαι,
 Τῷ πατερίσασαδαι, ἵνα τοι τείχεα ἀτρεμέωσι,
 Μινδ' ὀρταὶ φρίσσων ἀειρόμεναι καὶ σῶμα.
 Ἀμφὶ ᾗ ποσσὶ πέδιλα βροῶς ἱφικταμύοιο
 Ἀρμόδια δῆσαδαι, πύλοις ἐνδοθεὶ πυκνίσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύβω ὤριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρράπειν νόρῳ βοῶς, ὅφρ' ὅπῃ νῶτα
 Τετὲ ἀμφιβάλῃ ἀλέλω. κεφαλῇ δ' ὕψωθεν
 Πίλιν ἔχιν ἀσκητὸν, ἐν ᾧ αἶμα μὴ κραταδέυῃ.
 Ψυχὴν γάρ τ' ἡὼς πέλεται βερέαο πεσόντῳ.
 Ἡδ' ὅπῃ γαῖαν ἀπ' ἔρανοιο ἀστερόεντῳ
 Ἀἷρ πυρφόρῳ τεταται μακάρων ὅπῃ ἔρηκε,
 Ος τε ἀρυστάμενῳ καταμῆν' ἀπὸ ἀενάωντων,
 Τῷ δ' ὑπὸ γαίης ἀρδεῖς ἀνέμοιο θυέλλη,
 Ἄλλοτε ὑπὸ δ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' αἴσῃ
 Πυκνὰ θρηνηκίε βορέε νεφέα κλονέοντῳ.
 Τὸν φθάμενῳ, ἔργα τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι
 Μήποτε τ' ἔρανόθεν σκοτόεν νέφῳ ἀμφικαυέει,
 Χροῦται τε μωδαλίαν δείη, κρατὶ δ' εἴματα δύνει.

Sed euitate, Mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini verò amplius adsit
 Alimonia: longa enim validaque noctes sunt.
 Hac obseruans perfectum in annum
 Equato, noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum sexaginta post uersiones solis
 Hybernus perfecerit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur uespertinus.
 Post hunc manè lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, verè nuper cæpto.
 Hanc prauertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cùm domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falcèsque acuito, seruósque excitato.
 Fugito verò umbrosas tabernas, & ad auroram cubile.
 Tempore messis quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
 Aurora enim operi tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidem viam, promouetq; laborem:
 Aurora quæ apparens multas ingredi fecit viam
 Homines, pluribus verò iuga bobus imponit.
 Quum verò carduísque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alie, æstati laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius, exiccat:
 Siccum verò corpus ob æstum. Sed tunc iam
 Sit petrosáq; umbra, & Biblynum vinum,
 Libúmque lacteúm: lacq; caprarum non amplius lactantium
 Et bouis arboriuora care, nondum enixa,
 Tenerorúmque hædorum praterea nigrum bibite vinum,

ΑΛΛ' ὅπως
 Χειμῆρι
 Τῆμος δὲ
 Ἀργαλῆης
 Ταῦτα φ
 Ἰσοῦ δαμ
 Ἰὴ παύτα
 Εὐ τ' αὖ
 Χειμῆρι
 Ἀργαλῆης
 Πεσοτον
 Τόνδε μ
 Εἰς φάθ
 Τῶ φθ
 ΑΛΛ' ὅπως
 Πλην ἄλλ
 ΑΛΛ' ὅπως
 Φθὺ γὰρ
 Ωρεῖ αἰ
 Τιμοῦτε
 Ορδρῶ α
 Ηὗς γδ
 Ηὗς τοι
 Ηὗς ὑπ
 Αἰθροῦ
 Ημους
 Δειδρέω
 Πυλὸν
 Τῆμος
 Μαχλό
 Εἰσὶν ἐ
 Δυαλέ
 Εἰν πε
 Μαζά
 Κηβό
 Πεσοτο

Ἀλλ' ἰσχυρὰ δὲ αἰδοῦμαι. μείς γ' ἁλὲ πώτατος οὐδ' ἔστι
 Χειμῆρι χαλεπὸς παρ' ἄλλοις, χαλεπὸς δ' αὖθρ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος δ' αὖτις βροχὴν, ὅπῃ δ' αἴερε τί πλέον εἴη
 Ἀρμαλῆς. μακρὰ γ' ὅπῃ ῥοδοὶ δὲ φρόναί εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσόμεν τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἰσοῦ δαί νύκτας τε καὶ ἡμέρας εἰσὸν αὖτις
 ἢ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμεκτον ἐρεΐκη.
 Εὐ τ' αὖ δ' ἐξήκοντα μὲν ἔσπας ἡελίοιο
 Χειμῆρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότ' αἰσὴρ
 Ἀργεῖος, παρλιπὸν ἡερὸν ῥόον Ωκεανοῖο,
 Περὶ τὸν παμφάνιον, ὅπῃ τέλειται ἀκροκύνεφα.
 Τὸν δ' ἐμὲτ' ὀρθρογῆ Πανδίωνις ὥστο χελιδὼν
 Εἰς φάει αὖθρ' ἀνθρώποις ἔσπας νέον ἱσταμένοιο.
 Τὴν φάει δ' αὖτις, οἷας παρ' ἀμύνεμεν ὥς γ' ἀμεινοῖται
 Ἀλλ' ὅπῃ τ' αὖ φρέοικας δὴ γ' ἁλὸς αἰ φῦτα βάλῃ.
 Πληθὺν δ' αἰ φρέοικας δὴ γ' ἁλὸς αἰ φῦτα βάλῃ.
 Ἀλλ' ὅπῃ τ' αὖ φρέοικας δὴ γ' ἁλὸς αἰ φῦτα βάλῃ.
 Φόβῳ γ' ὅπῃ φρέοικας δὴ γ' ἁλὸς αἰ φῦτα βάλῃ.
 Ωρὴν εἰς ἀμύνεμεν, ὅτε τ' ἡελίος χεῖρα κάρφῃ.
 Τιμῶντες ἀπὸ δ' αὖτις καὶ οἷας δὴ γ' ἁλὸς αἰ φῦτα βάλῃ.
 Ὀρθρὸν αἰσὴρ δ' αὖτις, ἵνα τοι βίῃ αἰνῶς εἴη.
 Ὡς γ' τ' ἔργον περὶ τὴν δαίμονα μείρεται αἴσαν.
 Ὡς τοι παρ' ἄλλοις μὲν ὕδου, παρ' ἄλλοις γ' ἔργον.
 Ὡς ἡτε φανείσα πολέας ἐπέθηκε κελύδου
 Ἀνθρώποις, πολλοῖς δ' ὅπῃ ζυγὰ βυτὶ τίθουσιν.
 Ἡμῶς γ' ὅπῃ σκόλυμός τ' αἰσὴρ, καὶ ἡμέτερον τι
 Δενδρέω ἐφεζόμεν λιγυρὴν καταχθύνει ἀνδρῶν
 Πυλὸν ὑπὸ πύργων, δέρεται καὶ πῶς δέ τ' ὥρῃ.
 Τῆμος πῶτα ταῖς αἴγας καὶ οἶνον αἰσὴρ.
 Μαχλόταται γ' ἡμῶν αἰσὴρ ἀφαιρόταται δέ τε αἰσὴρ.
 Εἰσὶν ἐπεὶ κεφαλῇ καὶ γυνώσκει Σείριος αἰσὴρ.
 Δυσάλειος δέ τε χεῖρας ὑπὸ χαλμάτος ἀλλὰ τότ' ἡδὲ
 Εἴη περὶ αἴη τε σκίη καὶ βύβλινος οἶνος.
 Μαζὰ τ' αἰσὴρ γὰρ αἰσὴρ αἰσὴρ σβεννυμέναων.
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγος κρέας μήπω τε τοκῆς.
 Περὶ τὸν γ' αἰσὴρ, ὅπῃ δ' αἰσὴρ παρ' ἀμύνεμεν οἶνον.

In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
 Tertiam aqua partem infunde, quartā verò misce vino.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura verò diligenter recodito in vasis, sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Seruum domo carentem conducere, & sine liberis ancillā
 Inquirere iubeto: molesta est autem qua liberos habet an.
 Et canē dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo. (cilla.
 Ne quando tibi interdum dormiens fur vir facultates au-
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit (ferat.
 Bobus ac mulis annum pabulum, sed postea
 Serui refocillent tharsa genua, & boues soluantur.
 Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Cælum, Arcturū autem inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum vinas.
 Exponito verò soli decem dies, totidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona letitiae datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiua, annus verò per terram accommodus sit.
 Quod si te nauigationis periculosa desiderium cœperit,
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis,
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certè variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memor esto, ita ut te iubeo.
 Nauem verò in continentem trahito, munitoque lapidibus
 Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantem
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iouis imber.
 Instrumenta verò congrua omnia domi tua reponē,
 Rectè contrahens nauis alas pontigrada.

Εν σκίῃ
 Ἀντίον
 Κρηῖνῃ
 Τρεῖς ὅ
 Διῶσι
 Ἀντίον
 Χείρῃ
 Μέτρη
 Πῶτα
 ὅττι
 Δίξεν
 Καὶ κα
 Μὴ πο
 Χόρτον
 Βροτῶ
 Διῶσι
 Εὐτ
 Οὐ γὰρ
 Ω πέρ
 Δείξαι
 Πέντε
 Δωδε
 Πληῖα
 Διῶσι
 Ὀρῶν
 Εἰ δὲ
 Εὐτ' α
 Φόβου
 Ἄν τὸ
 Καὶ τὸ
 Πλῶ δ
 Νῆα δ
 Πανίον
 Χείρῃ
 Ὀπλε
 Βυκίον

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Εν σκήνῃ ἐξ οὐμῶν, κέκορη μύθον ἡτορ ἐδωδῆς.
 Ἀντίον δὲ κ' ἔχ' αἰέμα τρέψαντα πόρσιον.
 Κρύβης τ' ἀενάα κ' ἀπορόβους, ἢ τ' ἀδύλωτος.
 Τρεῖς ἔμελλον πορχέειν, τὸ δ' ἑτέτρατον ἱέμεν οἶνον.
 Δμῶσ' δ' ἐπόρῳσεν δημήτερος τερὸν ἀκτῶν.
 Ἀνέμῳ, δὲ τ' αἶψ' ὡρῶντα φωνή δένει. Νείων δ',
 Χώρῳ ἐν δαεί, καὶ εὐδ' ὡρῶντα ἐν ἀλῶν.
 Μέτρῳ δ' ὅτ' κομίσσεται ἐν ἀγέῃ. αὐτὰρ ἐπὶ πῶν δ' ἔστι
 Πύρτα βίον κατὰ θῆμα ἐπαρμύρον ἐνδύθεν οἶκος.
 Θῆτα ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριδον.
 Δίξεν δ' αὖ κέλεσθαι. χαλεπὴ δ' ὑπὸ παρταῖς ἔριδος.
 Καὶ κινῶα καὶ χαρῶν δοντα καμῖν. μὴ φείδῃς σῆμα.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμιρρόκοιτα αἴθ' ἀπὸ ρήμαθ' ἔλθῃται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσσας καὶ σφαγετὸν, ὄφρα τ' ἐλθῇ.
 Βυστὴν ἡμιόνους ἐπιπτενόν. αὐτὰρ ἐπεὶ αἶψα
 Ἀμῶας ἀνὰ ψοῖα φίλα γυναικῶν βόε λῆσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' Ὀρέων κ' Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ.
 Οὐρανὸν, Ἀρκτὺρ δ' ἐσέδῃ ῥοδόδακτυλῳ. Ἦος δ'
 Ὀπέρση τότε πάντας ἀπὸ δρεπε οἴκαδε βότρυς.
 Δείξας δ' ἡελίῳ δέχεται ἡμάτας κ' δέχεται νύκτας.
 Πέντε δ' οὐσπλάσας, ἐκ τῶν δ' εἰς ἀγέ' ἀφύσας.
 Δώρεα Διανόου πολυμηδέος. αὐτὰρ ἐπὶ πῶν δ' ἔστι.
 Πληϊάδες δ' Ὑάδες τε, τὰ τε αἰένῳ Νείων δ',
 Δαίωσας, τὸ τ' ἔπειτ' ἀρῶσιν μεμνημένῳ.
 Ὀρέων· πλείων δ' ἢ κ' χθονὸς ἀρκῶντες εἴη.
 Εἰ δέ σε γαυπηλῆς δις περφέλῃ ἱμαρὸς αἰρή.
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδες αἰένῳ ὄβριμῳ Νείων δ',
 Φόβουσαι πίπῳσιν ἐς ἡερεϊδέα πόντεα.
 Ἀὖ τότε παντοῖον αἰέμων δύστην αἵται.
 Καὶ τότε μιν κέτι νῆας ἔχον ἐπὶ οἴνοπ πόντεσσι.
 Πῶν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένῳ, ὥς σε κελδύα.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρῃ ἐρύσας πυκνέσας τε λίδυσι.
 Πυλίοθεν, ὅρ' ἴδωσ' ἀνέμων μῦθον ὑγρὸν αἰένων.
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὀμβρεσ.
 Ὀπλά δ' ἐπαρμύρα πάντα τεῶ ἐλκείτ' ἀπὸ αἰκῶν.
 Εὐκρόμοις σολίστας νῆος πύργῳ παντοπόροισι.

ΕΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Πηδάλιον δ' ὕδρ' ἔσπευ' ἡραπνὴ κρεμύσσεται·
 αὐτὸς δ' ὄρατον μίλωνιν πλόαν, εἰ σόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα δολὴν ἄλα δ' ἑλκύνει· ἐν δὲ τε φόρτος,
 Ἀρμύρον ἐντυσάσθαι, ἵν' εἴχασθε κέρδος ἀρήαι.
 Ὡς ὥρ' ἐμὸς τε πατήρ κ' ὅς, μίχα νῆπι Πέρσῃ,
 Πλωίξουσεν νηυσὶ, βίη κεχρημύθ' ἐσθλῶς.
 Ὅς ποτε κ' τῷδ' ἦλθε, πολὺν δὲ πόντον αἰύσας·
 Κύμῳ Αἰολίδῃ περιπτόν, ἐν νῆι μολαίνῃ.
 Οὐκ ἄφενθ' ὀδύρων, οὐ γὰρ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ ἡσυχίᾳ πένιῳ, τῷ Ζῷς ἀνδρασι δίδωσι.
 Νάσαστο δ' ἄχ' Ἑλικῶνθ' οἰζυρὴν ἐν κόμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀρχαίην, οὐδέ ποτ' ἐσθλῶς.
 Τῶν δ' ὦ Πέρσῃ ἔργων μεμνημύθ' εἰς)
 Ωρῶν πάντων, πῶς ναυτιλίας γ' ἔμαλιστα.
 Νῆ' ὀλίγῳ ἀνείν, μεγάλη δ' ἐν φόρτῃα θεάσθαι.
 Μείζων μὲ φόρτος, μείζον δ' ὅπ' κέρδει κέρδος
 ἔσεται, εἴ κ' ἀνέμοι γε κακὰς ἀπέχουσιν αἴητας·
 Εὐ γ' αἶψ' ἐμπερίῳ τρέψης ἀεσίφρονα θυμόν,
 Βύληδ' ὅτ' ἔχῃα τε περιφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ.
 Δείξω δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμῷθ' οὔτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πῶποτε νῆι γ' ἐπέπλων ὀρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἢ ποτ' Ἀχαΐαι.
 Μείναντες χεῖμα, πολὺ σὺ λαὸν ἀχέων,
 Ἐλᾶσθ' ἐξ ἱρῆς Τροίῳ ἐς καλλιμώμακα.
 Ἐνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἀεθλα δαίφρονθ' Ἀμφιδάμαντος
 Χαλκίδε' εἰσεπέρησα, τὰ γὰρ περιπεφραδμύα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔδεσαν παῖδες μεγαλήτορες, ἐνθα με φημί
 Τμῶν νικήσαντα φέρειν τείποδ' ὠπώεντα,
 Τὸν μὲ ἐγὼ Μάστῃ Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέδνηκα,
 Ἐνθα με το φρεῶν λυγρῆς ἐπέβησαν αἰοίδης,
 Τόσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι παλὺ γρόμφωκα,
 Ἀλλὰ κ' ὥς ἐρέω Ζῷος νῆαν ἀγνότητα,
 Μένουσαι γάρ μ' ἐδιδάξαν ἀδέλφωτον ἕμῳν δαΐδην.
 Ἡμᾶτα πεντήκοντα μὲν ἔσπασα ἡέλιος,
 Ἐς τέλθ' ἐλθόντες θέρεθ' ἡματιώδεος ὥρης·

Tempestiva est mortalibus navigatio, nec certe naucem
 Fregeris, neque homines perdidit mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul honorumque malorumque,
 Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc naucem celerem, ventis fretus,
 Trahit in pontum, onus vero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerime iterum domum redire.
 Neque vero expectato vinum; nouum, & autumnale imbre,
 Et hyemem accedentem, Notique molestos status,
 Qui concitat mare, secutus coelestem imbrem,
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit,
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in sicu, tum sane imperium est mare.
 Verna autem hac est navigatio, non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agere quidem effugeris malum, sed tamen &
 Homines faciunt stultitia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus,
 Miserum vero est mari in fluctibus. Verum, te iubeo
 Considerare has omnia in animo quacunque tibi cosule.
 Ne vero intra naues omnem substantiam cauas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora vero imposito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
 Miserum etiam, si quidem in currum prae grande onus im-
 Axem fregeris, onera vero intereant. (ponens,
 Mediocritatem observa: occasio vero in omnibus optima
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum: nuptiae vero tibi tempestivae ha-
 Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
 Eam vero potissimum ducito quae te prope habitare.

Πρὸς τὸ πρῶτον
 Καταξυσ-
 Εἰ μὴ δὴ
 Η ΖΑΪς αὖθις
 Εὐ τοῖς γὰρ
 Τῆμος δὲ
 Εὐκηνλ
 Βλακίμω
 Σπιδίμω
 Μιδεῖ μω
 Καὶ χελύ
 Ος τ' αὖ
 Πομπή
 Αλφ
 Ημος δὲ
 Ιχθ
 Εὐ καὶ
 Εἰαριν
 Αἶνυμ
 Αρτακ
 Αἰθρα
 Χρημα
 Δεινόν
 Φερί
 Μιδεῖ
 Αλφ
 Δεινόν
 Δεινόν
 Αξο
 Μέτ
 Ωρ
 Μή
 Μή
 Η
 Πα
 Τῶ

ΕΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ:

Πράττει πέλεται δυνάτοῖς πλότῳ· ἔτε κε νῆα
 Καυάζεις, ἔτ' αἰδρας ὀποφθίσθαι δαίλασαι.
 Εἰ μὴ δὴ πρὸ φρον γε Πασφδαῖον ἐνοσίχθων
 Ἡ Ζεύς αἰδανάτων βασιλὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλῳ ὅστιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε
 Τῆμος δὲ ὀυκρινέες τ' αὐραὶ, καὶ πόντος ἀπῆμων.
 Εὐκηνά· τότε νῆα δολῶ αἰέμοισι πιθήσας
 Ελκόμεν ἐς πόντον, φόρτοι δὲ ὅς πᾶντα τίθεσθαι.
 Σπῶν δὲ ὅστις ταχέως πάλιν οἶκόν σε νέεσθαι.
 Μηδὲ μῦθον οἶνον τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὀμβρον.
 Καὶ χαλκὸν ὀπλόντα, νότοιό τε δῖνας αἰήτας,
 Ὅς τ' ὄρειναι δαίλασαι ὀμυρτίσας Διὸς ὀμβρον
 Πολλὰ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἀλλ' ὅς εἰαρινὸς πέλεται πλότῳ αἰδρωποισιν,
 Ἡμος δὲ τὸ πρῶτον ὅσοι τ' ὀπῶντα κορυφῇ
 Ἰχθῦς ἐποιήσεν, τῶσον πέταλ' αἰδρὶ φανείη
 Ἐν κραδίῳ ἀκροτάτῃ· τότε δὲ ἀμβρόσιος ὅστις δαίλασαι.
 Εἰαρινὸς δὲ ὅστις πέλεται πλότῳ· ἔμιν ἔγνω
 Αἰνυμ'· οὐ γὰρ ἐμὸν θυμὸν κεχαρισμένῳ ὅστις,
 Ἀρτακτός· χαλεπῶς κε φύγει κακόν, ἀλλὰ νῦν κατὰ
 Ἀνδρωποὶ ρέζουσι αἰδρεῖσι νόοιο·
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δῖλοις βροτοῖσι.
 Δεινὸν δὲ ὅστις δανείν μ' κύμασιν, ἀλλὰ σ' αὐτὰ
 Φρεζέσθαι τὰ δὲ πᾶντα μ' φρεσὶν ὅσ' ἀγροδύω.
 Μηδὲ ἐν νηυσὶν, ἀπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι
 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντε μ' κύμασι πῆσαι κύματα
 Δεινὸν δὲ εἴη κ' ἐπ' ἀμαξῶν ὀπρῶν ἀχθῶ αἰέρας.
 Ἀξονα καυάζεις, τὰ δὲ φορτὶ ἀμυροφθίη.
 Μέτρα φυλάσσεσθαι, καμρὸς δὲ ὅπῃ πᾶσιν αἰετος.
 Ωραῖ· ὅς γυναικα τὸν ποτὶ οἶκον ἀγῶς,
 Μῆτε πρηνόντων ἐτέων μέλα πολλὰ ὀπολείπων,
 Μῆτ' ὀπιδαῖς μέλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὄρε· ὅστις.
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠδὲ κ' ἡμέμπερ ὅς γαμοῖτο.
 Παρδενικῶ δὲ γαμεῖν, ὡς κ' ἠδὲα κεδνὰ διδάξῃς.
 Τῶ δὲ μέλῃ γαμεῖν ἠδὲ σέθεν ἐγφύδι νάειν.

Omnia diligenter circū cōtemplatus, ne vicinis ludibria
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur melius (duca,
 Bona: rursus verò mala non durius aliud,
 Comestatrice, quæ virum tamen si fortem
 Torret sine face, & cruda senectæ tradit.
 Bene verò animadversionē immortaliū deorū observare
 Neque fratri equalem facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
 Ne verò mentiarū linguæ gratiam. Sin autem cœperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Bis tantum puniri memineris. Sin vero rursus
 Redeat ad amicitiam, ptenam autem velit prestare,
 Suscipe. miser namque vir amicum altās alium
 Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
 Ne verò multorum hospes, neue nullius hospes dicaris.
 Neve malorum socius, neque bonorum conuiciator,
 Neque unquā miser ā pauperiē animi cōsūptricē hominē
 Sustineas exprobrare. diuorum manus immortalium,
 Lingua certē thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima verò gratia ad mensuram euntis.
 Quod si malum dixeris, forsā & ipse maius audiet.
 Neque publici conuiuij grauis accessor esto,
 Ex publico: plurima autem gratia, sumptūsque minimus.
 Neque unquam de manē Ioui libato nigrum vinum
 Manibus illotis, neque alii immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt respuunt verò etiam preces,
 Neque contra solem versus erectus meyto.
 Sed postquam occiderit, memor vsque ad orientem.
 Neque in via, neque extra viam progrediendo meias,
 Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt,
 Sedens verò diuinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij,
 Neque pudenda semine pollutus intra domum,
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab ominoso sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à conuiuiis.

Πάντα μάλα
 Οὐ μὲν γὰρ
 Τῆς ἀγαθῆς
 Δειπνοῦ ὄντι
 Εὐεῖ ἀπὸ δ
 Εὐ δὲ ὅτι
 Μὴ δὲ καὶ π
 Εἰ δὲ καὶ π
 Μὴ δὲ φά
 Ἡ δὲ ἐπὶ
 Δις τὸ σὺν
 Ἡ γὰρ τ' ἐς
 Δέξασθαι.
 Ποιεῖται.
 Μὴ δὲ π
 Μὴ δὲ κα
 Μὴ δὲ π
 Τίθλαδ'
 Γλαῶντος
 Φειδωλῆς
 Εἰ δὲ κα
 Μὴ δὲ π
 Εὐ κορο
 Μὴ δὲ π
 Χρσὶν α
 Οὐ γὰρ
 Μὴ δὲ α
 Αὐτὰρ
 Μήτ' ἐ
 Μὴ δὲ
 Εὐδὲ
 Ἡ δὲ
 Μὴ δὲ
 Εὐδὲ
 Μὴ δὲ
 Σωφ

ΕΡΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

41

Πᾶντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτωσι χάρματα γῆμις.
 Οὐ γάρ τι γυναικὸς αὐτὴρ ληΐζετ' ἀμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς τῆς δὲ αὐτὴ κακῆς ἔριμον ἄλλοι,
 Δειπνοὶ ὄχνης ἢ τ' αὐδρα καὶ ἑφθιμόν τ' ἔοντα
 Εὖει ἄντε δαλ' ἔκ' ὠκὼ γῆραι δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅππ' ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένον
 Μὴδ' ἐκπαγνήτω ἴσον ποιεῖται ἐταῖρον
 Εἰ δ' ἐκποίησιν, μὴ μιν τωρότερος κακὸν ἔρξῃς.
 Μὴδ' ἐφύδαται γλώσσης χεῖρ. εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 Ἡπ' ἐπ' εἰ πῶν ἀποδύμιον. ἢ καὶ ἔρξας,
 Δίς τόσα πέννυται μεμνημένος. εἰ δέ κεν αὐτίς
 Ἡ γῆ τ' ἐς φιλότιται, δίκῃ δὲ ἐθέλῃσι τ' ἀρχεῖν
 Δέξασθαι. δὴλὸς τοι αὐτὴ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιεῖται. σὲ δ' ἢ μὴ π' νόον ἔχεται εἶδος.
 Μὴδ' ἐπολύξεινον, μὴδ' ἐξείνον καλέεσθαι,
 Μὴδ' ἐκακὸν ἔταρον, μὴδ' ἐδολῶν νεικεσθῆρα.
 Μὴδ' ἐποτ' ἐλοιδρίω πενίλῳ θυμοφθόρον αὐδρῇ
 Τίθλαδ' ὄνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰετ' ἔοντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν αὐτῷ ποισιν ἄριστος,
 Φειδωλῆς, πλείστη δ' ἡ χάρις καὶ μέτρον ἰκσῆς.
 Εἰ δ' ἐκακὸν εἴποις, τάχα καὶ αὐτὸς μεῖζον ἀκούσας.
 Μὴδ' ἐπολύξειν, δαίμων δ' ἀσπόμελ' ἐπ' ἔῃ,
 Ἐκ κοινοῦ. πλείστη δ' ἡ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μὴδ' ἐποτ' ἐξήκοις διτ' λείβειν αἴδοπα οἶνον
 Χρσὶν αὐτῷ ποισιν, μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοῖγε κλύοισιν, ἀποπύοισι δέ τ' ἄρα.
 Μὴδ' αὐτ' ἡελίοιο τετραμμένον ὄρδος ὀμιχεῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ δὴ μεμνημένος ἔς τ' αὐτόντα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐν τῷ οὐδὲ τωρβάδῳ οὐρήσῃ
 Μὴδ' ἀπογυμνωθεῖς μακάρων τοι νύκτες ἔασι.
 Εἰζόμενος δ' ὅγε δεῖται αὐτὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἡ ὅγε τωρὸς τοῖχον περ αἶσας θυρήν τε αὐλῆς.
 Μὴδ' αἰδοῖα γονὴ πεπαλαγμένον ἐνδοθεν οἴκου
 Ἐστὶν ἐμπελασθὼν τῷ φαεινέμῳ, καλὸν ἀλέεσθαι.
 Μὴδ' ὅσοι δ' ἀσπόμενοι τὰ φεῖ ἀπονοστήσαντα
 Σφραγίσθαι γλυκύ, ἀλλ' ἀθανάτων ὅσοι δαίμονες.

Nec unquam perennium fluuiorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pulchra
 Manus lotus amœna aqua limpida. (fluenta,

Qui fluuium transierit, malitia verò manus illotus,

Et succensent dii, & damna dant in posterum.

Ne verò à manu deorum in celebri conuiuio

Siccum à viridi reseca nigro ferro,

Neque unquam patinam libatoriam pone super craterē

Bibentium, perniciosum enim in ipso fatum est situm.

Neque domum faciens imperfectam relinquito,

Ne fortè insidens crocitet stridula cernix.

Neque à pedatū ollis nondūm lustratis rapiens

Comedito, neque lauator: quia & hisce noxa inest.

Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennem: quia virum incertem facit.

Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.

Neque muliebri in balneo corpus abluito

Viri. grauis enim ad tempus est & in hoc

Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,

Reprehende arcana. Deus quippe & hac indignè fert.

Nec unquam in alueo fluuiorum mare influentium,

Neque super fontes meūto: quin valde euitato.

Neque incacato. id enim nibilo est melius.

Sic facito. grauem verò mortaliū euitato famam

Fama enim mala est, leuis quidem leuatu

Facillimè, molesta verò portatu, difficilisque depositu.

Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi

Populi diuulgant: quippe dea quadam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI DIE S.

DIES vero ex Ioue obseruans, bene secundum
 decorum

Præcipe seruū, tricesimam mensis optima

Μηδὲ ποτ'
 ποτὶ τῷ
 Κείρας νύχ
 ὅς ποταμῷ
 τῷ δὲ θεοῖ
 Μῆδ' ὅπο
 Αὔρον δὲ
 Μῆδ' ποτ
 Πινόντων.
 Μῆδ' δὲ μ
 Μῆτοί. ἐφ
 Μῆδ' ὅπο
 Εἰδεῖν, μ
 Μῆδ' ἐπ'
 Πᾶσα δὲ
 Μῆδ' δὲ
 Μῆδ' γὰ
 Ἀνέρε. λ
 Ποινῇ. μ
 Μωμῶε
 Μῆδ' πο
 Μῆδ' ὅπο
 Μῆδ' ἐνα
 Ω δὲ ἴπο
 Φῆμ, γὰ
 Ρεῖα μ
 Φῆμ δὲ
 Ἀγοῖ φη

Μὴδ' ἐπὶ τ' ἀνείων ποταμῷ καλλιρρόον ὕδωρ
 Ποσσὶ παρὰν τέρην γ' ὄψ' ἰδὼν ἐς καλά ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμεν· πολυηρότῳ ὕδατι λουκῶ.
 Ὅς ποταμὸν διαβῆ, κακότητι δ' χεῖρας αἵπι·
 Ἰδὼ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγ' αἰδῶται ὀπίσσω.
 Μὴδ' ὀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαυτὶ θαλεῖη
 Αὔον ὀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἵδωσι σιδήρεω.
 Μὴδ' ἐπὶ οἶνοχόῳ πεδύμῳ κρητῆρος ὕδωρ θέν
 Πινόντων. ὅλοθ' γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μὴδ' ὀπὸ ποῖων, ἀεπὶ ξέσων, καταλείπειν.
 Μήτοι ἐφεξομῶν κροῖζ' ἀκέρυζα κορόνη.
 Μὴδ' ὀπὸ χυθροπόδων αἰετῶν ῥέκτων αἰελόντας·
 Ἐδιδῆν, μὴδ' ὀπὸ λόεσσαι. ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ κοινῇ.
 Μὴδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ὅ γ' ἄμεινον)
 Παῖδα δ' ὕδατος κατὰ ἄνδρ' αἰὲρ ἀνύσσει.
 Μὴδ' ὕδατος κἀμῶν. ἴσον καὶ τῷ το τέτυκται.
 Μὴδ' ἡμακείῳ λυγρῷ χροῖα φαιδρυνέσθαι
 Ἀνέρα. λυγαλέη γὰρ ὅπ' ἡρόν ἐς ὅπ' ἡ τῶ.
 Ποινῇ. μὴδ' ἐερόισιν ἐπ' αἵδομύοισι κυρήσας·
 Μωμῶειν αἰδήλα. θεὸς νῦν καὶ τὰ νεμεσῶ.
 Μὴδ' ἐπὶ παρὰ ποταμῷ ἀλαδὲ παρρεόντων·
 Μὴδ' ὅπ' κριμῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξ ἀλέαδ'·
 Μὴδ' ἐναποφύχην. τὸ γὰρ ἔτοι λωῖον ἔστιν
 Ω δ' ἔρδην. δὴν δ' ὅ βροτῶν ὑπαλδύεο φήμην·
 Φήμην γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν αἶψα
 Ρεῖα μάλ' ἀγαλέη δ' φέρειν, χαλεπὴ δ' ὀπὸ θεῶν.
 Φήμην δ' ὅ τις πάμπαν ὀπὸ λυταίῳ πῖνα πολλοῖ
 Λαοὶ φημίζοισι. θεὸς νῦν τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΑΤΑ δ' ἐν δίοδῳ πεφυλαγμένον, ὅτι καὶ
 μοῖρα
 Πενταδέκην ἡμέρας· τετηγμένον μὲν δὲ
 εἰς τὴν

Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum,
 Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt,
 Haec enim dies sunt Ioue à prudente:
 Primum nouitunium, quartaque & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona,
 Octauaque & nona amba dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortaliū.
 Undecima verò duodecimāque amba quidem bona:
 Hac quidem tondendis ouibus, illa latis segetib. metēdū,
 Duodecima tamen undecima multò melior.
 Hac enim nec filia in aere suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit,
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia cauto
 Sementem incipere: plantis verò inserendis optima est,
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptius tradenda
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptā est, sed hœdis castrandis, & gregibus ouium.
 Stabulōque circum sepiendo pastoralī, benigna dies est.
 Bona verò viripara amatque conuicia loqui,
 Mendaciāque & blandos sermones, & occulta colloquia
 Mensis verò octaua caprum, & bouem valde mugientem
 Occidito: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
 Media: hac verò & oves, & curuipedes retortū cornibus
 Et canem asperis denti'us, mulosque laboriosos (boues,
 Cicurato matrem impotens cautus verò esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiēdo animo valde hac accommoda est dies:
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis auibus quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò enit ato: quia difficiles sunt & graues,

Εἴτα τ' ἐπὶ
 Εὐτ' αἰ' ἀλ
 Αἰδέ γδ ἡμε
 Πεσόντων ἐν
 Τῇ γδ Α' π
 Ο' ἰδοῦσθαι
 Ἐξοχ' αἰε
 Ενδεχά τ
 Η' μὲν, οἷ
 Η' ὅ δυν
 Τῇ γάρ το
 Η' ἵατος
 Τῇ δ' ἵστ
 Μῶδός δ
 Σπέρμα
 Ἐκ τῇ δ
 Α' ὑποσγ
 Οὔτε γὰ
 Οὐδὲ μ
 Α' ῥα μ
 Σηκόν τ
 Εἰδὴ δ
 Ὑβὶ δὲ
 Μῶδός
 Ταυρ
 Εἰαδ
 Εἰ τὴν
 Ε' δὴ δ
 Μέσ
 Καὶ κ
 ὁρμ
 Τίτε
 Α' λ
 Ε' δ
 Οἷ
 Πέμ

ἔργα τ' ἐποπιδέειν ἢ δ' ἀρχαίῳ δατέαται.
 Εὐτ' αἰ ἀληθείῳ λαοὶ κρίνοντες ἄγωνι.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ὄψα μπιπέντος.
 Πρῶτον ἐν τετραστέῃ καὶ ἐβδόμῃ ἔργον ἡμερ.
 Τῇ γὰρ ἀπόλλωνος χρυσόσθεα γείνατο Λητώ.
 Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἐνάτης τε δύνει γὰρ μὲν ἡμερὰ μιν.
 Ἐξ ὅχ' ἀεξομύοιο βροτῆσσι ἔργα πένεσθαι.
 Ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ' ἀμφὺ γὰρ μὲν ἔσθλα.
 Ἡ μὲν οὖς ποείκλιν ἢ δὲ ὄφρ' ἔσθλα καρπὸν ἀμείψαι.
 Ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείψων.
 Τῇ γάρ τοι νεὶ νύκτα ἀρσινόητος ἀρχή.
 Ἡμερὰτος ἐκ πλείων ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμείψαι.
 Τῇ δὲ ἴσον σῆσταιτο γυνὴ περὶ δόλοιο τε ἔργον.
 Μινὸς δὲ ἵσταμένα τεισάμεναι ἀλέασαι.
 Σπέρματι δ' ἀξάδαι φυτὰ δὲ ἐνδρέψαται ἀείσθαι.
 Ἐκτῇ δὲ ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορος ὅτι φυτοῖσιν.
 Ἀνδρογόνου τ' ἀγαθή. κέρη δὲ ἀσύμφορος ὅτι.
 Οἷ τε γυνάδαι περὶ τ' αἷτ' ἀργόμην ἀντιβολήσασιν.
 Οὐδὲ μὲν ἡ σωρὸν ἐκτῇ κέρη τε γυνάδαι.
 Ἀρμυρὰ δ' ἀλλ' ἐρίφοις τὰ μὲν καὶ πώεα μήλων.
 Σηκὸν τ' ἀμφιβαλεῖν πειμνήσων ἡπὸν ἡμερ.
 Εἰδὼ δὲ ἡνδρονόη. φίλῃ δὲ τε κέρτομα βάζει.
 Ψυδύδα δ' ἀμυλίοις τε λόχοις κρυφίοις τ' ὁαρισμοῖς.
 Μινὸς δὲ ὀγδέατη καὶ σωρὸν καὶ βοῶν ἐρίμω.
 Ταυνέμω ὕρῃας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαργαί.
 Εἰκάδῃ δὲ ἐν μεγάτῃ πλείων ἡμερὰ ἴσθλα φῶτε.
 Πένεσθαι. μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμένον ὅτι.
 Εἰδὼ δὲ ἡνδρονόη δὲ καὶ κέρη δὲ τε τετραστέ.
 Μέσση τῇ δέ τε μήλα καὶ εἰ ἴπους ἐλίκας βοῖς.
 Καὶ κύα ἀρχαρόδοντα καὶ ἡρῆας ταλαργαί.
 σωρὸν ἐν ὅτῃ χεῖρα πιδείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ.
 Τετραστέ δὲ ἀλδύαται φθίνοντός δ' ἵσταμένα τε.
 Ἀλγὰ δυωδεκαεὶ μάλ' αὖτῃ τετελεσμέναν ἡμερὰ.
 Ἐν δὲ τέρτῃ μινὸς ἴσθλα ἐς οἶκον ἀκοίπιν.
 Οἰωνοὶ κρίνας ἴσθλα ἔργασι τέττω ἀοῖσι.
 Πένεσθαι δὲ ἐξ ἀλδύαται. ἐπὶ χαλεπαί τε καὶ ἀνίμω.

In quinta enim alunt furias obambulare,
 Periurium vindicantes, quod malum Contentio genuit per
 Media verò septima, Cereris sacrum munus (iuris,
 Diligenter inspiciens bene aquata in arca
 Ventilato: roborumque sector incidito cubilaria ligna,
 Naualiaque ligna multa, & quae nauibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Prima verò noua prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Bona si quidem est ad plantandum, & ad generandum.
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implendis dolijs, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Nauem bene clauatam celerem nigrum pontem
 Trahito. Sed pauci vera intelligunt.
 Quarta verò aperi dolium. pra omnibus sacra dies est
 Media: pauci verò rursus post vicesimam mensis optimam
 Aurora vigente: pomeridiana vero est deterior:
 Et ha quidem dies sunt hominibus magno commedo,
 Cetera autem incerta sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater,
 Harum beatissimae & foelices, qui hac omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria observans, & delicta euitans.

HESIODI

Εν πέμπτῃ
 Ορκον πρὸς
 Μέσῃ δὲ
 Εὐ μὲν ὁ
 Βάλλειν ἰ
 Νῆα τε ξ
 Τετραδὶ
 Εἰνὰς δὲ
 Πεσοῖσιν
 Εὐδελῇ μὲν
 Ἀνέει τ'
 Παῦροι
 Ἀρξάδου
 Βασίλῃ
 Νῆα ποί
 Εἰρύμῃ
 Τετραδὶ
 Μέσῃ
 Ἡὲς γὰρ
 Αἰδὲ μὲν
 Αἰ δὲ
 Ἀλλ' ὁ
 Ἀλλοτ
 Τάων
 Εἰδὼς
 Ορνιδ

Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Εἰρηνύας ἀμφιπολύνειν
 Ὀρκον πηνυμύας τὸν Εἰς τέκε πῆμ' ὀπιόρκους.
 Μέσση δ' ἐβόλυσέ τῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν
 Εὐμύα' ὀπιπθύνοντα ἔϋθ' ἄλσος ἐν ἀλώῃ
 Βάλλειν ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμήϊα δοῦρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀμύρα νηυσὶ πέλονται
 Τετραδί δ' ἀρχαῖαι νῆες πηγνυομαι ἀφ' αἶας.
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ὀπιδείελα λώϊον ἡμῶν.
 Περσίσση δ' εἰνὰς παναπήμων αἰθερόποιον
 Ἐολλή μ' γάρ τ' ἡδὲ φυτθύνειν ἡδὲ γλυκοῖαι
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ ἄποτε πάγκρατον ἡμῶν.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισηνάδα μίωος ἀείσκει
 Ἀρξάδοι τε πένδε, καὶ ὀπί ζυγὸν αὐχένα δείναι
 Βασί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπώδεσσιν
 Νῆα πολυκλῆϊδα δολῶ εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύωρα. παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 Τετραδί δ' οἷγε πένδον. πρὶ πάντων ἱερὸν ἡμῶν
 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκνέδα μίωος ἀείσκει
 Ἡὲς γυναικῆς· ὀπιδείελα δ' ὅτι χερείων.
 Αἰδέ μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀπιχρονίαις μέγ' ὄνειρα.
 Αἱ δ' ἄλλα, μετὰ δ' ἄποι, ἀκήροισι τι φέρουσι.
 Ἀλλ' οὐ δ' ἄλλοί μιν ἀνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν.
 Ἀλλοτε μήτηρ πέλαι ἡμῆρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων βυδαίμων τε καὶ ὀλβιῶν ὅς τὰδε πάρος
 Εἰδὼς ἐργάζεται αἰαί τι· ἀθανάτοισιν,
 Ὀρνίθας κρίων, καὶ ἑσθ' ἀσπίας ἀλεείνων.

HESIODI ASCRAEI SCVTVM HERCVLIS.

UT qualis relicta domo ac pa-
tria tellure,
Venit Thebas, secuta maritum
Amphytrionem,
Alcmena filia servatoris populo-
rum Electryonis:
Qua mulierum genus superabat
feminearum,

Formaq. et proceritate mente utiq. nulla cū ea certabat
Illarum quas mortales mortalibus peperere concubentes.
Cuius et à vertice, et à palpebris nigricantibus
Tale quiddam spirabat, quale et ab aurea Venerē.
Atque hac talis existens, et à animo suū colebat cōingem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum feminearū.
Quanquam ipsi patrem praestantē occidisset, vi domitū,
et a cōmotus propter boves, relicta aut ille patria tellure
Thebas venit, supplicans scutatis Cadmaīs,
Vbi idem habitabat cum veneranda coniuge,
Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat
ipsi

Ante lectum conscendere formosa Electryonidū,
Quam cadem ultius esset fratrum magnanimatorum
Sua coniugis, flagrantique combustisset igne vicos
Virorum heroum Tiphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diūque testes facti fuerāt.
Quorū ille verebatur irā, festinabatque quam celerrimē
Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat,
Hunc autem unā cupidi bellique praeliūque,
Botry acres equi sub clypeis anhelantes,

Ασχροί τ' α
Εσποντ' ηρ
Κυδιδων λ
Ακλω μη
Ανδράσ τ
Ωρτο δ
Γμίερον
Εννύχ
Φίλιον α
Ενδρα κα
Αυτῆ μ
Εὐνή κ
Αυτῆ δ
Εκτελείσ
Οὐδ' ὅ
Ωρτ' ἰένο
Τοῖς γ
Ως δ' ὅ
Νέσου
Ως ῥα π
Ασπασί
Παννύχ
Τρπόμε
Η δ' ἰδρα
Εὐνή δ
Οὐκ ἔδ
Τὸν μ
Δεινόν
Τὸν μ
Αὐτῆ
Κεκρίμ
Τὸν ἰ
Ος κ
Εὐρε
Αὐτῆ
Τὸν

Λοκροί τ' ἀγχεύαχοι κὺ Φωκῆες μεγάθυμοι.
 Εἰποῖν τ' ἦρχε δ' τοῖσιν εἰς παῖς Ἀλκίβοιος
 Κυδίοων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀχιλῆα μῆτιν ὕφανε μὲν φρεσὶν, ὅρρα θεοῖσι.
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ἀφ' ἧς ἀλκτῆρα φυτεύσει.
 ὦρτο δ' ἄπ' ἐλύμπερ δόλαν φρεσὶ βνασσομένοισι
 Ἰμῖερον φιλότῃτος εὐζώνοιο γλυκερός,
 Εὐνύχιον τὰχα δ' ἴξε Τυφάονιον, τὸ δ' ἦν αὐτῷ
 Φίλιον ἀκρότατον περσεύεσθαι μετ' ἑταίρῳ Ζεῦ.
 Εὐδα κειθεζόμενον, φρεσὶ μὴδέτο δέσκελα ἔργα.
 Αὐτῷ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυσσφύρου Ἠλεκτρωνῆος
 Εὐνὴ κὺ φιλότῃτι μίγῃ, τίλῃσεν δ' ἀφ' ἐλδωρ.
 Αὐτῇ δ' ἀμφιτρυῶν λαοσάοι ἄγλαον ἦρος
 Εκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅπῃ δμῶας κὺ ποιμνίας ἀγροιώτας.
 ὦρτ' ἱέναι ὡρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι δυνῆς.
 Τοῖον γὰρ κραδίῳ πόθος ἦνυτο ποιμνία λαοῖσι.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ἔσπερ' ἀφ' οὐρανὸν
 Νέσου ἔω' ἀργαλέης, ἢ κὺ κρατερὸν ὑπὸ δέσμοις.
 Ὡς ῥα τὸτ' Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπέσμεν.
 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἔρν' δόμοι εἰσαφίκανε.
 Πανύχιον δ' ἀφ' Ἠλεκτο σὺν μὴδὲν ὡς ἀκούει.
 Τρὶ πόλιν δ' ὡρεῖσι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' ἐπεὶ δ' μεδείσαι κὺ αἰεὶ πολλὰν ἀφίσταται.
 Ἐλθε δ' ἐν ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμάονε γένετο πᾶσι.
 Οὐκ ἔδ' ὅμα φρονέοντε· (κασσιγῆτω γὰρ μὲν ἦσαν)
 Τὸν μὲν χερότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα.
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίῳ Ἡρακλεῖω.
 Τὸν μὲν ὑποδμυδεῖται κελαινεφεῖ Κρονίωτι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δορυασίῳ Ἀμφιτρυῶνι,
 Κεκρυμμένῳ γλυκύνῃ. ἢ μὲν βροτῶν κτὶδρὲ μινεῖται.
 Τὸν δ' αὖ Κρονίονι θεῶν σημαίνει παῖτων.
 Ὡς κὺ Κύκων ἐπεφνεῖ Ἀρητιάδῳ μεγάρω.
 Εὐρε γὰρ ἐν τεμνίῃ ἐκατηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
 Αὐτῷ κὺ πατέρ' ὅν Ἀχιλῆα τὸν πολέμαιο.
 Τόλχεσι λαμπομόχους σέλας ὡς πυρὸς ἀφ' οὐρανόθεν.

Stantes in curru: terram autē pulsabant veloces equi,
Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dinidebatur,
Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
Currus autē fabrefacti & rotarū ambitus circū resonabāt,
Equi festinantibus, gaudebat autem Cygnus inculpatus,
Sperans se Iouis filium, Mauortium se aurigamque
Ferro intercepturū esse, & inclyta arma despoliaturum.
Sed ipsius vota non exaudiuit Phœbus Apollo.

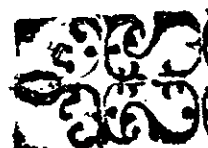
Ipse enim contra illum concitauit vim Herculeam,
Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasæ
Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
Et quasi quidē ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
Sustinuisset mortalis existēs, obuiā sub conspectū prodire,
Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & vis magna, & manus inuictæ
Ex humeris prognatæ erant, unā cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum:

O heros Iolæ mortalium longē charissime omnium,
Nempe verē in immortales beatos, qui Olympum tenēt,
Peccauit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata. (bētes frōtes)
Postquam occiderat Electryonem, propter bones latas ha-
Verūtq; ad Creontē: & Hentochē lōgis ornatā vestibulū,
Qui ipsū ultro receperūt, & necessaria omnia prabuerūt.
Quatenus inū est supplicibus, coluerūtq; ex animo magnū.
Vivebat autem exult abundas cū formosa Electryonide,
Coniuge sua: mōxque nos reuoluto anno
Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
Pater tuus & ego: cuius quidē mentes sustulit Iupiter,
Qui relicta domoq; sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus sceleratū Eurystheū: (præteritorum)
Infelix, certē multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens. Sed hac irreuocabilis est.
Mihi verò deus difficiles imperauit labores.

O amicē sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorū alipedū, magnāq; mensibus fiduciā accumulā:

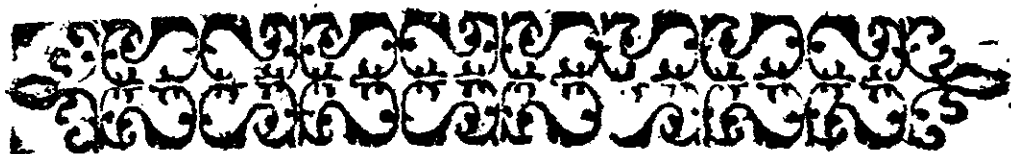
Reclina

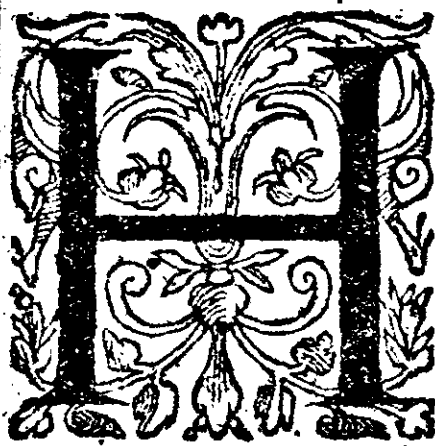
HESIODI

Ei dei te me
Taleon as d
Tis n dpo
Taleon an d
H d n s n
N c ouw n
H mly oi
Koota d p
E c Onbas i
E n d b y d
Nootin a t
Plein lexai
Plein ye fo
H s aloxu
A n d p n ne
N c gar oi
Taw on
E n t e l e s s o r
T o d s i a m
B i u a t o i n

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΟΙ' Η περιποῦσα δόμοις κ
πατείδα γαῖαν
Η' λυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον
Α'μφιτρυάνα,
Α'λκμήων, θυγάτηρ λαοσίου Η'·
λεκτρυώνθ.
Η' ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυσεν
δηλυτεράων,

Εἰ δὲ τε μέγδ' ἐν νόον γε μὴ εὖ τις ἔριζε
Τάϊον αἶ' θνητῇ θνητοῖς τέκον θυηδείσσι.
Τῆς κ' ὑπὸ κρήδην βλεφάρων τ' ὑπὸ κυανέων
Τοῖον ἀνδ' αἶον τε πολυχρύσου Α'φροδίτης.
Η' ὅ κ' ὡς κ' θυμὸν ἐὼν τίεσκ' ἐν ἀκοίτῳ.
Ὡς οὐπω τίς ἔπασε γυναικῶν δηλυτεράων.
Η' μὲν οἱ πατήρ' ἐδιδόν ἀπέκτανεν ἐφ' ἑλπίσιν,
Χωσάφθ' ὡς βοῶσι λυπῶν δι' ὅγε πατείδα γαῖαν
Ε'ς Θήβας ἐκένδυσε φρεσάχλας καὶ μείους,
Ε'νθ' ὅγε δώματ' ἐκασέσιν αἰδοῖν ὥσπερ κοῖτι,
Νόσφιν ἄτερ φιλόπυτος ἐφ' ἑμέρας. ἃ γάρ οἱ ἦεν
Πεῖν λεχέων ὅππῃ δ' αὖ εὐσφύρε Η'λεκτρυώνης,
Πεῖν γε φόνον τίεσθαι κασιγνήτων μεμαδύμων
Η'ς ἀλόχευ, μαλ' ὥς δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώας
Α'νδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὡς γάρ οἱ διέκευτο· θεοὶ δ' ὅππῃ μάρτυροι ἦσαν,
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῦθον ἐπείγετο δι' ὅππῃ τάχιστα
Ἐκτελέσει μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίοθεν δέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἃ μαζέμενοι πολέμοιο τε φιλόπυτος τε
Βριωτοὶ πληῖσι πῶοι, ὑπὸ σκελὶν ἀνείοντες,

Locrique hastati, & Phocenses magnamini
 Sequebantur. ducebat autem eos prestans puer Alcaei.
 Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
 Aliud consiliū tenebat intra mentes, ut dijs pariter (ret.
 Et hominib. rerum indagatorib. Martis depulsorē planta
 Præfectus aut ab Olympo est dolū mētibus altis meditās.
 Desiderio concubitus elegantis mulieris.
 Per noctē, celeritēque venit in Typhaoniū, unde rursum
 Ad Phicium summum accessit consiliarius Iupiter.
 Ubi residens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium.
 Eadem autē & Amphitryo populorū defensor, splendidas
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heras
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes
 Cæpit ire antea, quā sua coniugis conscendisset lectum.
 Tale si quidē corde desiderium cœperat pastore populorum
 Ut aut quādo quispiā magna affectu effugit afflictionem
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis.
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exentlato,
 Magnæque affectu, lubentēq; animo domū suā reuersus
 Et aque nocte concubuit cum veneranda uxorē. (est
 Oblectando se muneribus aureis Veneris
 Illa aut a deo pariter domita, & ab homine lōgē optimo
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Et audquaque eadem sapientes, quāquā fratres essent.
 Alterū siquidē inferiorē, alterum autē longē præstatiorem
 Seuunac validum, vim Herculanam. (virum,
 Hunc quidem subiecta nubim effascatori Saturnio.
 Iphicium aut. hastarū cōcussorē Amphitryoni, (cōcumbēs
 Diuersa generatione, alterum quidem, cum viro mortali
 Alterum. utē, cū Saturnio deorum imperatore omnium,
 Qui & Cygnum occidit, Martis filium magnanimum,
 Inuenit enim in luco longē iaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem
 Armis fulgentes, ceis fulgor ignis ardentis.

Ἰδὺς ἔχον θοὸν
 Μηδὲν ὑποδιδ
 Ος νῦν καλῶ
 Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ἡ μὲν καὶ κρη
 Τὸν δ' αὖτε
 Ἡ δ' αὖ ἢ μέλα
 Τιμᾶ σὺν κα
 Ος θάβης κρή
 Οἶον δὴ καὶ τὸν
 Σας ἐς χεῖρας
 Ἀλλὰ γὰρ δύας
 Δίφρος ἐμπε
 Μαρνῶμεθα
 Οὐδ' ἴφικλε
 Φδύξεται δὴ
 Οἱ δὴ σφι γ
 Φυλόπιδας σ
 Ως φάτο· ἢ
 Θυμῶ γὰρ δὴ
 Καὶ μὴ ἀμετ
 Ηγεος ὦ ἱ
 Τομίνου τρη
 Ως καὶ νῦν μ
 Παύτην αἰας
 Ως εἰπὼν κα
 Ἡ φάτις κα
 Δδύτερον α
 Καλὸν, χεῖρ
 Παλλὰς Ἀ
 Τομῶτον
 Θήκετο δ'
 Διδὸς αἰήρ
 Καὶ βλάτ
 Ριγῆλοι, δε
 Πλεόσθην μ

Ιθυσ ἔχον θοὸν ἄρμα καὶ ὦ κυπόδιον ἀνέειπεν ἱππῶν
Μηδὲν ὑποδιδείσας κτύπον Ἀρεῶν ἀνδροφόνους
Ὅς νῦν κεκληγὼς περὶ μάστιγα ἱερὸν ἄλλος
Φοῖβε Απόλλων ἔχρησε λέκτρον ἄνακτος
Ἡ μὲν καὶ κρατερός πορὶ ἐὼν ἀσπασίμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος
Ἡ δ' αὖ ἦ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾶσιν κεφαλῶν καὶ ταύρεσσιν Ἐνιοσίγαιον
Ὅς Θήβης κρήδευμον ἐχρήρυσται πόλιν.

Οἶον δὴ καὶ τὸνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σας εἰς χεῖρας ἀγοισιν ἵνα κλέψῃ ἐδὴλὸν ἄρμα.

Ἀλλὰ γε δύσαστο τόλμῃ ἀνὴρ ὄφρα τάχιστα
Δίφρος ἐμπελάσαντες Ἀρήϊός δ' ἡμέτερόν τε
Μαρνώμεσθ'· ἐπεὶ ἔπη ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν

Οὐδ' Ἰφικλείδην δὴ δῖξεται· ἀλλὰ μιν οἶω
Φούξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο·
Οἱ δὴ σφι χερσὶν εἰσι λιλαιμένοι πολέμοιο

Φυλόπιδά σ' ἴσθ'· τὰ σφιν πολὺ φίλτερον εἶναι
Ὅς φάτο· μείδισεν δ' βίη Ἡρακλῆϊ.

Θυμῷ γὰρ θήσας· μάλα γὰρ νῦν οἱ ἄρμα εἶπεν
Καὶ μιν ἀμειβόμενον ἔπειτα πηρὲντα προσήυδα·
Ἡρώς ὦ Ἰόλαε διοτρεφέες κῆρτι τυλαὶ

Τομίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαίφρων
Ὅς καὶ νῦν μέγαν ἱππῶν Ἀρείονα κυανοχαίτην
Παῖτι ἀνὰ στροφᾶν καὶ ἀνὰ γέφυρῳς καὶ δυνάμει

Ὅς εἰπὼν ἀνιμῶν ὁρεῖ χάλκοιο φαινοῦ,
Ἡ φάσιν κλυτὰ δώματα καὶ κρήνησιν ἔθηκε·
Δούτερον αὖ πόρην καὶ πρὸς στήθεσιν ἔδωκε

Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθήνη καὶ κούρη Διὸς ἰπποῦτ' ἔμμελε
Τοπρωῶτον συνόεντα· ἐφορμήσασθαι αἰὲν οἶε

Θήκετο δ' αἶψ' ὁμοισιν ἀρήϊα ἀλκίῃσιν οἰδμεσθῇ
Ἀφνός αἰὲρ καὶ λυγρὸς καὶ πρὸς στήθεσιν ἔδωκε
Καὶ βάλειτ' ἐξ ὀπίθε'· πολλοὶ δ' ἐν ποσσὶν οἴσθη

Ριγῆλοι, θανάτοιο λαθιφθόχοιο δειτῆρες.
Πρόθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον
Ἄλλοι δ' ἔπειτα.

Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον
Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον
Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον

Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον
Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον
Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον

Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον
Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον
Ἄλλοι δ' ἔπειτα θάνατόν τ' εἶχον καὶ δαίμονι μῶρον

Media autem polita erant, longa: sed à tergo
 Nigra aquila contexta alis
 Erat ille autem validā hastam praefixam axe corripuit,
 Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variiegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Qua tutum reddebat caput Herculis diuini (quisquam
 At manib. clypeū accepit, varium totum, quem nemo
 Neque perripuit iaciendo, neque comminuit, mirum visu,
 Nam totus quidē circūquaque gypso, candidoque ebore,
 Et electro lucidus erat, auroque fulgido
 Splendens, caruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio autē draconis erat terror, haudquaquā effabilis
 Retrò oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & dentib. quidem repletum erat os candidatibus.
 Saxis, inactēsis, super terribilem autem frontem
 Sæua Contentio deuolitabat, accendens pugnas hominū,
 Tetra, quæ & mentem eximebat, & præcordia viris
 Quicunque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorū & anima quidē sub terrā eunt ad Orcum intrò
 Ipsorum ossa autem ipsis, pelle circumputrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra. (ita erant.
 In eo autē & propersecutio, & viceversa persecutio facta
 In eo tumult⁹, cadēsque, & homicidiū huc illuc ferebatur.
 In eo Eris quoque, & mot⁹ furebat: in eo perniciofa Pareas,
 Viuū alium tenens recēs vulneratū, alium autē illasum,
 Alium mortuū per pugnam trahebat pedibus. (rorum,
 Vestē autē habebat circū humeros eruentam sanguine vi-
 Sentiū vidēs, clamoribusque ingrauescens. (quā effabiliū,
 In eo autē & serpentum capita sauerū erant haud quā
 Duodecim, quæ perterrefaciebāt super terrā genera ho-
 Quicunque bellum contra Iouis filium mouerent. (minum
 Quorū & detiū quidē crepit⁹ edebatur quoties pugnabat
 Amphitryoniades. Hac autē distincta erant miranda opera:
 Porro veluti pūcta quidā apparebāt vidēda seuis draco
 Carulea per terga, denigrataque erat illis maxilla. (nihil
 In eo autē & suum greges agrestium erant, atque leonum.
 Mutuā

αὐτὸς ἐν δὲ φρεσὶ.
 ὁσόντες χλῆσι
 ὁπλοδὴν πλεκτη
 ρυατα δὲ ὀυποί
 πωων ἱερῶων. κ
 ἀπόμνη Διὸς ἡ
 καλὰ δὴ νόσφιν, κ
 ἀλλὰ οἱ δὲ χολέω
 αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπὶ
 Πάῳ δὲ ἄλλος κ
 ἀάμπεν ἔωα δ
 Πύρ δὲ αἰς ὀφθα
 ἔστη θυητὸς ἐὼν
 Πάτω Ἡρακλῆ
 Κεῖνον γὰρ μεγάλι
 Εξ ὧμων ἐπέφυ
 Ος ῥα τότ' ἰωί
 Ηγος ὦ Ἰόλα
 Η τι μετ' ἄδαν
 Ηλπεν Ἀμφίτρυ
 Ηλθε, λιπὼν Τίρ
 Κτεῖνας Ηλεκτ
 Ἰκετο δὲ εἰς Κρ
 Οἱ ῥά μιν ἡσπα
 Η δὲ κη ἐδὴ ἰκ
 Ζῶε δὲ ἀγαλλό
 Η ἀλόχευ, τέχα
 Γεινόμεθ' ἔτε φ
 Σὸς τε πατὴρ κ
 Ος κορολιπὼν
 Φετο πμῖσω
 Σχέτη δὲ ἡ π
 Ην ἄτλω ἀχέ
 Αὐταὶ ἔμοι δ
 Ω φίλθ, ἀλλ
 ἱππων ἀκυπό

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΩΣ

53

ἔσθ' ἐν δ' ἴφρῳ. χθόνα δ' ἐκ τυπον ἀλλέες ἵπποισι,
 ὕασιοντες χελῖσι κόνις δ' ἐσφ' ἀμφιδεδέηει,
 ὀππορμένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσσὶν ἵππων.
 ῥυατα δ' ὑποκίοντα καὶ αὐτῆς ἀμφαρχέβιζον
 ἵππων ἱερῶν. κεχάρητο δ' Κύνθ' ἀμύμων,
 ἀποδύμεν' Διὸς ἵον, ἀρήιον λυίοχόν τε
 χαλκῶ δ' ἠρώσῃ, καὶ δ' ὀπ' κλυτὰ τεύχεα δύσῃ.
 Ἀλλὰ οἱ θυχολέων ἐκ ἔκλει φοῖβ' Ἀπόλλων.
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπώρσε βίῳ Ἡρακλείῳ.
 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίης
 ἀάμπεν ἔσθ' ἀνέοιο θεοῦ τεύχεων τε, καὶ αὐτῆς.
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς καὶ ἐκείνῳ;
 ἔπλη θνητὸς ἐὼν κρατεν ἀντίον ὀρμηθῆναι,
 Πίλῳ Ἡρακλῆϊ καὶ κυδαλίμῳ Ἰόλῳ;
 Κεῖνον γ' ὅς μετ' ἀνὰ τὴν βίην καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὧν ἐπέφυγον ὅππ' ἐσθ' ἀρεῇσι μέλεισιν.
 Ὅς ὅρα τὸτ' ἰυίοχον ὡσεύφην κρατερὸν Ἰόλαον,
 Ἡρώς ὡ' Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ π μετ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι, τοὶ ὀλυμπιον ἔχουσιν,
 Ἡ λῆτεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐσεύατον ποτ' ἦν ἦν.
 Ἡ λῆτε, λῆτεν Τίρῳ δ' οὐκ ἐπὶ μόνον πῶλῳ ἔδρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυῶνα, βοῶν ἕνεκ' ὀρυμνωπῶν
 ἔκτο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἡνίοχῳ τανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἀμύμων πάντα παρέχον,
 Ἡ δ' ἴκη ἔσθ' ἱκέτησι πῶν δ' ἄρα κηρύδι μάλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμεν' οὐκ εὐσφύρω Ἡλεκτρυῶν
 Ἡ ἀλόχῳ. τέχεα δ' ἄμμες ὅππ' ἡμιμῶν ἐκταυτῶν
 Γενόμε' ἔτε φυλῇ ἐναλίγκιοι ἔτε νόμῳ,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ τῷ μ' φρένας ἐξέλετο Ζεὺς.
 Ὅς ὡσεύφην σφετέρῳ τε δόμον σφετέρῳ τε τοκήσας,
 ἔκτο πμῆσιν ἀλιτήριον Εὐρυδῆα,
 Σχέτλι' ἦν πολλὰ μετεσυναχίζετ' ὅππ' ἔσθ',
 Ἡν ἄτλω ἀχέων ἦ δ' ἔ' παλιν ἀχρετὸς ἔστιν.
 Αὐτὰρ ἐμὶ φάμεν χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλοισι
 Ὡ φίλῳ, ἀλλὰ σὺ δάσων ἔχ' ἰυία φοινικόεντα
 ἵππων ἀκνυπόδων, μίχα δ' ὅρεσι δάσος ἀέζων,
 D. 17.

rripuit
 it,
 isquam
 n nemo
 m visu
 ebore,
 us.
 ffabilis
 ātibus.
 ominū,
 viris
 i intro
 erant.
 tio fa
 bātur.
 Parca,
 asum,
 orum,
 ine vi
 abiliū,
 l quā
 a ho
 rinum
 nabat
 rperat
 draco
 (nib
 num.
 iutū.

Rectè à dirige celerè currum, & alipedum robur equorum
Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris.

Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
Phœbi Apollinis, longè iaculantis regis. (nemo)

Enimverò etià validus licet existat, tamè exaturabitur

Hunc contrà allocutus est inculpatus Iolauus, (bello.
O' patrue, quam multum verò pater hominū atq; deorū
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur ciuitatem:

Quemadmodū & hunc mortale, validūq; magnūq;

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnā auferas.

Sed age, inducere arma Mauortia, ut quam celerrimè

Curru inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iouis filium,

Neque Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto,

Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,

Qui sibi propè eunt, cupientes bello.

Certamen instituire: quæ res ipsis multo gratior quā cæ-

Sic, ait arrisit autem fortis Hercules, (nas

Animo oblectatus, admodum. n. sibi commoda dixerat.

Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:

O heres Iolæ, Iouis alūne, non procul etiā hinc (cosus,

Pugna aspera. Tu verò quemadmodū antea fuisti belli-

Ita & nūc magnū equū Arionē nigricantib; fetis obstitum.

Quoquo uersum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas ex orichaleo splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiū induxit.

Mox & thoracem pectori induit.

Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat

Pallas Mynerua filia Iouis, tunc non cœperat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit aut, circa humeros nocumenti depulsorium ferrū;

Sæuus vir, cauam autem circa pectora pharetram,

Reiecitque in tergum. in hac multa erant sagitta

Horrenda, mortes vocē reprimētis datrices. (lachrymarū

Hæ à capite quidē mortē habebāt præfixā, & vnguētū

Ες σφέας δὲ
Τὸν καὶ ὁμιλεῖ
Οὐδέτεροι τε
Ἡδὴ γὰρ σφί
Δοιοὶ δὲ ποιεῖ
Αἶμα' ἀπελεί
Κεῖα το τεθνε
Τοὶ δ' ἐπὶ μὲ
Ἀμφότεροι;
Ενδ' ὡς ὕμ
Καίγεια. τ' α'
Οπλέα τ', Ε
Μόψον τ' Α
Θηοῖα τ' Α
Ἀργύρεοι, κα
Κένταυροι
Ἀμφὶ μέγα
Ἀρχὸν δ'
Καὶ δὴ οὐκ ἔ
Ἀργύρεοι, κα
Καὶ το σὺν
Ἐχέσιν ἡδ
Εν δ' Ἀρε
Χρῦσοι. ἐ
Αἰχμὴν δ'
Αἶμα π. φ
Δίφρα ἐμ
Ἐστασαν.
Εν δ' Διὸς
Τῇ ἐκείνῃ
Ἐλχος ἔχ
Αἰγίδα
Εν δ' ὡς
Ἰμεθρὲν
Χρῦσεῖν
Εν δ' α'

bant cantu
is similes.
i maris,

fius
inhiantes,
tes.

i manibus,
(Perseus,
filius eques
itue ab illo
estebat illi
canus,
talaria,
a ensis pē-
at. (debat,
i monstri
mirū visus,

m habens,

erō

adamātē

dracones

ntes,

ipsas

tes.

Μέσσοι δ' ἔξοι, περὶ μὲν αὖτε αὐτὰρ ὅτι δέν.
Μορφονεῖο φλεγυαὶ καλυπτόμενοι πρὺγεσσιν
ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔχθ' ἀκαχιδῆον εἴλετο χαλκῷ.
ἔρατ' δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ δ' ἔτυκτον ἔθνη,
ἀμφαλέῳ, ἀδάρμαντος, ὅπ' κροτάφοις ἀράρῃαν,
ἦτ' εἰρυτο κέρη Ηρακλῆϊ θεοῖο.
ΧΕΡΣΙ γε μὴ σάκος εἴλε πανάλοον ἔδ' ἔτεσ αὐτῷ
οὗτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θάμνα ἰδέσθαι.
Ἰαὼ μὴ γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λούκῳ, τ' ἐλέφαντι,
Ἡκίετρώ θ' ὑπολαμπὲς ἔλω, χρυσῷ τε φαεινῷ
ἀμπόμενον· κυνέϊ δ' διὰ πύγας ἠλήλαντο.
Ἐν μέσῳ δ' δράκοντος ὄλω φόβῳ οὐτι φατειὸς,
ἐμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
Τῶν κ' ὀδόντων μὴ πλῆτο σῶμα λούκῳ θεόντων.
Δεινῶν, ἀπλήτων. ὅπ' δ' βλοσυροῖο μετώπῳ
δεινὴ ἔρις πέπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν.
Σχετλὴν, ἥ ῥα νόον τε κ' ἐκ φρένας εἴλετο φωτῆρ.
Οἵπνες αἰτιβίλῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροντες.
Τῶν κ' ψυχὰς μὲν χθονὰ δυνέει· αἰδοῖς εἴσω
αὐτῶν, ὅσ' αὖ δέ σφιν περὶ ῥινοῖο σαπείσης.
Σειρεῖς ἀζαλέοιο καλῶν ἢ πύθεται αἶψα.
Ἐν δ' ὀφειώξεις τε πωλῖώξεις τε τέτυκτο,
Ἐν δ' ὄμαδος τε φόβῳ τ' ἀνδροκτασίῃ τε δεδῆκε.
Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' κωδοιμὸς ἐδύνειον, ἐν δ' ὀλοὴ κῆρ,
Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεύετον, ἄλλον ἄκτον,
Ἄλλον πεδυνεῶτα χτ' ἄλλον ἔλκε πόδῳ.
Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι διαφείνον ἀμπα φωτῆρ.
Δεινὸν δερκομένη, κρηναχῆσι τε βεβριθῆα.
Ἐν δ' ὀφίων κεφαλὰς θηγῶν ἔσαν ὑπὲρ φατειῶν
Δώδεκα τὰ φόβεισκον ὅπ' ἔχον ἢ φύλ' ἀνθρώπων
Οἵπνες αἰτιβίλῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροντες.
Τῶν κ' ὀδόντων μὲν κατὰ χεῖρ πέλει δὲ τε μέγχοιτο
ἀμφιτρωνιάδης τὰ δ' αἶματό θωύεται ἔργα.
Σπύγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν θηνοῖσι δράκοισι
Κυαῖα χτ' ἡῶτα, μέγα ἰδοῖσαν δ' ἡμίαια.
Ἐν δ' ὁπῶν ἀγέλας χλοῦν ἔσαν ἢ δὲ λεόντων.

Immortalium in certamine: Deae autem incipiebant cantum
 Musae Peierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno.

Innundanti similis: multi vero per medium ipsius
 Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
 Natantibus similes, Duo autem sursum efflantes.

Argentei delphines deprecabantur mutos pisces.

Sub his crei trepidabant pisces, sed in ripis

Sedebat piscator observans: habebat autem manibus,

Piscium rete, proiecuro similis, (Persens,

In eo autem erat & pulchricoma Danaes filius eques
 Neque quidem contingens clypeum: neque longè separatus ab illo
 Miraculum magnum dictu, quoniam nusquam infistebat illi.

Ita enim ipsum manibus fecerat inlatus Vulcanus,

Aureum circum pedes autem habebat alata talaria,

Ex humeris autem circa cum vagina inclusu nigra ensis pre-

creus, de loro: ipse autem velut cogitatio volabat. (debat,

Totum autem tergum eius tenebat caput saevi monstri

Gorgonis, circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visum,

Argentea, similis, aque dependebant lucida,

Aurea, sua autem circum tempora regis

Posita erat Orci galea noctis caliginem gravem habens,

Ipse autem properanti & formidanti similis.

Persens Danaides extendebatur, post ipsum vero

Gorgones inaccessae & inoffabiles ruebant.

Cupientes ipsum apprehendere, in viridi autem adamante

Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu

Acutum & tinnulum quippiam, in tonis autem dracones

Duo suspensi erant, attollentes capita.

Lambabant autem illi, iraque infrendebant dentes,

Crudele tuentes, supra sua autem capita

Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas

Viri pugnabant, bellica arma habentes.

Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,

Pestem depellentes, illi autem depopulari studentes.

Μέσση δ' ἔπειτα
 Μορφειὸς φλέγων
 Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμος
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰ
 Δαδάλειω, ἀδελφῷ
 Ἦτ' εἰρυτο καὶ
 ΧΕΡΣΙ γὰρ
 Οὐτ' ἐρρήξε β
 Ἦσ' ἄλλ' ἔτι καὶ
 Ἠκλέτεω δ' ἔ
 Λαμπόμομον
 Ἐν μέσση δ' ἔ
 Ἐμπαλιν ὄσσοι
 Τὸ δ' καὶ ὀδόντων
 Δεινῶν, ἀπλήτων
 Δεινὴ ἔρεπε περ
 Σχετλὴν, ἢ ῥα
 Οἵ πινες αἰτίαι
 Τῶν καὶ ψυχῶν
 Αὐτῶν. ὅστ' αὖτε
 Σειρεὶς ἀζαλὴ
 Ἐν δ' ὡροῖσ' ἔ
 Ἐν δ' ὄμαδος
 Ἐν δ' ἔρεπε, ἐν
 Ἀλλοὺν ζῶον ἔ
 Ἀλλοὺν περνεῖ
 Εἴμα δ' ἔχ' ἔ
 Δεινὸν δεικνύει
 Ἐν δ' ὀφίων
 Δαδάλειω καὶ
 Οἵ πινες αἰτίαι
 Τῶν καὶ ὀδόντων
 Ἀμφιτρύωνι
 Στήματα δ'
 Κυαίσα καὶ
 Ἐν δ' οὐκ αἰ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΩΣ

37

Μέσσοι γ' ἔξοι, πεινυῖαι, αὐτὰρ ὅππιδεν.
Μορφειῖο φλεγυάο καλυπτόμενοι πύργεσσιν
Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔχθ' ἀκαχιδῆον εἶλετο χαλκῷ.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέλω δ' ἔτυκτον ἔθνη,
Δαδάλειω, ἀδάμαντος, ὅππ' κροτάφοις ἀφάρῃαν,
Ἦτ' εἴρυτο καὶ ῥη Ηρακλῆϊ δαΐοιο.

ΧΕΡΣΙ γε μὴρ σάκος εἶλε πανάρολον ἔδ' ἔτις αὐτὸ
Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Παῦ μὴ γδ' κύνελω πταίνῳ λόνκῳ, τ' ἐλέφαντι,
Ἠκλέτρω δ' ὑπολαμπὲς ἔλω, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπρόμενον· κυνέη γ' διὰ πύργεσσιν ἠλήλαντο.
Ἐν μέσσοι γ' δράκοντος ὄλω φόβῳ οὐπ' φατειὸς,
Ἐμπαλιν ὄασοισιν πυρὶ λαμπομενέοισι δεδρυκώς.
Τῶν κ' ὀδόντων μὴρ πλῆτο σύμῳ λόνκῳ δειόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων. ὅππ' ὅ βλοσυροῖο μετώπῳ
Δεινὴ ἔρις πεπότῃτο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν.
Σχετλὴν, ἥ ῥα νόον τε κ' ἐν φρένας εἶλετο φωτῆρ.
Οἵπινες αἰτιβίλω πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροντες.
Τῶν κ' ψυχὰς μὲν χθόνα διώνυσ' αἰδὸς εἶσω
Αὐτῶν, ὅστέα δέ σφιν παρὲν ῥινεῖο σαπίσης,
Σειρεῖς ἀζαλίοιο κελαμνῇ πύδεται αἴη.
Ἐν γ' παρὶώξεις τε παλῖώξεις τε τέτοκτο,
Ἐν δ' ὄμαδος τε φόβῳ τ' ἀνδρακτασίῃ τε δεδρυκώς.
Ἐν δ' ἔρις, ἐν γ' κυδοιμός ἐδύνεον, ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεύεταιο, ἄλλον αἶψαν,
Ἄλλον πεδνειώτα κ' μόνον ἔλκε πόδῳ.
Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι δαφείνῳν αἶματι φωτῆρ.
Δεινὸν δερκομενῆ, κενναχῆσι τε βεβριβῆα.
Ἐν δ' ὀφίων κεφαλῇ δεινῶν ἔσαν οὐπ' φατειῶν
Δάδωκα τῇ φοβέεσκον ὅππ' ἔχονι φύλ' ἀνδρώπων
Οἵπινες αἰτιβίλω πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροντες.
Τῶν κ' ὀδόντων μὲν κενναχὴ πέλειν ὅτε μέχρητο
Ἀμφιτρωνιάδης τὰ γ' αἶετο δωυτὰ ἔργα.
Σπῆγμαται δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκονσι
Κυαῖα κ' γῶτα, μέγα δὲ πῶς γ' ἔλκε.
Ἐν γ' οὐκ ἀγέλας χλοῦναι ἔσαν ἠδὲ λαόντων.

Mutuò sese aspicientium, irascentiumq; festinantium
 Quorum etiā turmatim ordines incedebant. neq; verò hi,
 Neq; illi alteros timebāt, horrebāt atq; amē colla amboꝝ.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram, ipsi autem ceruicibus deiecti
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Vtrique agrestesque sues, trucesque leones.
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Caneum circa regem, Dryantēque, Pirithoūque,
 Hoplēūque, Exadiūque, Phalerūq; Prolochūque,
 Mopsūque Ampycidem, Titaresiū, nothum Martis,
 Theseūque Aegeidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autē ex altera parte contra hos congregabātur
 Circa magnum Petraum atque Asbolū augurem,
 Arclūque Huriūque, nigrūque pilis Mimantem,
 Et duos Pencidas, Perimedem, Dryalūque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetu pariter facto, perinde ac si viui essent
 Lanceis atque abietibus cominus certabant.
 Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians,
 Currus insistent. iuxta autem Pauorūque Metūsque
 Stabant gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iouis filia predatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manib. aureāq; galeā, clium saeuum:
 Egidēq; circum humeros: gradiebatur autem in præ-
 At erat in eo clypeo & immortalium chor⁹, in cui⁹ medio,
 Desiderabile quiddā personabat Iouis & Latona filius
 Aurea cithara. deū autē sedes, pur⁹ Olymp⁹ (erat posita
 Ibi & forū, cicrē autē apulētia infinita quasi in corona
 Immorta-

Πομοὶ τῆ
 Μοῦσαν δ'
 Χάλαρον οἱ
 Ζωῆσιν ἱκε
 Ἀνδρες ὅ
 Ἀδρόοι ἐκ
 Χείρας ἐχ
 Δειδιότες
 Κῆρες κυ
 Δεινὰ ποὶ
 ἀνεῖν ἐχ
 Αἶμα μέ
 Κεῖμενον
 Βάλλ' ὄνι
 Τὰ πάντα
 Αἶμα τ
 Αψ δ' ὁ
 Κλωθὴ
 Αἶσα
 Τῶν γ
 Πᾶσαι
 Δεινὰ δ
 Ε, δ' ὁ
 Παρ' δ
 Χλωρὴ
 Γενοπ
 Τῆς ἐκ
 Αἶμα
 Εἰς ἡ
 Δάκρυ
 Χρύσ
 Επὶ δ
 Τέρψ
 Ἡγν
 Τῆκε
 Χρῶ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΩΣ

65

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἐπ' ἤρην ἔχοντες,
 Μάρνασθ'· αἳ δ' ἔγωγε μέγας εὐδαιμόνων ὅππ' ὑπάρξω
 Χάλασον ὅξυ βόων, καὶ δ' ἐδρύποντο παρειαῖς
 Ζωῆσιν ἱκελάϊ ἐργα κλυτὰ Ἡφαιστίδι.
 Ἄνδρες δ' οἱ παρ' ἐσθλῆς ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἀδρόοι· ἐκτοδὲν πυλέων ἔσαν, αἳ δ' ἐδείστο
 Χεῖρας ἔχον μακρότεροι, παρὶ σφετέροισι τίκασσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, αἳ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυανέαι, λυχνεὶς ἀράβδυσσιν ὀδόντας,
 Δεινατοὶ βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ', ἀπλητοὶ τε,
 ἤρην ἔχον παρὶ πτόντων. πάντας δ' ἄρ' ἔειπε
 Αἴμα μέλαν πέειν ὃν δ' ὤρωτον μεμείποιεν
 Κεῖμαρον ἢ πτόντα νεώτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μαχίλους. ψυχὴ δ' αἰδοῖς δεκατρεῖς
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'· αἳ δ' ὀφρέας ὅτ' ἀείσαντο
 Αἰμίαντα· αἰδομένοισι μὲν ῥήπιασκον ὀπίσσω,
 Ἀψ δ' ὄρεσθ' ἐκ μῶλον ἐδύνειον αὐτῶν ἰσάμενοι,
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐρέσασσαν ἢ μὲν ὑφάσων,
 Ἀΐοντα, ἐπὶ πέλει μεγάλῃ θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπηξ
 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ πρὸς παρ' ὀφρῆς τ' ἰὼ παρ' ἐσθλῶν τε
 Πᾶσιν δ' ἄμφω ἐνὶ φρεσὶ μάχῃ δριμύτην ἔδεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δρᾶνον ὀμμασι θυμὸν ἔειπον·
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τῇ θρασείᾳ ἰσώσαντο.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰπὴν ἐπὶ σφυγερῇ τε καὶ αἰνῇ
 Χλωρῇ, αὐτὰλέη, λιμὸν καταπεπνηγῆα,
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρας ἐκείνων
 Τῆς ἐν μὲν ῥινῶν μύξῃ ῥέον, ἐν δ' ἐπ' αἰσῶν
 Αἶμα ἀπελείβεσθ' ἔραζε· ἢ δ' ἀπλητον σεσαρῆα
 Εἰσήκει πολλὴν δ' ὀφρῆς κατενέωθεν ὄμους,
 Δάκρυα μωδαλέη. παρὰ δ' ὅππ' ὑπάρξω πόλις αὐδρῶν
 Χρυσέῃ δέ μιν εἶχον ὑπὸ θυρεῖς ἀφ' αἰσῶν
 Ἐπὶ δ' ὑπάρξω τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαίᾳ τε χοροῖς τε
 Τέρψην ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώθου ἐπὶ ἀπώλῃς
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικί, πολλὰ δ' ὑμῶντα ὀφρῆς
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 Χρυσὴν ἐν δ' αἰσῶν ταῖς δ' ἀγλαίᾳ τε θαλάμῃς

Praibant quae chori ludentes sequebantur.

Atque hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,

E tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.

Ille autem ad modulationē ducebāt chorum amabilem.

Inde rursus ex alia parte iuvenes comessabātur ad fistu-

Alj quidem contra ludentes saltatione & cantu, (lā,

Alj aut contra ridentes, ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamque civitatem letitia, choraq;

Voluptatēque tenebant. Alj aut rursus extra civitatē

Tergis equorum conscensis currebant, aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornatēque tunicas

Succinctas habebāt, sed erat profunda seges, ubi alj qui-

Mucronibus acutis rostrata folia (dem metebant

Grauida spicis, veluti Cereris cibum,

Alj aut in manipulos ligabant & implebant aream:

Rursum alj vindemiabāt vineas, falces in manib. habētes:

Alj aut in calathis ferebāt à vindemiatorib. acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Grauidis folijs, & argenteis capreolis.

Alj rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitis

Argentea erat incluta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur iudunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus vni, quae ipsa nigrae erant. (micabant

Alj quidē calcabant in lacu, alj hauriebāt, alj aut di-

Pugnis, & luctādo, alj verò alipedes lepores venabātur,

Viri, venatores, & ferratis dentib. canes duo ante ipsos

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere. (mjs

Iuxta ipsos aut & equites habebāt laborē, proq; pra-

Certamen habebāt & pugna bene iunctis ante in currib.

Auriga stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxātes, illi aut subultātes volabāt, (nābāt.

Furru ferruminati, rotarūq; modioli, valde ex eo reso-

Illi quidē igitur perpetuū habebāt laborē, neq; n. dñ ipsis

Victoria cōpleta erat, sed indefinitū habebant certamē.

Ipsis, aut etiā propositum erat magnus tripus intra agonē,

Αδελφῶν

Μοδοῦ Πα

Εν ᾧ λιμνῇ

Κυκλοτερῆς

Κλυζομενῆς

Δελφῖνες

Νηχομενῶν

Αργυρεῶν

Τῶν ὑποχ

Ἡσο ἀνὴρ

Ἰχθύων ἀμ

Εν ᾧ λιμ

Οὐτ' ἀρ' ὅ

Θαῦμα μ

Τῶν γὰρ μ

Χρύσειον, αἰ

Ὡμοσιν, δ

Χάλκεον ἐ

Πεῖρ ᾧ μετ

Τορρεῖ, αἰ

Αργυρεῖν δ

Χρύσειον, δ

Κεῖτ' Αἰδ

Αὐτοῖς ᾧ σ

Προσεῖς Δ

Τορρεῖς, αἰ

Ἰεῶνα μ

Βαμνασέ, αἰ

Ὁ ξέανθ

Δοιῶ ἀπ

Αἰχμαζ

Αγεια δ

Γαργεῖοι

Αἰσθ

Τοῖ μ

Δοιγῶν αἰ

Ac multi quidē iacebant, plures aut etiā pugna tenētes,
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Arcum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
 Vinis similes, opera inclyti Vulcani. (derant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conferti extra portas ibant, sursumque dijs
 Manus tendebant beatis pro suis liberis (iplos autem
 Metuentes illi autem contrā pugnam conferebant. post
 Parca nigra candidis crepantes dentibus,
 Torua terribilēsq; cruenta que, inaccessa que (piebant
 Certamen habebant de ijs qui cadebant. omnes enim cu-
 Cruorem nigrum bibere. Et quem primum fortē ceperāt,
 Iacentem vel eadentem recens saucium, ei quidem
 Inijciebant unguēs magnos, animāq. ad Orcum abibat,
 Tartarū in frigidū. illa aut prae cordi postquā exsatiasset
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū.
 Retra aut in tumulū & stragem festinabāt iterum ire,
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
 Atropes: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem praestantioreq; erat, & auro grandissima.
 Omnes aut circa unū virum pugna acerbā instituerāt.
 Seuōq. modo seipsas mutuō aspiciebāt, oculis succēssentes.
 Inter se autem unguēs manusque audaces exaequabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & graui,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longēque unguēs à manibus prominebant.
 Huius quidem ex narib. mucus manabat, ex genis autē
 Cruor distillabat in terram. ipsa aut terribiliter dentes
 Stabat, multūsq; puluis cōstrauerat ei humeros (stringēs.
 Lachrymishumida, iuxta aut turrita ciuitas hominum.
 Aurea autē ipsam tenebant superliminarib. adaptata
 Septem porta, hominēsq. in voluptatibus & choreis
 Oblectationē capiebāt. Alj siquidem fabrefacto in curru
 Ducebant viro uxore, multūsq. hymenaeus excitabatur.
 Et procul ab ardentib. facib. fulgor resplendebat (rentes
 In manibus famulorum. Mulieres autem venustate fle-

Προσθ' ἐκινον, τ
 Τοι μὲν ὑπὸ τῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σο
 Αἰδ' ὑπὸ φορμῶν
 Ἐνθεν δ' αὐτὰρ
 Τοίγε μὲν αὐτὰρ
 Τοίγε μὲν αὐτὰρ
 Προσθ' ἐκινον τ
 Ἀγλαΐα τ' εἴη
 Νῶδ' ἱππῶν δ'
 Ἡρεῖον χθόνα
 Ἐστ' αὐτὰρ αὐτὰρ
 Αἰχμῆς ὅξ' ἐστ'
 Βελδομύα στ
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλ
 Οἱ δ' ἐπ' ἐργῶν
 Οἱ δ' αὐτὰρ ἐ
 Ἀθλοῦς κ' με
 Βελδομύων
 Οἱ δ' αὐτὰρ ἐ
 Χρῦσε' ὡς
 Σειόμην φ
 Τῶ γε μὲν οὐ
 Βελδομύων
 Οἴγε μὲν ἐπ
 Πύξ τε κ' ἐλ
 Ἄνδρες θηρι
 Ἰέρμιοι μαρ
 Παρ δ' αὐτὰρ
 Δῆριν ἔχον
 Ἡνίοχοι βεβ
 Ρυτὰ χαλο
 Ἀμάρτα κ
 Οἱ μὲν ἄρ'
 Νίκη ἐπ' ἔλ
 Τοῖσι δ' κ'

Πρὸ δ' ἔκινον, τοῖσιν δ' ἄρ' ἔχοντες ἔπεινον.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλγυροῦσιν ἐσσαν αὐδ' ἔχοντες
 Ἐξ ἀπαλῶν σωματίων, ὧς δ' ἐσφισιν ἀγρυτο ἦχον.
 Αἰδ' ὑπὸ φορμύλων ἀγρυτο ἔχοντες ἔπεινον.
 Ἐνθεν δ' αὖτ' ἐτέρωθεν νέοι κώμαζον ὑπὸ αὐλοῦ.
 Τοίγε μὲν αὖτ' ἔχοντες ὑπὸ ὀρχηθμοῦ καὶ αἰοιδῆς,
 Τοίγε μὲν αὖτ' ἔχοντες ὑπὸ αὐλητῆρι δ' ἔχοντες.
 Πρὸ δ' ἔκινον παῖσιν δ' πόλιν θαλίᾳ τε χροῖτε
 Ἀγλαΐᾳ τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖτ' ἔχοντες πόλιν.
 Νῶδ' ἵππων ὀπίβαντες ἐθιέον. οἱ δ' αἰοτῆρες
 Ἡρεῖον χθόνα δ' ἔχοντες ὀπίβαντες ἔχοντες
 Ἐσέλατ' αὖτ' ἔχοντες βαδύ λήϊον οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὄξυσσιν κορυφώοντες πέτῃλα,
 Βριδόμενα σταχυῶν, ὡς δ' ἐπὶ Δημήτερι ἀκτῖν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδαμοῖσι δέοντες ἐπὶ πλοῦν ἀλοῦν.
 Οἱ δ' ἐπὶ τρυγῶν οἶνας, ὀρεπῶν ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρειν ὑπὸ τρυγητῆρον
 Λαοκούς καὶ μέλας βότρυας, μεγάλων δ' ὀρχων.
 Βριδόμενα φύλλοισιν καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρειν. ὧς δ' ἐσφισιν ὀρχων
 Χρυσῶν, (κλυτὰ ἔργα ὧς δ' ἐσφισιν ὀρχων)
 Σειόμενα φύλλοισιν καὶ ἀργυρέοισιν ἑκάμαξι.
 Ταῖ γε μὲν οὖν παῖσιν ὑπὸ αὐλητῆρι ἔχοντες.
 Βριδόμενα σταφυλῆσι μελανθοσάν γε μὲν αἰδέ.
 Οἷγε μὲν ἐπὶ τρυγῶν, τοὶ δ' ἥρυν οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκιδόν, τοὶ δ' ὠκίπιδας λαγὺς θήρειν
 Ἄνδρες θηρόντα, καὶ καρχαρόδοντες κινεῶν,
 Ἰέμενοι μαπτεῖν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπὸ αὐλοῦ.
 Παρ' δ' αὖτ' ἵππων ἔχοντες πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοισι
 Δῶρον ἔχοντες καὶ μόχθον. ὧς δ' ἐπὶ δέφρον
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκείας πόδας,
 Ρυτὰ χαλαίνοντες τὰ δ' ὀπίκραντες πέσοντο
 Ἀμάρτα κολλήεντ' ὧς δ' ἐπὶ πλῆμναι μέγ' αὖτε.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδοῖον εἶχον πόνον ὧς δ' ἐπὶ σφιν
 Νίκη ἐπὶ λυγρῇ, ἀλλ' ἀκρίτον εἶχον αἰέθλον
 Τοῖσι δ' καὶ ὧς δ' ἐπὶ μέγας τρυγῶν ἐπὶ αἰέθλῳ.
 E

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.

Circa extremā aut. nā manabat Oceanus, inundati simili.
Totū aut. continebat clypeum variegatum. per ipsum aut.
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua, iuxta aut pisces movebantur,
Mirum visu, etiam Ioui grauitonanti, cuius consilijs
Vulcanus fecit clypeum magnūmque validūmque,
Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius
Laetabat, facile, equestrem autem assilijt in currum
Similis fulguri patris Iouis, egida tenentis,
Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curuum currum.

Propè autem ipsis. aduenit dea casus oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:

Salute Lyncei progenies longè inclyti,
Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is qui beatis imperat.
Cygnūmque interficere, & inclyta arma eius despoliare.
Sed tibi aliud verbū dicā, multò præstātissimè populorum
Postquam igitur Cygnūm dulci auo spoliaueris,
Illum quidem tu eodem loco relinque, & arma ipsius.
Ipse autem hominū pestē Martem accedentem observans,
Ubi nudum clypeo variegato,

Oculis videris, ibi vulnera acuto, ferro.

Retròque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius

Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
Victoriam immortalibus hominibus & gloriam tenent
Certatim. Tunc igitur Ioue natus Iolaus

Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leuiter ferebant celerē currum, puluerē cientes per campū
Nam ipsis animum addiderat dea casus oculis Minerva,
Ægide concussa: ingemiscebat autē circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni siue procella,
Cygnus equūm domitor, & Mars insatiabilis clamore.
Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,

Acutum hinniūre, circaque ipsos reuerberabatur sonus.

Χρήσθ' ἑκλυτ
Ἀμφὶ δ' ἔταυ
Παῖ δ' σιωεῖ
Κύκλοι αἰσώ
Νῆχον ἐσ' ἀκρ
Θαῦμα ἰδεῖν
Ἡφαιστὸς ποί
Ἀρσάμην πα
Πάλλεν ὅπικ
Εἶκελ' ἰσερ
Κοῦφα βίβας
Δίφρα ἐπεμ
Ἀχιμόλον δέ
Καὶ σφέας δα
Χαίρετε Δυ
Νυῦ δ' ἡ Ζῶς
Κύκλον τ' ἐξ
Ἄλλο δέ σοι π
Εὖτ' αἰ δ' ἡ Κ
Τὸν μ' ἐπειτ'
Αὐτὸς ὃ βρο
Ενθάδε γυμ
Οφθαλμοῖσιν
Ἀψδ' αἰσχα
Οὐδ' ἰππους
Ὡς εἰπουσ'
Νίκω ἀθανά
Ἐσσυμένως τὸ
Περσεύον
Ριμφ' ἐφερ
Εν γὰρ σφιν
Αἰγὶδ' αἰσασ
Τοῖ δ' ἀμωδι
Κύκλ' δ' ἰπ
Τῶν δ' ἰππο
Οἷα χεῖμα

Χρήσθ' ἑκλυτὰ ἔργα παρ' ἑφρον' Ἡφαιστοῖο
 Ἀμφὶ δ' ἔταυρέεν Ουκαῖος πλῆθεντι τοικῶς·
 Παῖδ' σιωεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δ' ἤρατ' αὐτὰρ
 Κύκνοι ἀρσιπώταί· μεγάλην ἦπνον· οἳ γὰρ πολλοὶ
 Νῆχον ἐς' ἄκρον ὕδωρ, παρ' δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο·
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζῶνι βαρυκτύπῳ, εἰ δὲ βυλας
 Ἡφαιστ' ποίησε σάκ'· μέγα τε σιβαρόν τε,
 Ἀρσάμην· παλάμη περ τοῦ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν ὅππ' κ' αὖτεως μὲν δ' ἰππεύει δόρε' δίφρου,
 Εἵκελ' ἰσσερσάη πατρὸς Διὸς ἀγχιόχοιο,
 Κοῦφα βίβας τῷ δ' ὠϊόχῳ κρατερὸς Ιόλαος
 Δίφρου ἐπεμβεβαῶς· ἰδυύετο χαμπύλον ἄρμα·
 Ἀρχίμολον δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας θαρσυνύσ'· ἔπεια πτερύγεσσι περσύνει·

Χαίρετε Διὶ καὶ Ζῶνι τηλεκλειτοῖο
 Νῦν δ' ἡ Ζῶς κράτος ὁρμῇ διδῶι μακάρισιν αἰάσασθαι,
 Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ὑποκλυτὰ τεύχεα δόσσει·
 Ἄλλο δέ σοι τί ἐπ' ἔρεω μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὖτ' αὖ δ' ἡ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν' ἀμείρῃσιν
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὰ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς δ' ἐρωτολοιοῖν πρὶν ὅππ' ὀνέσσει δακρύσας,
 Ενδάκε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαυδαλέοιο
 Οφθαλμοῖσιν ἴδης· ἐνθ' ἄτ' ἄμην χαλκῷ
 Ἀψδ' αἰαυχάσασθαι· ἐπεὶ ἐνύ τοι ἀστυμόν ὄζει
 Οὐδ' ἰπποὺς ἐλέειν, ἄτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπὺς ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
 Νίκην αἰθ' ἀνὰ τῆς χροῖν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 Εὐθυμῆως τότε δῆρα διόγνητ' Ιόλαος·
 Περδιδάλεον δ' ἰπποῖσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπὸ ὀμακλῆς
 Ριμφ' ἔφερον δόον ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
 Εν γάρ σφιν μῦθ' ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγὶδ' αἰαυχάσασθαι παρ' ἀνὰ χροῖν· ὅ γ' αἶσα.
 Τοὶ δ' ἄμυνθ' ἐπερσύνοντ' ἱκαλοὶ πυρὶ καὶ θυέλλῃ,
 Κύκν' δ' ἰπποδάμους καὶ Ἄρης ἀκάρητ' αὐτῆς·
 Τῶν δ' ἰπποῖς μὲν ἔπειθ' ὤσαν ἀντίει ἀλλήλοισιν
 Οἷα χεῖμασιν, παρ' δ' ἐσφιν ἀγνυτο ἡχώ.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ:

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros qui laboris & ærumnae experti sumus?

At diuersum tene currum bene politum, atque è via

Cede pratergrediendo: Trachinem enim tendo

Ad Ceycem regem, nam ille potestate pariter & maiestate

Trachini antistat. Tu verò satis admodum scis etiam ipse.

Eius enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculā,

& ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando:

Iā ipsum quidē aio ante quoque aliquoties periculū fecisse

Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso

Aduersus stetit mihi, pugnam insatiabili ter optans:

Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autem transagedi femur eius,

Totis animis festinans, magnūq. illius clypeum perforaui.

Pren^o a. in puluerib. humi prostratus cecidit hasta impetu,

Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spolijs cruentis.

Sic dixit, at Cygnus bellicosus haud quaquā curabat,

Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos,

Ac tūc à bene cōpactis bigis defilierunt celeriter in terrā,

Et Iouis filius magni, & Enyalī regis.

Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autem irruentibus sonitu pedū concitata est lata terra

Vt autem ab alto vertice montis magni

Rupes defiliunt, alia super alias cadentes:

Multaque quereus: multa item piceæ.

Alnīque totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perueniant:

Ita & illi in se mutuò ruebant cum magno clangore:

Tota autem Myrmidonum ciuitas celebrēsque Iolcus,

Arnēque, & Helice, & Anthea herbosa,

Prae voce utriusq. valde resonabant. Illi autē cum clamore

Mirādo cōgressi sunt. magnū autē intonuit consiliarius Iu-

Ei à cælo guttas demisit sanguinolentæ, (piter,

Τὸν πρὸς τὸν

Κύκνε πέπ

Ανδράσιν εἰ

Αλλὰ πάρεξ

Εἶνε πάρεξ

Ες Κήνην αὐ

Τρηχίνῳ ω

Τὸ γὰρ ὁπίκει

Ω πέπον, ὅ

Αρκέσθ, εἰδ

Ἡδὴ μὲν τέ

Εχεῖ ἡ μὲν

Αντίῳ ἔστι

Τεῖς μὲν ἐρ

Οὐταμένον

Παρτὶ μὲν

Πρῶτος δὲ

Ενθάδε δὲ

Χρὸν ὑφ'

Ως ἔφατ

Τὰ ὅτι πε

Δὴ τοτ' αἰ

Πᾶς τε Δ

Ηνίοχοι α

Τῶν δὲ ὅ

Ως δὲ ὅτ

Πέτρῳ δ

Πολλὰ

Δὲ μετ

Ρίμφαι

Ως οἱ ἐπ

Πᾶσι

Αρνητ

Φωνῇ

Θεῶν

Καὶ δ'

Τὸν πρῶτον προσέειπε βίη Ηρακλεΐη,
 Κύκνε πέπον, τί νῦν νῶϊ ὀπίσχετον ὠκείας ἵππους;
 Ἀνδράσιν εἴτε πόνου καὶ οἰζύος ἰδρίες εἰμέν.
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἢ ᾧ καλὸύδου
 Εἶπε πάρεξ ἰέναι. Τειχίνα δέ τοι παρελάνω
 Ες Κήρυκα ἀνάκτα. ὃ γὰρ διωδάμεν καὶ ἀγδοῖ
 Τρηχὶν ὅτε προσέβηκε, σὺ δ' ὅ μάλ' αἰδοῖ καὶ αὐτός.
 Τὸ γὰρ ὀπίσχεις παῖδα Θεμιστοκόλῳ κυανῶπιν
 Ω πέπον, ἔ μὲν γάρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκέσθ, εἰδὴ νῶϊ σιωοιστῶν βασιλεὺς ἐστίν.
 Ἡδὲ μὲν τέ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἄλλοτε πειρηθῶμαι.
 Ἐχέτω ἡμέτερον, ὅθ' ἔσθ' Πύλας ἡμαρτόεντες.
 Ἀντίῳ ἔσθ' ἐμῶν μάχης ἄμοτον μνηστῆρα.
 Τεῖς μὲν ἐμῶν ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἡρείσασα γαῖαν,
 Οὐταμένους σάκεα, τὸ δ' ἔτετρατον, ἤλασα μηρόν.
 Παντὶ μὲν εἰ σπένδων, διὰ δ' ἔμεγα σάκεα ἄραξα.
 Πρὶν δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔχεται ὀρμή.
 Ἐνθάκε δ' ἡ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη.
 Χρστὴν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπῶν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· καὶ δ' ἄρα Κύκνῳ εὐμνηστῆρας ἐμνηστῆρας
 Τῷ ὀπίσχειν ἐχέον ἐρύσασα μάχης ἵπποις.
 Δὴ τοῦτ' ἀπ' ὀπλῶν δίφρον θορόν αἶψ' ὀπίσχετον
 Πᾶς τε Διὸς μεγάλα καὶ ἐναλίσιον ἀνάκτα.
 Ἡνίοχοι δ' ἐπ' ἔλασαν καλὴν τεῖχος ἵπποις.
 Τῶν δ' ὑπὸ δουρὶ κατὰ χεῖρας ποσὶ δουρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεται μέγαλοιο
 Πέτρῃ δ' ὀπρώσκουσιν ἐπ' ἀλλήλους ὅτε πέσωσι,
 Πολλὰ δ' ὄρεται ὑψίκοιμι, πολλὰ δ' ἐπεδύχα,
 Λιγνὸν τε τανύρροισι ρήγνυται ὑπὸ αὐτῶν.
 Ρίμφα κυλινδρῶν, εἰς πεδίον δ' ἀφίκωνται.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κακλήγοντες.
 Πᾶσα δ' Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ Ἰαωλικὸς
 Ἀργεῖ' ἠδ' Ἑλίκη, Ἀνδρά τε ποιήεσθαι
 Φωνῇ ὑπὸ ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχόν. οἱ δ' ἀλαλητῶν
 Θεασσάμενοι σπένδον μέγα δ' ἐκτυπε μνηστῆρας Ζεύς,
 Καὶ δ' ἄρ' ἀπ' ἔθανόθεν φιάδας βαλὲν αἵματόεσας
 Εἰ μὲν

uos,
 e via
 maiestate
 etiam ipse.
 nigroculā,
 ium
 ido:
 culū fecisse
 tans:
 terra,
 nur eius,
 perforauit.
 et impetu,
 fuit,
 urabat,
 quos,
 in terrā,
 uos.
 lata terra
 ant:
 ore:
 olcus,
 clamore
 arius lu-
 (riter,

Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectus
 Asper, dentes habens exertos, fertur impetu ad impugnandum
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandente
 Destillat: oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri desiluit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cuius et potus et cibus faemineus ros est,
 Atque per totum diem, et mane sub auroram fundit vocem
 Aestus in grauisimo, quando corpus Sirius exiccat,
 Quando item et milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate feminant, cum uua acerbam colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in latitiam et laborem:
 Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sauiusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium:
 Atque ut vultures incuruis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montiuagua gratia, aut fera cerua
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta est neruo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animaduverterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic et hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt,
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo arcem hastam adegit,
 Neque tamen perripuit as. defendebant enim dona Dei,
 Contra autem Amphitryonides, vis Herculeae,
 Inter galeam et clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit valde, ambosque detondit tendones
 Homicida lancea, magnum enim robur insiderat viri.

Σημεῖον τιθεὶς α
 οἷο δ' ἐν γῇ
 Κάτωθεν χαυ
 Ἀνδράσιν θηροῖ
 Δοχμῶδεis, α
 Λείβεταρ, ὁ α
 Ορθαὶς δ' ἐν γ
 Τῷ ἱκελῷ δ
 Ημεῖς ὅττι χλε
 Οὐδ' ἐφεξόμε
 Ἀρχεταρ, ὅτε
 Καὶ τε πανη
 Ἰδὲ ἐν αὐτοῖς
 Τῇμῳ δὴ κ
 Τέες τε δέρε
 Οἷα δὴ ὄνυκ
 Τῶν ὄνυκ
 Ως ὅτι λέοντες
 Ἀλλήλους κα
 Λεινὴ δέ σ
 Οἱ δ' ὥστ
 Πέτρῃ ἐφ'
 Αἰγὸς ὄρεα
 Πίονῳ, κα
 Ἰὸν αὖτε π
 Χώρῃ αὖτε
 Εὐρυμύω
 Ως οἱ κικ
 Εὐδ' ἥτοι
 Κτεινέμε
 Οὐδ' ἐρ
 Ἀμφιτρ
 Μεσσηγ
 Ἀνχίνα
 Ηλασ' ὅ
 Ἀνδροφ

Σὴν τιθεὶς πολέμοιο ἐὼν μεγαθυροῦ παῖτι·
 Οἱ δ' ἐν βήσσιν ὄρεσσι χαλεπὸς πορὶ δέσται
 Κάτωρ χαυλιόδων φρονέει θυμὸν μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρὸν τῆς, δὴ γὰρ ἵ τε λυκὸν ὀδόνται
 Δοχμῶδεις, ἀφ' ὧν ἵ ποῖ σὺ μὲν μαστιχέωντι
 Λείβεται, ὅσπερ δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐκτὺν
 Ορθαὶ δ' ἐν λοφίῃ φείσεται τείχεα ἀμφὶ τε δειοῦν
 Τῷ ἱκελὸν διὸς υἱὸς ἀφ' ἑπείεσσιν ὄρεσι δ' ἴφροον.
 Ἡμὸν ἵ χλοῶν κυανόπτερον ἠχέτα τέπειθε
 Οὐδ' ἐφ' ἐξομῶν δέρον ἀνδρῶν ποιοῖν ἀείδων
 Ἀρχεται, ὅτε πόσις κὶ βροτοῖσι θῆλυς ἔειπον
 Καὶ τε πανημέριός τε κὶ ἡμέραν χεῖρ' αὐδ' ἔλκε
 Ἰδὲ ἐν ἀννοτάτῳ, ὅσπερ τε χεῖρα Σείριον ἀζει.
 Τῆμ' ὅτ' ἐκ χειρὸς καὶ πῶν γλῶσσαι τελέδωσι
 Τὸν τε δέρον ἀπείρουσιν, ὅτ' ὁμφακὸν ἀνόλονται
 Οἷα δ' ἰώνυκτος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα κὶ ἀχέον
 Τὴν ὥρην μάρναντο, πολλὸν δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει
 Ως ἵ λείοντε δύνω ἀμφὶ πταμύνης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ὅτ' ἐπ' σφάρας ὀρμήσωσι,
 Λεινὴ δ' ἐσθ' ἰαχὴ ἀράβας θ' ἀμὰ γένετ' ὀδόντων
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπτοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ ρεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὄρεσσι νόμου ἢ αἰρετέρης ἐλάφοιο
 Πίον, ὡς τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζυῖαν αὐτῇ
 Ἰὼ ἀπαῖ νδύρης, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Κώρῃ αἰδρὶς ἐόν. οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Εὐρυμύων δ' οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύτην ἔθεντο
 Ως οἱ κελληρόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ενθ' ἦτορ Κύν' ἢ ὑπερμύει διὸς υἱόν
 Κτεινέμεναι μεμνῶς σάκει ἐμβαλε χόλκον ἔχον
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἔρυτο ἵ δ' ὤρεα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης ἵ εἰν Ἡρακλεΐῃ
 Μισσηγὺς κόρυδος τε κὶ αἰσίδ' ἔχει μακρῇ
 Λύχαια θυμῶν δένει, θοῶς ὑπ' ἐνδ' ἔχει
 Ἥλας ὅτ' ἐκρετέως δ' ἀπὸ ἀμφοτέρωθεν κέρσε τένοντε.
 Ἀνδροφόν' ἢ μάλιν, μέγα γὰρ ὤν' ἔμπεσε φῶτος.
 Εἰ μὴ

*Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, iecta Iouis fumanti fulmine:*

Sic cecidit, circum ipsam aut resonabant arma variegata are.

Atque hunc quidem is reliquit Iouis arumnosus filius.

*Ipsa autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
Suum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,*

Quique admodum accuratè pelle validis unguibus

Diffracta, quam celerrimè dulcem animum abstulit:

Alacriter autem nigrum expletur cor,

Ac caesus intuens, oculis suum quiddam, costasque et humeros

Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum

Sustinet ex adverso aspiciens propè ire, neque pugnare.

Talis igitur et Amphitryoniades insatiabilis clamore

Contra Martem stetit, in praecordiis audaciam augens

Certatim. Ille autem propè venit afflicto corde.

Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.

Ut autem quando à magno rupes cacumine precipitans,

Et in longum delata saltu voluitur, fragorque

Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius fit.

Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:

Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars

Vociferans irruit, ille autem promptè venientem excepit.

Porro Minerva filia Iouis agida tenentis

Obuiam venit Marti, tenebrosam habens agidem.

Sua autem torue intuens, verbis volucris allocutà est,

Mars inhihe animos ingentes, et manus innictas,

Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,

Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.

Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi:

Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimi animo,

Sed magno fremitu, flamma similia arma vibrans,

Celeriter invasit vim Herculeam,

Occidere festinans, et coniecit aratam hastam

Acriter, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. At procul caesa Minerva,

Hasta impetum avertit, manu deflectens à curru,

Ηριπε δ' ὡς ὅτι
 Ηλίβατ ὁ πλη
 Ως ἔρεπ. ἀμφι
 Τὸν μὲν ἔπειτ'
 Αὐτὸς δὲ βροτο
 Δεινὸν ὄρον ὅσ
 Ος τε μάλ' ἐνδ
 Σχίσσας ὅπλ' τα
 Εμμελῆος δ' αἰ
 Γλαυκίῳ δ' ὅ
 Οὐρῇ μαστόων
 Επλη ἐς αὐτὰ ἰ
 Τοῖ' ὅ' ἀρ' Αμφ
 Αντί' ὅ' ἐση Α
 Εασμένως ὅ δ
 Αμφότεροι δ'
 Ως δ' ὅτ' ἀπε
 Μακρὰ δ' ὅπλ'
 Ερχέται ἑμμε
 Τψηλὸς τῶ δ
 Τέσση ὁ μὲν ἐ
 Κεκληγὼς ἐπὶ
 Αὐτὰρ Αδμ
 Αντὶν ἦλθεν
 Δεινὰ δ' ἔατ
 Αρες ὅπλ'
 Οὐ γάρ τοι δ
 Ηρακλῆα κ
 Αμ' ἀγε πα
 Ως ἔφατ
 Αλλ' ἐμὲ γα
 Καρπελίμα
 Κακτὰ ἔμμε
 Σωφρονέ
 Ενσὶ καὶ
 Εχεῖ ὅρ

Ηριπε δ' ὡς ὅτε τις ὄρεος ἦριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ηλίβατ' ὅπλῃσι Διὸς φολοῖεντι κεραυνῷ.
 Ὡς ἔριπ. ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλαεγγέριον υἱὸς,
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀρίω ἐπὶ νηὶ δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρεον ὄσσοισι, λείων ὡς σώματα κύρσας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατερῶς ὀνύχεσσιν
 Σχίσσας ὅπλῃσι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπὸ νῆος.
 Εμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελευσὶν ἀντιπλάσσει ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὄσσοις δεινὸν, πλοῦθ' αἰεὶ καὶ ὤμους
 Οὐρῇ μασιόων, πρὸς γλάφει δὲ τίς αὐτὸν
 Ἐπὶ ἑς αὐτὰ ἰδὼν χερσὶν ἐλθεῖν, ἢ δὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητ' αὐτῆς
 Ἀντίθε' ἔστη Ἀρηθ', ἐπὶ φρεσὶ δαίρσθαι ἄεξων,
 Εαυτομένως ὁ δὲ οἱ χερσὶν ἦλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρῃ περὶ νῆος ὄρεσσαν,
 Μακρὰ δ' ὅπλῃσι βροτοκοῖα κυλίνδεσθαι, ἢ δὲ τε ἦχον
 Ἐρχέται ἐμμενέως, πάρος δὲ οἱ αὐτὸς ἐβόλησεν
 Τυφλὸς τῷ δὴ συνεείκεται, ἐνθά μιν ἴχει.
 Τόσση ὁ μὲν ἐκ χῆρ' βουσάμενος ἔλκετο Ἀρης.
 Κεκληγὼς ἐπόρεσεν, ὁ δ' ἐμμενέως ὑπὲρ δέκτο
 Αὐτὰρ Ἀδλωμένη κόρη Διὸς ἀγχιόχοιο
 Ἀντίη ἦλθεν Ἀρηθ', ἐρευνῶν αἰγὶδ' ἔχουσα.
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δρῶ ἰδοῖσθ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἄρες ὅπλῃσι μὲν κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 Οὐ γάρ τοι θέμις ὅσιν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ηρακλῆα κτείναντα Διὸς θεοσχεδόν υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' αἰτίθ' ἵστατ' ἐμμενέως.
 Ὡς ἔφατ'. ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρης μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλῳ,
 Καρπελίμως ἐπόρεσε βίῃ Ηρακλεΐῃ,
 Κακτὰ ἔδωκε μεμαῶς, καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 Σωφρονὸν, ἐοῦ παιδὸς κοτέον περὶ τε θνητῶτος,
 Ἐνσέκει μεγάλα ἀπὸ γλαυκῶπις ἀδελφῆ.
 ἔχετο ὀρμῇ ἐτραπ', ὄρεξάμενη ἀπὸ δίφρου

rures
 ita are.
 ilius.
 eruant,
 umeros
 um
 are.
 are
 ens
 it.
 tans,
 Mars
 erit.
 à est,
 :
 :

*Acerb. autem dolor Mariē cepit, extractoque gladio atque
Irruit contra Hercule magnanimum. at illum accedentem
Amphitryoniades, sauo insatiabilis clamore,
Femore clypeo sub variegato.*

*Vulneraust validè, magnūmque traiecit clypeum
Hasta vibrans. in terra autē prostravit media Martem.
At illi Pauor & Mitus agilen currum, & equos
Adegerūt celeriter propius, & à terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum, atque inde celeriter
Equos flagellu impulerūt. venerūtque in altum Olympū.
Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis;
Reuertebātur. mōxq; exinde ad ciuitatē Trachniā venerūt,
Equis velocibus. At cāsis oculis Minerva
Peruenit in Olympum magnum, & domus patris,
Cygnum autem contrā Ceyx sepeliuit, & populus infinitus,
Qui prope ciuitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonūmque ciuitatem, celebrēmq; Iolcum,
Arnēmq; & Helicē multus autē congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, charum beatis dīs. (Anaurus,
Sed illius sepulchrū & monumentum obscurum reddidit
Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latona filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicūque portaret Delphos, cum vi spoliabat insidiatus;*

οἰμῶ δ' Ἀρλ
αὐτ' ἐφ' Ἡρακ
μφοιτρωνιάδ
μὲν γυμνασθε
οὐτὰς ὅπκ
ἐραπ νομήσαι
ὦ ὅ Φόβος π
πλασαν αἴψ' ἐ
ς δίφρον θῆκα
πῶς μετέτε
τος δ' Ἀλκμ
κύκνον σκυλδ
νίσσοντ' αἴψα
πῶς ὠκυπέ
ἐξίκετ' ἄλυσ
κύκνον δ' αὖ
οἱ ῥ' ἐγγὺς νῆ
ἀντὶ τῶ Μυρμι
ἀρτὶ τ' ἠδ' ἱ
τιμῶντες Κήν
τῷ δ' ἐπέφο
Ὀμβρῶ χυμ
ἀποιδης λῶ
ὅς τις ἀγρὶ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΩΣ

73

radio deus
accedentem

m
e Martem.

uos

latas via

ceteriter

m Olympu.

raetia;

ia venerit,

is,

is infinitu,

ne Iolcum,

en populi,

Anauris,

reddidit

omitas

nfidiatui;

IO DI

οἷμ' ἢ Ἀρίω ἀχθ' εἴλειν ἐρυσαμένο· δ' ἄορ ὀξύ,
αὐτ' ἐφ' Ἡράκλει κρατερόφρονι. τὸν δ' ὀπίσταντα
μυφίτρυονι ἰδὼς δὴν ἦς ἀκόρητ' αὐτῆς,
ἀκρόν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαυδαλέοιο,
οὐτασ' ὅπκι κρετέως· διὰ δ' ἵ μέγα σάκ' ἄρα ξιφῶ
ἴρατι νομήσας, ὅπ' ἵ χθονὶ κείβεσσε μέσση.
ὥ δ' ἵ Φόβ' ἢ Δεῖμος εὐδοχον ἄμα κ' ἵππους
ἔλασαν αἴψ' ἐγγύς, κ' ὀδοχθονὸς ὀδυροδείης
ἴς δ' ἴφρον δῆξαν πολυδαίδαλον. αἴψα δ' ἔπειτα
ἵππους μασιέτιω, ἴκοντο δ' μακρόν Ὀλύμπον.
τὸς δ' Ἀλκμειῶν κ' κυδαλίμ' Ἰόλα·
κύκνον σκυλεύσας, αὐτ' αἰμὼν τεύχεα κελεύει
ἴασσιν· αἴψα δ' ἔπειτα πόλιν Ἰρηχίν· ἴκοντο
ἵπποις ὠκυπέδεσιν· αὐτὰρ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
ἔξικετ' ἄλυσμόν τε μέγαν κ' δώματα πατρὸς.
κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θαύπην κ' λαὸς ἀπείρην,
οἳ ῥ' ἐγγύς ναῖον πόλιν· κλειτὴ βασιλῆ·
ἀντίω, Μυρμιδῶνον τε πόλιν, κλειτὴ τ' Ἰαωλκίη·
ἀρτίω τ' ἠδ' Ἐλίκῳ πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός.
Γηϋῶντες Κήϋκα φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι
τῷ δ' ἐταίφον κ' σῆμα· αἰδὲς ποίησεν Ἀναγρῶς.
Ὀμβρῶ χιμερίῳ πλήθει· τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων
Ἀντιόδης λυγρῶς, ὅπ' ῥα κλειτὰς ἔχετο μῆλας
Ὅς τις ἄγχι Πυδοῖδε βίη σύλασσε δοκῶν.

ΗΣΙΟΔΟΥ

HESIODI ASCRÆI DE ORVM
GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipiamus ca-
nere,
Qua Heliconis habitant montem ma-
gnumque diuinumque:
Et circa fontem nigrum pedibus te-
neris
Saltant, aramque præpotentis Sa-

turæ.

Atque ablata tenero corpore in Permessō,
Aut in Hippocrene, aut in Olmīo sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque trepidiarunt pedibus.
Inde concitata, velata ære multo
Nocturna incedebant, perpulchram vocem emittentes.
Celebrātes Iouēmq; ægida tenētē, & venerandā Iunonē,
Argiuam, aureis calceamentis incedentem:
Filiāque Ægiochi Iouis, caruleos oculos habētē Minervā:
Augurēmq; Apollinem & Dianam sagittis gaudentē,
Atque Neptunum terram continentem, terra motorem:
Et Themī venerandam, & nigris oculis venerem:
Hebēnque aurea corona decora: formosāmq; Dionem,
Aurorāmq; Solēmq; magnū, splendidāmq; Lunam,
Latonāmq; Iapetūmq; ac Saturnum versipellem,
Terrāmq; Oceanūmq; vastū, & Noctem atram.
Aliorumque immortalium sacrū genus semper existentū:
Quæ enim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub diuino.
Hoc autem me primū dea sermone compellarunt,
Musa Olympiades filia Iouis Ægiochi:

Η Σ Ι

Καί τε Λοεα
Η Ιπωκρε
Ακροτατω
Καλοις, ιμε
Ενθεν δοτορ
Εννύχαι χ
Τμνεδοται
Αργίλω, χ
Κέρλω τ' Ι
Φοίβον τ'
Η Ξ Ποσφ
Καί Θέμιν
Ησλώ τε
Ηώ τ', Η
Λητώ τ'
Γαίαν τ'
Αλλων τ'
Αι νύπο
Αρνας π
Τένδε Δ
Μέσση ο

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

ΟΥΣ ΑΩΝ Ελικονιάδων ἀρχῶν
μὲν αἰείδον,
Αἰθ' Ελικῶνθ' ἔχοισιν ὄρθ' μέ-
γατε ζάτεόν τε
Καὶ τε παρὶ κελύβω ἰοειδέα πόσσ'
ἀπαλοῖσιν
Ορχεῦται, ἢ βωμὸν ἐριδύνθ'
Κρογίανθ'

Καὶ τε λοεσάμεναι τέρενα χροά Πρμαστοῖο,
Ηἰπὼ κελύβης, ἢ Ολμειῶζαδέοιο,
Ακροτατῶ Ελικῶνι χοροῖς ἐνεποιήσαντο
Καλοῖς, ἰμερόεντας ἐπερρώσαντο δὴ πρσίν.
Ενθεν ὀπορνύμεναι, κελυμμένα ἢ ἐρι πολλῶν
Εννύχαι χεῖχον, παρκαλλέα ὄσαν ἰεῖσαι
Τμνέσαι Δία τ' αἰγίοχον, ἢ πότνιαν Ἡρώ
Αργείω, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῦσαν,
Κέρως τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῶν,
Φοῖβον τ' Απόλλωνα, ἢ Ἀρτέμιν ἰοχέαιραν,
Ἡ δ' Ποσειδάωνα γαήοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἢ ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἡδὲ τε χρυσοσεφανόν, καλλὴν τε Διώνην,
Ἡὼ τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὸν τε Σελῶνιν,
Λητώ τ' ἀπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ωκεανόν τε μέγαν, ἢ Νύκτα μέλαιναν,
Ἀλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων.
Αἰνύποθ' Ἡσιόδον καλλὴν ἐδίδαξαν αἰοιδίῳ,
Ἀρνας ποιμαίνονθ' Ελικῶνθ' ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με παρῶπις παρὰ παρὲς μῦθον εἶπεν,
Μῦσαι ὀλυμπιάδες κῆρυγ Διὸς αἰγίοχοιο.

*Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solū,
Scimus mendacia multa dicere veris similia:*

Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filia Iouis magni veridica,

Et mihi sceptrum dederunt, lauri peruiridis ramum,

Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem

Diuinam, ita ut audirem tam futura quam praterita:

Et me iuebant celebrare beatorum genus sempiternorū,

Se verò primò & postremò semper decantare.

Sed quò mihi hac circa quercum, aut circa petram?

O tu, à Musis ordiamus, qua Ioui patri

Canendo oblectant magnum animum in Olympo,

Memorantes & presentia, & futura, & praterita,

Voce concordantes. illarum verò indefessa fluit vox

Ab ore suavis. rident autem domus patris

Iouis valde tonantis, dearum voce à suavi.

Dispersa: resonat verò vertex niuosi Olympi,

Domus immortalium. ha verò immortalē vocē emittētes,

Deorum genus venerandū in primis celebrant cantilena,

Ab exordio, quos Tellus & Caelum latum genuerunt,

Quique ex his progenerati sunt dii, datores bonorum

Secundo rursum Iouē, deorū patrē atque etiam virorum,

Incipientēsque canunt dea, & finiunt carmen,

Quam sit praestantissimus deorum, & imperio maximus.

Porrò & hominum genus, fortiumque gigantum

Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,

Musa Olympiades filia Iouis agida habentis:

Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta

Mnemosyne fertilitati Eleutheris imperans:

Oblivionēque malorum, & solatium surarum.

Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,

Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens:

Sed cum iā annus exactus, circumuoluta u. essent tempora

Menfium decrefcentium, diēsque multi transacti essent,

Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen

Eura est, in pictoribus securum animum habentibus,

Ποιμήνες α

Ιδμεν φδιδε

Ιδμεν δ δστ

Ως εφασαν

Και μοι σκηπ

Δρέφαιδαι θ

Θείλω ωστε

Και με κέλοι

Σφας δ αυτ

Αλλα την μοι

Τωνη Μυ

Τμειυσαι, σε

Ειρδυσαι τα

Φωνη ομμευ

Εκ σματων

Σλωος εριγο

Σκιδναμνη

Δωματα αδ

Θείων χυθ

Εξ αχης ε

Οιτ εκ τηδ

Δδιτερον αυ

Αρχομνημ

Οασον φερτα

Αυδισ δ αυ

Τμειυσαι, τι

Μεσσαι Ολυ

Τας εν Πιε

Μνημοσυνη

Λησιμδσυνη

Εννεα γαρ οι

Νόσφιν απ

Αλλ οτε δη

Μλωων φθ

Ηδ ετεκ ε

Μεμβλεται

entres soln,

nunt,
vocem
raterita:
priterioru,

am?

o,
vita,
voxemittetes,
antilena,
erunt,m
vitorum,

aximus.

dens:
t tempora
i essent,
en
huc,

Ποιμήνες αἰχμητοὶ καὶ ἐλέγχα, γαστέρες δὲ,
Ἰδμεν φθόδεα πολλὰ λέγην ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
Ἰδμεν δ' οὗτ' ἐδέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κοῦραν μεγάλην Διὸς ἀρπύγεια
καὶ μοι σὺν πῆρυν ἔδον, δαΐφνης ἐρεθιλέθ' ὄζον,
ἀρέφασθαι θνητὸν ἐνέπνυσαν δέ μοι αὐδ' ἰω
Θείῳ ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα.
καὶ με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γῆρ' αἶεν ἐόντων,
Σφαῖ δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἶεν ἀείδην.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα πρὶ δρυὶ ἢ πρὶ πέτρῳ;

Τῶν Μυσάων ἀρχώμεθα, ταῖ Διὶ πατρὶ
τμνεῦσαι, σέρποισι μέγαν νόον ἐντὸς Ολύμπου,
εἰρόσσαι τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα,
Φωνῇ ὁμιρεῦσαι. τῆ δ' ἀκάρματα ῥέει αὐδὴ
ἐκ σμαστων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Στῶος ἐρεγδούποιο θεᾶς ὅπ' λειριόεσθ
Σκιδναμνὴν ἢ χεῖ ᾧ κάρη νιφόεντος Ολύμπου.
ἀώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἰεῖσαι,
Θεῶν γῆρ' αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοδῆ,
Ἐξ ἀρχῆς εἰς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ἄρ' ἐπικτεν,
οὔτ' ἐκ τῆς ἐλθόντο θεᾶ δωτῆρες εἰών.
ἀδύτερον αὐτὲ Ζεῦ πάτερ ἢ ᾧ καὶ ἀνδράων
ἀρχόμεναι δ' ὑμνοῦσι θεᾶ, λήγρσι τ' αἰοδῆς.
Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν κρατεῖ τε μέγισθ'
αὐτὸς δ' αἰθρώπων τε γῆρ' ἀκρατερόν τε γῆρα τω
τμνεῦσαι, τέρποισι Διὸς νόον ἐντὸς Ολύμπου,
μῶσαι Ολυμπιάδες, κοῦραν διὸς ἀγχιόχοιο.
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδη τέκε πατρὶ μεγίττα
Μνημοσύνη, γρυνοῖσιν Ἐλβιδῆρος μεδέεσσαι,
Ἀσπιδοσύνη, τε κακῶν ἀμπαυμάτε μερμηράων.
Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγέτο μητιέτα Ζεὺς,
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λήχεα εἰσαναβαίνων.
ἀλλ' ὅτε δῆρ' ἐν αὐτὸς ἔλω, πρὶ δ' ἔπραπον ὦρα
Μελῶν φθινόντων, πρὶ δ' ἡματα πολλὰ ἐτελέεθαι,
Ἡδ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρενας, ἥσιν αἰοδῆ
Μέμβλεται, ἐν γῇ θεοῖσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσας.

Paululum à summo vertice ninosi cœli:
 Ubi ipsis splendidique chori, & ades pulchra.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conuiujs: amabilem autem per hos vocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Ista tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena. undique v. resonabat terra atra
 Canentib. hymnos: iucundus v. à pedib. strepitus excitabatur
 Euntium ad patrem suum, ille autem in cœlo regnat.
 Ipse habens tonitru: atque ardens fulmen.
 Vi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores:
 Hac sanè Musæ canebant, cœlestes domos tenentes:
 Nouem filia magno è Ioue prognatæ:
 Clióque, Euterpéque, Thaliaque, Melpomenéque,
 Torpsichoréque, Eratóque, Polymniáque, Vraniáque,
 Calliopéque. hac autem excellentiss. ma est omnium.
 Hac enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Iouis filia magni,
 In lucem editumque aspexerint à Ioue nutritorum regū:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam;
 Huius verba ex ore fluunt blanda: caterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectu iudicij. hic autem tuto cautéque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scilicet diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populi
 Damno affectus in foro, res iterum integras restituant:
 Facile, mollibus alloquentes verbis
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
 Reuerentia blanda: eminet v. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Ioue verò reges, ille verò beatus, quemcunque Musæ
 Amant, suauiter ab ore fluit vox.

Quod

Τυτδὸν ἀπὸ οὐ
 Ενθάσφιν λιπ
 Παρ δ' αὐτῶν
 Ενθαλίης ἐρε
 Μέλπονται πε
 Αθανάτων κλ
 Αἰτότ' ἴσαν
 Αμβροσίη μο
 Τριθύταμε, ἐρ
 Νεισομόρων
 Αὐτὸς ἔχων
 Καρτεῖ νικήσ
 Αθανάτοις δι
 Ταῦτ' ἄγε μ
 Εννέα θυγατέ
 Κλειότ', Εὐτε
 Τερψιχόρη τε
 Καλλιόπη δ'
 Ηγδὲ καὶ βασι
 Οὔτινα πρὶν
 Γεινόμενον τ'
 Τῶ μ' ὅπῃ γ
 Τοῦ δ' ἐπεὶ
 Παιῖτες ἐς αὐ
 Ἰδεῖνσι δίκη
 Αἰψά τε καὶ μ
 Τουτέπε γδ
 Βλαπτομέθοις
 Ρηιδίως, μα
 Ερχόμενον δ'
 Αἰδοῖ μελιχ
 Οἶα τοι Μ
 Εκ γδ Μυσσ
 Ανδρες αἰοῖ
 Εκ τ' Διὸς, φ
 Φιλεῖνται φ

Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφέντος Ολύμπου,
 Ενθάσφιν λιπαροίτε χροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ' δ' αὐτῆς Χάριτες καὶ Ἱμερ' οἱκί' ἔχουσιν
 Ενθαλῆς ἐρατὴν ᾗ διὰ σῶμα ὅσων εἴσαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥδεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπὶ ἕρπον ὅσων εἴσαι
 Αἰτότ' ἴσαν παρ' Ολύμπου ἀγαλλόμεναι ὅπ' ἡγάθη.
 Ἀμβροσίη μοι πῆ' παρ' αὐτῆς γαῖα μέλαινα
 Τρυβύσαμεν, ἐρατὸς ᾗ ποδῶν ὑπὸ δέλπ' ὁρροίει,
 Νηιομοῖων πατέρ' εἰς ὅν. ὁ δ' ἔρανος ἐμβασιλεύει.
 Αὐτὸς ἔχων βροτῶν ἡδ' ἀθάλατόν τε κραυγὸν,
 Καρτεῖ νικήσας πατέρα Κρόνον. αὖ δ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι δέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 Ταῦτ' ἄρα μοῦσαι ἀείδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 Ἐννέα θυγατέρες μέλαινα Διὸς ἐκγεγαῖαί,
 Κλειότ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τε, Ἐράτω τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη δ' ἡ ᾗ πορφύρεσσι τὴν ὄψιν ἀπασέων.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοῖσιν ὅππιδεῖ.
 Οὐ πῖνα τιμήσουσι Διὸς κοῦραν μεγάλην,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ὅπ' ἡ γλῶσση γλυκερῶν χεῖρσιν ἀοιδῶν,
 Τοῦ δ' ἑπὶ ἐν σῶματι ρεῖ μελίχρα οἱ δὲ νύλαοι.
 Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρροῖσι διακρίνοντα δέμιστας
 Ἰδείησι δίκησι. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγρεύων.
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκεν ὅππιστα μῦθος κατέπαυσε.
 Τουμῆα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες οὐώεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοισι ἀγορήφι μετὰ ἔσπα ἔργα τελοῦσι
 Ρηιδόως, μαλακοῖσι παραφάμφοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' αἰὶά' ἄστυ θεὸν ὥς ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μελιχρῆ, μὲν ᾗ πορφύρεσσιν ἀγομένοισιν,
 Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσος ἀνδράποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκ κούρας Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες ἀοιδοῖ ἔασιν ὅππ' ἡρόνα καὶ κισσαριστή.
 Ἐκ δ' Ἀλφειοῦ βασιλῆες, ὁ δ' Ὀλβιος ὅν πῖνα Μῆσαι
 Φιλεῦνται φλυκῆρ' οἱ δὲ σῶματι ρεῖ αὐδή.

Quod si enim quis luctū habens recenti dolore saucio animo
Tristetur, animo dolens, ceterum Poeta

Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudib. celebrauerit, beatosque deos qui Olympū incolūt,
Statim hic sollicitudinū obliuiscitur, nec quicquam, dolorū
Meminit: citò enim deflexerunt eum aliò dona deorum.

Salute nata louis, date verò amabilem cantilenam
Celebrate quoque immortalī diuinū genus, sēper existētī,
Qui Tellure progenerati sunt, & Caelo stellato,
Noctēque caliginosa, quosque salsus nutriuit Pontus.
Dicite insuper, ut primū dū & terra fuerint,
Et flumina, & pontus immensus aestu furens
Astraque fulgentia & cælum latum supernè:
Et qui ex his nati sunt dū, datores bonorum.

Utque opes diuiserint & quo modo honores distinxerint
Atq; quo primū multis implicitū sphaeris tenuerint calū,
Hac mihi dicite Musa, cœlestes domos habitantes
Ab initio: & dicite quòdnam primum fuerit illorum.

Primò omnium quidē Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore predita, omnium sedes tua semper
Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terra spaciōsa:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
Soluens curas, & omnium deorum, omniumque hominum
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium,
Ex Chao verò Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex Nocte porro Etherque & Dies progenerati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus verò primū quidē genuit parem sibi
Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
Utque esset beatīs dīs sedes tuta semper.

Genuit praterea montes altos, dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam in frugiferum pelagus peperit aestu furens,
Pontum, absque amore suauī. ceterum deinde (habentem,
Caelo concumbens, peperit Oceanum profundos, vortices,

Εἰ γὰρ τις
Ἀζηται κρα
Μουσῶν δε
Ἀμύση, μῆ
Αἰψ' ὅγε δε
Μέμνηται
Χαίρετε τέ
Κλείετε δ
Οἱ Γῆς ἐξ
Νυκτὸς ὅ
Εἰπατε δ'
Καὶ ποταμ
Ἀσρά τε λα
Οἱ τ' ἐν τῇ
Ως τ' ὁφει
Ἡ ὅς τε
Ταῦτά μοι
Ἐξ ἀρχῆς
Ἦτοι μ
Ταῖς δὲ ῥύσε
Ἀθανάτων
Τάρταρ
Ἡδ' Ἡρ
Λυσίμελ
Δάμναται
Ἐκ Χαίε
Νυκτὸς δ
Οὐς τέκε
Ταῖα δέ το
Οὐρανὸν
Οφρ' εἴη μ
Γείνατο δ
Νυμφέων
Ἡ ὅς ἀρ
Πόντον, αἰ
Οὐρανὸν

Εἰ γάρ τις κὺ πένθῃ ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ,
 Ἀζηται κραδίῳ ἀχαχήνῃ, αὐτὰρ αἰδοῖς
 Μυστῶν δερσάπων κλεῖα πορτέρων ἀνδρόπων
 Ἀμνήσῃ, μάκαράς τε θεὸς οἱ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
 Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ὀπλήθεται, ἥ δ' ἐπι κηδεῶν
 Μέμνηται· ταχέως ᾗ παρέτρα πεδῶρα θεῶν.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δὲ ἡμερόεσσι αἰοδίῳ.
 Κλείετε δὲ ἀθανάτων ἱδὸν γῆν ἄν' ἐόντων.
 Οἱ Γῆς ἐξερχόμεντο κὺ Οὐρανοῦ ἀστερόεντο,
 Νυκτὸς ᾗ δνοφερῆς, οὐς δ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 Εἶπατε δ' ὡς ταρωῶτα θεοὶ κὺ γαῖα γῆνόντο
 Καὶ ποταμοὶ, κὺ πόντος ἀπείρετος αἰὼ ματιθύων.
 Ἀσρά τε λαμπρόωντα, κὺ ἔρανος δῦρος ὑπὸρθεν,
 Οἳ τ' ἐν γῇ ἐρχόμεντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Ως τ' ὄφενθ' δάσσαντε, κὺ ὡς πρῶς διέλοντο.
 Ἡ δ' ὡς ταρωῶτα πολὺ πύχον ἔχων Ὀλύμπῳ.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 Εξ ἀρχῆς, κὺ εἶπαθ' οἷσι πορῶταν γῆν' αὐτῇ.
 Ἦτοι μὲ πορῶτα χά' ἔχουσιν αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' ὑρύστερνον, πάντων ἑδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφέντο Ὀλύμπου.
 Τάρταρον τ' ἠερόεντα μυχρὸν χθονὸς ὑρυοδείης.
 Ἡ δ' Ἥρ' ὅς κε καλὴς ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὲς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδρόπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον κὺ ὀπίφρονα βελών.
 Ἐκ Χάος δὲ Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἐρχόμεντο.
 Νυκτὸς δὲ αὐτ' Αἰθήρ τε κὺ Ἡμέρη ἐξερχόμεντο.
 Οὐς τέκε κωσταυρήν, Ἐρέβει φιλότῃ μιγνύσθαι.
 Γαῖα δέ τοι πορῶτον μὲ ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ' ἵνα μιν πᾶσι πάντα καλύπτῃ.
 Ὀφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἑδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐκάλυψε
 Νυμφέων αἷ' γαῖαν αἶν' ἔρεα βηουσέεντα.
 Ἡ δ' κὺ ἀπύγετον Πέλαγος τέκεν αἰδματιθύον.
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃ ἐφίμερσιν αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανόφ' ἀνιγνύσθαι τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην.

Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
 Theamque, Rheamque, Themínque, Mnemosynemque,
 Phœhenque aurea corona insignem, Tethynque amabilem.
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimis inter liberos: floridum a. odio prosequabatur
 Porro genuit & Cyclopes superbum cor habētes, (parentē,
 Brontemque; Steropemq; & Argen forti animo praditum;
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sanè per alia dŷs similes erant,
 Unus verò oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes verò cognomento erant, eò quòd ipsorum
 Circularis oculus Unicus inerat fronti.
 Roburque, & vires, & molimina erant in operibus.
 Alij deinde è Tellure & Cœlo prognati sunt
 Tres filij magni, & prauvalidi, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris manabant,
 Inaccessæ: capita verò unicuique quinquaginta,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo v. infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidē ut quisq; primum nascebatur,
 Omnes occultabat & in lucem non mittebat,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cœlum: ipsa verò, intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata, dolosam verò malámque excogitauit artem.
 Statim verò cum procreasset genus cani forri,
 Fabricauit magnam falcem: eduxit verò charis liberis,
 Dixit autem animum addens, charo mœrens corde:

Filij mei & patris nefarij, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri prior enim saua machinatus est opera. (illorum
 Sic dixit, illos vero omnes inuasit metus, neque quispiam
 Locutus est confirmato animo tandem magnus Saturnus
 E' contrà verbis compellauit matrem castam, (versutus:

Κοῖον τε, Κρέ-
 Θείαν τε Ρεΐ-
 Φείλω τε χ-
 Τοῦ ᾧ μέδ-
 Δεινότατον
 Γέναιτο δ' α-
 Βρόντιω τε,
 Οἱ Ζῶνι βε-
 Οἱ δ' ἄντοι τα-
 Μοῦν & δ-
 Κύκλωπες δ-
 Κυκλοτοπῆς
 Ἰχὺς τ' ἠδ' ἑ-
 Ἄλλοι δ' αὖ-
 Τρεῖς παῖδες
 Κότῃ & τε Ἰ-
 Τῶν ἐκγετὸν
 Ἀπλάσαι κα-
 Ἐξ ὧ μων ἐπ-
 Ἰχὺς δ' ἅπ-
 Οἶσι γὰρ Ἰ-
 Δεινότατοι
 Ἐξ ἀρχῆς κα-
 Παίτας δ' ὅπ-
 Τάης ἐν κα-
 Οὐρανός, ἡ
 Στεινομήρι-
 Αἰΐα ᾧ α-
 Τόξ' εἰ μέ-
 Εἶπε ᾧ δα-
 Παῖδες ἐ-
 Πείθεσθαι,
 Τμετέρου
 Ως φάπ-
 Φδέγεται
 Αψαύτις

Κοῖον τε, Κρεῖον θ', Ὑφείονά τ', Ἰαπετόν τε,
 Θείαν τε Ρεΐαν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
 Φεΐβω τε χρυσοσέφανον, Τιθύν τ' Ἰρατεινὴν.
 Τοῦ δ' ἔμεθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 Δεινότατον παίδων θαλερόν δι' ἥχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ἰσθρ' βιον ἦτορ ἔχοντας.
 Βρόντῳ τε, Στερόπῃν τε καὶ Ἀργεῖῳ ὄβριμόδυμον,
 Οἱ Ζωὶ βροτῶν τ' ἔδισαν, τεύχεά τε κεραυνόν.
 Οἳ δὴ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μοῦνῳ δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπάνυμον, ἕνεκ' ἄρα σφείων
 Κυκλοπῆρης ὀφθαλμὸς ἦεν ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Ἰχὺς τ' ἠδὲ βῆναι καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγλύοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι ἐκ οἴομασσι,
 Κόπῃ τε Βεραφίῳ τε, Γύγῃ δ', ἰσθρήφανα τέκνα.
 Τῶν ἐκατὸν μὲν χεῖρες ἄσπερον ὤμων αἴσσοντο
 Ἀπλάσιοι κεγαλαὶ δ' ἐκάστω πεντήκοντος
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὅππῃ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχὺς δ' Ἀπλάτῳ, κρατερὴ, μεγάλῳ ὅππῃ εἶδει
 Οἶσι γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγλύοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἥχοντο τοκῆι.
 Ἐξ ἀρχῆς καὶ τῶν μὲν ὅπως τις παρῶτα γένετο.
 Πάντας δ' ὀλοκρὸν πλάσσει καὶ ἐς φάτῃ καὶ αἴησκει.
 Γαῖης ἐν κευθμῶνι κακῶς ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανόσ, ἠ δ' ἐν τῷ στυγερῷ Γαῖα πελώρη,
 Στεινομήνῃ δολίλῳ δ' κακῶς ἐπεφράσσατο τέχνῳ.
 Αἰψὰ δ' ἀποιήσασα γένετο πολιοῦ ἀδάμαντος,
 Τόλξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε πασι φίλοισιν.
 Εἶπε δ' ἀρτυμένη, φίλον τετιμωμένην ἦτορ,
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀταρτάλα, αἵ κ' ἐδέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρῳ γὰρ κακῶς τιμῶμεθα λώβῳ
 Ὑμετέρου πότμον γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργῳ.
 Ὡς φάτο δ' αὖτ' ὁ ἄρα πάντας ἔλεν δέῃ, καὶ δέ τις αὐτῇ
 Φθίγξατο, θαρσύνσας δ' ἄλλας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὖτις μῦθοισι παρσύνει μητέρα κεδνῶν.

*Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum: prior enim seua meditat us est opera.*

*Sic dixit, gausa est autem valde animo Tellus ingens,
Collocavit autè ipsum celans in insidijs. indidit v. manus
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autè Noctè adducens magnum Caelū, vidique verò
Cupiens amorem imminabat, & sanè extētum est (Telluri
Passim: ex insidijs autem filius petijt manu
Sinistra, dextra, v. immanem cepit falcem.
Longā, asperos dentes habentem, charique genitalia patris
Festinanter demessuit, rursusque abiecit ut ferrentur
Ponè. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim gutta proraperunt cruent a,
Omnes suscepit Terra, circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyesque validas magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terrā,
Testiculisque ut prius reseētis ferro,
Proiecit circa Epirum undis agitatū in pontum,
Sic ferebantur per pelagus longo tēpore. circūcirca v. alba
Spuma ab immortalī corpore oriebatur in ea puella
Innutrita est. primū v. ad Cytheras diuinās
Vehebatur, inde cum circumfluam pervenit ad Cyprum.
Prodyt verò veneranda formosa dea: circum v. herba.
Pedib. sub mollib. crescebat: Aphroditem autem ipsam.
Summa prognatā deā & decorā pulchris sertis Cythereā,
Nominant tam dū quam homines: eò quòd in spuma
Nutrita fuit: sed Cytheream quòd appulit Cytheris.
Cyprigenam v. quòd nata sit undosa in Cypro.
Atq; Amantē genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc v. Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pul-
Natam primū, & deorū ad cælum euntem. (chrum,
Hunc v. ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,*

Μῆτερ ἐγὼ καὶ
ἔργον ἐπεὶ πατρὸς
ἡμετέρου. πρὸς
ὧς φάτο. γῆδ'
εἶσε δὲ μιν κρῦ-
πτον καὶ χειρὶ
ἤλασε τὴν Νύκτα.
ἱμετέρον φιλότι-
μον παῖτιν ὃ δὲ ἐκ
σηκῆς, δεξιῇ τε
μακρῶς, καὶ
ἐσθλῶς ἤμαρ
ἐξοπίσσω τὰ μὲν
ὄσσε' ἰδὲ ῥα δα-
κρύσσας δέξατο
λεῖνα τ' ἑρμῶν
τὸ δὲ χεῖρ λαμ-
πρῆς θ' ἄς μιν
μήδε' ὅς τις το-
κᾶββαλ' ἐπ' ἴ-
σως φερετ' ἀμ-
φοτέρω ἀπ' ἀ-
φροδίτης. πρὸς
ἐπλετο ἔνθεν ἰ-
ὲν δ' ἔβη αἰὲς
πρόσθιν ὑπὸ ῥο-
δῶν ἁλῶν
κικλήσκουσιν
Θρέφθη ἀπὸ
κυανῶν ἁλῶν
ἡ δὲ φιλομυ-
τιῇ δὲ ἱερῶν ὡς
τεῖνοντι ἡ τε
ταύτην δ' ἰ-
μοῖραν ὅν αἰ-
πλάσιός τ' ἔ-
στιν

Μῦτερ ἐγὼ κεν τὴτόγ' ὑποχόμενῳ τελέσαιμι
 ἔργον ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου ἐκ ἀλεγίζω
 Ἡμετέρου. πότρεθ' γδ' αἰκνέα μήστατο ἔργα.
 Ὡς φάτο. γήθησεν ὃ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη
 εἶσε δέ μιν κρύψασαι λόχῳ, ἐνέθηκε δ' ἄρ' ἔ
 Ἀρπύω καρχαρόδοντα δόλον δ' ὑπεδήκαστο πᾶντα
 Ἥλθε δ' Νύκτ' ἐπ' ἄγων μέγας Οὐρανός αμφοῖν ὃ Γαίῃ
 ἱμερόν φιλόπυτος ἐπέχετο, καί ῥ' ἐταπύθη.
 Παῖτι δ' ὃ ἐκλοχεῖο παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σικαῖν, δεξιτερῇ δ' πελώριον ἔλλαβεν Ἀπύω,
 Μακρῶν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ὄπ' ἀπὸ μήδεα πατρός
 Εὐσυνόμως ἤμυσε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 Ἐξοπίσσω τὰ μ' ἔτι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρ
 Οὐρανὸν γδ' ῥαδάμεγας ἀπέσυνδεν αἵματόεσσαν
 Πάσας δέξατο Γαῖα, πειπλομένην δ' ἐναιαυτῇ.
 Γείνατ' Εἰρινεύς τε κρατερὰς, μεγάλας τε Γίγαντας,
 Τόχεςσι λαμπομόφους δοκιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἄς μελίας καλέεσθ' ἐπ' ἀπείροντα γαῖαν.
 Μήδε θ' ὥς το πορρότον ὀποταήξας ἀδαμαντον
 Κάββαλ' ἐπ' ἱεπείρονο πολυκλίσσῳ ἐνὶ πόντῳ
 Ὡς φερετ' ἀμπελάχρος πούλιον χρόνον. ἀμφοῖν δ' ἰδούκας
 Ἀφροδῖτις ἀπ' ἀθανάτου χροῖος ὠρνυπώτῳ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐδρεφθῆναι πορρότον ὃ Κυθήροισι ζαθεοῖσιν
 Ἐπλετο ἔνθεν ἐπειδα πειρρῦτον ἵκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη ἀφ' οἴῃ καλὴ θεὸς ἀμφοῖν ὃ ποίη
 Πόσιν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο τῶν δ' Ἀφροδίτῳ
 Ἀφροχρύειαν τε θεὰν καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκοισι θεοῖ τε καὶ αἰέρες, ἕνεκ ἐν ἀφρῶ
 Θρέφθη ἅπα, Κυθήρειαν, ὅτι πορρόκυρσε Κυθήροισι.
 Κυπρωχρύειαν δ' ὅτι χροῖοιτο πολυκλίσσῳ ἐνὶ κύτρω.
 Ἡ δ' ἐφίλομνηδ' ἄ. ὅτι μνηδ' ὦν ἐξεφαάνθη.
 Τῇ δ' ἱερὸς ὠμάρτησε, καὶ μέρῳ ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη τε πορρότα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἴσση.
 Ταύτῳ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχῃ, ἠδὲ λέλοιχε
 Μοῖραν ὅν ἀνδροποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παφεινὸς τ' ὀάρεος, μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε,

Obleſtationemque ſuaſum & amicitiam, blanditiâſque.

Illos verò pater Titanas cognomento vocabat,
Filios obiurgans, manum Calum, quos genuit ipſe.

Diſſitabat, porro, extēdentes ex proteruia magnū patraſſe
Facinus, cuius deinceps ultio in poſterum futura ſit.

Nox præterea peperit odioſum Fatum, & Parcam atram,
Et mortē: peperit etiā Sōnum, peperit vero agmē Sōniorū:
Non ulli condormiens dea peperit Nox obſcura.

Rurſum poſtea Momum & Arumnam dolore plenam,
Heſperidēſque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra curæ ſunt, ferentēſque arbores fructus:

Et fatales deas, & Parcas genuit immites,

Clothōque, Lacheſinque & Atropen: quæ mortalibus
Naſcentibus dant habendum bonūmque malūmque,
Quæque hominumque deorumque delicta perſequentes,
Nunquam deſinunt dea à vehementi ira,

Priūſquā illi rependerint malā ultionē quiſquis precario
Peperit præterea & Nemefin, cladē mortalibus hominibus
Nox pernicioſa: poſt hācque Fraudē enixa eſt, & Amicitia
Seniumque noxium, & Cōtentionem peperit pertinacem.

Ceterū Contentio odioſa peperit quidē Laborē moleſtū,
Obliuionēque, Peſtēque, & Dolores lachrymabiles,
Pugnaſque, Cadēſque, Præliaque, Stragēſque virorum,
Iurgiāque, mendacēſque ſermones, Diſceptationēſque,
Legum contemptum Noxamque, familiares inter ſeſe:
Iuramentumque quod plurimum terreſtres homines
Ladit, quando quiſpiam volens peierauerit.

Nereumque alienū à mendacio, & veracē genuit Pontus:
Maximum natu filiorum, ſed vocant ſenem,

Bè quòd verus atque placidus, nec iuriſ & æqui
Obliuiſcitur, ſed iuſta & manſueta conſilia nouit.

Deinde rurſum Thamantem magnū & fortem Phorcynā
Terra commiſtus, & Ceto pulchris genū præditam:

Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.

Ex Nereo porro proſignati ſunt perquā amabiles ſoboles de
Ponto in infructuoſo, & ex Doride pulchricoma, (arum

Τέρψιν τε γλυ-

Τὴς ὅ πατή

Παῖδας νεκεί

Φάσκε ὅ τι πά

Εργον, τοῖς δ'

Νύξ δ' ἔτεκε

Καὶ Θάιάτων

Οὐ πνι καί μιν

Δόύτερον αὖτ'

Εσπερίδας δ'

Χρύστα καὶ αὖ

Καὶ Μοίρας καὶ

Κλωθώτε, Λα

Γεινομήτοισι

Ατ' αὖ δρῶν τι

Οὐδέποτε λή

Πεῖν γ' ὅτι π

Τίκτε ὅ καὶ Νέ

Νύξ ὀλοή' μ' ἔ

ἔπρας τ' ἔλόμε

Αὐτὰρ Εἰς σ

Λήθην τε, Λο

Τομύας τε

Νεῖκεα τε, καὶ

Δυσνομίην, Α

Ορκον δ' ὅς δ'

Πημάνει, ὅτε

Νηρέα τ' αὖτε

Πρεσβύτετον

Οὐνεκα νημερ

Λήθεται, ἀλλ'

Αὐτὶς δ' αὖτ'

Γαῖην καὶ γρόν

Εὐρυεῖαν τ'

Νηρὶ δ' ἔχ

Πόντος αὖτ'

Filia Oceani perfecti fluij,
 Protóque, Eucratéque, Saóque, Amphitritéque,
 Eudoraque Thetísque, Galenéque, Glaucéque,
 Cymothoe, Spióque velox, Thaliaque iucunda.
 Et Melita gratioſa & Eulimene, & Agaue,
 Paſitheaque, Eratoque, & Eunice roſeū lacertis pradita,
 Dotóque, Protoque, Pheruſaque, Dynameneque,
 Neſeaque, & Aſſaa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & ſpaciola Galatea,
 Hippothoeque lepida, & Hippone roſeū lacertis pradita,
 Cymedoeque, qua fluctus in obſcuro ponto,
 Et flatus diuinorum ventorum, una cum Cymutolege
 Facile mitigat, & cū pulchros tales habente Amphitrite,
 Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
 Glaucenomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynemeque, & Autonome, & Lyſianaffa,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpata forma.
 Et Pſamathe decora corpore, diuinaque Menippe.
 Neſoque, Eupompeque, Themíſtoque, Pronoeque:
 Nemertesque, qua patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nereo inculpato procreata ſunt
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumás v. Oceani profundiflui filiam
 Duxit Eleſtram, hac autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyas, Aelloque, Ocypetemque,
 Qua ventorum flamina, & aues aſſequuntur
 Pernicibus alijs, in cælo enim detegentes volitant.
 Phorco poſt hac Ceto Graas peperit pulchris genis pradita,
 A parco canas, quas ob id Graas vocant.
 Immortalésque dñ, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, qua habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noſtem: ubi Heſperides arguta,
 Sthenoque, Euryaleque, Meduſaq; grauiſa perpeſſa (noxia
 Ipfá erat mortalis. aſt alia immortalia, & ſenio non ob-

Κέρης Ωκεανο
 Περωτῶ τ', Εἰ
 Εὐδώρα τε, Θ
 Κυμοδόη, Σπ
 Καὶ Μελίτη χ
 Πασιδέντ', Ε
 Δωτῶ τε, Πε
 Νησοῖν τε, καὶ
 Δωρεῖς, καὶ Π
 Ἰπποθέη τ' ἔ
 Κυμοδόκη δ'
 Πνοιάς τε ζα
 Ρεία ὀρνύει
 Κυμώτ', Ἡόν
 Γλαυκενόμη
 Αἰαζόρη τε
 Πελευόμη τε
 Εὐάρνιτε φυ
 Καὶ Ψαμάθῃ
 Νησῶ τ', Εὐπ
 Νημερτῆς δ'
 Αὐταὶ μὲ Νη
 Κέραι πεντόκ
 Θαυμας δ'
 Ηγάγῃτ' Ηλέ
 Εὐκόμους δ'
 Αἱ ῥ' ἀνέμων
 Ωκείης πῆρυ
 Φέρκῃ δ' αὖ
 Εκ χυετῆς α
 Αἰδάνατοί τ
 Περφιδῶ τ'
 Γοργούς δ' α
 Εξαπὴν ὀρθ
 Σθενώ δ', Ε
 Η μὲν ἔτι δ'

Κέρης Ωκεανοῖο τελήεντο ποταμοῖο,
 Πρωτὴ τ' Εὐκράτη τε, Σαώ τ' Αμφιτείτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θέης τε, Γαλιώνη τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδόη, Σπειώ τε θυή, Θαλίη τ' ἐρέεσσα.
 Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμόη, καὶ Αἰαυή,
 Πασιδέντ', Ερατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
 Δατώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσα τε, Διωμαμένη τε,
 Νησάη τε, καὶ Ακταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Παρόπη, καὶ θειδής Γαλατία.
 Ἰπποδάη τ' ἐρέεσσα καὶ Ἰππονόη ῥοδόπηχυς,
 Κυμοδόκη δ', ἢ κύματ' ἐν ἡρσείδῃ ποντα,
 Πνοιάς τε ζαθέων αἰέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρεῖα φησύνει, καὶ εὐσφυρῶ Αμφιτείτη.
 Κυμώτ', Ηῖόνη τ', εὐσέφαιος δ' Αλιμήδη.
 Γλαυκενόμη τε φιλομμειδής καὶ Ποντοπόρεια,
 Αειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια.
 Πυλωόμη τε, Αὐτονόη, καὶ Λισκίασσα,
 Εὐαρήν τε φυλώ τ' ἐρατή καὶ εἰδ' ἄμαμος.
 Καὶ Ψαμάδη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίπω.
 Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμισώ γε, Περωνόη τε.
 Νημερτής δ', ἢ πατρὸς ἔχον νόον ἀθανάτοιο,
 Αὐτὰρ μὲν Νηρήϊο ἀμύμοντι ἐξερχύοντο
 Κέραν πεντήκοντα ἀμύμονα ἔργ' εἰδύσαι.
 Θάυμας δ' Ωκεανοῖο βαθυρρεΐταιο δύρατρα
 Ηγάγαντ' Ηλέκτριον ἢ δ' ὠκεΐαν τέκεν Ιεῖν,
 Εὐκόμους δ' Αρπύιας, Αελλώτ' Ωκυπέτιον τε.
 Αἱ δ' αἰέμων πνιγὴ καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἐπονται,
 Ωκείης πῆρυγ' αὖτε μεταχρόνιαι γδ' ἱαλλον.
 Φέρκῃ δ' αὖ Κητώ δαίμας τέκε καλλιπαρήυες,
 Ἐκ χρυσεῆς ποταμίας, τὰς δὲ Γρυῖας καλέουσιν
 Αθανάτοί τε θεοί, χαμῶϊ ἐρχόμενοί τ' αἰθρωποί.
 Περφιδώ τ' εὐπεπλον, Ενωῖ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς δ' αἱ ναιόισι πέριον κλυτὴ Ωκεανοῖο.
 Ἐξαπὴν ποῖος νυκτός· ἴν' Εσπερίδες λιγύφωνοι.
 Σφηνώ δ', Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παρθοῖρα.
 Η μὲν ἔκω θνητὴ αἱ δ' ἀθανάτοι καὶ ἀγήροες

*Dua cum una concubuit caerulea casarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.*

*Eius autem Perseus caput cum amputasset,
Exilijs Chrysaor magnus & Pegasus equus.*

*Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
Natus esset: ceterum hic enssem aureum tenebat manibus charum:
Et ille quidem cum auolasset, relicta terra matre pecorum
Peruenit ad immortales. Iouis vero in domibus habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.*

*Chrysaor porro genuit trecepitem Geryonem,
Mixtus Calliroe filia nobilis Oceani.*

*Illum quidem armis exiit via Herculana,
Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacram emensus iter Oceani,
Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.*

*Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
Mortalibus hominibus neque immortalibus dijs,
Specu in concauo, diuinam animo infracto Echidnam:
Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem horrendumque, magnumque,
Varium, crudiuorum, diuina sub cauernis terra.*

*Illic u. ei specus est in imo, caua sub petra,
Procul ab immortalibusque dijs mortalibusque hominibus,
Ibi sane ei destinarunt dii inclytas domos incolere.*

*Aque coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
Immortalis nimpha, & senum expers diebus omnibus.*

*Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum nigris oculis decora puella:
Illa u. grauida facta, peperit fortes filios,*

*Orthum quidem primo canem peperit Gerioni.
Iterum secundo edidit partu immensum, minimè effabile,
Cerberum crudiuorum, Plutoni canem aeterna voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque:
Tertio, Hydram genuit odiosa edoctam,*

Αἰδοῦσ' ἄν' ὅ
Εν μαλακῇ
Τῆς δ' ὅτε δι
Εξέδυρ' Χρυ
Τῶ μ' ἐπὶ πῶ
Γεῖνε δ' ὁ δ' α
Χω μ' ἀποπλά
Ἰκετ' ἐς αἶθα
Βροτῶν τε σ
Χρυσάωρ δ' ἰ
Μιχθεῖς Καλ
Τὸν μ' ἄρ' ὅξ
Βροτ' παρ' εἰλ
Ηὐχαπῶ ὅτε
Τίρω δ' εἰς ἰ
Ορδον ἐκτείν
Σταδμῶ ἐν ἡ
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλ
Θνητοῖς αἰδρ
Σπῆνι ἐν γλα
Ἡμῶν μ' νύμ
Ἡμῶν δ' αὐτ
Ποικίλον, ὡ
Ενθα δ' εἰ σ
Τηλοδ' ἀπ' αἰ
Εν δ' ἄρα οἱ
Ἡ δ' ἔρυτ' εἰ
Αθανάτος λυ
Τῇ δ' Τυφάω
Δεινόν δ' ὕβ
Ἡ δ' ὑποκω
Ορδων μ' πε
Δύττερον αὐ
Κέρβερον ὡμ
Πεντηκοντα
Τὸ τρίτον. Τ

otunus

puer fontes
anib. chari:
e pecorum
habitat,

nihil simile
his,
idnam:

magnitque;
e.

hominibus,
re.
Echidna,
nibus.

cora puella:

nè effabile;
e,
quis:

Αἰδύο' τῇ δ' μὴ παρελέξατο Κυανοχάτης,
 Εν μαλακῷ λειμῶνι, κὴ αἶδεσιν εἰαυνοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὶς κεφαλῇ ἀπεδειροτόμησεν,
 Εξέδυρε Χρυσάωρ τε μέγας, κὴ Πήλασος ἱππῶ.
 Τῷ μὲ ἐπώνυμον ἴω, ὅτ' ἄρ' Ωκεανὸς ὡσα πηγὰς
 Γεῖνεθ' ὅδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μῦ' χρυσὸ φίλησι.
 Χω μὲ δ' οὐ πλάωμ, πωρλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων.
 Ἰκετ' ἐς ἀθανάτους Ζηὺς δ' ἐν δώμασι νῆει,
 Βροντῶ τε στεροπῶ τε φέρον Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τειχεόρων Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόη κόυρη κλυτῷ Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲ ἄρ' ὀξενάριξε βίη Ηρακληεῖη,
 Βασί' παρ' εἰλιπόδεσσι, ὡσερρύτω εἰν Ερυθείῃ.
 Ηματιπῶ ὅτε ὠρβοῦς ἤλασεν ὄρυμετώπης
 Τίριωθ' εἰς ἱβλῶ, διαβάς πόρον Ωκεανοῖο,
 Ορδον ἐκτείνας, κὴ βεκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῶ ἐν ἡερόεντο πέρι κλυτοῦ Ωκεανοῖο,
 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πελωρὸν, ἀμήχανον, ἔδ' ἐν εἰκόσι
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, δείλω κρατερόφρονι Εχιδνῇ,
 Ημισυ μὲ νύμφῳ ἐλικώπιδι, καλλιπαρήνῳ,
 Ημισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμῆσιν, ζατέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ενθα δέ οἱ σπέσθ' ὅτ' ἡρώτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοδ' ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνδρόπων.
 Ενθ' ἄρα οἱ δαΐσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα νῆειν
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Αἰμοισιν ὑποχθόνα λυγρὴ Εχιδνα,
 Αθάνατος λύμφη κὴ ἀγήρα ἥματα πάντα.
 Τῇ δ' Τυφάωια φασὶ μὴ γένηαι ἐν φιλότῃ,
 Δεινὸν θ' ὕβρισι καὶ ἄεμον, ἐλεγκώπιδι κόυρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονι τέονα.
 Ορδων μὲ πρῶτον κύνα γεῖνα τὸ Γηρυονῆι.
 Δούτερον αὖτις ἔπκτεν ἀμήχανον, ἔπ φατειδόν,
 Κέρβερον ὠμῆσιν, αἰδέω κυῖα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκοντα κάρκυον, ἀμείβεα τε κρατερον τε.
 Τὸ τρίτον, Τόφρω αὖτις ἐγείνατο, λυγρὸ εἰδύατο,

Lernaam quam enutriuit dea albis vlnis Luno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculanae.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sano ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Mineruae pradae trahens.
 Tum ipsa Chimara peperit, spirantem terribilem ignem,
 Trucemque, magnamque, pernicemque validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capella, tertium v. serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, penè v. draco, media v. capra,
 Horrendè efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanè Sphingen exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Orcho sub acta: Nemeumque leonem,
 Quem Iuno cùm enatruisset, Iouis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus,
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosa Nemea, atque Apefanti.
 Sed ipsum robur demuit virtutis Herculanae.
 Ceto v. minimum natu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit grauem serpentem, qui obscura in latibulis terrae
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tetbys autè Oceano flumina peperit vorticosa,
 Niluq; Alpheuque, & Eridanum profundos vortices habent,
 Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulchri flumina,
 Phasinque, Rhesumque, Acheloiu argenti vorticem,
 Nessumque, Rhodiuque, Haliacmonèque, Heptaporuque,
 Granicumque, & Asapum, diuinumque Simoenta,
 Peneuque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonèque, Partheniuque,
 Euenumque, & Ardescum, diuinumque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quae per terram
 Viros à teneris educant, unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus: hanc verò à Ioue sortem habent,
 Rithoque, Admetèque, Anthèque, Electraque,

Ἀρναίῳ, ὡς
 Ἀπλητον καὶ
 Καὶ τὴν μὲν
 Ἀμφιτρυωνίαν
 Ἡρακλῆος υἱόν
 Ἡ δὲ Χίμαρα
 Δεινὴν τε μὲν
 Τῆς δ' ὡς τὴν
 Ἡ δὲ χιμαίραν
 Περὶ δὲ λέων
 Δεινὸν δότομα
 Τὴν μὲν Πήγαν
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγα
 Ὀρκοῦ ὑποδὸν
 Τὸν ῥ' Ἡρῆς υἱόν
 Γυωσίῳ καὶ
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' αἰ
 Κοιρανέων ῥ' αἰ
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐστὶν
 Κητὴν δ' ὅπλα
 Τείνατο, δὴν δὲ
 Πείρασιν ἐν
 Τέτο μὲν ἐκ
 Τηθύος δὲ ὧν
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν
 Στρυμόνα, Μαιναρὸν
 Φάσιν τε, Πηνειὸν
 Νέσσον τε, Ρῥῶδα
 Γρανικὸν τε, Ἄσπ' αἰ
 Πηνειὸν τε, Κηφισὸν
 Σαγγάριον τε, Λαδὸν
 Εὐφράτην τε, Κηφισὸν
 Τίμω τε δὲ Σκαμάνδρῳ
 Ἀνδρῶν καὶ
 Καὶ ποταμῶν
 Παιδῶν τ', Ἀδμήτῳ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

25

Ἀρκάϊω, ὡς θρέψε θεὰ Λαγκώλεν Θ. Ἡρῆ
 Ἀπλητον κατέεσα βίη Ηρακλειῆη.
 Καὶ τῶ μ' Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, συῶ ἀρηιφίλω Γολαίω,
 Ηρακλῆς βελήσεν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δ' Χίμαιρα ἐπικτεπνέεσσαν ἀμύμακτον πῦρ,
 Δεινῷ τε μεγάλῳ τε, ποδῶκεά τε κρατερῷ τε.
 Τῆς δ' ὡς τρεῖς κεφαλῇ μία μ', χαροπόιο λέοντ' Θ.
 Ἡ δ' χιμαίρης, ἡ δ' ὄφει Θ. κρατεργίῳ δράκοντ' Θ.
 Πράδε λέων, ὅππῃ δ' ὄφιν ὅφιν μέσσι δ' χιμαίρῃ.
 Δεινὸν δ' οὐκ ἐπείσασα πυρὸς μὲν Θ. αἰδομένη.
 Τῶ μ' Πήγασος εἴλε κ' ἐσθλὸς Βαλαερρόφοντις.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγ γ' ὀλοῶ τέκε, Καδμείοισιν ὀλεῖται
 Ορβὴν ὑποδ' ὑμνεῖσθε Νεμειῶν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῆ θρέψασε Διὸς κούρῃ παρθένῃ,
 Γυωοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀν' ἐροῖτο.
 Εὐθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφάρετο φθλ' αἰθερόπων.
 Κοιρανέων ῥητοῖς Νεμείης ἡδ' Ἀπείωντ' Θ.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ηρακλειῆης.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον, Φόρκυι φιλότῃ μεγαῖσθε,
 Γείνατο, δ' ὅφιν, ὅς ἐρεμνῆς κούρῃσι γαίης.
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύστα μήλα φυλάσσει.
 Τέτο μ' ἐκ Κητῶς κ' Φόρκυι Θ. γλυκ' ὄφει.
 Τηδὺς δ' Ὀκεανῷ ποταμούς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, κ' Ἡρῶν βαθυδίνην,
 Στυμόνα, Μαίανδρόν τε, κ' Ἰστρον καλλιρέεθρον.
 Φάσιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελῷον ἀγροεδίνην
 Νέσπον τε, Ροδῖον δ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπιάπορόν τε
 Γρύνικόν τε, κ' Αἰσηπον, θεῖον τε Σιμουῶνα,
 Πάριον τε, κ' Ἡρμον εὐρρεῖτῳ τε Κάϊκον,
 Σαχάρειον τε μέγαν, Λαδωναίαν τε, Παφδένιον τε
 Εὐλῶν τε, κ' Ἀρδυσον, θεῖον τε, Σκαμάνδρον.
 Τίκτε δ' ὅφιν ἰερόν γλυκ', αἷον γαῖαν
 Ἀνδρῶν κουρίζουσιν, Ἀπολλωνιζὺν, ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς ταυτῶν δ' Διὸς τέκε μοῖραν ἔχουσι
 Παιδῶ τ', Ἀδμήτῃ, Ἰαυθῇ τ', Ἡλεκτῇ τε.

Dorísque, Prymnóque, & Vrania forma deam referens,
 Hippóque, Clymenéque, Rhodiáque, Calliroéque,
 Zeuxoque, Cytiéque, Idyiáque, Pasithoéque,
 Plexauréque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
 Melobosísque, Thoéque, & venusta Polydora,
 Cerceísque indole amabilis, Plutóque bouinis oculis,
 Perseísque, Ianiráque, Acastéque Xanthéque,
 Petraaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metísque, Eurymonéque, Telestoque croceo peplo.
 Crisiéque, Asiaque & amabilis Calypso.
 Eudoréque, Tychéque, & Amphiro, Ocyroéque,
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque hæ Oceano & Tethyde progenerata sunt,
 Grandiores natu filia multe quidem sunt & alia:
 Ter mille enim sunt celeros filia Oceani,
 Quæ sanè dispersa terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluuij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalium virum proloqui:
 Sed singulatim nouerunt quicumque circum habitant.
 Thia præterea Solémque magnam, lucentemque Lunam,
 Auroramque quæ omnibus terrestribus lumen prabet.
 Immortalibusque dijs qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Euribia peperit per amorem mixta,
 Astraumque magnū, Pallantemque præstantissima dearū,
 Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astrao v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum in amore cum deo dea congressa.
 Post hos v. Aurora stellam genuit Luciferum manè genita,
 Astraque fulgentia quibus cælum cinctum est.
 Styx v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talos habentem, in adibus,
 Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios.

Δωρεῖς τε, Πρυ
 Ἰππώ τε, Κλυ
 Σάξω τε, Κλ
 Πληξάωρη τ
 Μολόβοσις τι
 Κρήνις τε φύ
 Ἡρόνις τ', Ια
 Πετραῖν τ' ἐρ
 Μῆτις τ', Εὐρ
 Ρεῖσιν τ' Α
 Εὐδώραν τε, Τύ
 καὶ Στύξ ἥδι
 Αὐταὶ δ' Ὠκε
 Πρεσβύταται
 Τεῖς γὰρ χίλι
 Αἰετὰ πολυα
 Πάντῃ ὁμοῦς
 Τόσσοι δ' αὖ
 Τίς Ὠκεανό
 Τῶν ὀνομαζο
 Οἳ δ' ἐκαστοί
 Θεία δ' Ἡέλ
 Ἡ ὥδ' ἢ παύ
 Ἀθανάτοισ τε
 Τείνα δ', ὥσ
 Κεῖω δ' Εὐ
 Ἀσραῖον τε μ
 Πέρσιω δ' ὅς
 Ἀσρῦω δ' Ἡ
 ἀργέτω Ζέφ
 καὶ Νότον ἐν
 τοῖς δ' μετ' α
 Ἀσρα σιλαμ
 Στύξ δ' τεκ
 Ζῆλον καὶ Νίκη
 καὶ Κεῖν τ' ὅ

Δωρεῖς τε Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδής·
 Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ροδία τε, Καλλιρρόη τε,
 Σούξω τε, Κλυτίη τε, Θύα τε, Πασιδόη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξάυρη τε, ἑρατή τε, Διώνη,
 Μολόβοσις τε, Θόη τε, καὶ θυειδής Πολυδώρα,
 Κρήνη τε φύλω ἑρατή, Πλατώ τε βοώπις,
 Ἠρσής τ', Ἰαίειρα τ' Ἀγκίστη τε, Ξανθή τε,
 Πετραίη τ' ἑρέεσσα Μερειτώ τε Εὐερόπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυόμητις, Τελετώ τ' ἐκροκόπη πηλ·
 Κρησίνη τ' Ἀσίη τε, καὶ ἐμερέεσσα Καλυψώ.
 Εὐδώρα τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφίερος, Ωκυρόη τε·
 καὶ Στύξ ἥδη σφέων πορφύρεά τε, ὅσιν ἀπασέων·
 Αὐτὰρ δ' Ὀκεανὸς καὶ Τηθύς ἐξερχόμενοι
 Πρεσβύταται κοῦραι πολλαί γε μὴ εἰσι καὶ ἄλλαι,
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι Ωκεκίναί,
 Αἱ δ' αὖ πολυαερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐρέουσιν, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἑτέρου ποταμὶ Καναχίδα ῥέοντες,
 Τίς Ὀκεανὸς, τίς γαῖαντο πότνια Τηθύς,
 Τῶν ὄνομα Ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδρῶν εἰσάπειν·
 Οἳ γ' ἔκαστοι ἴσασιν οἳ αὖ ποῖ ἀετάρωσι
 Θεῖα δ' Ἥλιον τε μέγαν, λαμωρόν τε Σελῶνιν,
 Ἡὼς δ' ἢ πάντεσσιν ὀπιχθονίοισι φαίνεται,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς τοῖς ἑρῶν ὄρωι ἔχεισι,
 Τεῖνα δ' ἰωδυνδεῖα Τωδείον· ἐν φιλότῃ.
 Κρόν δ' Εὐρυβίη τέκε φιλότῃ μεγαῖσα,
 Ἀστραῖον τε μέγαν, Πάλλαϊά τε, δῖα θεῶν·
 Πέρσιω δ' ὅς καὶ πᾶσι μετέωρεπεν ἰδμοσυήσιν·
 Ἀσρύω δ' Ἡώς αἰεμοῖς τέκε καρτερόδύμους,
 Ἀργείω Ζέφυρον, Βορέω τ' ἀψυχροκέλευθον,
 καὶ Νότον ἐν φιλότῃ θεῶν θεὰ δυνιδεῖσα.
 Τοῖς δ' μετ' αἰτέρα τέκεν Βωσφόρος Χερσύνεια,
 Ἀστρα σελαμπιτόωντα, τατ' ἑρῶν ἐσεφάνετο·
 Στύξ δ' ἐνικ' Ὀκεανὸς δογάδην, Πάλλαϊ τέ μεγαῖσα,
 Ζήλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
 καὶ Κρόν δ' ἠδὲ Βίβλιν, ἀνιδεῖν ἐτα γένετο τέκνα·

Quibus non est scorsim à Ioue domus nec ulla sedes,
 Neque via qua non illis deus praeit:
 Sed semper apud Iouem grauitèr tonantem sedē habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocauit deos ad alium cælum. (pugnet,
 Dixit autē, quod quisquis una secū deorū contra Titānes
 Nulli se adepturum prēmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illū etiā dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno atque
 Ad honores ac prēmia prouecturum, ut fas est. (immunū,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filijs chari per consilia patris.
 Ipsam v. Iupiter honorauit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentū,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem praeptens est, atqui regem agit.
 Phoebe porro Caeli peroptabilem venit ad lectum.
 Grauida verò facta deinde dea det in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dīs.
 Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum,
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses:
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
 Illa autem grauidata Hecatem peperit, quam super omnes
 Iupiter Saturnius honorauit, dedit v. ei splendida dona,
 Partem ut habeat terraeque & infrugiferi maris.
 Imò etiam stelligero à cælo sortita est honorem,
 Immortalibū, quae dīs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominū
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Inuocat Hecatem: ingens verò eum sequitur honor,
 Facillimè cuius beneuola dea suscipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest,
 Quotquot enim Terra. Caloque prognati sunt,

Τὸν γὰρ ἐστὶ
 Οὐδ' ὁδὸς
 Ἀλλ' αἰεὶ π
 Ὡς γὰρ ἐβέ
 Ἡμεῖς τῶν
 Ἀθανάτοισ
 Εἶπε δ' ὁ
 Μήτηρ δ' οὐ
 Εξέμελλε
 Τὸν δ' ἐφα
 Τιμῆς καὶ γ
 Ἡλθε δ' αἰ
 Σὺν σπρίσι
 Τῶν δ' Ζεὺς
 Αὐτῶν μὲν
 Πᾶσι δ' αἰ
 Ὡς δ' αὐτῶν
 Εξετελέσας
 Φοίβη δ' αὐ
 Κλυταιμῆστ
 Ἀντὶ νύκτα
 Ἡπτον αἰδρ
 Μείλιχον ἐ
 Γείνατο δ'
 Ἡγάγετ' ἐ
 Ἡ δ' ὑποκα
 Ζεὺς Κρονί
 Μοῖραν ἐχ
 Ἡ δ' καὶ αἰ
 Καὶ γὰρ νύ
 Ερδων ἱερῶν
 Χικλήσκει
 Ρεῖα μάλ'
 Καὶ οἱ ὀλβ
 Οἱ γὰρ τ

a sedes,
sedē habent.
ani filia,
(pugnēs
ontra Titanes
quemquo
eos.
Saturno atque
st. (immuni,
Olympum
lona dedit.
it iuramentū
s ut sint.
itus erat,
n agit.
tum.
per,
ympum,
Perses:
uxor.
super omnes
indida dona,
iris.
m,
ium hominū
onor,
st.

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

99

Τὸν γὰρ ἔς· ἀπαύδουτε Διὸς δόμος, εἰδὲ τις ἴδρῃ.
Οὐδ' ὁδὸς, ὅπῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονάβει.
Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ὀλύμπου βαρυκτύπῳ ἱδρῖοντι.
Ὡς γὰρ ἐβέλδυσεν Στύξ ἀφ' οὗτο· Ὀκεανὸν,
Ἡμασι παῖ ὅτε πάντας Ὀλύμπου ἀστεριπῆτες
Ἀθανάτοισι ἐμάλθοντο θεοῖς ἐς μακρὸν Ὀλύμπου.
Εἶπε δ' ὅς αὖ κ' οἱ θεῶν Τιτῆσι μάχοιται.
Μήτιν ἄπορραίσῃ γαργῶν τιμῶν ἢ ἔκαστον
Ἐξέμῃ μὲν τυπαῖον γὰρ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἀπ' ἡμῶν ὑπὸ Κρόνῳ ἡδὲ ἀγέμεντο.
Τιμῆς κ' γαργῶν ὀπιθῆσθαι μὲν ἢ δέμῃς ὅτι
Ἡλθε δ' ἄρα πρότῃ Στύξ ἀφ' οὗτο· Ὀλύμπου δὲ
Συὺ σφίσι παύδουσι φίλῃ διὰ μήδεα πατρὸς.
Τὴν δ' Ὀλύμπου τιμῆς φέροισα ἢ δῶμα ἔδωκεν.
Αὐτῶν μὲν ἔθηκε θεῶν μέγα ἱερὸν ὄρκον,
Παῖδας δ' ἡματι πάντας ἐς μεταμέτειε.
Ὡς δ' αὖτως πάντες διαμῶρες. ὥς τ' ὑπὸ Κρόνῳ
Ἐξετελέσθαι αὐτοῖς ἢ μέγα κρατεῖν ἢ αἰδέσθαι.
Φοίβη δ' αὖ Κορίν πολυήρατον ἦλθεν ἐς Ὀλύμπου.
Κυστερὸν δ' ἡπαιτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
Ἀντὶ πᾶσι πᾶσι ἐγείνατο μείλιχον ἀφεί.
Ἡπον ἀνδρώποισι κ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
Γείνατο δ' Ἀστειῶν θυγῆν, ὡς ποτὶ Πέρσης
Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ καλῶσθαι ἀκείνη.
Ἡ δ' ὑποκυστερὸν ἔκαστῳ τέκε, τὴν πᾶσι πάντων
Ὀλύμπου Κρονίδης τιμῆς, πορὲν δ' αἰ ἀγλαὰ δῶκεν
Μοῖραν ἔχον γαίης τε κ' ἀστεργετοῖς θαλάσσης.
Ἡ δ' κ' ἀστεργετοῖς ἀπ' ἡρατοῦ ἔμμορε τιμῆς.
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πᾶσι τὸν Ὀλύμπου ἀνδρῶπων.
Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κ' νόμον ἱλάσθηται.
Κικλήσκει καὶ τὴν πολλὰν τὴν οἱ ἴσαστα τιμῆς.
Ρεῖα μάλ', ὅτ' ἀπ' ὀφροντο θεῶν ἀπὸ δ' ἔστιν ἀλγος.
Καὶ οἱ ὀλβον ὀπαῖζοι ἐπὶ δῶμας γὰρ παρῆσαν.
Ὀνοῖ γὰρ Γαίης κ' Οὐρανοῦ ἐξ ὀφροντο.

Ei honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
 Neque quicquam ipsi Saturnus per vim ademit, neque privavit.
 Eorum quaecunque sortita est Titanas inter priores deos:
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia v. igenita, minus dea sortita est honorem
 Et premium tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iuppiter honorat ipsam,
 Cui verò vult magnifice praestare est, atque iuvare.
 Inque concione inter homines eminet, quorum scilicet voluerit,
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriis promptè ut praebeat, et laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur
 Ibi dea et illis praestare est, atque iuvare.
 Qui verò vicerit virtute et robore, pulchrum premium
 Facile fert, laetusque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus quae adest quibus voluerit.
 Et his glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, et valde sonanti Neptuno,
 Facile etiam praedam incluta dea dedit copiosam.
 Facile verò abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta quoque bouum, gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens.
 Ex paucis fecunda facit, et ex multis pauciora reddit.
 Adeo sanè licet unigenita ex Marte existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnus aliam iuvenem, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa comuentis Aurora.
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestā, Cererē, et Iunonem aurei calceamenti gaudens,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Ionemque consiliarium, deorum patrem atque hominum,

Καὶ πρὸς
 Οὐδὲ π
 Οὐδὲ π
 Αλλ' ἐχ
 Οὐδὲ π
 Καὶ γέρας
 Αλλ' ἐπὶ κ
 Ωδ' ἐδέλ
 Εν τ' ἀγορ
 Ηδ', ὅπο
 Ἀνέρες, ἐν
 Νίκῃ κα
 Εν τε δὴ κ
 Εἰδὼν δ
 Ενθα δεῖ
 Μικίους
 Ρεῖα φέρε
 Εἰδὼν δ
 Καὶ τοῖς οἰ
 Εὐχόμεναι δ
 Ρεῖδ' ὡς δ
 Ρεῖα δ' ἀ
 Εἰδὼν δ
 Βυκολίας
 Ποίμνας
 Εξ ὀλίγων
 Οὕτω τοι
 Πᾶσι μὲν
 Θῆκε δέ
 Οφθαλμοῖς
 Οὕτως ἐξ
 Ρεῖδ' αὖ
 Ἰσίδω, δὴ μ
 Ἰφιδιμόν τ
 Νηλεὲς ἦτο
 Ζωὴν τε μ

Καὶ πρὶν ἔλαχον, τούτων ἔχ' αἶσαν ἀπαύτων.
 Οὐδ' ἐπεὶ μὲν Κρονίδης ἐβίησατο ἔδ' ἐπ' ἀπύργῳ
 Οὐδ' ἔλαχεν Τιτῆσι μὲν παρτέρουσι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχε ὡς τυχερότον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δαίμων.
 Οὐδ' ὅτι μοιροχμῆς, ἦσαν δὲ ἀμμορε πρὶν,
 Καὶ γέρας αἰ γαῖη τε καὶ ἔρως ἦδε, δαλάρη.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολλὸν μᾶλλον ἐπεὶ τοῦς πέτεται αὐτοῖς.
 Ὡς δ' ἐδέλετο μετὰ τὸν ὄννησιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μετατρέπετο ἄν κ' ἐδέλησιν.
 Ἡ δ' ὅπου τ' ἐς πόλεμον φθισιὺς ὄρε θυρήσωνται
 Ἀνέρες, ἔνθα δὲ ἀνδρῶν γένεταί τις κ' ἐδέλησι,
 Νίκῃ παρφρονέως ἐπαῖσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκῃ βασιλεύει παρ' ἀνδράσι καὶ δίκῃ.
 Ἐδὴ δ' αὖθ' ὅπου τ' ἀνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν
 Ἐνθα δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι γένεταί τις κ' ἐδέλησι.
 Μικῆσαι δ' ἐβίη καὶ κερτεῖ καλὸν ἀεθλον,
 Ρεῖα φέρει, χαίροντες τελευτῶσιν καὶ δὲ ὀπάζει.
 Ἐδὴ δ' ἐπὶ πᾶσι παρὰ τὸν οἶον εἰς κ' ἐδέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῶν δὲ σπέρματον ἐργάζονται,
 Εὐχόμενοι δ' ἐκείνῃ καὶ ἐκ τῷ πᾶσι ἔννοσι γαίῃ,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένη, ἐδέλετο πολλὰ,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένη, ἐδέλετο πολλὰ,
 Ἐδὴ δ' ἐπὶ πᾶσι παρὰ τὸν οἶον εἰς κ' ἐδέλησι,
 Βυκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ ἀπόλεια πλάττει ἀγῶν,
 Ποίμνας τ' ἐργασίων γ' οἶον. θυμῷ γὰρ δέλουσθαι,
 Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείωνά τ' ἔδεικεν.
 Οὕτω τοι καὶ μοιροχμῆς ἐν μητρὶ ἐοῦσα,
 Πᾶσι μὲν ἄδανάτοισι τετίμηται γέρας,
 Θῆκε δ' ἐμὴν Κρονίδης κερτερόφον οἱ μὲν ἐκείνῃ
 Οφθαλμοῖσιν ἰδόντο τὰ πολλὰ πολυδερκέα. Ἡδὲ.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κερτερόφον, αἶψά τ' ἐπορεύθη.
 Ρεῖα δ' αὖθ' ἐμὴν Κρόνῳ τέκε φαιδίμα τέκνα,
 Ἰσίδω, Διὸς μητέρα, καὶ Ἡρώ, χρυσοπέδιλον,
 Ἰφιδιμόν τ' Αἰδών, ὅς ἐστι χθονὶ δώματα νύκτι,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων καὶ εἰς τυπον ἔννοσι γαίῃ,
 Ζωὴν τε μητρὸντα, θεῶν πατέρ ἦδ' ἐπὶ καὶ ἀνδράν,

Cuius & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quidē deglutiebat Saturnus magnus quicūque
 Ex utero sacro matris ad gēna venerat:
 Hec animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Caeli
 Alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Caelo stellis micante,
 Quid sibi fatale esset proprio filio domari,
 Quāvis robusto existēti, Iouis magni per cōsilia. (struens
 Ideoque hic non cecam speculationem habuit, sed insidias
 Filios suos deuorabat. Rheam a. tenebat luctus grauis.
 Sed quādo iam Iouem erat deorum patrem atque virorū.
 Paritura, iam tum chari supplicabat parentibus
 Eun, Terraque, & Caeleste lato,
 Consilium ut suggerent, quo pacto lateret pariens,
 Filium charum, possetque vlisci furias patris sui
 Contra filios quos deuorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi verō filia dilecta auscultarunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorarunt quacūque satis constitutū esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autem in Lyctum Creta ad pinguem populum.
 Cū minimum natu filiorum esset paritura,
 Iouem magnum: hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandū & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelsō, diuina sub latebris terra, (hensum
 Argæo in monte denso syluoso. (dedit
 Huic a. fasciis innolutum magnum lapidem in manus
 Caeli filio prapotentī deorum priorī regi.
 Quem tum arreptum manibus suum condidit in alium,
 Miser: nec cogitauit animo quidd sibi in posterum.
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus demitum
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperaturus,
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis: remolito autem anno

Τοῦ καὶ ὑπο
 Καὶ τὰς μ
 Νηδύς ἐξ
 Τὰ φρονέω
 Αἰαθ ἐν α
 Πόδετο γδ
 Θωὶ ἐν οἱ
 Καὶ κρατερ
 Τὸ ὄρα ἐκ
 Παιδάς ἐν
 Αλλ' ὅτε δὴ
 Τέξεται, π
 Τὰς αὐτῆς
 Μῆτι συμφ
 Παῖδα φίλ
 Παῖδων ὅς
 Οἱ δὲ θυγα
 Καὶ οἱ πεφ
 Αμφὶ Κρόν
 Πέμψαν δι
 Ὅπως αἰ
 Ζηῖα μέγα
 Κόη τῇ ἐν
 Ενθα μ' ἴα
 Πρώτῳ ἐς
 Ἀντρε ἐν ἡ
 Ἀργαίῳ ἐν
 Τὸ δὲ σπαρ
 Οὐρανίδῃ
 Τὸν πόθ' ἐ
 Σχέτλιθ
 Ἀντὶ λίδου
 Αἰεί πετ' ὅ
 Τιμῆς ἐξεί
 Καρπαλίμ
 Νῆστε τοῖ

agnus quicunque

trum Caeli

eciae

cantes,

filia. (struens

uit, sed infidias

tuo grauis.

atque virenti.

tibus

rtens,

is sui

us versutus.

m gesserunt,

itutu esset fieri

sum.

m populum.

erra vasta

n ab infantia.

tem nigram,

m manib. pre-

(bentum

(dedit

in manus

t in alium,

runt.

us demittunt

imperaturos,

bata

Τοῦ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελερίζει θύρετρα χθονί.
 Καὶ τὸς μὲν κατίπινε Κρόνον μέγας, ὅς τις ἐκείνου
 Νηδύϊ ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἔραγιώσων
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊδα τιμῶν.
 Πόλλ' οὖτο γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀσεργέντες,
 Οὐδ' ἐνὶ οἱ πέπρωτο ἐφ' ὑπὸ πατρί' ἀμύμων.
 Καὶ καρτερὸν ὥρ' ἰόντι, Διὸς μεγάλα διαβύλας
 Τῷ ὅγε ἐκ ἀλασκοπιῶν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἐὺς κατέπινε. Πῖλιν δ' ἔχε πένθ' ἀλαστοί.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδρωτῶν
 Τέξιδαι, τότε ἔπειτα φίλος λιτὴ δόρυ τοκῆας
 Τὸς αὐτῆς. Γαῖαί τε Οὐραίου ἀσεργέντα,
 Μῆτι συμφράσσεται ὅπως λελάδοιτο τεκοῖσα
 Παῖδα φίλον, τίσται τὸ δ' ἐρευνῶς πατρὸς ἰοῖτο,
 Παῖδων ὅς κατέπινε μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' οὐραγε φίλη μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο
 Καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα ὥρ' πέπρωτο γλυέσται
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ὑβείη καρτεροδύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἔς Λύκτον, Κρήτης ἐς πτόνα δῆμον
 Ὅπως τ' ἄρ' ὀπλότατον παῖδων ἠέμελλε τέκεσθαι
 Ζῴα μέγαν ἢ μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κοήτη ἐν θύρεσσιν τσαφέμεν ἀπταλλόμεναί τε.
 Ἐνθα μὲν ἴκτο φέρουσα θάλω διὰ νύκτα μέλαμναι,
 Πρώτῳ ἐς Λύκτον κρύψεν δὲ ἐχρσὶ λαμβούσαι
 Ἀντρω ἐν ἡλιβάτῳ Ζαδῆς ὑποκλύθεσσι γαῖης.
 Ἀργαῖον ἐν ὄρει πεπυπασμένῳ ὑλήεντι,
 Τῷ δ' σπαργανίστασα μέγαν λίθον ἐγύαλιξεν
 Οὐρανίδη μέγ' αἶαντι θεῶν πρεσβέσσι βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἔλκων χεῖρας ἐλὼν ἠΐχετ' οὐρανῶν
 Σχέτλιθ' ὅθ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου ἐὸς ὑπὸς αἰθήρης καὶ ἀκηδῆς
 Αἰείπετ' ὅ μιν ταῖχ' ἔμελλε βίη χερσὶ δαμάσσει.
 Τιμῆς ἐξελάν, ἰδὲ ἐν ἀθανάτοισιν αἰαλεῖται.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν καὶ παῖδιμα γῆα
 Νύξιν τε τοῖο ἀννακτος ὀπιπλομένη δ' ἐναικῶν

Terra consilio astuto circumuentus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 Victus artibus ac vi filij sui.
 Primum verò enomuit lapidem lapido deuoratum.
 Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pitho in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalib. hominib.
 Soluit verò patruos noxijs à vinculis
 Coeligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus confisus, mortalibus atq; immortalibus imperat.
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa verò ei Atlantem magnanimum peperit filium
 Peperit præterea gloria præsigne Menœtiū, atq; Prometheū
 Varium, versipellem, stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus, rerū
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,
 Virginem, Iniurium v. Menœtium latè v. dens Iupiter
 In Erebum detrusit, feriens fulginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas verò cælum latum sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudens Iupiter.
 Ligauit v. ineuitabilibus compedib. Promethea versutum,
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis, ceterū hic ep ar
 Comedebat æternum, quin ipsum crescebat par ubique
 Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens auis.
 Hunc quidem Alcmena pulchros talos habentū fortis filius
 Hercules occidit, malum verò morbum profligauit
 At Iapetionida, & liberauit ab aegritudine:
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Ταῖς ἐννεσι
 Οὐ γόνον α.
 Νικηθεὶς π.
 Πεσόντων δ.
 Τὸν μὲν Ζεύς
 Πυθεὶ ἐν-ἡγ
 Σῆμ' ἐνδρ ἐ
 Λόσε ὅ πα
 Οὐρανίδας
 Οἱ οἱ ἀπελ
 Δώκεν ὅτι
 Καὶ στροπικ
 Τοῖς πέντε
 Κέρων δ' ἰ
 Ηγάγετο Κλ
 Η δ' οἱ Α
 Τίκατε δ' ἐ
 Ποικίλον, α
 Ος κερκὸν ἐ
 Πεσόντων γ
 Παρθέρον ὕ
 Εἰς ἐρεβ
 Εἶνεκ' ἀτα
 Ατλας δ' ἰ
 Πείρασιν ἐ
 Εσθλὸς κερ
 Ταύτην γὰ
 Δῆσε δ' ἀγ
 Δεσμῶν ἀφ'
 Καὶ οἱ ἐπ
 Ηδῆεν ἀδε
 Μυκτὸς ὅσ
 Τὸν μὲν ἀφ'
 Ηρακλῆος
 Ιαπετιονίδ
 Οὐκ ἀέκκ

GEORONTA.

Ταῖς ἐννεσίησι πολυφραδέεσσιν ὀλοώδεϊς,
 Οὐ γόνον ἄψ' ἀένκε μέγας Ἡρόνθ' ἀγκυλομήτης
 Νικηδεὶς τέχνησι βίῃφί τε παρδὸν ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμισε λίδον, πύματον κατασύνων,
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε καὶ χροῖός δ' ὕρουσδεῖς
 Πυθεῖ ἐν ἡγάθεῃ, γυάλοισι ὑπὸ Παρνηασοῖο,
 Σῆμ' ἐμψ' ἐξέπιπυ, θαλάμῃ θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λόσε δ' παύσασθαι γήτοισι ὀλοῶν δ' ὅπ' ἀπ' αἰῶν.
 Οὐρανίδας δ' εἰς δῆσε πατὴρ, ἀεττοφροσύνῃσιν.
 Οἱ οἱ ἀπεινήσαντο χάριν ὀλοοσάων,
 Δώκεν δ' Ἐρινίῳ, ἠδ' ἀΐθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ στροπύλ' ὅπ' ἰν δ' πελώρη Γαῖα κεκώθη.
 Τοῖς πίπυες θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρῳ δ' Ἰαπετὸς καλλισφύρην Ὀκεανίῳ
 Ἠγάγετο Κλυμῖν' ὡς καὶ ὁμὸν λέχθ' εἰσανέβαινε.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλαντες κρατερόφρονα γείνατο παῖδας.
 Τίντε δ' ὑπὸ κύδαυται Μεναίππον, ἠδ' Ἐπρωμίδέα
 Ποικίλον, ἀολόμην ἀμαρτίνον τ' Ἐπιμίδέα.
 Ος κεκόν' ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀΐθρασιν ἀλφειῇσιν.
 Πρῶτ' ὅτ' ἰαί' ῥα διὸς πλαστήν ὑπόδεκτο γυναιῆσιν
 Παρθένον ὕβρις, ἦ δ' Ἐπρωμίδέα θύροπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' ὡς κατέπεμψε, βαλλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
 Εἶνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ λυγρόνης ὑπρόπλη.
 Ἀτλας δ' ἔρανον θυρῶν ἔχ' κρατερῆς ὑπ' αἰῶν
 Πείρασιν οἱ γαῖης πρὸ παρ' ἑσπερίδων λιγυφόνων
 Ἐσθλῶς κεφαλῇ τε καὶ ἀγκυμάτοισι χέρεσσι.
 Ταύτῳ γάρ οἱ μοῖραν ἐδίδουτο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἄλυστο πέδῃσι Προμίδέα ποικιλόβροχον
 Δεσμῶν ἀργαλέοισι μέσσην διὰ κίον ἐλάσσει.
 Καὶ οἱ ἐπ' ἀγέτον ὥρσε τανύπτερον αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἡδίων ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 Μυκτὸς ὅσον πρὸ παρ' ἡμῶν ἔδει τανυσίπτερον ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήῳις καλλισφύρου ἀλκιμῷ ὕψος
 Ἠρακλῆος ἐκτείνε, κακὴ δ' ὅπ' ἰούσσην αἰαλεῖν
 Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων.
 Οὐκ ἀέκητι Ζεὺς ἐλυμπία ὑψιμέδοντα,

Quo Herculis Thebū geniti gloria esset
 Maior etiam quā antea super terram multos pascentē.
 Ob id itaque veneratus honorabat praeclarum filium.
 Quāvis succensens, remittit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum praepotenti Ioue.
 Etenim quādo disceptabāt inter se dī mortalesq; homines,
 Meconā, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Diuisum praeposuit: Iouis mentem fallens.
 Nam hac quidē parte carnesque & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens ventre bouino.
 In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte,
 Rīdē disponens recondidit tegens candida aruina.
 Iamq; tū ipsum allocutus est pater hominūmq; deorumque:
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 O ignaue quā iniquē partitus es portiones?
 Sic dixit latenter carpēs Iupiter perpetua cōsilia filiens.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitē arridens (dolosa autem non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maximē deorum sempiternorum,
 Harum elige utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciens,
 Dixit sanē dolosa cogitans: Iupiter autē aeterna consilia
 Cognouit certē nec ignorauit doli, mala autē praeuidebat
 Mortalibus hominibus qua & perficiēda erant. (animo
 Manibus verō hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur autem mentem. verō eius occupabat animum,
 Vt vidit ossa alba bouis dolosa arte,
 Ex illo tempore dīs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hūc aut valde cōtristatus allocutus est nubicogus Iupiter.
 Iapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignaue nondum sane dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter aeterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefessi.
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

ὅφρ' Ἡρακλῆς
 ἰλασθὲν ἔτ' ἢ
 αὐτ' ἀρεῇ
 καὶ τῷ χρωδῇ
 οὐκ ἐκ' ἐοικὼς
 καὶ γὰρ ὅτ' ἐν
 Ἀθηναῖς, τὸν
 παλαιόν, ὅς
 τὸν μὲν σάρκα
 ἐν ῥινὶ καὶ τὴν
 ὥσθ' αὐτὴν
 εὐδαιμόνως καὶ
 ἢ τότε μὲν
 ἰαπετιονίδῃ
 ὁ πέποις, ὡς
 ὡς φάτο
 ὅν δ' αὐτὴν
 ἡκ' ὅτι μετὰ
 Ζεὺς καὶ δὴ
 ὡν δ' ἔλαβεν
 ὅτ' ἡ γὰρ δόξα
 ἦν ὅτι δ' ἡ
 ὀνητοῖς αὐτῷ
 ἔσοι δ' ὅτι
 καὶ οὐκ ὅτι
 ὡς ἔδεν ὅτι
 ἐκ τῆ δ' αὐτῇ
 καὶ οὐκ ὅτι
 ὅν δ' μὲν γὰρ
 ἰαπετιονίδῃ
 ὁ πέποις, ὡς
 ὡς φάτο
 ἐκ τῆ δ' αὐτῇ
 οὐκ ἔδεν ὅτι
 ὀνητοῖς αὐτῷ
 ἀλλὰ μὲν ἡ

multos pascens.
arum filium.
rius habuerat,
nti Ioue.
talesq; homines,
o animo

ina pingui adipe

arte,

aruina.

mq; deorumque

n,

s?

ia cōsilia filiens,

uaser,

or erat artu.)

mpiternorum,

suadet. (sciens,

eterna consilia

autē prouidebat

rrant. (animo

adipem.

uabat animum,

minum

icogus Iuriter.

tis.

lia sciens.

,

ibitane;

ὅφρ' Ἡρακλῆς Θηβαρχυέει κλέει εἴη
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπαῖριθεν ὅπῃ χθόνα πολυβότειραν
 αὐτ' ἄρα ἀζούμεν τιμα ἀειδείκατον υἱόν.
 καὶ τῶν χωδύμεν παύδῃ χόλῳ, ὃν κρὶν ἔχεσκεν,
 οὐκ ἐρίζετο βυλας ὑπὸ μύμει Κρονίωνι
 καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντα θεοὶ θνητοὶ τ' αὐθροποιοί
 Ἀηκῶν, τότ' ἐπείτα μέγαν βουῶν πρὸ φρονι θυμῷ
 πασαύμεν πρὸς ὕμνη, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 ὧ μὲν σάρκας τε καὶ ἔλκεα πόνι θυμῷ
 ἰνὸν κατέδηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ·
 ὧ δ' αὐτ' ὅσέα λυκῆ βόες δολίῃ ὅπῃ τέχῃ
 εὐδετόσας κατέδηκε, καλύψας ἀργεῖ θυμῷ
 ἢ τότε μιν πρὸς εἶπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀειδείκετ' αἰάκτων,
 ὧ πέποι, ὡς ἑτέρωθεν δίδασκας μοῖρας.
 ὧς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ὦν δ' αὐτὲ πρὸς εἶπε Περμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ὅπῃ μειδήσας, (δολίης δ' ἔλκετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδισε μέγιστε θεῶν ἀειγλυμετάων,
 ὦν δ' ἔλκε ὅπως ἔρλω σε ἐνὶ φρεσὶ θυμῷ αἰώγῃ.
 Φῆ ῥα δολοφρεγέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ὦν δ' ἔλκε ὅπως ἔρλω σε ἐνὶ φρεσὶ θυμῷ.
 θνητοῖς αὐθροποιοῖσι, τοὶ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν
 ἔρσι δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν αἰεῖλετο λυκὸν ἀλειφῆ,
 κῶσαστο ὅφρ' ἐφύας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἔκετο θυμῷ,
 ὧς ἴδεν ὅσέα λυκῆ βόες δολίῃ ὅπῃ τέχῃ
 ἐκ τῷ δ' ἀθανάτοισιν ὅπῃ χθονὶ φύλ' αὐθροπῶν
 καὶ σ' ὅσέα λυκῆ θυμῶν ὅπῃ βαμῆ.
 ὦν ὅ μὲν ὄχθήσας πρὸς ἑφ' νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς·
 ὧ πέποι, ὡς ἄρα πῶ δολίης ὅπῃ λήθεο τέχνης.
 ὧς φάτο χωδύμεν Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τῷ δ' ἔλκε, δόλῳ μεμνημένῳ αἰεῖ,
 οὐκ ἐδίδου μελέοισι πρὸς μὲν ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς αὐθροποῖσι οἱ ὅπῃ χθονὶ ναιετάουσιν.
 ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν ὧς παῖς Ἰαπετιόης

lendorem.
charo corde,
in splendori-
bus.

Vulcanus

neruas

visu.

herbae

visu

atque mari,
ebat magna,

o bono,

rognae:

alés. homines

hominibus,

ierum,

itant,

m

is,

s

Κλέψας ἀνθρώποις πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλή.
 Εν κοίλῳ γὰρ ἔθηκε δαΐκεον δ' ἀρ' αὖ νειόδι θυμὸν
 Ζῶν ὑψιβρεμέτιω, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ.
 ὣς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλή.
 Αὐτίκα δ' αὖτ' αὐτὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλαστε πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένω ἀφ' ὁδῆς ἵκελον, Κρονίδεω δὲ βυλας.
 Ζώσε δ' ἢ κ' ἰκόνισσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.
 Ἀργαφεί ἐδῆτι κτ' κηΐθεν δ' καλύπτει
 Δαίδαλέω χεῖρεσσι κατέχευε, δαΐμα ἰδέσθαι,
 Ἀμφὶ δέ οἱ στεφανύς νεοδηλέθ' αἶθεσι ποίης
 ἤμερτ' ἐπιδέθηκε καρήσσι Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Ἀμφὶ δέ οἱ στεφανίω χρυσεὶ κεφαλῇφιν ἔθηκε
 Γλῶσσοις ποίησε πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζοιτο δ' αὖτε.
 Ἦ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετάρτατον δαΐμα ἰδέσθαι.
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρ' ὅσ' ἀπὸ πολλὰ τρέφει ἠδὲ δαΐλασσε
 Γλῶσσοις πόλλ' ἐν ἔθηκε χεῖρεσσι δ' ἀπελάμπετο πολλὰ
 Θάυμασ' ἔχουσιν εὐκλότα φωνήεσσιν
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε κακὸν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖς,
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδ' ὅσ' ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποις,
 Κόσμων ἀγαλλομήνῳ γλαυκῶπιδος Ὀβριμοπάτρης.
 Θάυμα δ' ἔχ' ἀθανάτοισι τε θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.
 ὣς εἶδον δ' ἔχον ἀπὸ πύλων ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γῆς ὅσ' ἔστι γυναικῶν δηλυτεράων
 Γῆς γὰρ ὅλῳ ὅσ' ἔστι γῆς, ἢ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι νομετάοισιν.
 Οὐλομήνης πενίης ἔσ' ὅσ' ἀφ' ἑσθ' ἀλλὰ κόρη
 ὣς δ' ὅσ' ἐπ' ἐν σμύνας κατηρεφέεσσι μέλισσας
 Κηφίῳας βόσκοισι κακῶν ξυμῶνας ἔργων,
 Αἰμὼν τε πρὸς πᾶν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύσσει.
 Ἡμέρας σπύδιον, πιδείσι τε κηρία λυγρὰ
 Οἱ δ' ἐντοδὲ μύοντες ἐπιρεφέας κτ' ὁσέλοισιν.
 Ἀλότρεν καὶ μετὸν σφετέρῳ ἐς γαστήρ' ἀμύεται.
 ὣς δ' αὖτως ἀνδρῶν κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζῶν ὑψιβρεμέτης ἔθηκε ξυμῶνας ἔργων.

Molestorum, aliud verò præbuit malum pro bono,
 Qui nuptias fugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, grauem v. attigerit senectam,
 In penuria eius qui senem foueat, hic non victus indigus
 Viuit: mortui verò possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui verò nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornatam præcordijs,
 Huic ab auo malum bono adequat
 Esse, qui verò adeptus fuerit nocentis natiuitatis fæminam
 Viuit in pectoribus habens indefinentem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque præterire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessario
 Quauis multiscium existentem, magnum vinculum coercet.
 Briareo verò ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gyge, ligauit forti vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
 Et magnitudinem, collocauit autem sub terram latam,
 Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magna in finibus terra,
 Usque valde merentes; corde magnum luctum habentes,
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dij alij.
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consilij reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta proluxit reconsuit,
 Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturi
 Din enim pugnarunt, laborẽ animam cruciantem habentes,
 Titanesque dij, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuo per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi
 Illi verò ab Olympo, dij datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sanè tunc inter se pugnam animam cruciantem habentes,
 Continuò pugnant, decem plus annis.
 Neque ulla erat contentionis grauis compositio neque finis

Αρμαλίων. ἴτε
 Ος κε γάμον ε
 Μὴ γὰρ μὴ ἐδο
 Χήτει μεροκομ
 Ζῶει, ἀποδοιδ
 Χηροσταί. αἱ δ
 Κέδνλω δ' ἐχ
 Τῶ δ' ἀπαίων
 Εμμελῶν δ' ε
 Ζῶει ἐν σιδέας
 Θυμῶ κ' κραδ
 Ως ἐκ ἐστ Διὸς
 Οὐ γὰρ Ιαπετ
 Τοιο γ' ὑπεξή
 Καὶ πολὺν δρῖν
 Βριαίῳ δ' ὡς
 Κέτῳ τ' ἢ γὰρ
 Ηγορέλω ὑπορο
 Καὶ μέγας δ' κα
 Ενδ' οἷγ' ἀλγε
 Εἶατ' ἐπ' ἐχασ
 Δηδοὶ μάλ' ἀχ
 Ἀλλὰ σφέας Κ
 Οὐς τέκεν ἡΐκο
 Γαῖης φρεσὶ μ
 Αὐτὴ γὰρ σφιν
 Σὺν κείνοισι νί
 Διεθ' γὰρ μαίρνα
 Τί τῶς τε θεοί
 Ἀντίον ἀλλήλο
 Οἱ μὲν ἀφ' ὕψ
 Οἱ δ' ἀπ' ἀπ' ὕ
 Οὐς τέκεν ἡΐκο
 Οἷα τὸτ' Ἀλλ
 Συναχθῶς ἐμα
 Οὐδ' πρὸς ἑα

Αργαλέων ἔτερον ὃ πόρεν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο
 Ος κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
 Μὴ γῆμας ἐδελήνολοεν δὲ ὅππῃ γῆρας ἴκητο
 Χήτει γρηγορούοιο, ὅδ' ἔβότε ὀπιθευῆς
 Ζαίει, δ' ἀποδυμένη ὃ διὰ κτῆσιν δατέιντο
 Χηρωσαί. αὖ δ' αὐτὲ γάμου μὲ μοῖρα γλῆτο
 Κέδνῳ δ' ἔχεν ἀκοιπῆς ἀφαρῆς ἀποπείθεσθαι
 Τῷ δ' ἀπαύωντο κακὸν ἐσθλῶς ἀπ' ὀφθαλμοῖς
 Εὐμύρῳ δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γλῆς ἐθλῆς
 Ζαίει ἐν σιδεῶσιν ἔχων ἀλίαςον αἶψα
 Θυμῶ κ' κραδίη κ' αἰήκετον κακὸν ὅσιν.
 Ως καὶ ἐστὶ Διὸς κλέψαντόν ἔδ' ἐπαρλθεῖν.
 Οὐδ' ὃ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκρόακτα Προμηθεύς
 Τοῖο γ' ὥστε ἔηλυξε βαρὺν χίλον, ἀλλ' ὥσ' ἀνείκης
 Καὶ πολὺ ὄφρ' ἔοντα μέγας κ' δεσμός ἐρύκει.
 Βεβαίῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ
 Κόπῃ τ' ἢ ὃ Γούνη δῆσε κρατερῶς ἐν δεσμῷ
 Ηγορέῳ ὑπὸ ροπλὸν ἀγῶνι, ἠδ' ἔκ' εἶδ' αὖ
 Καὶ μέγας κρατένασσε δ' ὥσ' ἄνδρ' ὀδυρομένης
 Ενδ' οἷγ' ἄλγε ἔχοντες ὥσ' ἄνδρ' ἠμεταίοντες
 Εἶατ' ἐπ' ἐξαπὶ μεγάλης ἐν πείρῳσι γαῖης
 Διδοῖ μάλ' ἀχρὺ μῆνοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 Οὐς τέκεν ἠΐκοιτο. Ρεῖη Κρόνῳ ἐν φιλότῃ.
 Γαῖης φρεσὶ μεσσηῖσιν αἰήταρον ἐς φάος αὐτῆς
 Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα δίδωκε νόος κατέλεξε
 Σὺν κείνοισι νίκῳ τε καὶ ἀγλαὸν ὄψ' ἀρέσσει
 Διὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμάλγε' ἔχοντες
 Τι τῶς τε θεοὶ καὶ ὄσοι Κρόνῳ ἐξέρχοντες
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὕμνας
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀδρυὸς Γαμβύες ἀγαυοὶ
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο Διὶ δαιτῆρες ἐάων
 Οὐς τέκεν ἠΐκοιτο. Ρεῖη Κρόνῳ ἐν φιλότῃ
 Οἷμα τὸτ' Ἀλλήλοισι μαχίμ' θυμάλγε' ἔχοντες
 Συναγῶς ἰμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοῖς
 Οὐδ' ἔτις ἑλδ' ἔχοντες χαλεπῆς ἀντιπλοῦς

Neutrū: aequaliter autem finis extentus erat bellū.
Sed quando iam illis apposuit congruentia omnia,
Nectārque ambrosiāque quibus dū ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Vbi v. nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Iam tū ipsis interlocutus est pater hominumq; deorumq;

Audite me Terraque & Caeli inclyti liberi
Ut dicam qua me animus in pectoribus iubet.
Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
Pro Victoria & imperio pugnauius dies omnes,
Titanē, que dū, & quotquot è Saturno sati sumus.
Vos perō magnamque vim & manus inuictas
Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
Memores amicitia placida, quibus perpeſſi
Ad lucem redieritis moleſto à vinculo,
Noſtra per conſilia à caligine obſcura.

Sic dixit. illū v. rurſum excepit Cottus irreprehenſibilis,
Venerande, non ignota loqueris: ſed & nos (intellectus,
Scimus quod excellit quidē tibi praeordia, excellēs v. eſt &
Depulſor immortalibus damni fuiſti horrendi:
Tua verō prudentia ab caligine opaca
Retrogradē iterum acerbū à vinculis
Venimus, Saturni ſili rex, inſperata paſſi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti conſilio
Vindicabimus veſtrum imperium in graui conſlictu.
Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.

Sic dixit. collaudarunt verō dū datores bonorum,
Sermone audito, bellum verō cupiebat animus.
Magis etiam quā antea pugna verō ardua excitarunt
Omnes, ſcēminaque & mares diſ illo,
Titanēſque dū, & quotquot Saturno prognati ſunt,
Quoſque Iupiter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem,
Acres robuſtiſque, vires immenſae habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
Omnibus ſimul: capita verō unicuique quē quadrageſima.
Ex humeris enata erant in robuſtis artibus.

Οὐδὲ τῆς τοῦ
Αμ' ὅτε δὴ καί
Νέκταρ τ' ἀμβροσίαν
Παίτων ἐν στήθεσιν
Ὡς νύκταρ δὴ
Διὰ τὸ τε τοῖς
Κένυτέμεθα
Οὐρ εἴπω τά μιν
Ἡδὴ γὰρ μάλα
Νίκης καὶ κρατε
Τιτῶν τε θε
Τρῶν ὅ μιν
Φάιντε Τιτῶν
Μνηστῆρας φ
Ες φ' ὅτι αἱ
Ἡμετέρας δια
Ὡς φάτω τὸν
Δαίμων ἰσχυρὸς
Ἰδὼν ὅτι αἱ
Αλκτῆρ δὴ αἱ
Σῆς δὴ ὑποφ
Αἰσχροῦνδ' ἐξ αἱ
Ἠλύδεω, Κε
Τῶ καὶ νύκτα
Ρυσομένο κα
Μαρνάμεθα. Γ
Ὡς φάτω ἰπ
Μέδον ἀκούσα
Μάλλον ἐπ' ἡ
Παίτες, θυλα
Τιτῶν τε θε
Ὡς τε Ζῶν ἐ
Δεινοί τε κρα
Τῶν ἰσχυρῶν
Πᾶσιν ὁμοῦς, κα
Εξ ὧμων ἐπὶ φ

Οὐδὲ τέρρις ἴσον ᾧ τέλει τέτατο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχετον ἄμφορ πάντας,
 Νέκταρ τ' ἄμβροσίω τε, τὰ ὧρ θεοὶ αὐτοὶ ἰδοῖσι,
 Παῖτιν ἐν σήδεσιν αἰέξεται θυμῷ ἀγνώωρ
 Ως νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἄμβροσίω ἐρατεινῷ.
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ κίε' ἔρῳ τε θεῶν τε
 Κέκλυτέ μοι Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέμενα
 Οὐρ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,
 Ἡδὴ γὰρ μάλα διρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ κρατέω· ὧρ μάρναμ' ἡμῶν πάντας,
 Τιτῶν τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκζημόμεσθαι.
 Τμῆς ᾧ μέγα λιν τε βίω καὶ χεῖρας ἀάπτει
 Φαίνετε Τιτῶν ἐσθλὴν ἐναντίοι ἐν δαΐλυγῃ.
 Μνηστὰ ἔνθα φιλότιτ' ἐκίε' ὅσων παδόντες
 Ες φ' ἔσθ' ἀφίκεσθαι δυσπρόσιτ' ὀπὸ' δεσμῶν,
 Ἡμετέρας διὰ βελάς, ὀπὸ' ζόφου ἡερόεντ'·
 Ως φάτο· τὸν δ' ἐξαὐτίς ἀμείβετο Χρόν' ἀμύμονα
 Δαμνὶ ἰὼν ἀδάηται πρῶτα σκῆψα· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμῶν ὅπ' ὧρ μ' ὀφραπίδες, ὧρ δ' ἐστὶ νόημα,
 Ἀλετήρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς χλῆρο κρυβοῖο.
 Σῆς δ' ὑποφραδ' ἐμοι μῦθον ὀπὸ' ζόφου ἡερόεντ'·
 Ἀφ' ἁρρόνδ' ἐξαὐτίς ἀμειλίκτων ὀπὸ' δεσμῶν
 Ἠλύθεμ'· Κρόνῳ μὲν ἀνὰ λῆαν ἀειπία παδόντες,
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόον καὶ ὀπίφρεσι βελῇ
 Ρυσσόμεσθαι κρατέος ὑμὸν ἂν αἴῃ δῆϊα τῇ περ
 Μαρναμῶμε· Τιτῶσι δ' ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνεα
 Ως φάτ'· ἐπὶ νῆαται δ' ἀνὰ δαίτηρες ἐάων,
 Μῦθον ἀκούσαντες πολέμοιο δ' ἐλελήετο θυμὸς·
 Μᾶλλον ἔσθ' ἢ τοπαροῖα· μάχην δ' ἀμείζαντον ἔχοντες
 Παῖτες, δηλαδὴ τε καὶ ἄσπετος ἡμῶν κείνο·
 Τιτῶν τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκζημόντο·
 Οὔς τε Ζεὺς ἐρέβουσιν ὑπὸ χθονὸς ἡκε φάος δὲ
 Δεινοὶ το κρατεροὶ τε, βίω ὑπὸ ὀπλον ἔχοντες.
 Τῷ ἐκαστὸν μὲν χεῖρας ἀπ' ὤμων αἶσαντο
 Πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλὰς δ' ἐκείσθω παντόκεντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυγον ὅπ' ἐξέβροισι μέλεισιν.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosas,
 Saxa praeputa validis in manibus gestantes.
 Titanes v. ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, manuūque viriūque simul opus ostentabant
 Utrique. horrendè v. insonuit pontus immensus.
 Terra v. valde stridebat: ingemiscibat v. latum coelum
 Quassatum, è fundo v. concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à decorum, concussio v. venit grauis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, idūūque fortium.
 Ita sanè in sese mutuò iaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque peruenit ad coelum stellatum
 Adhortantiū. at illi congregiebantur magno cū clamore.
 Neque sanè amplius Iupiter cohibebat suū robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim simul etiam à cælo atque ab Olympo.
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrimè unà cum tonitru & fulgure volabant.
 Manu à robusta sacram flammam circumuoluentia
 Crebra. circum v. terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat v. undique igne valde magna sylua.
 Feruebant v. terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus. circundedit autem calidus vapor
 Titares terrestres, flamma v. ad aerem diuinum peruenit
 Magna oculos v. visu priuabat quantumuis fortium
 Splendor radians fulmini que fulgurisque.
 Incendit autem immensum occupauit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (ant coram
 Itidem ut eūm olim & terra & cælum latum superne
 Appropinquebat: talis enim maximus strepitus excitaba-
 Hac quidem diruta, illa aut ex alio diruente. (tur,
 Tantus fragor erat dūs pugna confligentibus.
 Simul quoq; venti motūq; puluerēq; cū strepitu exci-
 Tonitruque fulgurque & ardens fulmen, (tabant
 Tela Iouis magni, ferebant autē fremitum, clamorēque
 In medium utrorumque: strepitus autē ingens excitabatur

Οἱ τότε Τιτῶν
 Πέτραις ἡλίσσας
 Τιτῶν δ' ἐδ
 Περφρονέως, χ
 Ἀμφοτέρω. δ
 Ἰὴν δ' μέγ' ἐστ
 Σείοντο, πεδ
 Ριπὴν ἔω' ἀδα
 Ταῦταρον ἡερό
 Ἀσπίτις ἰοχμ
 Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλ
 Φωνὴ δ' ἀμφο
 Κελευσμένων. οἱ
 Οὐδ' ἄρ' ἐπιπ
 Εἶδαρ μὲρ μὲρ
 Φάινε βίλιν. ἀμ
 Ἀσπείπταν ἐσε
 Ἰκταρ ἄμα βρο
 Χειρὸς δ' ὅπ' σι
 Ταφίης. ἀμφο
 Κακομύη λακ
 Εἰσε δ' χθονὴ πα
 Πόντῳ τ' ἀπε
 Τιτῶν χθονί
 Αἰσώτῳ, ὅσ
 Ἀντὶ μαρμαί
 Καῦμα δ' δεσσ
 Οφθαλμοῖσιν
 Αὐτὸς ὡς ὅτε
 Πίλνατο τοῖ
 Τῆς μὲ ἐρείπο
 Τόσῳ δ' ὕπ
 Σω δ' αἴετο
 Βροντῶν τε σε
 Κῆλα Διὸς με
 Ες μέσον ἀμφο

Οἱ τότε Τιτῶνες κατέστανεν ἐν δαίλυγεῖ,
 Πέτραις ἡλιβάταις σιβαῖς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶνες δ' ἐδέχοντο ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Περφρονέως, χερσὶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαγον
 Ἀμφοτέρω. δὴνόν ὃ παδείαχε πόντῳ ἀπείρῳ.
 Γῆν ὃ μέγ' ἐσφαράγησεν ἐπέσενε θ' ἔρανος εὐρύς
 Σειόμενθ', πεδόμεν δ' ἐπινάαστο μακρὸς Ὀλύμπῳ
 Ριπῇ ἔω' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἔκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡερόντα, ποδῶν ἀπεία τ' ἰωὴ
 Λαοίτην ἰαχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
 Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βέλεα σονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' ἔρανόν ἀστερόεντα,
 Κεκλομένηων. οἱ ὃ ξυῖσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπικεύς ἔχεν ἐόν μῦθον· ἀλλὰ νυκτὶ γὰρ
 Εἶδαρ μῦθον μῦθον· πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πάσαν
 Φαῖτε βίῳ. ἄμωδός δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανῳ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀσφαπῶν ἔσειχε συιωχαδόν. οἱ ὃ κεραυνοὶ
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς δ' αὖτ' ἐπ' αἰθέρι, ἰσχυρὰ φλόγα θ' εἰλυφόωντες
 Ταφίεις. ἀμφὶ ὃ γαῖα φερέσβι· ἰσφαράγηζεν
 Καομένη λακὲδ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετ' ὕλη.
 Εἶσε ὃ χθών πάσα, καὶ Ὀκεανοῖο ῥέεθρα.
 Πόντῳ τ' ἀτρυγέτῳ τὰς δ' ἀμφεπε θρῆμὸς αὐτῇ.
 Τιτῶνας χθονίης φλόξ δ' ἠέρε δῖαν ἔκαστον
 Λέσσι· ὅσας δ' ἀμερθε καὶ ἰφθίμων παρ' ἐόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῖς τε σερροπῆς τε.
 Καῦμα ὃ θεασέσπον κατέχεν χάσιν· εἶσατο δ' αἶψα
 Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν· ἠδ' ἔασιν ὅσας ἀκοῦσαι,
 Αὐτὸς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρεος εὐρύς ὑπάρθεν
 Πίλνατο τοῖον· γάρ κ' ἐμίσσεν δούπ' ὀρεόρην,
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τῆ δ' ὑφόθεν ἐξερύποντ'·
 Τόσσον δ' ὕπ' ἐλκτο θεῶν ἐριδι ξυωόντων.
 Σὺν δ' αἶετοι ἐνοσὶν τε κόνιν τ' ἰσφαράγηζον,
 Βροντῇ τε σερροπῇ τε καὶ ἀψαλόεντα κεραυνοῖς,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοισι φέρον· θ' ἰαχὴν τ' ἐκπίνετε
 Εἰς μέσον ἀμφοτέρων, ἄντ' ὃ δ' ἀπλητ' ὀρεόρην

Stupenda pugna, robur autem excrebatur operum.
 Inclyta v. est pugna, prius v. sibi mutuò imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti praelio,
 Illi v. inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottúsque, Briareúsque, Gygésque insatiabilis belli.
 Hi sanè trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes, obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:
 Tantum infra sub terram, quantum cælum distat à terra.
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cælitus delapsa, decimo die ad terram perueniret:
 Nouem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perueniret,
 Què circa ferreū septū ductum est. circum v. ipsum nax
 Triplici ordine fusa est circa collum, sed supernè
 Terra radices creuerunt, & infructuosi mari.
 Illic dū Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogit,
 Loco in squalido, vasta ultima terre.
 His non exitus patet: portas v. imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottúsque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt.
 Molesti squalidi, quas oderunt etiam ipsi dī:
 Hiatus ingens, nec v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primū portas intra venerit:
 Sed sanè huc & illuc ferret impetuosus procella
 Molesta: horrendūque etiam immortalibus dīs
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda,
 Stans, nubibus obiecta nigra,

Σμερδαλέης
 Εκλίνθη ὃ
 Εμμένεως
 Οἱ δ' ἄρ' αἰ
 Κόητε, Β
 Οἶρα τεκν
 Πέμπον ἐπ
 Τιτῶας. κ
 Πέμφαν κ
 Νικήσαντες
 Τόσπον ἐνε
 Ἰσον γάρ τ'
 Εννέα γδ' νύ
 Οὐρανόνδε
 Εννέα δ' αἰ
 Εἰς γαῖας κ
 Τὸν πέρι χ
 Τεισσειχει κ
 Ἰῆς ῥίζα γ
 Ενθα δεοῖ
 Κεκρύφαται
 Χώρῳ ἐν ὄν
 Τοῖς ἐκ ἐξ
 Χαλκείας τ
 Ενθα Γύγης
 Νάησιν, φ
 Ενθα δὲ γῆς
 Πόντε τ' αἰ
 Εξείης πῶ
 Αργαλέ', ὅ
 Χάσμα μέγ
 Οὐδας ἱκοι
 Αλλὰ κεν ἔ
 Αργαλέη δῆ
 Τέτο τέρας
 Εσηκεν, νεφ

Σμερδαλέης ἱριδος· κάρτε δ' αἰεφαίνετο ἔργον.
 Εκλίνθη ὃ μάχη· τῶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
 Εμμένεως ἐμάχον δια κραιτεράς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοις μάχῃ δριμύτην ἔχραν,
 Κόπη τε, Βριάρεώς τε Γύγης τ' αἶατο πολέμοιο·
 Οἷρα τειχεοσίας πέτραις σιβαροῖν· ὀπὸ' ἡρώων
 Πέμπον ἐπαισυντέρας μὲν δ' ἐσπίασαν βελέεσσιν
 Τιτῶνας· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς ὀρυοδείης
 Πέμψαν καὶ δεσμείσιν ἐκ ἀφ' αἰθέροισιν ἔδουσιν,
 Νικώσαντες χερσὶν ὑπὸ δούμοις ὠρεόντας,
 Τόσων ἔνερθε ὑπὸ γῆς ὅσον ἔρανος ἔς' ὀπὸ' γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' ὀπὸ' γῆς ἐς τάρταρον ἠερόντα
 Εννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεοι ἄκμων
 Οὐρανόθεν καπνὸν δειάτη ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 Εννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεοι ἄκμων
 Ἐκ γαίης καπνὸν δειάτη ἐς τάρταρον ἵκοιτο.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρχετο ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τριστιχὴ κέχυται παρὶ δ' ἡρώων· αὐτὰρ ὑπὸ δ' ἔν
 Γῆς ῥίζαι πεφύασιν καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ενθα δ' αὖ Τιτῶνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόντι
 Κεκρύφαται βυλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ ἐν ὀρυμένῳ πελώρης ἔραται γαίης.
 Τοῖς ἐκ ἐξίτον ὄρε· πύλας δ' ἐπέθηκε Προσφῶν
 Χαλκείας τεῖχος παρὶ δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ενθα Γύγης· Κόπη τε καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
 Νάυσον, φύλακας πρὸς Διὸς ἀγχιόχοιο.
 Ενθα δ' αὖ γῆς ὀρυφῆς, καὶ τερταίου ἠερόντος,
 Πόντε τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρατος ἀστερόντος·
 Ἐξείης πάντων πηγῇ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀρχαλέ, ὀρυόντα, ταῖτε συγέοισι θεοῖσιν.
 Χάσμα μέγ'· ἔδενε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐν αὐτὸν
 Οὐδας ἵκοιτο, εἰ παρὸντα πύλων ἐντοδὲ γήϊοιο.
 Ἀλλὰ κεν ἐνθα καὶ ἐνθα φέροι παρὸντα εἰλα δύελλαι
 Ἀρχαλέ· δ' ἡνὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῶτο τέρας καὶ νυκτὸς ἑρεμνῆς οἰκία δ' ἔνθα
 Ἐσηκεν, νεφέλης καὶ καλυμμένα κυανέησι.

Haec iuxta Iapeti filius sustinebat caelum latum,
 Stans capiteque & indefessus manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo cōpellabant, alternis subeuntes magnū limen,
 Ferreum. hac quidem intrat, illa v. foras
 Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursus in domo existens,
 Exspectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa v. Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis obscura filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dū: neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Caelum scandens, nec caelitus descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius v. ferreum quidem cor, arcem v. ei pectus
 Crudele in praeordijs. habet autē quem primū arripueris
 Hominum hostis v. etiam immortalibus dū:
 Illic dei inferi in interiore parte ades resonantes,
 Fortisque Plutonis, & grauis Proserpine,
 Stant Horrendus autem canis pro foribus custodit,
 Sauns: artem autem malam habet, introeuntes quidem
 Adulatur pariter candaque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterum permittit denuo, sed obseruans
 Deuorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpina
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx filia reciprocantis Oceani.
 Maxima natu: seorsim v. à dūis inclytas ades incolis
 Ingentibus saxis supernè tectas, circum v. quaque
 Columnis argenteis ad caelum firmatae sunt.
 Rarò v. Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,

Τῶν ἀνθρώπων
 Ἐστὼς κεφαλῇ
 Ἀστέρφειος, ὁ
 Ἀλάλας ὡς
 Χάλπεον, ἢ μ
 Ἐρχεται. ὃ δὲ
 Ἀλλ' ἡεὶ ἐπὶ
 Γαῖαν ὅπως ῥέ
 Μίμνει τῶν
 Ἡ μ', ἐπὶ χρο
 Ἡ δ' ὕπνον
 Νύξ ὁλοή, νε
 Ἐνθα ὅ Νυκ
 Ὑπνὸς καὶ Θ
 Ἡελίῳ φάε
 Οὐρανὸν εἰς
 Τῶν ἑτέρῳ
 Ἡσυχὸς αἰσ
 Τοῦδε σιδηρ
 Νηλεὺς ἐν σπ
 Ἀνδρῶπων
 Ἐνθα θεοὶ χα
 Ἰφιδέμου τ'
 Ἐστᾶσιν. δὲ
 Νηλεὺς, τέ
 Σαίνει ὁμῶ
 Ἐξελεθεῖν
 Ἐοδίει ὃν κ
 Ἰφιδέμου τ'
 Ἐνθα δὲ να
 Δεινὴ Στυξ
 Πρεσβυτά
 Μακρῆσι π
 Κίρσιν ἀφ' ὅ
 Παῦρα ὅ
 Ἀχιλῆϊ π

Τῶν περὶ δ' Ἰαπέτῳ παῖς ἔχει ἔρανὸν δ' ῥυῖν
 Εἴη δ' κεφαλὴν τε καὶ ἀκρομήτησι χέρεσσιν
 Ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλάλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν ἔδον,
 Χάλκεον, ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ ὃ δύραζεν
 ἔρχεται, ἔδ' ποτ' ἀμφοτέρως δόμοι ἐντὸς ἔειργε
 Ἀλλ' ἤναι ἐτέρηγε δόμων ἐκ τοῦθεν εἴηται,
 Γαῖαν ὅππῃ σρέφεται ἢ ὃ αὖ δόμου ἐντὸς εἴσται
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρῃω ὁδοῖ, ἔς' αὖ ἴκηται.
 Ἡ μὲν ὅππῃ χθονίοι φάτο παλυδερκὲς ἔχουσα.
 Ἡ δ' ὕπνῳ μὲν χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὁλοή, νεφέλη καταλυμένη ἠερεῖ δέν.
 Ἐνθα ὃ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν.
 Ὑπνὸς καὶ Θάνατος. ὅθι τοὶ θεοὶ ἔδ' ποτ' αὐτοῖς
 Ἡέλιος φάεθων ὅππῃ δέρεται ἀκτίνεσσιν
 Οὐρανὸν εἰτανιών, ἔδ' ἔρανόν τε καταβήναι.
 Τῶν ἑτέρων μὲν γὰρ τε καὶ θυρεὸν νῶτα θαλάσσης
 Πύλῃσι σφίγγεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι
 Τοῖσδε σιδηρὴν μὲν κρῖν, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ,
 Νηλεὲς ἐσιγήθεσσιν. ἔχθ' ὅν περ ὅτε λάβηται
 Ἀνθρώπων ἐχθρὸς ὃ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἐνθα θεοὶ χθονίᾳ περὶ δέν δόμοι ἠχέεντες
 Ἰφιδέου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαιγνῆς Περσεφονείης
 Ἐστάσιν. ὁθι γὰρ κῶων περὶ τὰ ῥοῖα φυλάσσει
 Νηλεΐης, τέχνην ὃ κακίῳ ἔχθ' ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔαται ἀμφοτέρωσιν,
 Ἐξελθεῖν δ' ἐκ αὐτῆς ἐὰν πάλιν ἀλλὰ δοκῶνται,
 Ἐοδίει ὃν κελεύθει πυλῶν ἐκ τοῦθεν ἰόντα
 Ἰφιδέου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαιγνῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθα δὲ ναυετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀψερρόα Ωκεανοῖα
 Πρεσβυτάτη, νόσφιν ὃ θεῶν κλυτὰ δῶματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ' ἀμφὶ ὃ πάτη.
 Κίρσιν ἀργυροῖσι περὶ ἔρανὸν ἐσθρικταί.
 Παῦρα ὃ θαύμαντο θυγάτηρ πόδας ὠκίᾳ ἱεῖς.
 Ἀγγελίην προλεῖται ἐπ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης.

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sanè quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Iupiter iū Irim mittit, deorū magnū iussurādū ut ferat
 Elonginquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam qua è petra destillat alta,
 Excelsa, multum v. subtus terram spaciōsam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu decima v. pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramque, & lata dorsa maris,
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Una v. ex petra profluit, magnum damnum dŷs.
 Quisquis periūrium libens iurauerit
 Immortalium, qui tenent verticem niuosi Olympi:
 Iacet spiritus expers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem veterinus obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima erumna.
 Nouennio autem à dŷs relegatur sempiternus, (pulas
 Neque unquā ad cōsiliū ineundum cōmiscetur, neque ad e-
 Nouem totis annis. decimo tandem commiscetur iterum
 Cœtibus immortalū, qui cœlestes domos incolūt. (aquam
 Tale itaque iuramētū constituerunt dŷ, Stygis perennem
 Antiquam istam, qua tranat aridum locum.
 Illi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi & cœli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi quos oderunt etiam dŷ ipsi,
 Illic splendidaque porta, & æreum limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos
 Titans habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarū,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges, Briareum quippe bonum existentem.

Οπώτ' ἐρεῖς
 Καὶ ῥ' ὅστις
 Ζεὺς δέ τε α
 Τηλόθον ἐν χ
 Ψυχρὸν, ὅ, τ'
 Τηλῆς, ποτ
 Εξ ἱεροῦ ποτ
 Ωκεανὸς κέρε
 Εννέα μὲν ἡμε
 Δίνης ἀργυρέῃ
 Ἡ δ' αὖ ἐν π
 Ος κεν τῶν δ
 Ἀθανάτων οἱ
 Κεῖται νῆυτ μ
 Οὐδέ ποτ' ἀ
 Βροῦσι, ἀν
 Στρωτοῖς ἐν
 Αὐτὰρ ἐπὶ ν
 Ἀλλ' ὅτ' ἐξ
 Εννιάετες ὅτ
 Οὐδέ ποτ' ἐς
 Εννέα πᾶσι τ'
 Εἰρέας ἀθανο
 Τοῖον ἀπ' ὅρι
 Ωρύγον. τὸ δ
 Ενθα δ' ἡμῶς
 Πόντος τ' ἀπ
 Εξείης πᾶν τ
 Ἀργαλέ, ὅ, ερ
 Ενθα δέ μιν
 Ἀστεμφῆς, ῥί
 Αὐτοφυῆς κα
 Τηλῶες νάη
 Αὐτὰρ ἐρεο
 Δώματα ναι
 Κόττι & τ' ἦ

Ὅπως ἔρεις ἢ νεῖκῃ ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζῶς δὲ τε περὶ ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνείκῃ.
 Τηλόδον ἐν χερσὶν πορχόω πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
 Τψηλῆς, πολλὸν ᾗ ὑπὸ ρυθὸς ὕρουοδεῖς
 Εἰς ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας, δευράτη δ' ὅπῃ μοῖρα δέδασται.
 Εὐνέα μὲν ἑστὶ γλῶττε καὶ ὕρεια νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρῆς εἰ λιγυρῇ εἰς ἄλλα πίπτει.
 Ἡ δ' αὖ ἐκ πέτρης πορρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τῶν ὀπίορκον ὀπολείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόμεντο Ὀλύμπου.
 Κεῖται νῦν τμος τε εὐρύον εἰς ἐνιαυτὸν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης ἢ νέκταρος ἔρχεται ἄσπετον
 Βροσίῃ, ἀλλὰ τε κεῖται κνᾶπιδος ἢ αἰαυδῇ.
 Στρωτοῖς ἐν λεχέσσι, κακὸν δ' ὅπῃ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἀλλ' ὅδ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατες αἰῶνες.
 Εὐνάετες δ' ἐπὶ θεῶν ὀπομείρεται ἀνέοντων,
 Ὅδ' ἐποτ' ἐς βαλὼν ὀπιμίσσεται, ὅδ' ὅπῃ φῦτας
 Εὐνέα πᾶσι τέτα. δευράτω δ' ὀπιμίσσεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἐχουσι,
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγρὸς ἀφδιτον ὕδωρ,
 Ωγύγον, τὸ δ' ἴησι κατασφύλλῃ διὰ χώρῃ.
 Ενθα δ' ἡ γῆς δνοφρῆς καὶ ταρταρεὺς ἡερόεντο,
 Πόντε τ' ἀπρυγέτοιο καὶ ἔρανος ἀστερόεντο,
 Εξείης πάντων πηγῇ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ, ὕδρῳ ἔντα τέτε συγέοισι θεοῖσιν
 Ενθα δὲ μαρμαίρεται πύλας καὶ χαλκῆς ἔδης
 Ἀσμεφῆς, ῥίζησι διλυκεῖται ἀπὸ κροῖς,
 Αὐτοφυῆς πορρῶν δ' ἐπὶ θεῶν ἐκτοδὸν ἀπαιτῶν,
 Τιτλῶες νάηοισι, πέρην χείρας Ἰοφεροῖο
 Αὐτὰρ ἐρῖσμαρῶνιο διὸς κλειτοὶ ὀπίκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ωκεανοῖο θεμέθλοισι
 Κόπῃ τ' ἢ Ἰγύης Βελάρων γέ μιν ἔοντο.

Generum suum fecit grauiter fremens Neptunus,
 Dedit autem Cymopoliā, ut ducat in uxore filiam suam.
 Ast ubi Titanes e caelo expulsi Iupiter,
 Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptae,
 Et pedes indefessi robusti dei, ex humeris v. ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes. praeterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilijs ignis micabat,
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem. interdum enim
 Sonabant, ut dijs intelligere liceret interdum rursus
 Tauri valde mugientis, rabore insuperabile vocē, ferocis:
 Interdum rursus leonīs impudentem animum habentis:
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu.
 Interdum v. stridebat, resonabantque montes alti,
 Et sanè fuisset opus perplexum die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominūque deorumque,
 Grauitur autem intonuit, atque fortiter: undique v. terra
 Horrendè edidit fragorem, & caelum latum supernè,
 Pontusque & Oceani fluctus, & infima loca terrae.
 Pedibus v. sub immortalibus magnus contremuit Olympus
 Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruūque, & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium ventorumque & fulminis ardentis.
 Feruebat autē terra omnis & caelū, atque mare. (magni
 Aestuabāt etiā circū littora, circūquaq; & undiq; fluctus
 Impetu deorum commotio v. difficilis sedatu cooriebatur.
 Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanēsque sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim existētes
 Ob inextinguibilem fremitum, & grauem conflictum.
 Iupiter v. postquā collegit suum robur, sumpsitque arma,

Ταμὲρόν ἐο
 Δῶκε δὲ Κυμ
 Αὐτὰρ ἐπεὶ
 Οπλότατο
 Ταστάρη ἐν
 Οὐ χεῖρες μὲν
 Καὶ πόδες αἱ
 Ἦν ἐν αὐτῶν κ
 Γλώσσησι δὲ
 Θεσπεσίης κ
 Πασέων δὲ
 Φωνῶν δὲ ἐν
 Παντοίῳ δὲ
 Φθέγγον δὲ α
 Ταύρου ἐρεβ
 Ἀλλοτε δὲ αἱ
 Ἀλλοτε δὲ α
 Ἀλλοτε δὲ α
 Καὶ νύκον ἐπὶ
 Καίκεν ὄρεσιν
 Εἰ μὴ ῥ' ὅξυ
 Σκληρόν δὲ
 Σμικροδαιμόν
 Πόντος τ' ὁ
 Ποσσὶ δὲ ἐα
 Ορνυμφοῖο
 Χαῦμα δὲ
 Βρογνῆς τε
 Πρηνήρον α
 Ἐξείη δὲ χθονὶ
 Θῦς δὲ ἄρ' α
 Ριπῇ ὑπὸ αἰ
 Τρέας αἰδῶν
 Τιτῶνες δὲ
 Ἀσβέσου, κ
 Ζῶς δὲ ἐπὶ

123

Ταῦδ' ἔρ' ἰδὼν ποίησε βαρύντυπ'· ἔννοσ' ἰγὰρ
Δῶκε δ' ἔκ' Κυμοπόλει κ' ὀπείειν, θυγατέρα κ'·
Λυτὰρ ἐπεὶ Τιτῶας ἄν' ἔρανε' ἐξέλασε Ζῷς,
Ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφάει· Γαῖα πελώρη
Ταρταρεῖν ἐφιλότητι, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτῃ.
Οὐ χεῖρες μὲν ἔχουσιν ἐπ' ἰχθυὶ ἔρμιατ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀνέμιατοι κρατερῷ θεοῦ· ἐν δέ οἱ ὤμων
Ἦν ἐν αὐτὸν κεφαλῇ ὄφειτο, δένειο δ' ἐράκοντος,
Γλώσσησι δ' νοσφρῆσι λελειχμότες ἐν δέ οἱ ὄστων
Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ἔσ' ὄφρυσσι πῦρ ἀμάρυσσε·
Πασέων δ' ἐν κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομύοιο·
Φωνῇ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δένειε κεραλῆσι
Παντοίῳ ὅπ' ἰεῖσσι, ἀδέσφατον, ἄλλοτε μὲν γὰρ
Φδέχων δ' ὥστε θεῶσι συνιένω, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρου ἐριβρύχεω μὲν ἄχετον ὄσων ἀγούρου,
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντι· αἰαδέα θυμὸν ἔχοντι,
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰοκότα, θαύματα ἀκούσας·
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζαχ' ὑπὸ δ' ἦχεεν ἔρεα μακρά·
Καὶ νύκον ἔπλετο ἔργον αἰμὴ χανον ἦματι κείνῳ,
Καί μιν ὄχεσθην τοῖσι καὶ ἀθανάτεσσιν αἶαξεν,
Εἰ μὴ ῥ' ἐξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Σκληρόν δ' ἐβρόντητε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δ' ἰγὰρ
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἔρανος θυριὶ ὕψωθεν,
Πόντι δ' ὠκεανῷ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαῖης
Ποσσὶ δ' ἔσ' ἀθανάτοισι μέγας πελειώζετ' Ὀλυμπῷ,
Ὀρτυμύοιο ἀνὰ κτ' ἐπεσενάχεζε δ' ἰγὰρ.
Καῦμα δ' ἔσ' ἀμφοτέρων καί τεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροτῆς τε σερπῆς τε πυρὸς δ' ἀπὸ τοῖο πελώρου·
Πρηνέρον αἵμων τε κεραυνῷ τε φλεγέδοντος,
Ἐξε δ' ἰχθῶν πᾶσι, καὶ ἔρανος δ' ἰγὰρ ἀέλασε.
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, πᾶσι δ' ἀμφὶ τε κύματα μακρά·
ΡΙπῇ δ' ἔσ' ἀθανάτων, ἔνοσι δ' ἄσβεστον ὄρωρει.
Τρέσ' αἰδώς δ' ἐνέροισι κατὰ φθιμύεσσιν αἰάσταν·
Τιτῶες δ' ὑποταρταῖοι, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες,
Ἀσβέσου, κελεύειο καὶ αἰνὺς δημοτήτῳ.
Ζῷς δ' ἐπεὶ οὕτω κόρησιν ἔδ' ἰγὰρ, εἴλετο δ' ὀπλὰς

Tonitrūque, fulgūrque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo infiliens. circum v. omnia
 Combussit ingentia capita saui portenti.
 Ceterum ubi ipsum vi it ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine ictō profliebat ab hoc rege,
 Montis in saltibus opacis asperis,
 Percusso. multa autem vasta ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liquecebat stannum veluti
 Arte ab iuuenum, & à sabrefacto catino furioso
 Calefactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victum ab igne combustiūo,
 Liquefcit in terra diuina sub Vulcani manibus:
 Sic sanè liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo mæstus, in Tartarum latum.
 Ex Typhœe autē est ventorum vis humidē stantium:
 Excepto Note, Boreaque, & Argeste Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sunt natiuitate: hominib. magna utilitas,
 Ast alij sine usu venti inspirant mare,
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus, graui rapiuntur turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant. dissipantque naues,
 Nautasque perdunt. mali autem non est remediūm
 Viris qui illis occurrerint in ponto.
 Idem rursum per terram immensam floribus ornatam
 Opera iucunda corrumpunt humo prognatorum hominū,
 Replentes puluerēque & molesto palearum strepitu.
 Sed postquam sanè laborem dī beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi:
 Iam tum iubebant regnare atque imperare,
 Ex terræ consilio, Olympium latè cernentem Iouem,
 Immortalibus. Hic v. inter illos ritè distribuit munia.
 Iupiter autē deorum rex primā uxore suam fecit Metin,
 Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus,
 Sed cum iam esset deam cæcis oculis Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto,

Βροντῖν τε
 Πλῆξεν ἀπ'
 Ἐωρεσε θεῶν
 Αὐτὰρ ἐπεὶ
 ἤριπε γῆρας
 Φλόξ ὃ καὶ
 Οὐρεῶ ἐν β
 Πληγύτῃ
 Ἀλμῇ θεῶν
 Τέχῃ ἰσθ' α
 Θαλασσεῖς. ἢ
 Οὐρεῶ ἐν β
 Τήκεται ἐν χ
 Ως ἀπ' α τήκε
 Πέρε δέ μιν
 Ἐκ ὃ Τυφ
 Νόσφι Νότα
 Οἱ γέ μιν ἐκ
 Αἱ δ' ἄλλαι
 Αἱ δὴ τοι πῶ
 Πῶμα μέγα
 Ἀμστε δ' ἄλ
 Ναύτας τε φ
 Ἀνδράσιν οἱ
 Αἱ δ' αὖτ' ἢ
 Ἐργ' ἐρετα
 Πιμπλῶσαι
 Αὐτὰρ ἐπεὶ
 Τετλώεσι ὃ
 Δὴ ῥα τὸ τ' ὦ
 Γαῖης φρεσὶ
 Ἀθανάτων. ὁ
 Ζεὺς ὃ θεῶν
 Πλεῖστε θεῶν
 Ἀλλ' ὅτε δὴ
 Τέξιδαι, τὸ

Βροντῶν τε σερραπῶν τε καὶ ἀνδραλόεντα κεραυνόν,
Πλήξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλυψεν· ἀμφὶ δ' πάσας
Ἐσπερσε θεσπεσίας κεφαλὰς δέντοιο πελώρου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δαΐμασε πληγῇσιν ἰσχύσας,
Ἦριπε γυῶνδεις στυγερὰ χεῖρ' ὅ γ' αἶψα πελώρη.

Φλόξ δ' ἑκαυτωθέντος ἀπέστυτο τοῖο ἀνέκτος,
Οὔρεσ' ἐν βήασησιν αἰδυνῆς παμπαλοέσσης.

Πληγῶν τε πολλῇ δ' πελώρη καίετο γαῖα

Ἀλμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κραδί τερ' αἶς,

Τέχνη ὑπὸ αἰζηῶν ὑπὸ τ' ὀτρύνει χεῖρ' αἰετοῖο

Θαλαυδείς· ἢ ἐσίδησεν ὅτ' ἑκατεροτάτος ὄσιν,

Οὔρεσ' ἐν βήασησιν θαυαζόμεν' ὑπὸ κηλέῃ,

Τήκεται ἐν χθονὶ δὴ ὑφ' Ἠφαιῶν παλάμησιν·

Ὡς ἄρ' ἀπὸ κηλέῃ γαῖα σέλα πυρὸς αἰδομένοιο.

Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀνέχων ἐς τάρταρον ὀρυμνῶ.

Ἐκ δ' Τυφώεσ' αἰέμων ἰσχύ' ὑγρὸν ἀέντων,

Νόσφι Νότῃ, Βορέῳ τε καὶ ἀγρίῳ Ζεφύρῳ.

Οἱ γέ μιν ἐκ θεόφιν γλυκύν, θνητοῖς μέγ' ὄνειδ'.

Αἱ δ' ἄλλαι μάψ' αὐραὶ ὅτε πνεύουσι θαλάσσαν,

Αἱ δὴ τοὶ πῖπτεσσι ἐς ἕρρειδ' ἀπόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακὴ δύουσιν αἴλην·

Ἀλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι διασκιδνασί τε νῆας.

Ναύτας τε φθείρουσι κακοὶ δ' ἐ' γίνεται ἄλκην

Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι στυγνὰ πόντον καὶ πόντον.

Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον αἰθεμόεσσαν

Ἐργ' ἐρετὰ φθείρουσι χαλκῶν γλυκύν ἀνδράσιν,

Πιμπλῶσσι κόνιος τε καὶ ἀργαλέα κολοσυρτῆ

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μέγαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,

Τετνώεσσι δ' τιμῶν κείναντο βίηφι,

Δὴ ῥα τὸ τ' ὠπρωτον βασιλὸν ἡδὲ αἰάσειν,

Γαῖης φραδμοσυκῆσιν ὀλυμπίῳ ὀρύσσει ζῆν'

Ἀθανάτων δ' ὅ τ' αὖτις διεδάσαστο τιμῆς.

Ζεὺς δ' αὖτε βασιλεὺς πρῶτον ἀλλοχὸν θέτο Μῆτιν,

Πλείστα θεῶν εἰδύμεν δ' ἔκ τ' ἀνδράσιν

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμελλε θεῶν γλαυκῶπι Αἰθιῶνι

Τέξιδιται, τὸ τ' ἐπεὶ δὴ δόλῳ φρένας ἐξέπαθ' ὅσας

Blandis sermonibus, in suam condidit alium,
Telluris consilijs, & Cœli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem

Par habentē patri robur, & prudens consiliū: (genitam,

Ceterum deinde sanè filium deorum, regum & virorum

Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed illam sanè Iupiter antè in suum condidit ventrem,

Ut nempe ei indicaret, dea bonūque malūque.

Postea duxit splendādam Themis, qua peperit Horas,

Eunomiāque, Dicēque, & Irenen florentem:

Qua opera matura faciunt mortalibus hominibus:

Parcāque, quibus maximū honorē dedit prudens Iupiter,

Clothōque, Lachesinque, & Atropon qua dant

Mortalibus hominibus habere bonūque malūque.

Tres v. ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas

Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentes,

Aglaiam & Euphrosinem, Thaliāque amabilem,

Quarum & palpebris amor destillat contuentium

Soluens membra, iucundum. v. sub supercilijis aspiciunt.

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,

Qua peperit Proserpinam pulchris vlnu, quam Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter,

Mnemosynem v. deinceps amavit pulchricomam,

Ex qua Musa aurea mitra revincta nate sunt

Novem, quibus placent conuiuia, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinē & Dianā sagittis gaudentem,

Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,

Peperit sanè, Ægiochi Iouis amori mixta.

Postremam v. Iunonem floridam duxit uxorem,

Hac autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipse v. ex capite, castis oculis pradiam Tritogeniam,

Acrem, tumultum excitantem ducē exercitus, indomitā,

Αἰμυλίῳ

Γαίης φρεσὶ

Τῶς γὰρ οἱ

Ἀλλ' ἔχῃ

Ἐκ γὰρ τ' εἰ

Προὔτῳ γὰρ

Ἴσον ἔχουσα

Αὐτὰρ ἔπει

Ἡμελλεν τέ

Ἀλλ' ἀγὰρ

Ὡς δὴ οἱ φ

Δόλτερον ἢ

Εὐνομίῳ τ

Αἴτ' ἔργ' ὡ

Μοῖρας δ' ἔ

Κλωθὼ τε

Θνητοῖς αἰ

Τρεῖς δ' οἱ

Ὡκεανῶ καὶ

Ἀγλαίῳ ἢ

Τῶν ἢ δὴ

Λισιμελῆς

Αὐτὰρ δ' Ἀ

Ἡ τέκε Περ

Ἡρπεσεν ἥ

Μνημοσύ

Ἐξ ἧς αἱ Μ

Εὐνία. τῇσι

Ἀπὸ δ' Ἀπ

Ἰμερόεντα

Γαῖαν τ' ἄρ

Λοιδότατ

Ἡ δ' Ἡσλῶ,

Μιχθῶσ' ἐ

Αὐτὸς δ' ἐκ

Δεινῶ, ἔρ

Αἰμυλίοισι λόγῳσιν, εἰώ' ἐσπείτθετε νηδυνί.
 Γαῖης φρεσὶ μωσυνήπῃ κὺ Οὐρανῷ ἀσερέεντ' ὦ.
 Τῶς γάρ οἱ ἐφρασαίτω, ἵνα μὴ βασιλῆϊ δα τιμῇ
 Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ θεῶν ἀειχμετάων.
 Ἐκ γὰρ τ' εἴμαρτο, παρ' ἔφρονα τέκνα γνέσθαι.
 Προΐτω γὰρ κούρῃ γλαυκώπιδι Τριτοχμέειαν
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μῆρ' ὦ κὺ ὀπίφρονα βελίω.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα κὺ αἰδρωῶν
 Ἡμελλεν τέξασθαι, ὑπὸ ῥέϊον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς παρθεὶν εἰώ' ἐγγείτθετο νηδυνί,
 ὣς δ' ἡ οἱ φρασαίτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δούτερον ἠγάγατο λυπαρῷ Θέμιν, ἡ τέκεν Ωρα
 Εὐνορίῳ τε, Δίκην τε, κὺ Εἰρήνῳ δεδαλῆαν.
 Αἴτ' ἔργ' ὠραίοισι κατὰ θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Μοῖρας δ' ἥς πλείσιν τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε κὺ Ἀΐεσιν αἴτε διδοῖσι
 Θνητοῖς ἀνδράποισιν ἔχῃν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δ' οἱ Εὐρυκώμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρήες,
 Ωκεανῷ κούρῃ πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαίῳ κὺ Εὐφροσυνίῳ, Θαλίῳ τ' ἔρατεινῷ.
 Τῶν κὺ δὸπ' βλεφάρον ἔρ' εἶδετο δερκομυράων.
 Λισιμελὴς καλὸν δ' ὧ' ἔω' ἐφύσι δερμιόνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμηδρος πολυφόρβης ἐς λέχ' ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνῃ λυκάλεον ἡ Αἰδωνίδης
 Ἡρπεσεν ἥς παρ' ἀμῆτρος ἔδωκε ὅμητιετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐρίσατο καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπικες ἐξεγρόντο
 Ἐννέα, τῆσιν ἄδαν θαλία κὺ τέρψις αἰοδῆς.
 Ἀπὼ δ' Ἀπόλλωνα, κὺ Ἀρτεμιν ἰσχυάραν,
 Ἰμερόεντα γόνον, πέρι πάντων ἔρατιώων,
 Γείνατ' ἄρ' ἀγχιόχοιο Διὸς φιλότῃ μεγαῖσα.
 Λοιδοπαίτῃ δ' Ἡρῷ θαλερῷ ποιήσατ' ἀκοιτῆ.
 Ἡ δ' Ἡβῶ, κὺ Ἀρηκα κὺ Εἰλειθυῖα ἐπικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ κὺ αἰδρωῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ γλαυκώπιδι Τριτοχμέειαν
 Δεινῷ, ἐρεκύδοιμον, ἀγέεστον, ἀτρυγέην.

Venerādā: cui clamorēsq; placuerunt, bellāque pugnaq;
Iuno autem Vulcanum inclytum, amorī indulgens,
Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Pra omnibus, artibus ornatum, caelicolis.

Ex Amphitrite autem & graui crepo Neptuno,
Triton latē ponens natus est magnus: qui mari
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ades magnus deus, sed Marti

Clypeos diffecanti, Venus, Timorem & Metum peperit,
Graues, quique virorum densas turbent phalanges
In bello horrido, unā cum Marte urbes deuastante,

Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Ioui v. Atlantis filia Maia peperit gloriosum Mercuriū,
Praconem deorum, sacrum lectum conscendens.

Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum habens, Bacchum hilarem,

Immortalem mortalis, nunc v. ambo dū sunt.

Alcmene v. peperit vim Herculanam.

Mixta in amorē Iouis nubicogi.

Aglaiā v. Vulcanus percelebru, utroque pede claudicans
Minimam natu e Graiys florendam duxit uxorem:

Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem:

Hanc v. ei immortalē expertemque senij fecit Saturnius.

Hebem autē Alcmena pulchros tales habentis fortis filius,

Vis Hercules peractis luctuosis certaminibus,

Filiā Iouis magni, & Iunonis aureis calceamentis utentis
Pudicam duxit uxorem in Olympo nixoso.

Felix, qui magno facinore inter deos confecto,

Habitat illasus, & expers senij omnibus diebus.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis

Perseus, Circēque & Aetem regem

Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,

Filiam Oceani perfecti fluij

Duxit, deorum ex consilijs, Idyiam pulchri genis pradiā.

Hunc autē ei Medeam pulchros talos habentem in amore

Πότνιαν ἢ κ
Ἡρῇ δ' Ἡφ
Γένετο, καὶ
Ἐκ πάντων
Ἐκ δ' Ἀμφ
Τείτων δὲ
Πυθάρῳ ἔχ
Ναίει χερσ
Γινοτόρῳ Κ
Δεινῆς, οἱ τ
Ἐν πολέμῳ
Ἀρμονίῳ
Ζεῶνι δ' ἄρ
Κήρυκ' ἀδ
Καδμείῳ δ
Μιχθεῖσ' ἐ
Ἀδάνατον
Ἀλκμήῳ ἢ
Μιχθεῖσ' ἐ
Ἀγλαΐῳ
Ὀπλοτάτῃ
Χρυσόκομῳ
Κούρῳ Μ
Τῶν δ' ἐ
Ἡδῶν δ' Ἀ
Ἰφ' Ἡρακλῆ
Παῖδα Διὸς
Αἰδοίῳ δ
Θ' Ἄλκιον, δ
Ναίει αἰών
Ἡελίῳ δ'
Ἡρόνῃς, Κ
Αἰήτης δ'
Κούρῳ Ωκ
Ἰφιδῆ, παῖ
Ἡδ' οἱ Μ

Πότνια ἢ κέλαδοί τε ἄδον, πολέμοί τε, μάχη τε.
 Ἥρη δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγῆσαι
 Γένετο, καὶ ξαμύησε, καὶ ἤρσεν ὦ ἀνδρακοίτη.
 Ἐκ πάντων τέχῃσι κερασφόρον ἔραυνώνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτείτης καὶ ἐρικτύου Ἐννοσιγάς,
 Τείτων ὀρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθρῶν ἔχων, ὧρα μιντεὶ φίλῃ καὶ πατρὶ αἴακτι
 Νῆφει χρυσέα δῶ, δαίνος θεός. αὐτὰρ Ἀρῆ
 Γινοτόρῳ Κυδέρεια φόβον καὶ Δεῖμον ἔπικτεν
 Δεινὰς, οἳ τ' αὐδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγας.
 Ἐν πολέμῳ κρύβεντι, σὺν Ἀρῇ πολιπόρθῳ.
 Ἀρμονίῳ δ' ἦν Κάδμῳ ἰδρῶνι Δετ' ἀκοιτῆ.
 Ζεῷ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχῳ εἰσαναβᾶσαι.
 Κάδμειν δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε παῖδιμον ὕόν.
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηδέα,
 Ἀθάνατον Διότη. γυνὴ δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσὶν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπικτε βίῳ Ἡρακλεΐῳ.
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέτα,
 Ἀγλαΐῳ δ' Ἡφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῆς.
 Ὀπλοτάτῳ Χαρίτων, θαλερῶ ποιήσας ἀκοιτῆ.
 Χρυσόκομος δ' Διώνυσος ξανθῶν Ἀριάδνῳ,
 Κούρῳ Μίνῳ, θαλερῶ ποιήσας ἀκοιτῆ.
 Τῷ δ' οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρα δῆκε Κρονίων.
 Ἡβῳ δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρα ἄλκιμῳ ὕμῳ.
 Ἰς Ἡρακλῆα τελέσας σπένοντας ἀέδλους.
 Παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρης χρυσόπιδε.
 Αἰδοίῳ Δετ' ἀκοιτῆ, ἐν ἀθανάτοισιν αἰνύσας.
 Ὀλβίῳ, ὃς μέγ' ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αἰνύσας.
 Νῆφει ἀπὸ ἡμάντας, καὶ ἀγήρα ἡμῶν πάντα.
 Ἡλίῳ δ' ἀκράμαντι τέκε κλυτὴ Ωκεανίη.
 Ἡρόνι, Κίρκῳ τε, καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' ὕψ' ἀραιομύδρετ' Ἡλίοιο.
 Κούρῳ Ωκεανοῖο τεληέντῳ ποταμοῖο.
 Ἰήμεν δ' ὅν βαλῆσ', εἰδὲν καλλιπάρην.
 Ἡδὲ οἱ Μῆνοσ' αὖσφρεον ἐν φιλότῃ.

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete caelestes domos tenentes,
 Insulaeque & continentes terra, & salius intus Pontus.
 Nunc autem dearum coetum cantate blandiloqua
 Musa Olympiades, filia Iouis Aegiochi;
 Quaecunque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt diu similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, praestantissima dearum,
 Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali inter proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnem: qui v. obuiam fuerit, & cuius ad manus venerit,
 Illum locupletem fecit, multamque ei praeiuit felicitatem,
 Cadmo praeterea Harmonia filia aurea Veneris,
 Ino & Semelem, & Agauem pulchrae genas habentem,
 Autochthonemque, quam duxit Aristaeus, dea casariae praeiuit,
 Peperit, & Polydorum, moenibus pulchre cinctum in Thebis.
 Filia vero Oceani Chrysaori, magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirhoe peperit filium mortaliū praestantissimum omnium,
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,
 Boes propter flexipedes circumflua in Erythea,
 Tithono vero Aurora peperit Memnona, area galea mu-
 Ethiopum regem: & Emathionem regem. (nitum,
 Verum Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaethontem, dijs similem virum, (tatu,
 Quem sane iuuenē tenerum florem habentē gloriose puber-
 Puerum iuuentia sapientem, amans risus Venus,
 Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
 Aeditum nocturnum fecit, daemonem diuinum.
 Filiam vero Aetæ a Ioue nutriti regis
 Aesonides voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Aetæ, peractis suspiriosis certaminibus,
 Qua multa imperabat magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator,
 Quibus peractis ad Iolcum redijt, multa perpeffus.

Γείνα δ' ὅ
 ὧς μῆτις
 Νῆσοι τ' ἤ
 Νῦν δ' ὅδε
 Μοῦσαι ὅ
 Οὐρανὸν δ' ὅ
 Ἀδύναται,
 Δημήτηρ μὲν
 Ἰασίῳ ἡρώ
 Νειῶ ἐν τῇ
 Ἐαδὸν ὅς
 Πᾶσαν τῇ
 Τόνδ' ἀφ' ὅ
 Κρόνῳ δ'
 Ἰνὸς καὶ Σεμ
 Αὐτοχθόνῳ
 Γαίνατο, καὶ
 Κούρη δ' ὅ
 Μιχθεῖς δ' ὅ
 Καλλιρόη τ
 Γυρουνῆα δ'
 Βοῶ ἔννεκ'
 Τιθωνῶς δ'
 Αἰθίοπων δ'
 Αὐτὰρ τοῖ
 Ἰφιδιμον Φ
 Τὸν ῥα νέον
 Παῖδ' ἀπα
 Ωρετ' αἰρεῖ
 Νηοπόλον γ
 Κρόνῳ δ'
 Αἰσονίδης δ'
 Ἡ γὰρ παρ'
 Τῆς πολλῆς
 Ἰβελῆς Π
 Τὰς τελέσας

Γείνα θ' ὑποδμηδεῖσσι διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῳ.

Ἔμεις μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Νῆσοί τ' ἡπειροί, τε καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.

Νῦν δ' ὁ θεῶν φύλον αἰεῖσατε ἡδυπέπαι.

Μούσῃ Ολύμπιάδῃ, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,

Οὔσῃ δὴ θνητοῖσι παρ' αἰδράσιν ὀνυχδεῖσσι.

Ἀθάναται, γείνατο θεεῖς ὅππῃ κελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,

Ἰασιῶ ἥρωϊ μυχῷς ἐρετῇ φιλότῃ,

Νειῶ ἐν τεῖνι Πόλῳ, Κρήτης ἐν πίεσι δῆμοι,

Ἑσπέρῳ δ' ἐστ' ὅππῃ γῆν τε καὶ ὕδρα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσιν τῷ δ' τυχόντι, καὶ εἴ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τόνδ' ἀφνειὸν ἔδικο, πάλῳ τέ οἱ ὥπασεν Ὀβρον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσοῦς Ἀφροδίτης,

Ἰνῷ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπαῖρησι,

Αὐτοπόλῳ δ' ἢ γῆν Ἀρεταῖῳ βαδύχαίτης,

Γαίνατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφαίῳ ἐν Θήβῃ.

Κούρῃ δ' Ωκεανοῖα Χρυσάορι καρδεροδύμῳ,

Μιχθαῖς ἐν φιλότῃ πολυχρύσῃ Ἀφροδίτης,

Καλλιρρόῃ τέκε παῖδα βροτῷ κάρτισαν ἀπάντων,

Γυρουνῇ δ' ἢ κτεῖνε βίῃ Ἡρακλῆει,

Βοῶ ἔννεκ' εἰσιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν' Ἐρυθεῖν.

Τιδωνῷ δ' Ἡῶς τέκε Μέμνονα χαλκοκρυσεῖν,

Αἰδιόπῳ βασιλῆα, καὶ Ημαθίῳ ἀσάντα.

Αὐτὰρ τοὶ Κεφάλῳ φυτῆσατο φάδομον υἱόν,

Ἰφθιμον Φαίδοντα, θεοῖς ὅππῃ κελον ἀνδρα.

Τόν ῥα νέον τέρεν ἀνδρὸς ἔχοντ' ἐρικυδέα ἦβη

Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ

ὦρτ' ἀνρεψαμένον, καί μιν ζαθέοις ἐν νηοῖς,

Νηοπόλον νύχρον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρῳ δ' Αἰήταο διοτρεφέα βασιλῆα,

Αἰσυνίδῃς Ἑλῆσι θῆων ἀειχρυεταῶν

Ἡ γὰρ παρ' Αἰήτῃ τελέσας συνέντας ἀέθλας,

Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλὺς ὑπερλύωρος

Ἰβριτῆς Περίης, καὶ ἀτάδαια ὀβριμοβρῆς,

Τὰς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μυχῷσας.

*Veloci in naue vehens nigris-oculis-praditam puellam,
 Aesonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sanè hac domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filium, quem in montibus educabat Chiron.
 Phyllyrides: magni verò Iouis voluntas perficiebatur.
 Ceterum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima dearum.
 Aæci in amore per auream Venerem.
 Apeleo autè subacta dea Thetis candidos-pedes habens,
 Peperit Achillè prorūpētē per viros, leonis animo præditi.
 Aeneam porro peperit pulchrè coronata Cytheræa,
 Anchisa heroi mixta iucundo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus, syluosa.
 Cyrcæ verò, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyssus ærumnosi in amore,
 Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
 Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
 Nausithoum verò Ulyssi Calypso excellentissima dearum
 Peperit, Nausinoûmque, mixta grato amore.
 Hæ quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt dijs pares filios.
 Nunc verò fœminarum agmen cantate suauiloquæ,
 Musa Olympiades filia Iouis Aegiochi.*

FINIS THEO GO.
 pia Hesiodi.

Ωκείνης ὄπι
 Αἰσονίδης, κα
 Καί ῥ' ἦγε
 Μήδον τέκ
 Φιλυρίδης
 Αὐταῖς Νηρ
 Ητοι μὲ Φώ
 Λιακὲς ἐν φ
 Πηλεὶς δ' Ὀδ
 Γείνατ' Ἀ
 Αἰνεΐαν δ' Ἰ
 Ἀλχίον ἦγε
 Ἰδης ἐν κο
 Κίρκη δ' ἦ
 Γείνατ' Ὀ
 Ἀγχιον ἦ δ'
 Οἱ δ' ἦτοι
 Πᾶσιν Τυρ
 Ναυσίθοο
 Γείνατο, Ν
 Αὐταῖς μ
 Αἰαΐα δ' ἦ
 Νυξ δ' ἦ γ
 Μῆσαι Οἰ

puellam,
um,
bat Chiron
ebatur.

ima deatū

es habens,
mo pradiū
raa,

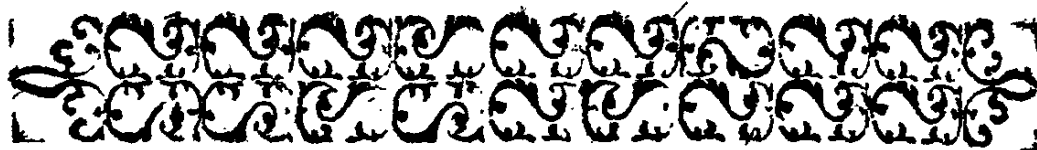
uos a.

aque,
cratum,
e.
deatū

qua

Ωκείνης ὅπινός ἀγων ἐλικοόπιδά κούρω,
Αἰονίδης, καὶ μιν θαλερῶ ποιήσας ἀκοιτῶν
Καὶ ῥ' ἦγε δμυθεῖσ' ὑπὸ Ἰήσωνι ποιμνὶ λαῶν,
Μήδον τέκε παῖδα, τ' ἔρασιν ἔτρεφε Χείρρον
Φιλυρίδης. μέγα λ' ὃ Διὸς νότος ἐξετελείτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραν ἀλίοιο γέροντος,
Ἦτοι μὲ Φῶκον ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων,
Λιακὲ ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ
Πηλεῖ ὃ δμυθεῖσσι θεὰ θέτις ἀργερόπεζα,
Γείνατ' Ἀχαιῆα ῥηξῷ ἔρα, θυμολέοντα.
Αἰνεῖαι δ' ἄρ' ἐκτεκτεν εὖσεφαι Κυδέρεια,
Ἀλχίσῃ ἥρσσι μῆγ' ἔρατῇ φιλότῃ,
Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχου ὕληέσσης.
Κίρκῃ δ' Ἡελίῃ θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο.
Τείνατ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ
Ἀγχιον ἢ ὃ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων.
Πᾶσιν Τυρσῶοισιν ἀγακλυτοῖσιν αἴασον.
Ναυσίθεον δ' Ὀδυσῆϊ κελυφῷ δῖα θεάων
Τείνατο, Ναυσίνόον τε, μῆγ' ἔρατῇ φιλότῃ
Αὐτὰρ μὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ὀνηθεῖσαι
Ἀθάα) γίναντε θεοῖς ὀπείκελα τέκνα.
Νῦν ὃ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἠδὲ πεισά
Μῦσαι Ολυμπιάδες, κοῦραν Διὸς ἀργόχοο.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ
Ἠσιόδου Θεογονίας.

ALIA EX ALIIS QUIBUS-
dam Hesiodi operibus carmina.

EX EOIS.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium & odium,
Quicumque largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul verò pedes manúsque ligat, linguamque, mentémque.
Vinculis, improuisis: amatque ipsum mollis somnus.

EX MELAMPODIA.

Tucundum enim est in conuiuio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postquã dapib, saturati fuerint.

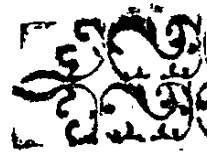
Ex eadem.

--- Huic & Mares celer nuntius venit per domum,
Impletámque argentum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus.
Iphiclus autem in terra urgebat, illi verò ponè,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum subleuans.
Instabat Phylacus, & seruos, alloquutus est.

FINIS OPERUM
Hesiodi.

ΑΑ

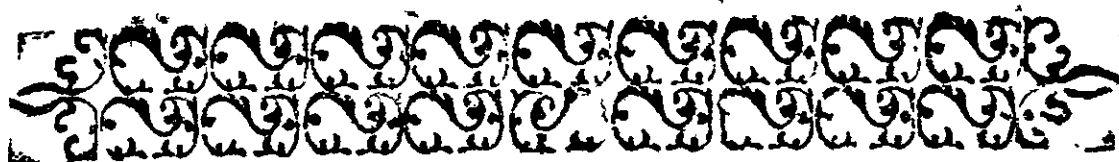
ΘΙΑ Διόνυ
Οστις ἀδύ
Σιῶν ὃ πό
Δεσμῶνς ἀμ

ΕΚ

Ηδὺ γὰρ ἔσ
Τέρπειδαι

--- πῶς ὃ Μ
Πλήσας δ

Καὶ τότε μ
Ιφικλῶς
Σκύππον
Ἐστλεν Φύ

ΑΛΛΑ ΕΞ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ

Ἡσιόδου ποιημάτων ἔπη,

ΕΚ ΤΩΝ ΗΟΙΩΝ.

ΘΙΑ Διώνυσος δώκε' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἔχθρῳ.
 Ος τις ἄδλω πίνει, εἶνῃ οἱ ἔπλετο μάρχης,
 Σιωῖ ᾧ πόδας χεῖρας τε δέει γλώσσῃ τε νόον τε,
 Δεσμῶϊς ἀχράστοισι φιλεῖ δέ ἐμαλθακὸς ὕπνῳ.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ,

Ἦδὺ γδ' ἔς' ἐν δαυτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τε θαλῇ
 Τέρπεσθαι μῦθαισιν, ἐπὶ δαυτὸς κορέσωνται.

Εκ τῆς αὐτῆς.

--- τῷ δ' Ἰ Μ' αἴης θυὸς ἀγγελῷ ἦλθε δ' οἴκῳ.
 Πλήσας δ' ἀργύρεον σκύαφον φέρε δῶκε δ' αἶακτι.

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μάρτις μὲν δεσμὸν βίβ' ἄνυτο χερσίν.
 Ἰφικλῷ δ' ὅτ' ἔνῳτ' ἔπε μάρτεϊ τῷ δ' ἐπέσθιν.
 Σκύαφον ἔχων ἑτέρῃ δ' σκῆπτρον αἰείρας,
 Ἐσθλὴν Φύλακος, καὶ οἱ δ' μῶεσσι εἶπεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ

Ἡσιόδου, σωζομένων.

Ι ιιγ

T A B V L A G E N E A L O G I Æ D E O R V M,
 vt ab Hesiodo in Theogonia recensetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ *QVI*
 ἐχλύετο Χάος, ἔπειτα δὲ
 ἡ Γῆ, καὶ Τάρταρος, καὶ
 Ἔρεος.

¶ ΕΚ ΚΑΟΥΣ.

1 Ερεβός.

2 Νύξ.

¶ ΕΞ ΕΡΕΒΟΥ ΚΑΙ ΕΞ ΕΡΕΒΟΥ ΕΤ
 Νυκτός.

1 Αἰθήρ.

2 Ημέρα.

¶ ΕΚ ΝΥΚΤΟΣ ΕΞ ΝΟΚΤΕ
 μόνης.

1 Μόρος.

2 Κῆρ.

3 Θάνατος.

4 Υπνός.

5 Φύλον ὀνειρόν.

6 Μῶμος.

7 Οἰζύς.

8 Εσπερίδες.

9 Κλωθώ.

10 Μοῖραι, Λάχεσις.

11 Ἀΐδως.

EX CHAOS.

Erebus,

83,26

Nox,

83,26

EX EREBO ET
 Noctē.

Aether,

83,27

Dies,

86,27

EX NOCTE
 sola.

Fatum,

89,6

Parca,

89,6

Mors,

89,7

Somnus,

89,7

Genus somniorum,

89,7

Momus,

89,9

Aerumna,

89,9

Hesperides:

89,10

Clotho,

Parca Lachesis,

89,12

Atropos,

12 Νέμε

13 Απάτ

14 Φιλότ

15 Γῆρας

16 Ερε

¶ ΕΞ Ε

1 Πόντ

2 Λήθη

3 Λοιμώ

4 Αλγε

5 Τσμί

6 Φόβο

7 Μάχε

8 Ανδρ

9 Νείκ

10 Λόγ

11 Αμφ

12 Δυσ

13 Ατη

14 Ορκ

¶ ΕΚ Τ

μ

1 Ούρα

2 Ορη

3 Πόντ

¶ ΕΞ

κ

1 Ωκε

2 Κοῖτ

3 Κρεῖτ

4 Υπε

5 Ιαπε

6 Οκί

7 Ρεία

8 Θέμι

E A

Q V l.
: Deinde
rnu, &

83,26
83,26
O ET

83,27
86,27

89,6
89,6
89,7
89,7
89,7
89,9
89,9
89,10
89,12

T A B V L. T H E O G.

137

- 12 Νέμεσις,
- 13 Απάτη,
- 14 Φιλότης,
- 15 Γῆρας,
- 16 Ερις,
- ¶ ΕΞ ΕΡΙΑΔΟΣ
- 1 Πόντος,
- 2 Λήθη,
- 3 Λοιμός,
- 4 Αλγες,
- 5 Τσμίνας,
- 6 Φόβοι,
- 7 Μάχη.
- 8 Ανδρακταΐας,
- 9 Νείκεα,
- 10 Λόγοι ψευδεῖς,

- Nemesis, 89,18
- Fraus, 89,19
- Amicitia, 89,19
- Senectus, 89,20
- Contentio, 89,20
- EX CONTENTIONE.
- Labor, 89,21
- Oblivio, 89,22
- Pestis, 89,22
- Dolores, 89,22
- Pugna, 89,23
- Timores, 89,23
- Prælia, 89,23
- Strages, 89,23
- Iurgia, 89,24
- Sermones mendaces, 89

24

- 11 Αμφιλογία,
- 12 Δυσνομία,
- 13 Ατη,
- 14 Ορκος,
- ¶ ΕΚ ΤΗΣ ΤΗΣ
- μόνης.

- Disceptationes, 89,24
- Licentia, 89,25
- Noxa, 89,39
- Iuramentum, 86,27
- EX TERRA,
- Sola,

- 1 Οὐρανός,
- 2 Ορη,
- 3 Πόντος,
- ¶ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ
- κὶ Γῆς.

- Cælum, 83,30
- Montes, 83,32
- Pontus, 83,34
- E CÆLO
- Terra,
- Oceanus, 83,36
- Cæus, 83,1
- Crens, 85,1
- Hyperion,
- Iapetus, 85,1
- Thea, 85,2
- Rhea, 85,2
- Themis, 85,2

- 1 Ωκεανός,
- 2 Κοῖτος,
- 3 Κρεῖτος,
- 4 Ὑπερίων,
- 5 Ἰαπετός,
- 6 Θεΐα,
- 7 Ρεΐα,
- 8 Θέμις,

9 Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85,2
10 Φοίβη,	Phæbe,	85,3
11 Τηθύς,	Tethys,	85,3
12 Κρόνος,	Saturnus,	85,4
13 Βρόντη.	Bronte,	85,
14 Κύκλωπες, Στερόπη,	Cyclopes, Sterope,	6,
15 Ἄργη.	Arge,	7
16 Κόη,	Cottus,	85,16
17 Βεῖαρες,	Briareus,	85,16
18 Γύγης,	Gyges,	85,16
19 Εὐρυπνύες,	Erynnies,	87,16
20 Γίγαντες.	Gigantes,	87,16
21 Νύμφαι Μελίαι,	Nymphæ Meliæ,	87,18
ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΞ ΣΥΜΜΑΓΕ	nitalium Cali.	
τῶν αἰθέρα, Οὐρανῶ, αἰφρῶ,		

1 Αφροδίτη,	Venus,	87,22
ΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ ΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ	• C E A N O	
ἢ Τηθύς.	• Thethy.	
Ποταμοί,	Fluvi:	
1 Νεῖλος.	Nilus,	95,25
2 Αλφειὸς,	Alpheus,	95,25
3 Ηριδανὸς,	Eridanus,	95,25
4 Στρυμὼν,	Strymon,	95,26
5 Μαίανδρος,	Maander,	95,25
6 Ἰστρος,	Ister,	95,26
7 Φάσις,	Phasis,	97,27
8 Ρήσος,	Rhesus,	95,27
9 Αχελῷος,	Achelous,	95,27
10 Νέσος,	Nessus,	95,28
11 Ρόδιος,	Rhodium,	95,28
12 Ἀλῖακμων,	Haliacmon,	95,28
13 Ἑπτάπορος,	Heptaporus,	95,28
14 Γρανικός,	Granicus,	95,29
15 Αἰσηπός,	Æsopus,	95,29

16 Σιμῶν,	
17 Πλω,	
18 Ερμῆς,	
19 Κάϊν,	
20 Σαγ,	
21 Λαδ,	
22 Παρ,	
23 Εὐλ,	
24 Αρδ,	
25 Σηα,	
Κ	
1 Πειθ,	
2 Αδμ,	
3 Ιαίδη,	
4 Ηλέκ,	
5 Δωρῆς,	
6 Ηρυμ,	
7 Οὐρα,	
8 Ιππο,	
9 Κλυμ,	
10 Ροδί,	
11 Καλλ,	
12 Ζαχ,	
13 Κλι,	
14 Ιδύ,	
15 Πασ,	
16 Πλη,	
17 Γαλα,	
18 Διών,	
19 Μηλό,	
20 Θόη,	
21 Πολυ,	
22 Κερν,	
23 Πλυ,	
24 Περ,	
25 Ιαί,	

THEOG. HESIOD.

139

85,2
85,3
85,3
85,4
85,
6,
arge, 7
85,16
85,16
85,16
87,16
87 16
87 18
A G E
Cali.
87,12
A N O
hy.
95,25
95,25
95,25
95,26
95,25
95,26
97,27
95,27
95,27
95,28
95,28
95,28
95,28
95,29
95,29

16 Σιμοῖς,
17 Πλωΐειο,
18 Ἑρμῆς,
19 Καΐκιο,
20 Σαγγάριος,
21 Λάδων,
22 Παρθένιος,
23 Εὐένιος,
24 Ἀρδεΐος,
25 Σκαμάνδριος.

KOTPAI.

1 Πειθώ,
2 Ἀδμήτη,
3 Ιαΐδη,
4 Ηλέκτρα,
5 Δωρίς,
6 Πρυμνώ,
7 Οὐρανία,
8 Ἴππω,
9 Κλυμένη,
10 Ροδία,
11 Καλλιρόη,
12 Ζεύξω,
13 Κλυτία,
14 Ἰδία,
15 Πασιδόη,
16 Πληξάυρα,
17 Γαλαξάυρα,
18 Διώνη,
19 Μηλόβοσις,
20 Θόη,
21 Πολυδώρα,
22 Κερκίς,
23 Πλυτώ,
24 Περσηΐς,
25 Ιαΐειρα.

Simoi,
Peneus,
Hermus,
Caicus,
Sangarius,
Laden,
Parthenius,
Euenus,
Ardeus,
Scamander,

FILIAE.

Pitho,
Admete,
Ianthé,
Eleëtra,
Doris,
Prymno,
Urania,
Hippo,
Clymene,
Rhodia,
Callirhoe,
Zeuxo,
Clytia,
Idia,
Pasithoe,
Plexaure,
Galaxaure,
Dione,
Melobosis,
Thoë,
Polydora,
Cerceis,
Pluto,
Perseis,
Iauira,

95,29
95,30
95,30
95,30
95,31
95,31
95,31
95,32
95,32
95,33
95,36
95,36
95,36
95,36
97,1
97,1
97,1
97,2
97,2
97,2
97,2
97,2
97,2
97,3
97,3
97,3
97,3
97,4
97,4
97,4
97,4
97,5
97,5
97,5
97,6
97,6
97,7
97,7

26	Αγκίστη.	Acaste,	97,7
27	Ξανθή,	Xanthe,	97,7
28	Πετραία,	Petraa,	97,8
29	Μενεσθώ,	Menestho,	97,8
30	Ευρώπη,	Europa,	97,8
31	Μήτις,	Metu,	97,9
32	Ευρυνόμη,	Eurynome,	97,9
33	Τελεσθώ,	Telestho,	97,9
34	Κρισία,	Crisia,	97,10
35	Ασία,	Asia,	97,10
36	Καλυψώ,	Calypso,	97,10
37	Ευδώρα,	Eudora,	97,11
38	Τύχη,	Tyche,	97,11
39	Αμφιρό,	Amphiro,	97,11
40	Οκυρόη,	Ocryroe,	97,11
41	Στύξ,	Syx,	97,12
¶ ΕΚ ΚΟΙΟΥΤ, ΚΑΙ ΕΧ		C O E O	E T
Φοίβης.		Phæbe,	
1	Λητώ,	Latona,	99,21
2	Αστερία,	Asteria,	99,24
¶ ΕΚ ΚΡΕΙΟΥΤ ΚΑΙ		E X C R E O	E T
Ευρυβίας.		Eurybia.	
1	Αστειό,	Astræus,	97,27
2	Πάλλας,	Pallas,	97,27
3	Πέρσης,	Persens,	97,29
¶ ΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΥΤ		E X A S T R	Æ O
ή Ηώς.		Or Aurora.	
1	Αργέστης,	Argestes,	97,30
2	Ζέφυρος,	Zephyrus,	97,30
3	Βορέης,	Boreas,	97,40
4	Νότος,	Notus,	97,31
5	Εωσφόρος,	Lucifer,	97,32
6	Αστρά,	Astra,	96,35
¶ ΕΚ ΠΑΛΛΑΝΤΟΣ		E X P A L L A N T E,	
ή Στυγός.		Or Styge	
1	Ζήλος,	Zelus,	97,35

2	Νίκη,
3	Κράτις,
4	Βία,
¶ ΕΚ Π	
Α	
1	Εκείνη,
¶ ΕΞ	
ν	
1	Ηλιο,
2	Σελήνη,
3	Ηώς.
¶ ΕΞ Η	
Π	
1	Κίρκη,
2	Αΐνη,
¶ ΕΞ ΑΙ	
Ι	
1	Μήδεια,
¶ ΕΞ	
ή Κλ	
1	Ατλάς,
2	Μαιόρα,
3	Περμ
4	Επιμ
¶ ΕΞ Α	
1	Μαΐ
¶ ΕΚ Κ	
1. Ισμή	
2. Δημή	
3. Ηρα	
4. Αδμή	
5. Ποσειδ	
6. Ζεύς	
¶ ΕΚ	
1. Κυβέ	

THEOG. HESIOD.

141

97,7	2 Νίκη,	Victoria,	99,35
97,7	3 Κράτος,	Robur,	97,36
97,8	4 Βία,	Vis,	97,36
97,8	¶ ΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ	EX PERSEO ET	
97,8	Αστρίας.	Asteria.	!
97,9	1 Εκάτη,	Hecate,	99,26
97,9	¶ ΕΞ ΤΠΕΡΙΟ-	EX HYPERIONE	
97,9	ντος Θείας.	et Thea,	
97,10	1 Ηλιος,	Sol,	97,22
97,10	2 Σελήνη,	Luna,	97,22
97,10	3 Ἡώς.	Aurora,	97,23
97,11	¶ ΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ	EX SOLE ET	
97,11	Περσίδος.	Perseide.	
97,11	1 Κίρκη,	Circe,	129,32
97,11	2 Αἴητης,	Aetes,	129,12
97,12	¶ ΕΞ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ	EX AETEO ET	
ΕΤ	Ιδύας.	Idya.	
	1 Μήδεια,	Medea,	129,36
99,21	¶ ΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ	EX IAPETO	
99,24	κὺ Κλυμένης.	et Clymene,	
ΕΤ	1 Ἀτλας,	Atlas,	105,16
	2 Μαινοίτιος,	Menætiæ,	105,17
97,27	3 Πρωμηθεύς,	Prometheus,	105,17
97,27	4 Επιμηθεύς,	Epimetheus,	105,18
97,29	¶ ΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ.	EX ATLANTIS.	
Ε 0	1 Μαΐα,	Maia.	
	¶ ΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ	EX SATVRNO.	
97,30	Ρείας.	et Rhea,	
97,30	1 Ἰστία,	Vesta,	101,33
97,40	2 Δημήτηρ,	Ceres,	101,33
97,31	3 Ἥρα,	Juno,	110,33
97,32	4 Ἀδης,	Pluto,	101,34
96,35	5 Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
1 ΝΤΕ,	6 Ζεύς,	Jupiter,	101,36
97,35	¶ ΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ	EX NEPTVNO.	
	1 Κυμοπόλεια.	Cymopolia.	123

¶ ΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩ. ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

ἢ Ἀμφιτείτης.

ἢ Amphitrite,

1 Τρίτων.

Triton,

129, 6

¶ ΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩ. ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

ἢ Μεδούσης.

ἢ Medusa,

1 Χρυσάωρ,

Chrysaor,

93, 4

2 Πέγασος ἵππος.

Pegasus equus,

93, 4

¶ ΕΚ ΧΡΥΣΑΩ.

ΕΧ ΚΑΛΛΙΡΟΕ.

ἢ Καλλιρόης.

ἢ Callirhoe.

1 Γερυονίδης,

Geryoneus, 93, 10, ἢ

132, 20

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ.

ΕΧ ΙΟΥΕ.

1 Παλλάς,

Minerva,

127, 33

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ.

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Θέμιδος.

Themide.

1 Εὐνομία,

Eunomia,

2 Στρατὶς Δίκης,

Hora, Dice,

127, 13

3 Εἰρήνη,

Irene,

6 Μοῖραι γ'.

Parca tres,

127, 15

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Εὐρυνόμης.

Eurynome.

Ἀγλαΐης,

Aglaia,

3 Χάριτες, Εὐφροσύνης,

Charites Euphrosyne, 127

Θαλίας,

Thalia,

20

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Δήμητρος.

Cerere,

1 Περσεφόνη,

Proserpina,

127, 14

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Μνημοσύνης.

Mnemosyne,

9 Μοῦσαι.

Musa,

127, 27

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

ἢ Λητῆς.

Latona,

1 Ἀπόλλων,

Apollo,

127, 29

2 Ἀρτεμις,

Diana,

127, 29

¶ ΕΚ

1 Ηβή,

2 Ἀφροδίτη,

3 Εἰλώς,

4 Ηφαιστος,

¶ ΕΚ

1 Ἑρμῆς,

¶ ΕΚ

Σεμῆς,

1 Διόνυσος,

¶ ΕΚ

Α

1 Ηρα,

¶ ΕΚ

Αφροδίτης,

1 Φόβος,

2 Δαίμων,

3 Ἀρμῆς,

¶ ΕΚ

1 Νηρό,

2 Θάλασσα,

3 Φόρμος,

4 Κηφιστός,

5 Εὐρώπη,

¶ ΕΚ

1 Περσεφόνη,

2 Εὐρώπη,

3 Σαφίς,

4 Ἀμύμον,

5 Εὐδότης,

6 Θέτις.

THEOG. HESIOD.

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΟΥΕ ΕΧ 243
 Ηρας. Junone,

1 Ηβη, Hebe, 127,33

2 Αρης, Mars, 127,33

3 Είληθυα, Lucina, 127,33

4 Ηφαιστος, Vulcanus, 129,2

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΟΥΕ ΕΤ
 Μαιας. Maia.

1 Ερμης, Mercurius, 129,13

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΟΥΕ ΕΤ
 Σεμέλης. Semele,

1 Διόνυσος, Bacchus, 129,16

¶ ΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΟΥΕ ΕΤ
 Αλκμήνης. Alcmene.

1 Ηρακλής, Hercules, 129,18

¶ ΕΚ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧΜΑΤΡΕ ΕΤ
 Αφροδίτης. Venero.

1 Φόβος, Phobus, 129,9

2 Δείμος, Dimus, 129,9

3 Αρμονία, Harmonia, 129,12

¶ ΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧΡΟΝΤΟ ΕΤ
 ης Γης. Terra.

1 Νηρέως, Nereus 89,28

2 Θαύμας, Thaumus, 89,32

3 Φόρυς, Phoreys, 89,32

4 Κητώ, Ceto 89,33

5 Εὐρυβία, Eurybia, 89,34

¶ ΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧΝΕΡΕΟ ΕΤ
 Δωρίδος. Doride.

1 Πρωτώ, Proto, 91,2

2 Εὐκράτης, Eucratis, 91,2

3 Σαώ, Sao. 91,2

4 Αμφιτείτης, Amphitrite, 91,2

5 Εὐδώρα, Eudora, 91,2

6 Θέτις, Thetis, 91,33

7 Γαλιώνη,
 8 Γλαυκή,
 9 Κυμοδόνη,
 10 Σπειώ,
 11 Θαλία,
 12 Μελίτη,
 13 Εὐλιμένη,
 14 Αγαυή,
 15 Πασιδέα,
 16 Ερατώ,
 17 Εὐνείκη,
 18 Δωτώ,
 19 Πρωτώ,
 20 Φέρυσσα,
 21 Δωαμένη,
 22 Νησαίη,
 23 Ακταίη,
 24 Πρωτομέδεια,
 25 Δωρὸς,
 26 Πανόπη,
 27 Γαλατεια,
 28 Ἰπποδόνη,
 29 Ἰππονόη,
 30 Κυμοδόκη,
 31 Κυματολήνη,
 32 Κυμώ,
 33 Ηϊόνη,
 34 Αλιμήνη,
 35 Γλαυκονόμη,
 36 Ποντοπόρεια,
 37 Αειαγόρα,
 38 Εὐαγόρα,
 39 Λαομέδεια,
 40 Πολυνόμη,
 41 Αὐτονόη,
 42 Δισταία.

Galene, 91,3
 Glauce, 91,3
 Cymothoe, 91,4
 Spio, 91,4
 Thalia, 91,4
 Melita, 91,5
 Eulimene, 91,5
 Agave, 91,5
 Pasithea, 91,6
 Erato, 91,6
 Eunice, 91,6
 Doto, 91,7
 Proto, 91,7
 Pherusa, 91,7
 Dynamene, 91,7
 Nesaea, 91,8
 Actaea, 91,8
 Protomedia, 91,8
 Doris, 91,9
 Panope, 91,9
 Galathea, 91,9
 Hippothoe, 91,10
 Hipponoe, 91,10
 Cymodoce, 91,11
 Cymatolege, 91,12
 Cymo, 91,14
 Eione, 91,14
 Halimede, 91,14
 Glaucanome, 91,15
 Pontoporia, 91,15
 Liagora, 91,16
 Euagora, 91,16
 Laomedea, 91,16
 Polynome, 91,17
 Autonoe, 91,17
 Dysianassa, 91,17

43 Εὐα,
 44 Ψα,
 45 Μεν,
 46 Νη,
 47 Εὐν,
 48 Θει,
 49 Πε,
 50 Νη,
 ΕΚΘ
 τθ
 1 Ιεις,
 2 Α,
 Αρπυια
 3 Σ,
 ΕΚ
 Α
 κ
 1 Γραία,
 2 Περφρ,
 3 Ενυω,
 4 Σ,
 5 Γοργ,
 6 Μ,
 7 Εχιδ,
 8 Δρακ.

ΕΚ
 1 Τυφ,
 ΕΚ
 Ανεμοι,
 ΕΚ
 κ
 1 Ορδο,
 2 Κέρκ,
 3 Τρο,
 4 Χίμ.

THEOG. HESIOD:

148

91.3
91.3
91.4
91.4
91.4
91.5
91.5
91.5
91.5
91.6
91.6
91.6
91.7
91.7
91.7
91.7
91.8
91.8
91.8
91.9
91.9
91.9
91.10
91.10
91.11
91.12
91.14
91.14
91.15
91.15
91.16
91.16
91.16
91.17
91.17
91.17

43 Εὐάρνη,
44 Ψαμάθη,
45 Μενίππη,
46 Νησώ,
47 Εὐπόμπη,
48 Θέμιστο,
49 Προνόη,
50 Νημερτής,
ΕΚ ΘΑΤΜΑΝ-
τῶ καὶ Ηλέκτρας,
1 Ἴρις,
2 Αἰλῶ,
Αρπυϊαί,
3 Ωκυπέτη,
ΕΚ ΦΟΡΚΥΟΣ ΕΚ
καὶ Κητῆς.
1 Γραῖαι,
2 Πεφρηδῶ,
3 Εὐνοῖα,
4 Σθῆνω,
5 Γοργόνες, Εὐρύαλη,
6 Μέδουσα,
7 Εχιδνα,
8 Δράκον φύλαξ ἑσπερί-
δων,
ΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΥ ΕΚ
καὶ Γῆς.
1 Τυφώϊς,
ΕΚ ΤΥΦΩΕΩΣ. ΕΚ
Ἀνεμοί,
ΕΚ ΤΥΦΩΝΟΣ ΕΚ
καὶ Εχιδνῆς,
1 Ορθός κύνων,
2 Κέρβερος,
3 Τόσσα Λερναία,
4 Χίμαιρα,

Euadne,
Psamathe,
Menippe,
Neso,
Eupompe,
Themisto,
Pronoe,
Nemertes,
EX THAVMANTE
Eleetra,
Iris,
Aello,
Harpyia,
Ocyrete,
EX PHORCTO ET
Ceto.
Grae,
Pephredo,
Enyo.
Scheuo,
Gorgones, Euryale,
Medusa
Echidna,
Draco custos Hesper-
idum,
EX TARTARO
Terra,
Typhoeus,
EX TYPHOEOS.
Venti
EX TYPHONE
Echidna.
Orthus canis,
Cerberus,
Hydra Lernaia,
Chimera,

Κ

ΘΕΞ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΟ ΕΤ
Χιμαίρας. Chimara.

1 Σφίγγς, Sphinx, 95, 13

2 Λέων Νεμαύς, Leo Nemaus, 95, 14

ΘΕΞ ΙΑΣΙΟΥ, ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟ ΕΤ
Δήμητρος. Cerere.

1 Πλούτ, Plutus, 131, 8

ΘΕΚ ΚΑΔΜΟΥ ΕΧ ΚΑΔΜΟ ΕΤ
καὶ Ἀρμονίας. Harmonia.

1 Ινώ, Ino, 131, 15

2 Σεμέλη, Semele, 131, 15

3 Ἀγαυή, Agave, 131, 15

4 Αὐτόν, Autonoe, 131, 16

5 Πολύδωρ, Polydorus, 131, 17

ΘΕΚ ΤΙΘΟΝΟΥ ΕΧ ΤΙΘΟΝΟ
καὶ Ἡούς. Aurora.

1 Μένων, Memnon, 131, 24

2 Ἡμάρτιον, Emathion, 131, 24

ΘΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥ ΕΧ ΚΕΡΗΑΛΟ
καὶ Ἡούς. Aurora.

1 Φαέθων, Phaethon, 131, 15

ΘΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ
καὶ Μηδείας. Medea.

1 Μήδ, Medeus, 133, 1

ΘΕΞ ΑΙΑΚΟΥ ΕΧ ΑΙΑΚΟ ΕΤ
καὶ Ψαμάθης. Psamathe.

1 Φωκός, Phocus, 133, 7

ΘΕΚ ΠΗΛΕΩΣ ΕΧ ΠΕΛΕΟ ΕΤ
καὶ Θέτιδος. Thetide.

1 Ἀχιλλεύς, Achilles, 133, 10

ΘΕΞ ΑΓΚΙΣΟΥ ΕΧ ΑΝΧΙΣΕ
καὶ Ἀφροδίτης. Vener.

1 Αἰνείας, Aeneas, 133, 11

ΘΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΟΔΥΣΣΕ
καὶ Κίρκης. Circe.

1 Ἀλκι, Agrina, 133, 16

2 Λατύν, 2 Λατύν
ΕΞ ΟΔ
καὶ Καλ
1 Ναυσί
2 Ναυσί

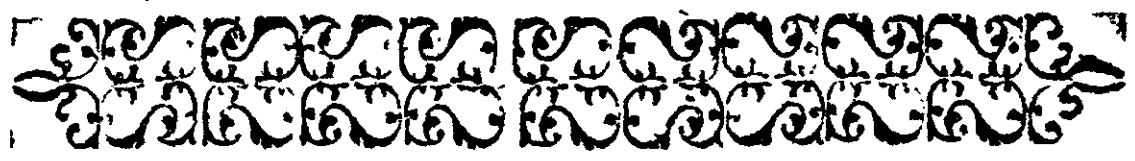
Α Ν Ν
Ι Ν

Annot

TRADI
cati sint, i
scrimina
sunt ex sup
servanda
verò prat
fecta. Ess
cū illa n
Itaque di
ex aspectib
drati aspe
superstitio
ret non esse
Hesiodum,
Pag. 43. v. Πα
a tricesim

HO ET
a.
95,13
95,14
IO ET
131,8
MO ET
nia.
131,15
131,15
131,15
131,16
131,17
IONO
ra.
131,24
131,24
HALO
ora.
131,15
ONE
dea.
133,14
CO ET
athe.
133,17
EO ET
de.
133,18
CHISE
e.
133,18
TSE
irce.
133,18

ANN. IN DIES HES.		147
2 Λαπνῶ.	Latinus.	133, 16
ΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ	EX VLYSSE	
ἢ Καλνψοῖς.	ἢ Calypso.	
1 Ναυσίθοῦ.	Naufithous,	133, 19
2 Ναυσίονοῦ.	Naufionus,	133, 20

ANNOTATIONES IN DIES HESIODI ex D. Philipp. Melanchth. & Ioanne Frisio Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in initio huius libri.

TRADIT discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia alijs diebus licere. Quadam. v. discrimina ad causas naturales referri possunt, quadam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina seruanda quatenus causa naturales cogunt. Superstitio verò præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset verò insania non habere natura rationem, cum illa nobis vsui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem. Nam quadrati aspectus cient pugnam natura cum morbo, sed superstitione obseruatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probari.

Pag. 43. v. Περιεχόμενα.) Τεττακίδου μὴνός. Orditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse.

K. 7

Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Atheni fieri solebant. Conueniebat enim populus in feriis ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

Pag. 45. v. Εὐτ' αἶ.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀλλή-
δεῖας κρίνωσιν οἱ αἰθροποὶ τὰς ἡμέρας ἢ τι ὅταν
πλὴν ἀληθῆ ὁπίπαντα σωώδον, καὶ μετ' ἀκρίβειας
γινώσκω.

v. Πεγὼν τὸν ἔνν.) Athenienses mensem (qui apud eos est 30 tantum dierum) in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἰσαμῆος μῶος, secundam μισοῦτος, tertiam φθίνοντα. Deinde primae decadis diem primam τοῦ μῶος, secundam, δευτέραν ἰσαμῆος, tertiam, τρίτῃ ἰσαμῆος, & ita deinceps usque ad δεκάτῃ ἰσαμῆος. Secunda decadis diem primam, πρῶτῃ ὁπὶ δεκά, secundam, δευτέραν ὁπὶ δεκά, usque ad εἰκιστὴν siue εἰκάδα, i. xx. diem. Tertia primam, πρῶτῃ ὁπὶ εἰκάδα, vel Solonis iuuentu, numeros dierum ad Lunae decrementum minuendo, εἰς τῇ φθίνοντος, secundam, ὀγδόῃ φθίνοντα, tertiam, ἐβδόμῃ φθίνοντα, usque ad τετρακάδα, i. 30. diem, quam etiam ἔνν: καὶ νέαν vocabant, id est, veterem & nouam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itémque prima dies Luna iam apparentis, & tertia à coitu digressa. Caterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec ἡσδὲν etiam appellationibus commemorat, sed reperit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδύπνῳ καὶ ἀνέριον pratermissis: quod suo quoque loco notabimus. Eyn igitur primus dies est, pro ἔνν καὶ νέαν, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra, τετράς pro τετάρτῃ, quar-

tus dies, &

Luna, pri-

v. Ὀγδοάτῃ

bus, ut m

restè utile

centia Lun

mum & a

trigono af

μ) οἷς per

σιπότητ

ματ

dicunt ita

auctum.

v. Μῶος.

pter immo

cere in sol

cipiunt plu

diem τε

liās, τε

v. Ἐκτῇ) P

τῷ μέσῳ

tem hic di

decrement

gnendis: n

li nascunt

dum est q

v. Οὐτὲ γὰρ

puellis ut

cœpit iam

ralia offic

nere vide

v. Εἰκάδι.

dies fit p

tinuò inse

σμή

v. Εξῆς

tus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à coitu Luna, primūque tunc conspicitur.

V. Θυσίατη) Præteritis, 2 & 3 itēque 5, & sexto diebus, ut medijs, venit ad octauum & nonum, quos rectē utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia Luna. V. Ευσία.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum variē laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficium vocant. V. Ημ) οἷς per synaresin pro οἷας. V. Τη) i. τεύτη. ἀεριστότη, pro ἀρσιπότης, in aere pendens. V. Ηματ) Quidam legunt ἐμπλείου, unico vocabulo, & dicunt ita vocari xxij. diem, quasi cumulativum & adauctum.

V. Μελὼς. Ait xvij. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. vetant enim sementem facere in solo humidiorē iusto. Contra plantas serere præcipiunt pluuijs etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τετρακιδεκάτω μελὼς ἰσαμύρου, qui dicitur alias, τετὴν ἐπὶ δέκα.

V. Ἐκτ) Præter vulgatum morem vocat 16. diem, ἔκτω μέστω, quum alias dicatur ἔκτῃ ἐπὶ δέκα. Est autem hic dies, contrā quā superiōr, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna, utilis verò maribus gignendis: nam ex humido semine foemellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est quā crescente.

V. Οὔτε γν.) οὔτ' ἀρ γὰμ. ἀντιβ. id est, non est utile puellis ut tum contrahant nuptias, quia à plenilunio cæpit iam humor deficere. Addit deinde quadam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur.

V. Εἰκίδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μελὼς μεσσωτός, diebus τὴ φθίνοντος continuo insequentibus. V. Τίνεδα.) Hic pro πεπνυγισμύ) nonnulla exemplaria habent πεπνυμύ).

V. Εσθλὴ τετρας) vocat diem 14. τε-

τη δὲ δα μείω, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

γ. Τετράδι.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel [ut alij volunt] quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium ledunt corpora. Qui laborant cholericiis morbu ad postremam quartam magis languent, plegmatici contra.

δ. Πέμπτης.] Quintos dies mouet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furia obambulent, & pœnas expetant à sceleratis hominibus.

Pag. 47. ε. Μέσση δ'] Monet Poeta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura ficior est. Prodest autem importari frumentum ficius, nam madidum importatum statim corrumpitur. ζ. Βάλλειν.] ὕλον. Iubet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia quæ caditur decresecente Luna firmior sit, quæ verò crescente Luna, illi coputrescat.

ζ. Νήια] In quibusdam exempl. inte ῥicitur hic versui, τῆμεθ' ἀδνητοτὰ τῇ πέλει τῇ τρυφεῖσσι σιδήροισι. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. v. 8. abundare omnino videtur.

η. Εἰνας] Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. θη δὲ δα aduerb. pluralis numeri, ut αἰετοῖτα, Quidam legunt ἐπὶ δὲ δα. Deriuatur à δειλον, crepusculum. ι. Πεγοῖση] Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum cum Sol abest à signis.

κ. Ἀνέρι.] ἔποτε πῶ γκ. Prouer. Nullus dies omnino malus. λ. Παύρει.] Loquitur de xix. die mensis, biduo

I
nempe ant.
aperire do
pauci certe
quisnam d

γ. Τετράδι.
Ελλείψεις
Pauci post
tes dies.
mutatione

δ. Αἰδεῖται.
derandum
ex causis
stitio est.
ἀκέραιοι
dies. Et H
nia.

ε. Ἀνέρι.
certam re
suetudine
uerca &

ζ. Τάων.]
na rerum
proben
le non pec
ter consti
rectè utu

FIN

nempe ante ἔντω καὶ νῦν. v. Ἀξάδω.) Gracissimus pro
aperire dolium. v. Εἰρημ.) πᾶσι. ὃ' αὐτ. &c. id est,
pauci certè seruant hoc dierum discrimen, pauci norunt
quisnam dies præstet.

v. Τετράδι.) Diem xij. intell. v. Μένων) πᾶσι. ὃ' αὐτ.
Εμεῖς hic est. nam ad dies referri debet, ut sit sensus:
Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequen-
tes dies. Nam & tempestatum & corporum maximè
mutationes fiunt principia postrema quarta.

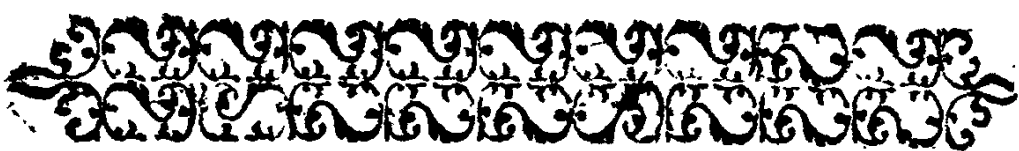
v. Αἰδέμ.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur confi-
derandum quid religio praecepiat, deinde quid oriatur
ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet super-
stitio est. v. Αἰδ.) μετὰ δὲ πον promiscuum sonat.
Ἀνέροι autem videtur Politianus vertisse emortuos
dies. Et Hom. somnia vocat ἀνέροα, quasi dicas ina-
nia.

v. Ἀλλοτ.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum
certam rationem, sed in plerisque superstitionem & cō-
suetudinem hominum. v. Ἀλλοτ.) Prouerb. Dies no-
uerca & parens.

v. Τάων.) Bene, inquit, habebit qui seruauerit discrimi-
na rerum. Adiecit tamen Correctionem, quod alij alias
prohent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i. il-
le non peccabit qui non violabit ea quae religiosè utili-
ter constituta sunt. Nam Dī fauent ijs qui naturae
rectè utuntur.

FINIS ANNOTATIONVM.
in Dies Hesiodi.

R iij

BREVES ANNOTATIONES
in Scutum Herculis.

INSCRIBITUR hoc Poema proprio nomine Herculis scutum, quod eius praecipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphij facta expeditione in Electryonis boues interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promissit quam de fratricidis poenas sumpsisset. Quamobrem ipse eò profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic reuersus à praelio: ille verò hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Ioue verò Herculem: Qui cum auriga Iolao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, depradabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, cum interimit, Martemque pro filio suo purgentem in crure vulnerat, Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoem.

Pag. 49. H' cū) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc αἰνῶδες initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque variè absurdèque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius euidentem adferemus (cuius ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur.) quae omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda: Hesiodus inter cetera quae Pausanias in Boeoticis enumerat, scripsit etiam μυρτάδας ἡνίας, ut vocat idem Pausanias, & praeterea Athenaeus, & Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes in quibus praclarissimas

AN
quasque
brauit,
vel una
pararet.
militudi
Homeri
Pentate
steriores
nius, H
do celebr
alias. E
die exta
rum quib
tinetur.
Exemplu
citatum
vixit, H
Xapitov
àn vafao
illud, I
scholiasti
vel per a
putat. Ne
qualis i
sonent, A
Matutini
fit operis
(ut ante
eius praec
apud no
psis voca
datione
ctorem T
V. Nō
Amphit
Pag. 51. V.

quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebrauit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam praeclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dicta sunt ἡοιάς, quod singula similitudines ab his vocibus, ἢ οἴν, inciperent: sicut & in Homeri *Βαοτία* factum cernimus & apud Hebraeos in *Pentateucho*. Quocirca etiam contigit, ut ἡοίῳ posteriores poetae, & inter alios *Hermesianax Colophonius*, *Hesiodi* fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebrauerint: ut & *Homerus* *Penelopen*, & alij alias. Earum igitur ἡοιῶν fragmentum est, quod hodie extat, *Scutum Herculis*, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quam plurimis, continetur. itaque & ab ἢ οἴν, sicut etiam reliqua, incipit. Exemplum unum & alterum ab interprete *Pindari* citatum adducam. *Ἡ οἴν Τεῖν πυκνόφρογ Μυκρογύνῃ, Ἡ τέκεν Εὐφημιον γαυρόχω, &c. &c. Ἡ οἴν Φθίῃ Χαεῖτων Διὸς καὶ Μῆτιος ἔχουσα Πλωειοδὴ παρ' Ὀδῶρ καλὰν νομάσκε Κυρλώῃ, &c.* His omnino simile est nostrum illud, *Ἡ οἴν ἀργεῖον ὀδοῖα, &c.* Unde patet error scholiastis *Graci* *Τετχῖς*, qui non ἢ sed ἢ legit, ac οἴν vel per admirationem dictum, vel superflue positum putat. Nec melius sanè interprete, qui *Heu* qualis vel qualis illa exposuerunt, cum, ut nos vertimus, verba sonent, *Aut qualis*. Ineptè quoque τὰς ἡοιάς quidam *Matutinas* vertit. Et quanvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & *Scutum Herculis* vocatur, quod eius precipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos *Somnium Scipionis* dicitur. Haec igitur de ipsis vocabulis inij. Oreditur autem Poeta à commendatione *Alcmena*, quae *Amphitryonem* patris interfecitorem *Thebas* secuta est.

V. Νόσφιν.) Declarat occasionem suscepti belli ab *Amphitryone*.

Pag. 51. V. Ἀνδράσι.) Legitur etiam *φουδῖσι*.

v. Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐν φίλ.

Pag. 53. v. Ος περιπῶν.) Multa exemplaria pro δῶμῳ hic habent δῶμα, non sine magno sædoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ος περιπῶν δῶμα σφέτερον σφετ. v. Σχέτλιθ.) Hic etiam pro μέγα repositus πολλὰ ut constat versus. v. Αὐτάρ.) pro ἐπετέλλετο legitur etiam ἐπέτειλεν.

Pag. 55. v. Η' θεῖ.) Alij ὦ θεῖ v. Φυλόπιδά. Alij φέρτερά. v. Θύμω.) Nonnulli codices habent μύθω.

v. Κάββαλ.) Est alia lectio, quæ pro δὲ ἐντοδὲν habet δὲ τοι ἔωσεν.

Pag. 57. v. Χερσὶ.) Sequitur iam clypei Herculi elegantissima & admirabilis descriptio. In Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς ἀσπίδος: quasi verò præcedentia non pertineant ad idem opus.

v. Λαμπρόμυρον.] Alias κωαιοδ. v. Σειρίου.) Quidam malunt μελάνη.

v. Ε'ν ῖ.) Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnae, περιώξις q. d. prosecutio, vel persecutio. Interpr. ἐν τέτοις φησιν ἡ καὶ περιώξις καὶ ὁπποδοδωξις, ὥς τινες θεῶν ἐξωγαφηθῆναι καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκοιτο, καὶ καλεῖται τὸ περιώξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται τὸ παλίωξις. igitur παλίωξις est quum ἢ qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant versa Martis alea insectantur. Huic loco similis est ille apud Virgil. cum Troiana pubes pugna ciet simulachra sub armis: Inde alios ineunt cursus aliosque recursus. Aduersis spatijs. Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula vertunt Insenfi, &c.

v. Ἀμφιτῆ.] Sunt qui legant Δαυματῆ. v. Κυαίεα.] Quadam exempl. habent κυαίεοι.

Pag. 59. v. Τοὶ δὲ.] Alij malunt κέπτοντε, & irascebantur, seu incendebantur.

v. Ε'ν δὲ βῶ.] Alludit ad pugnam Lapitharum cum

Centauri
habent

ὁ, vel fin

Pag. 61. v

git. v.

το. v. K

Pag. 63. v

ly malu

etiam me

sus. Et

65. i. e. m

v. Αἶον

γλαίως.

Pag. 65. v

τα, q. d.

δύχαρπι

aliq legu

deinceps

ἐν ταλάε

Pag. 67. v

Ἄλλο δὲ

plaria h

περιενα

Pag. 69. v

re longa

Hesiodus

v. Ως δὲ

v. Κάδ

dis est.

Pag. 71. v

leuchum

tur, nam

Pag. 71. i. v.

Pag. 73. v. Α

περιόντ

v. Οὐρῆ

Centauris in nuptiis Pirithoi. v. Ἀρκτον.) Alia exemp. habent Θέρειον τε v. Ἰμερρέν.) Deest fortasse articulus ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.

Pag. 61. v. Ἐν δ' ἰω.) Perseum clypeo anteuolantem fingit. v. Κάλκ.) Quadam exempl. habent, νόημα ποταπό. v. Κεῖτ.) Orci galeam inuisibilem facit.

Pag. 63. v. Μάρνανδ.) Quidam legunt δὸν v. αἰδρες. Alij malunt, ἡμέρας τ' ἐμέμαρπον. v. Αἶμα.) Legitur etiam μαρποῖεν, sed cum μεμάποιν melius fluit versus. Et supra etiam pag. 61. est ἱέμεναι μαρπείν. v. pag. 65. ἱέμενοι μαρπείν.

v. Ἀδονα.) Vel, ἀλ' ἄρα ἦγε. v. Χερσίν.) vel, ἀγλαίαις.

Pag. 65. v. Αἰχμῆς.) Nonnulli codices habent κορυβέντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδωδὴν, κὺ δὲ δουραπίαν δούγκαν. v. Οἱ δ' ἀρ' ἐν.] Pro ἐπιπλόν alij legunt ἐπίνον. v. Οἱ δ' αὖτ.] In hoc v. quarto deinceps versus pro ἐς τελέεργις est in nonnullis codicib. ἐν τελέεργις. v. ἱέμενοι.] Legitur v. ἀπαλύξαι

Pag. 67. v. κὺ σφ. Alias φωνήσαι v. Ἄλλο.) Legitur etiam, Ἄλλο δέ τοι ἐπὶ ἐξέρειο. v. Αὐτὸς.] Quadam exemplaria habent ὅτι νῶτα, pro ὅτιόντα, v. Αἰγίδ'] Alij, πεισενάχισε.

Pag. 69. v. Παντ.] Notandum est hic στίχ. p ni priore longa, ut v. infra pag. 75. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi. v. Ως δ' ὅτ.] Comparatio hac est Homero frequens. v. Κεῖδ'. Hoc Homero v. Virgilio semper signum claudis est.

Pag. 71. v. Οὐδ'.] Scholiast. Gracius Τρεῖζες scribit Σελευχὸν quendam ligere χαλκῶς, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non erat aeneum.

Pag. 71. i. v. πῶν ὄρω.] lege ὀρυμαγδός.

Pag. 73. v. Αὐτός.] Aut retinendum ὀπτόντα, ut suprā, aut ὀροσιόντα reponendum pro ὀροσιέντα v. Οὐρῇ] legitur etiam μεγαχέων.

BREVES ANNOTATIONES
in Theogoniam Hesiodi.

P. A. G. 77. v. Καί τε λ.) In nonnullis exemplaribus est Τερμινωσίο. Et v. sequenti quidam diuidunt ἰπῶν κελύνης.

Pag. 79. v. Θείλω.) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utatur verbo κλείειν. Quid si verò legamus ὡς κλείοιμι : v. Ἀρχόμε.) Altera lectio, λήγουσαι, videretur fortassis melius conuenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certè est manifestus, idem nempe qui est. v. Σφᾶς δ' αὖ τας ὠρεῶ τόν τε καὶ ὕστερον αἶεν αἰεΐδειν : qui commodè efficit non potest, si legamus λήγουσαι, nisi ita exponamus : καὶ λήγουσιν αἰοιδῆς, sub. αὐτὸν ὑμνεῦσαι. v. Ἡ δ' ἔπει.) Secundum quosdam esset scribendum ποδῶς, quod ῶς corripiatur : sed non assentiuntur veteres codices. v. Μέμβλ.) Ald. edit. habet μέλειται. Germ. μέλλεται. Venit. μεμέλη. Sed notum est ex Homero, μεμέλην) contrahi in μέμλε.)

Pag. 85. v. Βρόντ.) Hac lectio Latinorum Poetarum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀστερόπῳ habet pro στερόπῳ. v. Κυκλ.) Videtur potius legendum ἵς, pro εἰς per diæresin.

Pag. 87. v. Μήδεά δ'.) Non video quomodo ἀδάμαντον ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse mendum pro ἀδάμαντι, ut etiam interpretati sumus. Nam καὶ ἑλᾶλ', & quæ sequuntur de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt.

Pag. 89. α. Φάος.) Τί τὰ γόντας quidam exponunt nocentes, sed iudicet lector num potior sit interpreta-

tio, ei
legunt
quenti
quia su
φόβ. &
Κητώ.

Pag 91. v
κραῦτη

Pag. 93. v.
collocat

μελακ

Nam r

ryace

Quocir

huc tra

uenit,

καυτοῖο

Pag 95. v.

pro Ap

Pag. 97. v

v. Κεῖ

δ' Εὐρ

Nam v

Cæli &

lieris fi

Terra

τεν, leg

v. Πέρω

lias λα

Pag. 99. v

Hesych

vi spoli

malun

v. Εδω

Pag. 101.

& pro

dum est, τοῖς pro τοῖσι, aut pro ἀδελφίνεσσι aliud verbum reponendum videtur: certe τοῖσι παρίσταται sensui aptissimum esset. v. P' εἶα.) Quidam malunt, φέρει χαίρον τε, τοκῶσι ἢ κῶδ. v. Βουκολ.) Fortasse pro ἐκάλια metri causa repositum.

Pag. 103. v. Κρήτη.) Iudicet lector, num rectè additum sit, εἰ. v. Ἡὺξετο.) Nonnulli codices habent ὀπιπλομήων δ' ἐπιδωτῆς.

Pag. 105. v. Οἱ οἱ.) Pro ἀπεμύσ. legitur εἰ ἐπεμύσαντο.

*Pag. 107. v. Δασάμυρ. Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῶος νόον ἐξαπατίσκων: ubi Ζῶος nullo modo ferri potest. de ἐξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἐξαπατάω deductum videtur) le-
dori iudicium relinquimus.*

Pag. 109. v. Ἀμφί.) pro νεοθῆλεας reposuimus νεοθιλέσσι, ut iungatur cum ποῖνς. v. Οὐλομή.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομήνς πενίης αὐσύμφορῃ, ἀλλ' ἀκόρσιο. Perperam etiam σύμφορῃ exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet Comitantia, ut in illo eiusdem Poeta loco, in Eργ. pag. 17. Αἰμὼς γὰρ τοῖ πάμπ. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxus sunt affectæ.

Pag. 113. v. Φαίνετε.) Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον. v. Εἰς φάσ.) Pro δὲ legitur etiam ἐπὶ: & fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat precedentem syllabam. v. Σῆς δ'.) Est & alia lectio, Ζῆσι δ' ὀπιφροσώνων. v. ἈΨορρ.) Coniunximus ἢ cum precedenti voce ἈΨορρὸν; ut videlicet sit aduerbium motus, non autem coniunctio δὲ, quæ iam est in precedenti v.

Pag. 115. v. Πίλνατο.) Legitur hic etiam, μέγας ἐπὶ δόδπ. aspiratione præpositionis fulciete ultimam syllabam precedentis dictionis, ut iam antea vidimus, pag. 113, v. Εἰς φάσ. v. Σαὺ δ'.) Quidam malunt

ἰσφρο
id est
παῖς

Pag. 119.
σιν λε
quod t
vum es
αἰχελί

Pag. 121.
dam t
exponu

Pag. 123.
xempl.
constar

Pag. 125.
alys. N
ab Arg
superi
Αἰ δ'.
cabulu
πνοαί. v
tamen

Pag. 127. v.
nulli et
nimiru

Pag. 129. v.
v. H δ'
quenti

Pag. 133 v.
v. Αγεο
v. α. & n.

ἰσφραγίζον, quam dictionem Hesych. exponit ἰσδύουω, id est iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

Pag. 119. v. Τοῦ δ' Ἰ. Ἰσιδῆρην scribendum, sed per σιωίζη-
σιν legendum σισδῆρην. v. Ἀγελῆν.) Alij malunt Ἀγελῆν
quod videretur tum in fœminino genere poni, (quod du-
rum esset aut subintelligendum ἔνεκα. Quid si verò
Ἀγελῆν legeremus?

Pag. 121. v. Ὅς κεν.) Δοπολείψας, ab Δοπολείβω. Qui-
dam tamen ab. Δοπολείπω deducunt. Et relinquentes
exponunt. v. Ενδαΐδε.) Legitur ἔσ' λαίνθ.

Pag. 123. v. Τρίων.) melius fortasse sic quàm ut alia e-
xempl. habent, Τρίωνε δ' αἰδῆς, cum qua lectione versus
constare non potest.

Pag. 125. v. Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque
alijs. Nam superius pag. 97, separavit quoque Zephyrum
ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφυρό τε, aut
superius coniungenda hæc duo Ἀγέστω ἔ' Ζεφυρόν. v.
Αἰ δ' αἰλ'.) multa exempl. habent μαφάωρα, quod vo-
cabulum Hesych. exponit, αἰ μαΐταια ἄμμοι, ἢ καὶ φαι-
πνοαί. v. Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis
tamen exempl. est ἀπὲ Ζεῶα.

Pag. 127. v. Αἶτ'.) Quidam scribunt ὠραίσοι, ψιλῶ: non-
nulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod
nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

Pag. 129. v. Ολβιθ.) Legitur quoque ἀθανάτοισι τολέοναι
v. Η δ' οἱ. e in particula δὲ sustentatur aspiratione se-
quentis dictionis.

Pag. 133 v. Αὐτάρ.) Reperitur etiam Νηρηΐδες.
v. Ἀγέρον.) In nonnullis codicib. hæc duo verba, ἀμύμα-
να, ἔ' κρείτερον, scribuntur ut propria nomina,

FINIS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORUM,

QUORVM POEMATATA HOC

ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus,

THEOGNIS Megarensis, pag. 7
Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78

PHOCYLIDES, pag. 101

Versus Phocylidi attributum apud Athenzum
tum apud Stobzum, pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124.

PITHAGORÆ carmina aurea, pag. 122

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131

Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 141

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag. 147

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. & 161

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158

Gnomica eiusdem in mortem, pag. 161

RHIANI, de imprudentia, pag. 171

EX ENAVMACHI scriptis sententiæ

pag. 1
Eiusdem

PANTY

Ex ORP

MIMN.

Epigram

LINI in

CALLI

EVENI

ERATO

MENEC

POSIDI

METRO

TIMOCL

THOS A
tur Senar
Poëtarum
hæc sunt.

Amantem,
Amicū & A
Animum,

I N D E X.

	pag. 173	Eiusdem vituperium diuitiarum,	Pag. 176
HOC		<i>PANTASIDIS</i> in incontinentiam,	177
I-		<i>Ex ORPHEO</i> , de Deo,	181
	pag. 7		
to.	pag. 78	<i>MIMNERMI</i> de vita quòd brevis sit,	184
	pag. 101	Epigrammata eiusdem,	187
		<i>LINI</i> in prudentiam & Spem,	189. & 191
d Athenzum		<i>CALLIMACHI</i> nonnulla,	191
	pag. 112	<i>EVENI</i> Parv sententia,	193
V. Amerpa-		<i>ERATOSTHENIS</i> Cyrenat,	195
	pag. 124.	<i>MENECRATIS</i> Comici,	197
		<i>POSIDIPPI</i> Cassandry,	ibid. & 265
	pag. 122	<i>METRODORI</i> Atheniensis,	199
m V. Amer-		<i>TIMOCLIS</i> Comici,	ibidem, & 267

pag. 131		
ilone, tumi		HOS AVTORES INSEQUI-
pag. 141		tur Senariorum libellus, continens diuersorum
	pag. 141	Poëtarum sententias singulares: quarum capita
		hæc sunt.

pag. 149			
pag. 157. & 161	I N	<i>Artem,</i>	226
	<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i> 226
pag. 158	<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Auaritiam,</i> 224
pag. 161	<i>Animum,</i>	352	<i>Audaciam,</i> 226
pag. 17			
ptis sententia			

INDEX.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto</i>	208
<i>DE</i>		<i>Iuuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Merorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fœlicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nouercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria.</i>	228	<i>Pieitate,</i>	211
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>	224	<i>Precibus,</i>	212
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Pulchritudine,</i>	214

Regem,
Risum,

Sanitatem
Senectutem

Seruos,
Silentium,

Somnum,
Spem,

ADDI
cum su
veterun
ca, ab H

HILEM
Poëta fui

ALEXID

AMPHI

ANAXA

ANTIPH

APOLLO

DIPHIL

ENAN

IODOR

I N D E X.

208	<i>IN</i>	<i>Superbiam,</i>	228
218	<i>Regem,</i>	202	<i>DE</i>
	<i>Resum,</i>	204	<i>Tempore,</i> 214. <i>Q</i>
210	<i>IN</i>	<i>Tolerantia,</i>	228
218	<i>Sanitatem,</i>	228	<i>DE</i>
220	<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i> 202
214	<i>Servos,</i>	210	<i>Vita,</i> 202. <i>Q</i>
	<i>Silentium,</i>	226	<i>Vituperio,</i> 234
214	<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i> 212
234	<i>Spem,</i>	210	<i>Virtute,</i> 200

Ex Io. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM
 cum superioribus argumenti nonnulla ex
 veterum Comicorum fragmentis Gnomi-
 ca, ab H. Stephano versibus expressa.

216	<i>PHILEMONIS</i>	qui nouæ seu mediæ Comædiæ	
212		Poëta fuit,	235
224			
216			

	<i>ALEXIDIS</i>	<i>Thurij</i>	240
206	<i>AMPHIDIS</i>	<i>Atheniënsis,</i>	242
222	<i>ANAXANDRIDIS</i>	<i>Rhodij,</i>	243
200	<i>ANTIPHANIS</i>	<i>Carystij,</i>	244
211	<i>APOLLODORI</i>	<i>Geloi,</i>	248
218	<i>DIPHILI</i>	<i>Sinopensis,</i>	249
208	<i>MENANDRI</i>	<i>Atheniënsis,</i>	250
212	<i>ODODORI</i>	<i>Sinopensis,</i>	258
232			
214			

INDEX.

EUBULI Atheniensis,
HIPPARCHI,
NICOSTRATI,
PHERECRATIS Atheniensis,
CRATETIS Atheniensis,
ERIPHI
CLEARCHI,

259
261
261
261
265
265
207

FINIS.